

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SAYGI ÖZTÜRK

İnceleme / Araştırma

KOD ADI MÜRTEDE

Tanıklıklar, ifadeler
ve belgeler ışığında

15 Temmuz

5. BASKI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kod Adı Mürted

**Tanıklıklar, ifadeler ve belgeler ışığında
15 Temmuz**

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Devletin Derinliklerinde
Kırcı / 5-6-2 Tamam Reis
Sınır Ötesi Savaşın Kurmay Günlüğü
Madalyalı Mahkûm
İsmet Paşa'nın Kürt Raporu
33 Kurşun
Belgelerle Ergenekon
Apo Olayının Perde Arkası
Ölüm Kuyuları
Taşeron Mesih
Son Babalar
MGK
Okyanus Ötesindeki Vaiz
Belgelerle, Dünden Bugüne 28 Şubat
Balyoz'da Kumpas
Kırmızı Klasör

KOD ADI MÜRTED

Tanıklıklar, ifadeler ve belgeler ışığında
15 Temmuz

Yazan: Saygı Öztürk

Yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Ekim 2016

5. baskı / Kasım 2016 / ISBN 978-605-09-3733-6

Her 2000 adet bir baskı olarak kabul edilmektedir.

Sertifika no: 11940

Baskı: Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1

Baha İş Merkezi. A Blok Kat: 2

34310 Haramidere-İstanbul

Tel. (212) 412 17 00

Sertifika no: 12026

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 1 Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rante.org>

Kod Adı Mürted

Tanıklıklar, ifadeler ve belgeler ışığında
15 Temmuz

Saygı Öztürk

İçindekiler

Giriş / Çocuk oyun sanıp bağırıyordu: Darbe olmuş, darbe olmuş.....	11
15 Temmuz'da ne oldu?	17
Yer: Genelkurmay Görüntü İzleme Odası	19
Yer: Genelkurmay Başkanlığı Karargâhı	23
Yer: Moda Deniz Kulübü... / Düğün salonu	
Hava Kuvvetleri Karargâhı'na dönüştü.....	39
Orgeneral Akar'dan Kara Kuvvetleri Komutanı'na acil görev: Hemen gidip bakın	54
Yer: İstanbul. Çınar Otel... / Düğündeki Deniz Kuvvetleri Komutanı "Hemen gidiyoruz" dedi.....	61
Yer: Gazi Orduevi Düğün Salonu... / Jandarma Genel Komutanı Galip Mendi'ye gelen haber	71
Galip Paşa'ya da hiçbir bilgi verilmemişti.....	79
Terör Dairesi Başkanı Turgut Aslan: Eyvah, kendi ayağımızla düştük	85
Jandarmada o gecenin saat saat birlik ceridesi.....	88
Yer: Akıncı Hava Üssü... / Orgeneral Akın Öztürk lojmana torunları için gelmişti ama... ..	95
Yer: Genelkurmay Karargâhı Yaşar Paşa, birisini tutup fırlattı ama.....	101
2. Ordu Komutanı Adem Huduti'yi oğlu telefonla aradı: Baba oralarda ne oluyor?	108
Genelkurmay Başkanı, Korgeneral İlhan Talu'dan iki komutanın dosyasını istedi	114
Ülkem, bayrağım, onurum	124
Özel Kuvvetler taburuna, "Karargâhı kurtarmaya gidiyoruz" denildi.....	131

Ramazan Albay, Ertuğrulgazi Paşa'yı gösterdi: Bunu da alın, bu da listede	138
Cumhurbaşkanlığı Başyaveri Ali Yazıcı, darbe gecesinde yaşadıklarını anlatıyor	144
Tuğgeneral Sönmezates'e "Cumhurbaşkanı'nı yakalayıp getirme" görevi verdiler	150
"Darbeciler", Cumhurbaşkanı'nın uçağını niçin bulamadı?	160
Bakın şu ilginçliğe: O komutan darbe gecesinde yine sahnede	166

Tanıklıklar, ifadeler 169

Anlatan: Korgeneral Yıldırım Güvenç / El koyma mesajındaki ismi öğrenince "S.ktir et" dedi ve hemen harekete geçti	171
Anlatan: Korgeneral Abdullah Barutçu / "Darbe olduğunu öğrenince eşlerimizle birlikte kapıcı dairesine sığındık"	185
Anlatan: Tuğgeneral Adem Boduroğlu	191
"Komutanım acil bir durum var, acele mesaiye gelmeniz gerekiyor"	191
Anlatan: Tuğgeneral Ahmet Bican Kırker /	199
"Cumhurbaşkanı'nın, hukuk düzeni dışında şahsen biat istediği söyleniyordu"	199
Anlatan: Yarbay Levent Türkkan / "Ben paralel yapının üyesiyim. Fethullahçıyım"	202
Anlatan: Tuğgeneral Hakan Evrim / "Uçaklara bomba yüklenmesi talimatını verdim"	215
Anlatan: Tuğgeneral Erhan Caha / "Emri görünce, bunun normal bir emir olmadığını anladım"	222
Anlatan: Binbaşı Ersel Ersoy / "FETÖ'cü komutan 'Ölen ölecek, kalan kalacak, herkes hesabını verecek' diyordu"	225
Anlatan: Astsubay Fatih Sincan / "Komutan, 'MİT'te rehin tutulan bir abimizi kurtarıcağz, o eskiye sen de varsın' dedi"	229

Anlatan: Tuğgeneral Hayrettin Kaldırmacı / “Genelkurmay Karargâhı’nda, Özel Kuvvetler’in tatbikat yaptığı söylendi.”	232
Anlatan: Orgeneral Kamil Başoğlu / “Üzerimdeki şortu, terliği bile çıkartmama imkân vermeden alıp götürdüler”	235
Anlatan: Tuğgeneral Mehmet Partigöç / “Ben, karargâhta can kaybı olmaması için çaba gösterdim”	240
Anlatan: Albay Muharrem Köse / “Darbe yapanlar bana Adli Müşavirlik görevi verdi, ben de bunu kabul ettim”	242
Anlatan: Korgeneral Metin Gürak / “Yakama yapıştı, ‘Korgeneral morgeneral tanımam’ dedi” ...	244
Anlatan: Albay Muhsin Kutsi Barış / “Ben, süttten çıkmış ak kaşık değilim. Kandırıldım”	247
Anlatan: Korgeneral Hasan Hüseyin Demirarslan / “Hava Kuvvetleri Komutanlığına atandığım bildirildi. ‘Böyle saçmalık olmaz’ deyip telefonu kapattım”	249
Anlatan: Tuğamiral Murat Şirzai / Fethullah Gülen benim gözümde irticacıdır.....	251
Anlatan: Muhammet Uslu / “Genelkurmay Başkanı’nu Allah rızası için, hayır için dinliyorduk”	252
Anlatan: Korgeneral İbrahim Yılmaz / “Başbakan kendisinden yazılı emir isteyen komutana, ‘Ne yazılı emri, vurun kardeşim’ dedi”	260
Darbe girişimi sonrası... ..	265
Darbecilerin terfi dönemleri hayli ilginç	267
Milletvekilleri “Fethullah tehlikesi yok” dediler	271
Fethullah Gülen’i, mahkeme kararıyla “mehdi” ilan ettiler	274
Yargı eliyle TSK’yı yıpratmaya 2005 yılında Şemdinli planıyla başladılar	278
Darbe girişiminden sonra esas darbe kamu kesintisi ve Fethullah	284

Deniz Baykal'ın kızını da FETÖ'cü diye götüreceklerdi.....	291
O komutanı da FETÖ'cü diye attılar, üştelik şehit Ali'nin hatırası silahı da istediler	293
Cezaevinden gelen mektuplarda çarpıcı bilgiler yer alıyor.....	297
Sonsöz / Emin Çölaşan Ağabeyimin değerlendirmesi.....	307

Giriş

Çocuk oyun sanıp bağıırıyordu: Darbe olmuş, darbe olmuş

12 Eylül 1980 askeri darbesinin tanığıyım. Radyodan kahramanlık türküleri, cenk havaları yükseliyordu. “Geldi, geliyor” denilen darbe gelmişti. Askerin yönetime el koymasını isteyen o kadar geniş bir kitle vardı ki, yönetime el konulduğunda bu duruma kimse şaşırmadı. Cesaret edip darbe lideri Orgeneral Kenan Evren’e mektup yazanlar, “Geldiniz ama çok geç geldiniz” diyorlardı.

Gece yarısından itibaren sokağa çıkma yasağı ilan edilmişti. Kimse dışarıda değildi. Tanklar geçiyor, köşe başlarında askerler nöbet tutuyordu. Otomobilimde, evimde telefon da yoktu. O dönem çalıştığım *Hürriyet* gazetesinin Ankara-Rüzgârlı Sokak’ta bulunan bürosuna nasıl gidecektim? Uzakta yol kavşağında askerleri gördüm. Yanlarına gidip kendimi tanıttım, gazeteye gitmeme yardımcı olmalarını rica ettim.

Bir üstegmen, “Olur” dedi. Askeri cipe bindirdi. Hiç tanımadığım komutan beni gazeteye bıraktırdı. Büroya geldiğimde gazetemizin manşetinde askerin yönetime el koyduğu yazılıydı. İlk kez darbe günlerinde gazetecilik yapacaktım. Gazetemizin Ankara Haber Müdürü Ülkü Arman ve o dönem herkesten önce bomba haberleri alan Cüneyt Arcayürek Ağabeyimiz gazetede idi. Değişik gazetelerde çalışanlar birbiriyle haber yarışını bırakmış, eldeki bilgileri paylaşır olmuşlardı. Sokağa çıkma yasağı olduğu için büroya gelen arkadaşlar sadece oturuyor, telekten “flaş... flaş...” başlığıyla gelen haberin ne olduğunu öğrenmeye çalışıyorduk.

O günlerde gazetecilere “serbest kart” verilmişti. Günün koşullarında askeri matbaada basılan o kartı edinmek büyük olaydı. Çünkü sokağa çıkma yasağı uygulandığı saatte sizi durduran askere, “Serbest kart” diyor ve özenle katladığımız o büyük kartı

DEVLET MEMURU VE KAMU GÖRÜNLÜLÜĞÜ KARTI	
Adı	: Özgünül Emin
Soyadı	: Özgünül
İşletme Günü	: 01.09.2016 - 01.09.2017
İşyeri	: Millîyet Gazetesi Ankara Büro
SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI SÜRESİNCE DEVLET VE KAMU HİZMETİ (Rakka, Kasep, Markot, Bezacı, Manev, Fırın, Sucu V.b.) VE ÇÖREVİLERİ İÇİN GÖRÜLÜR.	
Birlik Komutanı	: [Signature]
Birliği	: [Signature]
Adı ve Soyadı	: [Signature]
İ Z A	: [Signature]

12 Eylül döneminde gazetecilere verilen serbest kart.

gösterip geçiyordunuz. O kart hâlâ bende bir anı olarak duruyor. Ankara Haber Müdürümüz Emin Özgönül o kartı plastikle kaplayıp odasına asmıştı. Bugün aynı kart odasında yine panonun üzerinde duruyor. O kartı ben de hep sakladım. Bir dönem bu kartta gizli...

* * *

Geldik 15 Temmuz 2016 tarihine. Beştepe'de bulunan TBMM Sosyal Tesisleri'nin bahçesinde Milletvekili Fahrettin Oğuz Tor'un davetlisi olarak bulunuyordum. Orada milletvekilleri, yakınları yemek yiyor, çocuklar çimenler üzerinde bir o yana bir bu yana koşuyorlardı. Hava yavaş yavaş kararıyordu.

Bir uçak geçti. Ardından bir uçak daha, ardından bir daha. Bir telefon geldi, "Askerler Boğaz Köprüsü'nü tutmuşlar" diye. Gazetemizin gece sorumlusu Salih Karataş'ı arayıp, "İstanbul'da köprüyü tutmuşlar. Duydunuz mu?" diye sordum. Henüz bilgi gelmemişti. Hemen araştırmaya başladı. Telefonu kapatmışım ki Genel Yayın Yönetmenimiz Metin Yılmaz, "Burada askerler Boğaz Köprüsü'nü kapatmış. Ne oluyor?" dedi. Ben de, saraya yakın bir yerde bulunduğumu, burada da uçakların uçtuğunu, anormal bir durum olduğunu söyledim. Suriye'ye mi saldırılacaktı, Irak'ta mı önemli gelişmeler vardı, Rus uçağının düşürülmesinden sonra onlardan gelen saldırıya karşı uçaklarımız harekete mi geçmişti? Yoksa bunların hiçbirisi değil de, bir askeri tatbikat mı yapılıyordu?

Bu arada arayanlardan fırsat bulup, aramak istediklerimi aranıyordum. İlk aklıma gelen, savaş uçaklarının alçaktan uçmalarının bir anlamı olup olmadığıydı. Hava Pilot Tümgeneral Beyazıt Karataş'a telefon ettim. "Komutanım ne oluyor? Uçaklar uçu-

yor, helikopterler uçuyor, bir saldırı mı oldu acaba?” dedim. Hiç böyle bir şey duymamıştı. Tatbikat olup olmayacağını sorduğumda da “Sanmıyorum” karşılığını verdi.

Uçakların alçaktan uçuşlarını görürken, bir heyecan başlamıştı. Cep telefonlarından haberler izleniyor, Boğaz Köprüsü’nün askerler tarafından niçin tutulmuş olabileceği tartışılıyordu. Kimse olup bitenler için “darbe girişimi” demiyordu. Beyazıt Paşa, uçakların alçaktan ve büyük gürültüyle geçtiğini söyleyince, “Bu tatbikat falan değil. Eğer alçaktan uçuyorlarsa kötü bir şey var” dedi. Aklıma darbe girişimi geldi.

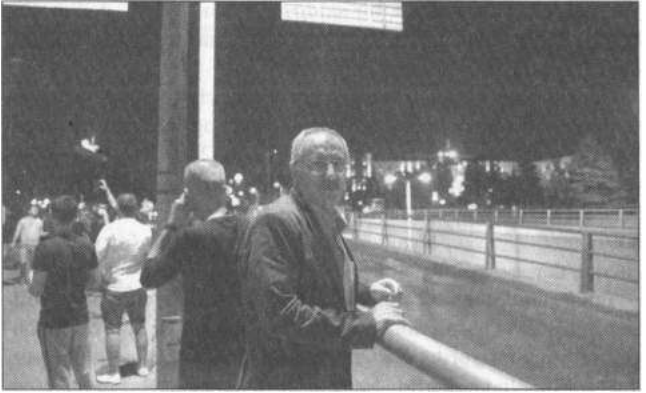
Telefonda kimse “darbe girişimi” demiyor, diyemiyordu. Milletvekili sosyal tesislerinden ayrılanlar çoğaldı. Herkes bir an önce ayrılmak istiyordu. Bir çocuk hem koşuyor, hem bağırıyordu: “Darbe olmuş, darbe olmuş...” Mutlaka babasından duymuştu. Darbenin ne demek olduğunu bile bilmeyen çocuk, büyüklerin söylemediğini söylüyordu.

* * *

Hava Kuvvetleri ve Jandarma ağırlıklı bir darbe girişimi olduğunu gazetemiz Genel Yayın Yönetmeni Metin Yılmaz’a söylediğimde, girişimin nasıl sonuçlanacağı belli bile değilken ilk sözü, “Biz demokrasiden yanayız, seçimle gelenin darbeye değil ancak seçimle gidebileceğine inanıyoruz. Hükümete muhalif olsak dahi darbeye karşı, hükümetimizin yanında olacağız” diyordu. 16 Temmuz 2016 *Sözcü*’nün manşeti “Cumhuriyet ve Demokrasi kazandı” olacaktı.

Genelkurmay Başkanlığı’nın önüne gitmeye çalıştım. Milli Kütüphane köprüsünden sonra gidişler kesilmişti. Gençlik Caddesi üzerinden Genelkurmay’a yaklaşmaya çalıştım. Polisler gidiş yolunu tutmuştu. Tanıştığımız polis, “Durum çok kötü, ne olduğunu biz de bilmiyoruz” dedi. Yabancı bir ajansın foto muhabiri olan Adem Altan’la karşılaştık. Adem, polis barikatını yarıp Genelkurmay’a gitmek istiyor, polis “yasak” diyordu. Orada durmanın artık bir anlamı yoktu. Adem’le birlikte Gençlik Caddesi üzerinden Gazi Mustafa Kemal Bulvarı’na, oradan Kızılay’a geldik. Kızılay meydanında polis araçları vardı. Bazı polisler çelik yeleklerini giyiyordu. Bulvar açıldı.

Adem’le birlikte otomobilden inip Genelkurmay’a doğru yürüdük. Kameralar önünde televizyon muhabirleri olup bitenleri anlatıyor, telefon bağlantılarıyla havayı veriyorlardı. Ama bu saatte

Saygı Öztürk, 15 Temmuz 2016 gecesini Genelkurmay Başkanlığı önünde izledi, TBMM'nin bombalanmasına tanık oldu.

(Fotoğraf: Yavuz Alatan)

darbe girişiminde bulunulması da hayli yadırganmıştı. Daha önce savunma muhabirliği yapan Kanal B Haber Müdürü ve spikeri Metin Kayıhan'ın yayınına bağlandığımda, "Garip olaylar var. Bu darbe girişiminin altından farklı şeyler çıkabilir" dediğimde, Metin de aynı kaygıları paylaştı.

Helikopter geçiyor, ateş ediliyor, bir anda kendimizi yerlere atıyorduk. Genelkurmay Karargâhı'ndan silah sesleri geliyordu ama ne olduğunu, kimin kime ateş ettiğini de bilmiyorduk. Saatlerce gelişmeleri Genelkurmay kapısının önünde izlemeye çalıştım. Ama buradan sağlıklı bir bilgi alınması mümkün değildi. Bulvar üzerinde park ettiğimiz otomobile bindiğimde önümden iki tank gidiyordu. Arkadan da diğer tanklar geliyordu. Onların bir taraftan fotoğrafını çekiyor, vakit geçirmeden Haber Koordinatörümüz Ferda Öngün'ün telefonuna ulaştırıyordum.

Gazeteye geldiğimde büronun sadece koridorundaki lamba yanıyordu. Emin Çölaşan Ağabeyimiz başta olmak üzere Haber Müdürü Emin Özgönül ve muhabir arkadaşlarımızın bazıları olay yerlerinde, bazıları ise bürodaydı. Salonun, odaların lambaları yanmıyor, bilgisayarın ışığı altında çalışılıyordu. Tepemizden uçaklar büyük hızla geçiyor, sanki üzerimize bomba yağıdırıyorlardı. Camlar titriyor, kendimizi yere atıyorduk. Işıklar, hedef olmamak için kapatılmıştı...

Camilerden sâfa sesleri yükseliyordu. Cumhurbaşkanı'nın,

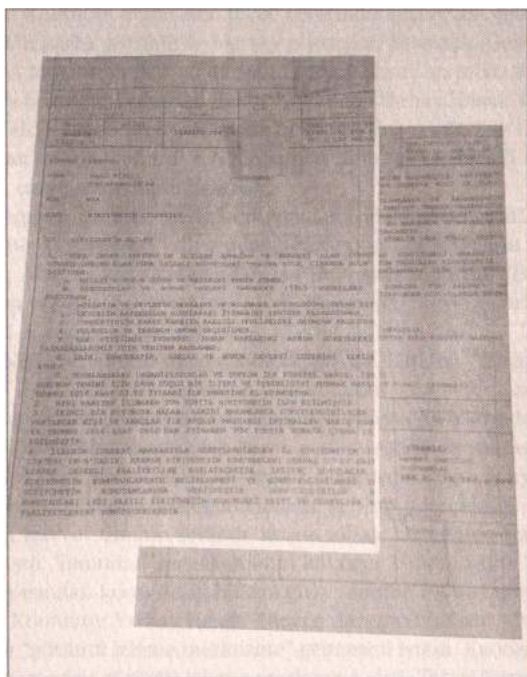
Genelkurmay önünde o gece büyük bir karmaşa yaşıyordu.

(Fotoğraf: Adem Altan)

Başbakan'ın açıklamaları, halkı sokağa çıkmaya çağırmaları ve komutanların televizyonlara bağlanmaları, darbe girişiminin yavaş yavaş başarısız olduğuna ilişkin işaretlerdi... Genelkurmay Başkanı'nın darbeciler tarafından kaçırıldığı anlaşılmıştı ve biz gelişmeleri sıcağı sıcağına izliyorduk.

Ama bilmediğimiz, belki uzun süre daha gerçeğini öğrenemediğimiz o kadar olay yaşandı ki, biz sadece bir giriş yapmak, bir kesit vermek istedik... Bir korku filminin içine giriyoruz...

15 Temmuz'da ne oldu?

Yer: Genelkurmay Görüntü İzleme Odası

Piyade Üsteğmen Fahri Kafkas, Genelkurmay Hizmet Taburu nöbetçi subayı olarak 15 Temmuz Cuma günü saat 07.00'de nöbeti devralmıştı. Asıl görev yeri de Genelkurmay Başkanlığı komuta katıydı. Komutan o gün saat 09.00 civarında karargâha geldi. Saat 21.30'a kadar görünürde her şey normaldi. Sessizlik, Genelkurmay 1-A kapısında görevli Serkan Uzman Çavuş'un telsiz konuşmasıyla bozuldu. Telsizden Tabur Komutanı Yarbay Hasan Yücel'i anons etti, Genelkurmay Başkanı'nın Emir Subayı Yarbay Levent Türkkan'ın korumalara, 1-A kapısında nöbetçi ve rütbeli kimse kalmamasını söylediğini belirtti.

Üsteğmen Kafkas, telsiz konuşmasını odasında duydu. "Herhangi bir şey mi var?" diye odasından çıktı, 1-A kapısına geldi. Orada, Akar'ın korumalarından İsa Başçavuş'u gördü. "Bir durum mu var İsa Başçavuşum?" dedi. Başçavuş, "Levent Yarbay'ın emri. 1-A kapısı bölgesine kimseyi istemediğini söyledi." Üsteğmen, böyle bir emirle ilk kez karşılaşıyordu. İçinden, "Bu işte bir iş var" dedi. 1-A giriş kapısının dışında olan bahçelik alana çıktı. Birkaç dakika sonra Güney Nizamiye yönünden üzerinde günlük üniforma olan tanımadığı kurmay albay eşliğinde yaklaşık 25-30 kişilik özel kuvvet ekibi koşarak 1-A kapısına doğru geliyordu. Olağandışı bir durum olduğunu anladı ve biraz geri çekildi.

Özel kuvvet timinin önünde koşan albay, Üsteğmen Kafkas'ı görmüştü. Yanından geçerken elini kaldırıp "Sakin, sakın" dedi. 1-A kapısından koşar adım binaya giriş yaptılar. Fahri Üsteğmen, Tabur Komutanı Yarbay Hasan Yücel'e durumu bildirdi. Albay da telsizle "görüntü izleme merkezine" gelmesini istedi. Kafkas, bina içine girmeden görüntü izleme merkezine gitti. Tabur Komutanı, "Fahri, herhalde olağandışı, çok garip bir durum var. Dikkatli ola-

lım” dedi. Gözünü ekrana yansıyan görüntülerden ayırmıyordu. Yücel’in yanında, yeni Tabur Komutanı olarak atanan Yarbay Deniz Aydın da bulunuyordu. Bir iki dakika sonra da Destek Kıtaları Grup Komutanı Albay Cengiz Aydın aynı odaya geldi. Kapıyı içerden kilitleyip olup bitenleri izlemeye başladılar.

Ses kaydı olmadığı için sadece görüntülerden olup bitenleri öğrenmeye çalışıyorlardı. Görüntülerde, Genelkurmay Başkanlığı’nun karargâhında Tümgeneral Mehmet Dişli, Tuğgeneral Mehmet Partigöç, Özel Kalem Müdürü Albay Ramazan Gözel, yardımcısı Yarbay Oktay Felekoğlu, Emir Subayı Yarbay Levent Türkkan, İkinci Başkan Yaşar Güler’in özel sekreteri Yarbay Bünyamin Tüner ile bu göreve yeni atanan Binbaşı Vahap Kavaker’i gördüler.

Bu komutanlar, komuta katı içinde sürekli konuşuyor, tartışıyorlardı. Bu sırada 25-30 kişilik özel kuvvet ekibi de katlara dağılıyordu. Görüntüden, Genelkurmay Başkanı’nın koruma ekibinin yere yatılı vaziyette ellerinin arkadan bağlı, Basın Halkla İlişkiler Daire Başkanı Tuğgeneral Ertuğrul Özkürkçü’nün gözlerinin ve ellerinin arkadan bağlı olduğunu anladılar. İlk başta görüntüyü izleyenlerden bazıları bunun bir tatbikat olduğunu düşündü. Ama bu ne biçim tatbikattı!

“Hükümet, komutanlarımızı tutuklayacak, onları tahliye edeceğiz”

Bir süre sonra ekranda Kara Kuvvetleri Komutanı Salih Zeki Çolak ile Kara Kuvvetleri Kurmay Başkanı Orgeneral İhsan Uyar araçla kapı önünde görüldü. Komutanlar bina kapısından içeri giriş yaptı. İçeri girer girmez Özel Kuvvetler, her ikisini yere serdi ve ellerini arkadan bağladı. Nereye götürüldükleri görüntünün kalabalık olmasından dolayı saptanamadı.

Tuğgeneral Mehmet Partigöç ile Yarbay Gökhan Eski görüntü izleme merkezine geldi. Gelişleri ekranda görülüyordu. Kapıyı çaldılar. Kapı içerden açıldı. Onlarla birlikte oturup yaşananları izlerken, Mehmet Partigöç cep telefonu ile mesajlaşıyordu. Grup Komutanı Cengiz Aydın, durumun ne olduğunu sordu. Partigöç, “Yaklaşık bir haftadır komutanlarımızın güvenliği ile ilgili duyumlar aldık. Hükümet tarafından komutanlarımızın tutuklanacaklarını, biz onlar tutuklanmadan komutanlarımızı kurtarmak için onlardan önce hareket edip komutanlarımızı güvenli bir yere sevk edeceğiz. Komutanları tahliye ettikten sonra halk galeyana gelebilir. Genelkurmay çevresinin emniyetinin sağlanması gerekiyor” dedi.

Bir süre sonra Mehmet Partigöç ile Yarbay Gökhan Eski izleme odasından ayrıldı. Görüntüleri izledikleri sırada Genelkurmay Başkanı, komuta katından götürülüyordu. Etrafı Özel Kuvvetler tarafından çevrelenmiş bir şekilde binadan çıkarıldı. Elinde kepi ve montu vardı. Kendisine herhangi bir zorlama yapılmıyordu. İzleme odasındakiler, Genelkurmay İkinci Başkanı Yaşar Güler'in ise dışarıya nasıl çıkarıldığını hiç görmediler.

Tuğgeneral Mehmet Partigöç tekrar görüntü izleme merkezine geldi. Genelkurmay Başkanı'nu emniyetli bir yere tahliye ettiklerini söyledi. Bu sırada Mehmet Partigöç, Yüksek Askeri Şûra üyesi Orgeneral Akın Öztürk'ü aradı. Türkkan'ın "Komutanı Akıncı Üssü'ne tahliye ettik, siz de oraya geçin" dediği duyuldu. Partigöç'ün konuşması bitince Grup Komutanı halkın karargâha girme ihtimaline karşı çevre emniyetini sağlaması gerektiğini aynı zamanda Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alayı'ndan bir taburun takviye geleceğini söyledi.

Partigöç odadan çıkarken pide fırını bölgesinde kollarından bağlanmış er ve birkaç rütbeli personelin Özel Kuvvetler personeli tarafından bekletildiğini belirtti. "Ben şimdi talimat veriyorum, onları bırakacaklar. Siz bunları tabura emniyetli bir şekilde götürün" dedi. Üsteğmen Fahri Kafkas, Tabur Komutanı Yarbay Hasan Yücel ve Deniz Aydın ile birlikte Pide Fırını bölgesine gitti. Yerdeki erlerin ve rütbeli personelin elleri bağlıydı. Onların başında iki özel kuvvet personeli vardı. Özel kuvvet personelinin birisi, "Bu askerler ortada geziyordu. Bu yüzden ellerini bağladık" dedi ve götürülmelerini istedi. İki asker de oradan ayrıldı.

Askerler kelepçelerini çözülüp Hizmet Taburu'na götürüldüler. Tabur Komutanı Hasan Yücel herkesin koğuşuna geçmesini, ışıkların kapatılmasını, kimsenin pencereye yaklaşmamasını istedi. Oradan Hizmet Tabur binası içindeki tabur komutanı odasına geçip beklemeye başladılar.

Telsizde "komuta katını su bastığı" belirtiliyordu

Saat 03.00 civarıydı. 2107 telsiz kodunu kullanan nöbetçi uzman çavuş, karargâh binasında su sızıntısı olduğunu ve komuta katına doğru göl haline geldiğini anons etti. Sorumluluk bölgesi olduğu için Üsteğmen Kafkas komuta katına bakmak için 1-A kapısından giriş yapıyordu. Kapıdan girerken içeride bulunan Özel Kuvvetler'den biri Kafkas'a kim olduğunu, niçin geldiğini sordu. Karargâh takım komutanı olduğunu, su parlatına bakmaya geldi-

ğini söyledi. Silahlı asker, “Çabuk bak” dedi ve içeriye girmesine izin verdi.

Genel Sekreterlik Protokol Şube Müdürlüğü’nde ve Aslanlı Kapı’nın giriş holünde su sızıntısı devam ediyordu. Kendi imkânlarıyla bir şey yapamayacağını anladı. Nöbetçi tesisatçı Abdullâh Bey’i soğutma merkezinden alıp komuta merkezine getirdi. Komuta katına girdiğinde elinde 4415 model, belinde ASELSAN EHHAS marka telsiz vardı. Teknisyen duruma baktı ve sızıntının şu an giderilemeyeceğini gelen ana su vanasının kapatılması gerektiğini söyledi. Bunun üzerine telsizle durumu Tabur Komutanı’na bildirdi. Komutan, vanayı kendisinin kapatacağını belirtti.

Muharrem Köse, emir subayının odasında

Gün ağardıktan sonra Üsteğmen Kafkas ve Tabur Komutanı Yücel hasar tespitini yapmak için komuta katına çıktı. Gördükleri karşısında şaşırdılar. Çünkü Genelkurmay Başkanı’nın emir subayı odasında, hakkında Fethullahçı olduğu suçlamasıyla işlem yapılan eski Adli Müşavir Albay Muharrem Köse’yi uzaktan görmüşlerdi. Yaruna gitmeden dışarı çıktılar.

İşte o zaman bazı şeylerin farkına vardılar. Onlara, Genelkurmay Başkanı’nın güvenlik nedeniyle “tahliye edileceğini” söylemişlerdi. Kafkas ve Yücel birbirlerine baktılar. İkisi de aynı şeyleri düşünüyordu: “Kandırıldık.” Bu bir darbe girişimiydi.

İki asker Hizmet Taburu’na geldiler. Ne yapabileceklerini konuşular. Tüm erbaş ve erlerin buradan tahliye edilerek güvenli bir yere gönderilmesi gerektiğine karar verdiler. Yücel, Grup Komutanı Cengiz Aydın’a durumu bildirdi. Aydın da uygun buldu. Bunun üzerine Grup Komutanı komutasında Genelkurmay’ın Türkiye İstatistik Kurumu’na bakan tarafındaki devriye yolunda bulunan 5 numaralı çıkış kapısına askerler yönlendirdiler. Dışarıda bulunan polisle koordine ederek yaklaşık bin asker tahliye edildi. Rütbeli personel olarak onlar kalmıştı. Grup Komutanı, emniyet güçleri ve Özel Kuvvetler tarafından içeride bulunan darbeci gruba operasyon yapılacağını, herhangi bir darbecinin kaçması durumunda ve operasyon birliklerinin ihtiyaç duyması halinde müdahale edebileceğini belirtti.

Üsteğmen Fahri Kafkas ve diğer rütbeliler darbeci ekibin kaçma ihtimaline karşı hedef küçülttüler. Siper alarak, komuta katındaki operasyonun sonlanmasını beklediler.

Yer: Genelkurmay Başkanlığı Karargâhı

Ağustos, Türk Silahlı Kuvvetleri'nde "nöbet değişim" ayıdır. 2015 yılında Genelkurmay Başkanlığı'na Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Hulusi Akar'ın getirilmesi bekleniyordu. Akar, ordu komutanlığı yapmadan Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na getirilmişti. Bu durum eleştiriliyor, nedenleri hakkında değişik iddialar da ortaya atılıyordu.

Orgeneral Hulusi Akar'ın "cemaatçi" olduğuna ilişkin haber ve yorumlar da yapılıyordu. Bunun bir geçmişi vardı. Dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ'a, "Hulusi Akar'ın cemaatçi olduğu ve dikkat edilmesi" yönünde bir ihbarda bulunuluyordu. Başbuğ, araştırma yaptırıyor, ancak Akar'ın cemaatle en küçük bir bağı olmadığını öğreniyordu.

Hulusi Akar, memleketi Kayseri'de Ahmet Paşa İlkokulu, Nazmi Toker Ortaokulu'nda öğrenim gördü. Kayseri Lisesi'nden mezun olduktan sonra Harp Okulu öğrencisi oldu. Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na getirilen komutanın, bir sonraki görev yeri teammüllere göre Genelkurmay Başkanlığı oluyordu.

Eşinin ve kızının türbanlı olduğu öne sürülüyordu. Bunları öğrenmek zor değildi. Diyetisyen Şule Akar'ın başı kapalı değildi. Kadın doğum doktoru olan kızı Serra'nın başının kapalı olduğu yazılıyor, söyleniyordu. Bu da doğru değildi. O zaman sırada oğlu kalıyordu. Baba Hulusi Akar'ın, ağırlığını koyup oğlu Selim Akar'ı ASELSAN'a yerleştirdiği iddia ediliyordu. Ancak bu da doğru değildi. Selim Akar'ın yurtdışında bir bankada çalıştığını öğrendim.

Sade, gösterişten uzak bir yaşamları var. Hulusi Akar eski model bir BMW marka otomobilini resmi görevleri dışında kullanmamayı prensip edinmiş. Akar'ın Harp Akademileri Komutanlığı döneminde, eşinin gideceği yere daha çok belediye otobüsleriyle gittiği de bilenler vardı.

Ergenekon sanığı Muzaffer Tekin'i ziyaret etti

1974 Kıbrıs Çıkarması'nda gösterdiği yararlılıklardan dolayı adı bir tepeye verilen Muzaffer Tekin, bu ülkede haksızlığa uğrayan, cezaevinde olduğu dönemde de hep dik duran biriydi. Cezaevinde amansız hastalığa yakalandı. Kimse sesini duymadı. "Gizli tanık" ifadeleriyle Ergenekon davasında en çok cezaevinde tutulan isim oldu. Her şeyin kumpas olduğu ortaya çıkınca diğer sanıklarla birlikte serbest bırakıldığında Albay Muzaffer Tekin için çok geçti.

Okul arkadaşlarından biri de Orgeneral Hulusi Akar'dı. Muzaffer Tekin'i birçok arkadaşı ziyarete çekinirken, onu hasta yatağında ziyaret edenlerden birinin de Orgeneral Hulusi Akar olduğunu öğrendim. Tekin'in eşi Müge Hanım'a sordum. "Evet, eşimi ziyaret etti. Hulusi Paşa, çok sevdiğimiz, saydığımız, değer verdiğimiz bir komutan. Eşimin sınıf arkadaşıydı. Eşimin rahatsızlığı nedeniyle ziyaretine geldi. O ziyaret bizi onurlandırdı, duygulandırdı ve mutlu etti" dedi.

Bazı engellemelere rağmen Hulusi Akar, 2015 yılının Ağustos ayında Genelkurmay Başkanlığı'na getirilmişti. Genelkurmay'da daha birinci yılını bile doldurmadan askerin içine sızmış Fethullahçı Terör Örgütü (FETÖ) militanları darbe girişiminde bulunuyordu. Komutan olanlara bir türlü inanamıyordu.

Genelkurmay Karargâhı'nda hareketlilik

Genelkurmay Karargâhı'nda, "çok gizli" bir plan yürürlüğe konuluyordu. Telefonla yazışmalar yapılıyor, odalara girip-çıkan gölgeler artıyordu. 15 Temmuz 2016 tarihinde saat 17.00 civarında Hulusi Paşa makamında Personel Başkanı'ndan iki komutanın dosyasıyla ilgili bilgi alıyordu. Komutan çıkarken, Özel Kalem Müdürü, İkinci Başkan Yaşar Güler'in geldiğini söyledi. Yaşar Paşa'nın elinde ajanda vardı. MİT'ten gelen üst düzey bir yetkili-den bu akşam Kara Havacılık Okulu'ndan üç helikopterin görevlendirilmesiyle bir faaliyet icra edileceği yönünde istihbarat aldıklarını, bu bilgiyle ilgili görüşmek üzere MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın bir heyetle görüşmek için yolda olduğunu söyledi.

Benzer istihbaratlar zaman zaman geliyordu. Ama bu kez durumun daha farklı olduğu anlaşıyordu. Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Salih Zeki Çolak da karargâha çağrıldı. Hulusi Akar, Yaşar Güler ve Salih Zeki Çolak acilen alınacak tedbirleri tartışmaya başladı. Sadece Ankara'nun değil, tüm Türkiye hava sahasında bulunan askeri helikopter ve uçakların üslerine dönmele-ri, yeni kalkışlara da engel olunmasına ilişkin emrini ilgili komutanlara verdi.

İkinci Başkan Yaşar Güler de bu emri Hava Kuvvetleri Komutanlığı Harekât Merkezi'ne iletti ve bu şekilde tüm askeri hava araçlarının uçuşlarının durdurulması emri ulaştırılmış oldu. MİT'ten gelen bilginin teyidi ve netleştirilmesi bakımından ve bilgide belirtilen uçuş faaliyetinin somutlaşması ihtimaline karşı bu hususun açıklığa kavuşturulması için Kara Kuvvetleri Komutanı'na derhal gereken en hızlı ve etkili tedbir ile işin üzerine gidilmesi için öngörülmüştü.

İhbarcı askerden MİT Müsteşarı'na: Sizi kaçıracaklar

MİT Müsteşarı Hakan Fidan'a, "Sizi kaçıracaklar" ihbarı yapılmıştı. İhbarı yapan bir binbaşydı. Bu ihbarı yapan binbaşının MİT'e girmesi de öyle kolay olmamıştı. Binbaşı, hakkında yapılan gizli araştırmanın sonuçlanmasından saatler sonra içeri girebilmişti. Fidan'a, "Kara Havacılık Okulu'nda yapılan plana göre sizi kaçıracaklar" demişti. Ortalık zaten kaynıyordu. Binbaşı, kendisinin de Fethullahçı olduğunu, ancak artık bunlardan ayrıldığını söylemişti.

Saat 19.48'de, Genelkurmay Başkanı Akar, Personel Başkanı Korgeneral İlhan Talu'yu iç hat telefonundan aradı ve yanına gelmesini istedi. Talu geldi. Çalışma masasının etrafında Akar'ın yanı sıra MİT Müsteşarı bulunuyordu. Akar, "Bana Kara Havacılıkta görevli ... ile ...'nin safahat dosyasını getirin" dedi. Talu odadan ayrılırken, günlerdir üzerinde çalışıp son şeklini verdikleri, Fethullahçı askerlerle ilgili dosyaları da Akar'ın "Alabilirsin" demesi üzerine aldı. Personel Başkanı, bir alt katta bulunan dosyalar içinden, istenen iki komutanın "safahat dosyasını" getirdi. Bunlar incelendi. Fethullahçı olarak bilinen isimlerdi.

Geçen yıllardan farklı bir çalışma yapmışlardı. Terfi listesinde olan ve olmayan general, amiral ve terfi sırası gelen albaylarla ilgili yalnız MİT'in araştırmasıyla yetinmeyip, bir de Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Dairesi'ne inceleme yaptırmışlardı. Listeler elde, son çalışmayı da 16 Temmuz'da yapacak, 18 Temmuz'da listenin bir örneğini Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na teslim edeceklerdi.

* * *

Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar, Kara Kuvvetleri Komutanı Salih Zeki Çolak'a, "Gidip durumu yerinde görün. Var mı bir hareketlilik diye bakın. Biraz da orada kalın. Yanınıza Kurmay Başkanı'nı, Merkez Komutanlığı'ndan ve Adli Müşavirlik'ten personel alın. Olayı tereddüde yer bırakmayacak şekilde çözüp idari ve adli tedbirlerin ivedi bir şekilde almasını talimatlandırın. Gittiğinizde beni de bilgilendirin" dedi.

Gelen bilgiler, ihbarın doğru olabileceğini de gösteriyordu. Alınan tedbirlerle yetinmeyerek Akar, Ankara Garnizon Komutanı Korgeneral Metin Gürak'ı telefonda aradı. "Bizzat Etimesgut Zırhlı Birlikler Tümeni'ne gidin, hiçbir tankın ve zırhlı aracın hiçbir sebeple birlik dışına çıkmasına müsaade edilmemesi yönünde tedbirler alınmasını sağlayın" dedi. Bu şekilde öncelikle tedbirleri aldıktan sonra toplantı bitti. Hulusi Paşa çalışmalarına makamında devam etti.

"Gittiğiniz yol yanlış"

Komutanın gözü, yıllardır Genelkurmay Başkanı'nın makamında bulunan tarihi saate takıldı. Saat 21.00'e geliyordu. Yuvarlak masada oturan komutanın sırtı kapıya dönüktü. Kapı çaldı, "Gir" dediğinde, "Kimsin bu saatte?" diye de söylendi. Gelen, karargâhta görevli Proje Yönetim Daire Başkanı Tümgeneral

Darbeci askerler Genelkurmay Karargâhı'nda.

Mehmet Dişli'ydi. Bu komutan da AKP Genel Başkan Yardımcısı Şaban Dişli'nin kardeşiydi.

Mehmet Dişli, heyecanlıydı. Komutanın karşısındaki sandalyeye oturdu, “Komutanım, operasyon başlıyor” dedi. Akar, Güneydoğu’da yürütülen operasyonlardan söz edildiğini sandı. Dişli, “Herkesi alacağız. Taburlar, tugaylar yola çıktı. Biraz sonra göreceksiniz” dediğinde, bu operasyonun farklı bir şey olduğunu anlamıştı. Akar, elindeki kalemi sertçe masaya attı. “Ne diyorsun ulan? Ne operasyonu, sen manyak mısın? Bunlar ne demek, nasıl konuşma?” dedi ve elini masaya vurdu. Dişli, irkildi.

Arkası dönük olduğu için kapının açık olup olmadığını fark etmemişti. İkinci Başkan’ın, diğer komutanların nerede olduğunu sorduğunda öfkesi iyice artmış, kendisinden habersiz neler olduğunu öğrenmeye çalışıyordu. Mehmet Dişli, Hulusi Akar’ı hiç böyle sinirli görmemişti. Onu “Heyecanlanmayın, rahat olun, komutanım” dedi. Hulusi Paşa, “Benim seninle bir başkasıyla böyle işlerin içinde olanlarla hiçbir işim olamaz. Sen benimle ne biçim konuşuyorsun, kim bunlar? Siz kimsiniz?” diye bağırdı. Sesini giderek yükseltiyordu. Dişli ise sürekli “Sakin olun komutanım, siz rahat olun” demeyi sürdürüyordu.

Bugün gelen istihbarat bazı şeylerin yaşanabileceğini, Mehmet Dişli’nin anlattıklarının doğru olabileceğini gösteriyordu. Hulusi

si Paşa, biraz sakinleşti, Dişli'ye, "Gittiğiniz yol yanlış. Büyük bir bataklığın içine girersiniz. Hiç olmazsa bir erkeklik gösterip başkalarını bu işe bulaştırmayın. Ölüm kalım olmadan bu işi sonlandırın. Hemen bu girişimi durdurun" dedi.

Fakat ikna edemedi. Dişli ise son derece rahat, sanki işler yolundaymış gibi, "Komutanım, bu iş bitti ve herkes yola çıktı" diyordu. Hulusi Paşa, sırtının dönük olduğu kapıdan ayak sesi duyur gibi oldu. Baktığında Serdar Yüzbaşı, Abdullah Astsubay ve Levent Yarbay'ı gördü. Yarbay Levent Türkkan, Genelkurmay Başkanı'nın emir subayıydı. Astsubay Abdullah koruma timindeydi. Yüzbaşı Serdar da emir subay yardımcısıydı. Ayrıca bunların dışında Özel Kuvvetler Komutanlığı'ndan olduğunu değerlendirdiği tam teçhizatlı, eğitim kıyafeti giymiş, silahlı, miğferli personel de dikkatini çekmişti.

"Komutanım sakin olun, yoksa vururum"

Hulusi Paşa'nın kendilerini fark ettiğini görünce hepsi ona doğru hızla yürüdüler. Hulusi Paşa oturduğu sandalyeden kalktı. Emir Subayı Levent Türkkan, "Komutanım oturun, kalkmayın, sakin olun, zorluk çıkartmayın" diye bağırdı. Birisi de Akar'ı itip sandalyeye oturmasını sağladı ve o esnada arkadan bir başkası elinde havluyla Akar'ın ağzını, burnunu kapatmaya kalkıştı. Komutan nefes almakta zorlanıyordu.

Kendini kurtarmaya çalışırken, karşısındaki asker kolunu boğazına doladı. Elinde askeri kıyafete ait iple boğazını sıkırmaya çalışırken o anda nefes almakta güçlük çekti. Hulusi Paşa son bir hamleyle elleriyle burnunu kapatan bezi açmaya çalışırken bir başkası plastik kelepçeyi bileklerine taktı. Akar'ın direnmesi üzerine burnunu açacak şekilde ağzını kapattılar. Böylece bağırmasını engelliyorlardı.

Rahat nefes almaya, sakinleşmeye başlayınca ağzını kapattıkları havlu benzeri kumaşı çektiler. Bileklerine takılan kelepçeler Hulusi Paşa'nın canını yakıyordu. Hele kendisine silah çekenin en yakınındaki askerler olmasına inanamıyordu. Bunu düşünürken Emir Subayı Levent Türkkan'a, "Çıkarın bu kelepçeleri" diye bağırmağa başladı ve yeniden ayağa kalktı. O sırada Levent Türkkan, elindeki tabancayı komutana doğrulttu, "Komutanım, sakin olun yoksa vururum, sıkarım" diye bağırdı. Levent Yarbay'ın bulunduğu tarafa bir iki adım attı, "S.ktir ulan" diye bağırdı.

Emir subayıyla göz göze geldi. Levent Türkkan'ın o an "Sıka-

yım mı, sıkmayayım mı?” düşüncesi içinde olduğunu hissetti. Karşısında sanki bir robot vardı. Türkkân'ın kararlı duruşu karşısında geri adım attı. “Kelepçeyi çözün, çok canımı acıtıyor” dedi. Askerler, Mehmet Dişli'ye baktı. Dişli'nin onayıyla bir asker komando bıçağını çıkarttı. Plastik kelepçeyi bir türlü kesemiyordu. Bu sırada canı daha çok acıyordu. Hulusi Paşa yine öfkelen-di. Uzun bir uğraştan sonra kelepçeyi kesebildiler.

Dışarıdan alçak uçuş yapan uçakların ve patlayan silahların sesleri geliyordu. Hulusi Paşa, “Yapmayın, yanlış yapıyorsunuz. Durdurun” diyordu ama kimsenin duracağı yoktu. Bir ara Hulusi Paşa, “Tuvalete gitmek istiyorum” dedi. Askerler de onunla birlikte tuvalete yöneldi. Hulusi Paşa bu durum karşısında “Terbiyesizler, ahlaksızlar” diye bağırdı. Abdullah Astsubay ve Serdar Yüzbaşı hiç etrafından ayrılmıyordu. Sürekli gözetim altında tutuyorlardı. Epeyce bir zaman geçti.

Odada televizyon açıktı. Ancak, komutanın makamında kelepçelendiği, rehin alındığına ilişkin hiçbir haber geçmiyordu. Bu sırada, Boğaz Köprüsü'nü askerin kestiği görüntüler ve buna ilişkin haberler televizyonda yayınlanmaya başladı. Odadakiler gayet soğukkanlıydı. Görüntüleri izlerken hiç konuşmadılar. Bir süre sonra “Gidiyoruz” deyip Akar'ı aldılar. Akar, odadan ayrılmadan önce montunu, kepinin ve çantasını istedi. Cep telefonu ise emir subayının odasında idi.

Montunu ve kepinin verdiler. Çantayı kendileri getireceklerini söylediler. Kapıdan çıktığında tam teçhizatlı kafasında çelik miğfer ve silahlı bir şekilde ürkütücü bir yüz ifadesiyle karşısına çıkan asker dikkatini çekti. Bu Albay Fırat Alakuş'tu. Fuaye alanında ve katta tam teçhizatlı askerler tertibat almışlardı. Akar'ı, merdivenlerden indiriyorlardı.

Önündeki asker dikkatini çekti. Namlusunu Akar'a doğrulttuğu tam otomatik silahla geri geri gidiyordu. Akar, silahın her an patlayabileceğini düşündü birden, “Ne yapıyorsun sen lan?” diye bağırdı. Dışarıya çıkardıklarında Atatürk heykelinin olduğu yerde bir helikopter bekliyordu. Akar'ı, helikoptere bindirdiler.

Akar, çantasındaki gözlüğün kendisine verilmesini istedi. Ancak getirtilmediler. Helikopter havalandı. Nereye gidildiğini de söylemiyorlardı. Hulusi Paşa da onlara “Nereye gidiyoruz?” diye sormadı. Helikopterdeki silahlı askerlerin namlusu üzerine dönüktü. Mehmet Dişli de helikopterdeydi.

Yolculuk çok sürmedi. Helikopter inerken, Hulusi Paşa nereye getirildiğini anlamaya çalışıyordu. Anlamadı, Nereye ge-

tirildim?” diye sordu. Birisi Akıncı Üssü olduğunu söyledi. Helikopterin yanına bir minibüs yanaştı. Minibüse bindiler. Kapısında “Üs Komutanlığı” yazan binaya girdiler. Orada sivil ve askeri kıyafetli pek çok kişi silahlı olarak bekliyordu. Üs komutanın odasına götürdüler. Tümgeneral Kubilay Selçuk ayakta bekliyordu. Bir kanepeye oturtular. Bir ara Orgeneral Akın Öztürk yanına geldi. Üzerinde tişört vardı. Tek başına yanına gelmişti. Hem bu duruma, hem de onu gördüğü için çok şaşırmişti.

“Ne yapıyorsun burada?” diye sordu. Akın Paşa, “Bugün Kara Kuvvetleri Komutanı ile birlikte İzmir’den Komutanlığa ait bir uçakla geldim. Üsteki lojmanda oturan kızımın evindeyken Hava Kuvvetleri Komutanı Abidin Ünal telefonla aradı. Üstten birilerinin uçaklar kaldırdığını ve bu hususa göz kulak olunması gerektiğini belirttiği için buraya geldim” dedi. Hatta bunu anlatmaya çalıştığını, ancak dinlemediklerini belirtti. Akar da ona yaşadıklarını anlattı.

Bu sırada Tuğamiral Ömer Harmancık ve Tuğgeneral Hakan Evrim’i gördü. Onlara da yaptıklarının yanlış olduğunu, akıllarını kaybettiklerini, bu devirde böyle bir şey olamayacağını söylüyor, sinirden önündeki masayı yumrukluyordu. Bir ara sakinleşti, “Siz Suriye’yi, Mısır’ı görmüyor musunuz? Bu tür olayların ülkemizi yıllarca ne kadar geriye götüreceğini bilmiyor musunuz?” dedi. Ama onlar sanki kendisini dinlemiyordu.

“Sizi kanaat önderimiz Fethullah Gülen’le görüştürelim”

Ömer Harmancık elinde iki yapraktan oluşan bir metni önce okudu ve ardından Akar’a uzatarak, “Komutanım, siz şunu bir okuyun ve bunu imzalayıp televizyonda okursanız her şey çok güzel olacak. Herkesi alıyoruz, herkesi getiriyoruz” dedi. Akar, “Kendinizi ne zannediyorsunuz, siz kimsiniz? Topladığınızı söylediğiniz ikinci başkan, kuvvet komutanları nerede, bakanlar nerede? Elinizde kim varsa getirin, sizin başınız kaçınız kim” diye bağırdı.

Bunun üzerine Hakan Evrim, “Dilerseniz sizi kanaat önderimiz Fethullah Gülen’le görüştürürüz” dedi. Hulusi Paşa, “Ben kimseye görüşmem” karşılığını verdi. Akın Öztürk ve Abdullah Astsubay ve üs komutanının emir astsubayı dışındakiler odadan çıktı. Akın Öztürk Paşa’ya da aynı şeyleri söyledi. Akın Paşa da, kendisini dinlemediklerinden yakınıyordu.

Hulusi Paşa’dan, hazırladıkları bildiri metnini okumasını ve imzalamasını istiyorlardı. O kâğıt önüne uzatılıyor, Hulusi Paşa clinin

tersiyle kâğıdı itiyordu. Tek satırını bile okumamaya kararlıydı. Hulusi Paşa okumayınca, Hakan Evrim, sehpadan aldığı bildiriye okumaya başladı. Okurken kendisini kaptırmış, darbeyi gerçekleştirmişler de sadece iş bildiriye kalmış gibi elini kolunu kaldırıyordu.

Hulusi Paşa Hakan Evrim'e bakıyor, alaycı bir biçimde gülümseyordu. Bu tutum darbecilerin canını sıkıyordu ama yine de komutanın bildiriye imzalayabileceğini düşündüklerinden ikna çabalarını sürdürüyorlardı.

Darbecilerin oluşturduğu "Yurtta Sulh Konseyi" adı dikkatini çekmişti. Komutan, bu konseyin içinde kimlerin olduğunu da merak ediyordu. Kimlerin devlete ihanet ettiğini o an öğrenmek istiyordu. Ancak, darbeciler hiçbir isim söylemiyordu. Oda alabildiğine hareketliydi. Dışarıda "Komutan elimizde" denildiğinde bazıları inanmamıştı. Onlara, "Gidin gözlerinizle görün" deniliyordu. Bu da onlara büyük moral oluyordu.

Kendilerini güçlü göstermek için her taktiği uyguluyorlardı. Sık sık, "Bu iş bitti, darbe başarıyla gerçekleşti" diyorlardı. Genelkurmay Başkanı'na da oluşturdıkları harekât merkezinde 30-40 kişilik ekibin çalıştığı söyleniyordu. Hulusi Paşa'ya yine çay getirildi. Paşa, çaydan da bir yudum bile içmemeye kararlıydı. Darbecileri vazgeçirmek için sürekli konuşuyor, zaman zaman bağırıyordu. Sesi kısılmıştı. İşte o zaman boğazının kuruluşunu gidermek için önündeki bardaktan bir yudum içiyor, sonra konuşmasını sürdürüyordu. Ancak, darbecilerin geriye dönmek gibi bir niyetleri yoktu.

Eşiyle askeri hat üzerinden konuşabildi

Hulusi Paşa'nın tutulduğu odada televizyon açıktı. Televizyona bağlanan bazı paşaların konuşmaları darbecilerin moralini bozuyordu. Hulusi Paşa, bazı komutanların konuşmalarını duyunca içinden "Aferin, sizden beklediğim de bu" dedi. Ancak darbenin gücü de yavaş yavaş kırılıyordu. Hulusi Paşa'nın izlediği televizyonu bir asker gelip kapattı. "Oğlum niye kapattın?" diye bağırды. Asker ne yapacağını şaşırdı, komutanın emri olduğunu söyledi. Odaya rütbeli bir asker girdi. Hulusi Paşa, "Yaptığınız çok ayıp. Eşimle telefonla konuşmak istiyorum. Onu bile yaptırmıyorsunuz. Hiç değilse askeri hattan telefonla konuşayım" dediğinde, komutan dışarıya çıktı. Odaya döndüğünde, "telefonla konuşturacaklarını" belirtti.

Askeri hattan bağlantı kurulmuştu. Hulusi Paşa, son derece sakin bir ses tonuyla, eşi Sule Hanım'a kendisini merak etmemele-

rini, Akıncı Hava Üssü'nde tutulduğunu, kendilerine iyi bakmalarını söyledi. Telefonu kapattıktan hemen sonra Şule Hanım da Başbakan Binali Yıldırım'ı arıyor, Hulusi Paşa'nın Akıncı Hava Üssü'nde tutulduğunu bildiriyordu. Askeri hattan Hulusi Paşa'nın Akıncı Üssü'nde olduğu da istihbarat tarafından belirlenmişti.

Televizyon kapalı tutulduğu için Hulusi Paşa ne olduğunu bilmiyordu. Aradan üç saat geçmişti. Asker, televizyonu açtığı anda, Hulusi Paşa gördüklerine inanamadı. TBMM ve Ankara Emniyet Müdürlüğü bombalanıyordu. Muhabirler heyecanlı heyecanlı olay yerinden yayınlarını sürdürmeye çalışıyordu. Muhabirlerin sesi ambulans sirenleri, ses hızını aşan uçaklardan yükselen ve bomba gibi patlayan sesler arasında eriyip gidiyordu. Bu sırada Gölbaşı'nda bulunan Polis Özel Harekât Dairesi, darbecilerin öncelikli hedefi olmuştu. Saldırıda 47 polis şehit ediliyor, Özel Harekât Dairesi'nde inanılmaz olaylar yaşanıyor.

Komutan yerinden kalktı, odanın içinde bir o yana bir bu yana gidiyor, "Yapmayın, siz ne yapıyorsunuz öyle? Siz nasıl bunu yaparsınız? Silahlı Kuvvetler'e nasıl böyle bir leke sürersiniz?" diyor. Bağırarak, odada bulunan Ömer Harmancık, "Ölümü göze aldık biz" diyor. Bunu söylerken göğsünü yumrukluyor, "Bu yola öleceğimizi bilerek çıktık" diye bağırıyordu. Komutan, odada bulunan askerlere baktı. Hepsi gözünün önünde birer robot gibiydi.

Bir ara odaya Mehmet Dişli geldi. Odada yalnız kalmışlardı. Hulusi Paşa aynı şeyleri ona da söyledi. Ancak, Dişli de kendisini dinlemediklerini belirtiyor, Amiral Ömer Harmancık'ın tutumu-

nu eleştiriyordu. Odaya yeni gelenlerle birlikte beş kişiydiler. Televizyonlarda Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın halkı sokağa çıkmaya çağıran konuşması, camilerde okunan salalar, Başbakan Binali Yıldırım ve bazı bakanların, komutanların konuşmaları Akıncı Üssü'nde bulunan darbe girişimcilerinin moralini bozmaya başlamıştı. Hulusi Paşa izlenimlerini daha sonra şöyle anlatacaktı:

Darbe teşebbüsüne karşı halkın canları pahasına direnişi, ilerleyen saatlerde bazı askerlerin teslim olmaları ya da vatandaş ya-hut polislerce kontrol altına alınmaları gibi gelişmeleri takip edince yarında bulunan bu dört kişinin genel görünüşleri, tavırları değişmeye başladı. Gözlerinde umutsuzluğu fark ettim, moralleri iyice bozulmaya başlanıyordu.

“Erkeklik gösterip burada kesin, tankı topu çekin”

Darbe girişimcileri bu işin batağa doğru gitmeye başladığını hissetmeye başlamışlardı. Komutan, daha fazla kan dökülmemesi için yeni bir girişim başlattı. “Yeteri kadar batağa battınız, hiç olmazsa bir erkeklik gösterip burada kesin. Diğer insanların ölmelerini engelleyin. Gün aydınlanmadan ortalıktaki tank, top vs. ne varsa çekin. Yeteri kadar rezil ettiniz, daha fazla rezil etmeyin. Balkan Savaşı'ndan beter ettiniz. Silahlı Kuvvetler'in tarihine leke sürdürünüz. Gideceğiniz tek yer cumhuriyet savcısı, askeri savcı ve inzibattır. Gidip teslim olun, beni de gönderin” dedi.

Sesi başlangıçta yumuşaktı. Ancak konuştukça öfkesi arttı, bağırdı. Aynı şeyleri tekrar tekrar söylüyordu. Komutanın sözlerine bu kez hiç cevap vermediler. Odada sadece televizyondan yükselen bomba sesleri geliyordu. Birden odanın içinde patlama oldu sandılar. Birisi, “Uçaklar inip kalkmasın diye pistleri bombalıyorlar” dedi. Çoğu Eskişehir'den kalkan uçaklar, isyancı grupların uçak kaldırmasını önlemek için bu taarruzu yapıyordu.

Hulusi Paşa, yine ayağa kalktı, “Daha fazla yapmayın, teslim olun. Bu işin sonu kötü. Yol yakinken dönün, teslim olun” diye bağırdı. Darbeci komutanların morallerinin zaman ilerledikçe çöktüğünü gözlemliyordu. Öncelikle İstanbul Boğaz Köprüsü'nden teslim olan tankçılara ilişkin görüntüler, çok daha önemlisi Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın maceralı bir yolculuktan sonra Atatürk Havaalanı'nda canlı yayında toplanan kalabalığa sesleniş darbecilerin bütün ümitlerini yok ediyordu.

O andan itibaren Hakan Evrim ve Ömer Harmanlık ortalıkta

görünmediler. Hulusi Paşa yine ayağa kalktı. Bu noktada artık yapacakları bir şey de kalmadığını yine hem Silahlı Kuvvetler'e hem Türk tarihine bundan büyük kötülük yapılamayacağını; battıklarını, hiç olmazsa gençleri, masum insanları düşünmelerini, hava bombardımanının bitirilmesini, kara birliklerini kışlarına döndürmelerini artık sesinin çıkabildiği en şiddetli tonda ve hiddetle haykırıyordu. Karşısında duran Kubilay Selçuk ve Mehmet Dişli adeta sinmiş vaziyetteydi. Hiç yorum yapmıyor, komutan konuştuğu onlar başlarıyla onaylıyorlardı. Gözlerinde korku ve endişe vardı.

“Beni Başbakan ya da Cumhurbaşkanı'yla görüştürün”

Sabah saat 08.35'i gösteriyordu. Kimse uyumamıştı. Akar, bu işin sonunun gelmeye başladığını anlamıştı. İki komutan gözlerinin içine bakıyor, “Şimdi ne olacak?” diye merak ediyorlardı. Sesizliği yine Hulusi Paşa bozdu:

“Beni Başbakanımız yahut Cumhurbaşkanımız ile görüştürün. Darbe teşebbüsünün sona erdirileceğini, adalete teslim olacağınızı, dışarıdaki tüm askeri unsurları kışlarına çekeceğinizi belirtirsem daha fazla zayiata meydan vermeden bu işi bitirmek mümkün olacak.”

Üs dışarıdan bombalanıyor, darbecilerin umutları sönüyordu. Kendileri bu noktada artık bir şey başaramayacaklarını görüyorlardı. İki komutan bir ara odanın dışına çıktı. Aralarında yaptıkları değerlendirmeden sonra kararı gelip Hulusi Paşa'ya bildirdiler:

“Komutanım, sizi Başbakan'la görüştüreceğiz.”

Bir cep telefonu getirdiler. Başbakan'a ulaşmak kolay oldu. Hulusi Paşa oradaki tabloyu anlatırken, odadaki “hain” diye nitelediği kişiler de gözlerini komutandan ayırmıyorlar, Başbakan'ın neler söylediğini merak ediyorlardı. Hulusi Paşa, “Sayın Başbakanım, hiçbir pazarlık söz konusu olamayacak. Askeri savcı, cumhuriyet savcısı, polis ve inzibata teslim olacaklar” dediğinde, bir komutan da başıyla onaylıyordu.

Hulusi Paşa, aynı telefonla MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ı da aradı. Ona da darbeci askerlerin teslim olacağını belirtti. O sırada odaya Orgeneral Akın Öztürk geldi. Hulusi Paşa'nın helikopterle götürüleceğini biliyordu. “Komutanım, ben de sizinle geleyim” dedi. Ancak, Hulusi Paşa, Akın Öztürk'ün darbenin içinde olduğuna ilişkin kanaat edinmişti. Kendisiyle gelmesini uygun bulmadı, “Sen burada kal, kızının evi burada” diyebilirdi. Ancak Akın Paşa gelme konu-

sunda ısrar ediyordu. Sonuçta, onu üs binasında bırakıp çıktı.

Araçla helikopter pistine doğru giderken, pistte çok sayıda helikopter gördü. Büyük bir hareketlilik vardı. Gelen giden arasında siviller de bulunuyordu. Bir komutan helikopteri işaret etti. Helikopter çalıştırıldı. Fakat üstten kalkan helikopterlere ateş edilebileceğini bir asker söyledi. Bunun üzerine Genelkurmay Başkanı'nın içinde olduğunun belirtilmesi gerekir gibi konuşmalar yapılıyordu. Hulusi Paşa'nın yanında, kendisini karargâhtan götüren grupta yer alan Mehmet Dişli de bulunuyordu. Komutan, Dişli'ye "orada kalmasını" söylüyor, Dişli ise telefonla irtibat kuracağını belirtiyordu.

Helikopter hareket ederken telefonla bu durumu bir yerlere ilettili. Helikopter havadayken de bir yerlerle irtibat halindeydi. Sonuçta Çankaya Köşkü'nde Başbakanlığa iniş yaptılar. Helikopterden Hulusi Paşa, ardından Tümgeneral Mehmet Dişli iniyordu. Bu durum şaşkınlık yaratmıştı. Hem Dişli kaçırıyor, hem de Dişli ile birlikte dönüyordu. Genelkurmay yetkililerine bu çelişkiyi sorduğumda, "Denetim altında tutmak için böyle bir yola başvurulduğu" belirtildi; zaten Dişli de helikopterden indikten az sonra gözaltına alınacaktı.

Kritik görüşme Başbakan Yardımcısı Tuğrul Türkeş'in odasında yapıyor

Komutan, Başbakan Yardımcısı Tuğrul Türkeş'in odasına girdi. Odaya eski Milli Savunma, şimdiki Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz da geldi. Yurt genelindeki durum konuşuluyordu. Akıncı Üs-

Genelkurmay Başkanı'yla birlikte helikopterden Mehmet Dişli'nin de inmesi kâfalar da soru işareti yaratmıştı. Helikopter pilotu Albay Uğur Kapan da "FETÖcü" olduğu iddiasıyla tutuklandı.

sü, Genelkurmay Karargâhı ve 2. Ordu bölgesinde sıkıntılar olduğu anlatılıyordu.

Hulusi Paşa, “Adem Paşa’yla konuşalım” diyordu. Cep telefonu karargâhtan götürülürken alındığı için Hulusi Paşa, 2. Ordu Komutanı Orgeneral Adem Huduti’nin telefonunun bulunmasını istiyordu. İsmet Yılmaz “Bende var” diyor ve kendi cep telefonundan Orgeneral Adem Huduti’yi arıyor. Telefonu çalmaya devam ederken, bakan telefonunu Hulusi Paşa’ya uzatıyor.

Orgeneral Adem Huduti’nin ifadesinden de Genelkurmay Başkanı’nın kendisini telefonla aradığını öğreniyoruz. Huduti ifadesinde şöyle diyor:

Beni cep telefonuyla Sayın Genelkurmay Başkanımız aradı; kendisinin tutulduğu Akıncılar Üssü’nde darbecilerle anlaştıklarını, mutabakata vardıklarını ve uygulamanın aşağıda belirtildiği şekilde olacağını söyledi. Birinci bölümü: jandarma ve polisin ateşi kesip geri çekileceği, ikinci adım olarak bizi baskı altında tutanların başındaki kişiyi çağırmanın, Ankara’daki kendi emir aldığı kişilerle görüşmesini, onların bu mutabakatı kendilerine tebliğ edeceğini, bilahare silahlarından tecrit edileceklerini, emniyete alınacakları ve adalete teslim edilerek gereğinin yapılacağını söyledi.

Ben de durumu vali beye ilettim, ateş etmemelerini, aksi halde kişilerin ölebileceğini, bunun vicdani bir sorumluluk olduğuna ikna ederek zaman tanınmasını rica ettim. Daha sonra da Bahadır Albay ile Mustafa Serdar Sevgili Paşa’ya durumu ilettim. Epey oyaladılar, fakat daha sonra gelerek anlaşmaya uyacaklarını ve teslim olacaklarını ifade ettiler.

Teslim olmak için üç şart

Genelkurmay Başkanı’nın kurtulduğu haberleri televizyondan “son dakika” olarak yayınlanıyordu. Hulusi Paşa, Adem Huduti’den sonra Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz’ın telefonundan bu kez Personel Daire Başkanı Korgeneral İlhan Talu’yu aradı ve “Durum nedir?” dedi. Gün boyunca yaptıklarını ve son durum hakkında Talu bilgi verdi. Daha sonra birkaç defa konuştular. Akar, “Akıncı’daki darbecilerin çatışma yapmadan teslim olacaklarını”, “Genelkurmay’dakilerin başındaki şahısla görüşerek onları da çatışma yapmadan teslim olmaya ikna etmesini” söyledi.

Darbecilerin Genelkurmay sorumlusu olduğu öne sürülen Tuğgeneral Mehmet Partigöç ile temasa geçen Korgeneral Talu,

onların şartlarını öğrendi. Darbe girişimcileri şu isteklerde bulundular:

1. Sivil savcı görevlendirilsin.
2. Silah ve mühimmat Merkez Komutanlığı tarafından teslim alınsın.
3. Mont ve pantolonlar çıkartılmasın.

Şartlar sağlandı ve karargâhtaki 46 özel kuvvet ile 42 tank mürettebatı 15 karargâh subayı çatışmadan teslim oldu. Genelkurmay Başkanı Akar'a bu bilgiler verildi. Akar, bu kez Akıncı Üssü'ne askeri savcı ile Merkez Komutanlığı personeli gönderilmesini emretti. Talu, bununla ilgili görevlendirmeyi yaptı. Korgeneral Talu, 2. Ordu Komutanı Orgeneral Adem Huduti'nin görevden alınma mesajını çektikten kısa süre sonra gelen polisler tarafından gözaltına alındı.

Karargâhtan kimler kelepçelenip götürüldü?

Genelkurmay Başkanı'nın yanı sıra darbecilere direnen, darp edilerek FETÖ'cü çete mensupları tarafından gözaltına alınan Kara Kuvvetleri Komutanlığı personelinin de kimler olduğunu merak ediyorsunuzdur. Tamamı Ankara'da görev yapan bu komutanların isimleri şöyle:

Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Salih Zeki Çolak, Jandarma Genel Komutanı Galip Mendi, Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Yaşar Güler, Kara Kuvvetleri Kurmay Başkanı Orgeneral İhsan Uyar, Kara Kuvvetleri Eğitim Komutanı Orgeneral Kamil Başoğlu, 4. Kolordu Komutanı Korgeneral Metin Gürak, Genelkurmay MEBS Başkanı Tümgeneral Uğur Tarçın, Zırhlı Birlikler Okul Komutanı Tümgeneral Erdoğan Akyol, Kara Harp Okulu Komutanı Tümgeneral İzzet Çetingöz, Kara Kuvvetleri Personel Başkanı Tümgeneral Ömer Şevki Gençtürk, Kara Havacılık Okulu Komutanı Tümgeneral Hakan Atıncı, Genelkurmay Güvenlik Dairesi Başkanı Tuğgeneral Atilla Gökesaoğlu, Genelkurmay Basın ve Halkla İlişkiler Dairesi Başkanı Tuğgeneral Ertuğrulgazi Özkürkçü, Genelkurmay Koordinasyon Dairesi Başkanı Tuğgeneral Göksel Sevindik.

Makam odası bir başkası için hazırlanmıştı

Olayların ardından karargâha İkinci Başkan Orgeneral Yaşar Güler gelmişti. Güler, Genelkurmay Başkanı'nın odasında incele-

me yaptı ve telefonla odanın halini anlattı. Oda gayet toplu ve düzenliydi. Oysa komutan şiddet kullanılarak ve zorla götürülmüştü. Makam ve dinlenme odasında masa, sehpa, etajer üzerinde kitap, kırtasiye malzemeleri, çikolata, yiyecek, içecek, gazete ve düzenli hediyeelik eşyalar nedeniyle normalde kalabalık görünmesine rağmen çok sade ve düzenli bulunmuştu. Ayrıca bazı eşyalar kaybolmuş, iki biblonun yerleri değiştirilmişti.

Göreve başladıktan sonra ziyaretine gelen MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, Hulusi Akar'a antika bir tabanca armağan etmişti. O tabanca da yoktu. Kendisi götürülürken Emir Subayı odasında kaldığını düşündüğü şahsi cep telefonu da ortada yoktu. Bu durum Hulusi Paşa'da ve diğer komutanlarda "makam odası bir başkası için hazırlanmış" izlenimine neden oldu.

Hulusi Paşa, ifadesi alınırken makamunda rutin çalışmalar sırasında çekilmiş 4 adet fotoğrafı soruşturma dosyasına konulmak için cumhuriyet savcısına verdi. Açık çayını içerken, ifade için gelen cumhuriyet savcısına da şu değerlendirmeyi yapıyordu:

Tüm bu yaşananlar, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ve özelde TSK'nın paralel yapı olarak da adlandırılan teröristlerle mücadele etme azim ve kararlılığının ne kadar önemli olduğunu ortaya koymuştur. Bu darbe teşebbüsünü planlayanlar, uygulamaya koyanların bu örgüt mensupları olduğuna inanıyorum. Bu çılgınlığa girişmelerinde; Ağustos şûrasına ilişkin yaptığımız kapsamlı, ciddi ve titiz çalışmalarda örgütün büyük bir darbe yiyeceğini anlamasının en önemli etken olduğunu düşünüyorum.

Ayrıca İkinci Başkanım ile beraber çevremizdeki personellerin bir kısmının bu örgütle bağlantılı oldukları hususunda şüphelerimiz gelişmişti, Şûra'da çok ciddi adımlar atacaktık. Bunun dışında; bu terör örgütü ile ilgili yargıda devam eden soruşturma ve davalarda geline aşamalar Devletin tüm kurumlarının bu konuda aldığı mesafe de, gözü dönmüş bu hain teröristleri bu teşebbüse iten bir diğer sebeptir. Bu yapılanmanın içinde olan ve şahsıma, milletime, silah arkadaşlarıma, emniyet mensubu kardeşlerime, devletin kurumlarına, Türk tarihine, medeniyetimize bu derece zarar veren her bir kişiden ayrı ayrı şikâyetçiyim.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin, şehitlerimizin ve gazilerimizin kanı ve teri pahasına büyük kahramanlık ve fedakârlıklarla kazandığı haklı itibarına bir günde kara bir leke süren bu hainlerin yaptıkları asla unutulmayacak ve inanıyorum ki hak ettikleri cezayı en ağır şekilde alacaklardır.

Yer: Moda Deniz Kulübü...

Düğün salonu Hava Kuvvetleri Karargâhı'na dönüştü

O gün Muharip Hava Kuvvet Komutanı Korgeneral Mehmet Şanver'in kızı Banu Çiçek ile emekli Hava Tuğgeneral Levent Taştan'ın oğlu Toykan'ın İstanbul Moda Deniz Kulübü'nde düğünü vardı. Müzik çalıyor, konuklar kulübün bahçesindeki masalarda yerlerini alıyordu. Hava sıcak ve nemliydi. Bazı hanımlar ellerinde yelpazeleriyle serinlemeye çalışıyordu.

Nikâh kıyıldığında coşku artmıştı. Alkışlar, tebrikler, fotoğraflar... Gelinle damat konukların yanına gidiyor, tebrikleri kabul ediyordu. Komutanların bazıları, gelin ve damadın babalarıyla çalıştıkları için onlardan söz ederken, “Daha dünkü çocuklar. Çocukluklarını biliyoruz” diyorlardı. Düğün salonunda bunlar yaşanırken, son hazırlıklarını yapanlar da planlarını son kez gözden geçiriyorlardı. Telefonlar ellerinden düşmüyordu; kısa ve şifreli konuşmalar yapılıyor.

Düğün salonunun bir başka köşesinde elinde telefon olan kişi, “Saydım, 22 general var” dedi. Bu o an düğünde bulunan generallerin sayısıydı. Hesaplar buna göre yapılıyor, buradan kimlerin nasıl götürüleceği hesaplanıyordu. Saat tam 21.24'te Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Abidin Ünal'ın telefonu çaldı. Komutan, “Burası gürültülü duyamıyorum. Biraz bağırarak konuş” dedi.

- Ne, darbe mi olmuş? Ne darbesi o nereden çıktı?
- Haberiniz yok mu Fikret Paşa'yı da [Korgeneral Fikret Erbilgin] gözaltına almışlar. Siz de bir şey var mı, ne oluyor öyle?
- Bir şey olduğu yok. Düğündeyiz. Başka ne var?
- Daha ne olsun. Boğaz Köprüsü'nü kapatmışlar. Burada uçaklar alçaktan uçuyor. Helikopterler dolaşiyor. Ortalık çok karışık. Siz de dikkatli olun.

Komutanın eşiyle konuşması bitmişti. “Haberiniz var mı arkadaşlar?” dedi, ayağa kalktı. Kötü bir haber geldiği belliydi. Masada bulunan komutanlar da ayağa kalktı ve Abidin Paşa’nın arkasından yürüdü. Havuz kenarına yakın bir yerde toplandılar. Kızı evlenen Korgeneral Mehmet Şanver de yanındaydı. “Ne oldu komutanım, bir durum mu var?” dediğinde, “Haberler kötü. Galiba darbe oluyor. Peki ama bu darbeyi yapanlar kim?”

Ünal, Hava Kuvvetleri Komutanlığı’na vekil olarak bıraktığı Tümgeneral Cevat Yazgılı’yı aradı. “Ne oluyor Cevat?” dediğinde, karşı taraftan Cevat Paşa’nın konuşmasından önce jet uçaklarının sesini duydu. “Cevat ne oluyor orada?” diye sinirli bir biçimde bir kez daha sorduğunda Cevat Paşa, “Ben de bilmiyorum, komutanım. Ancak şu anda Ankara’nın üzerinde jetler geziyor” dedi.

Diğer komutanlar, Abidin Ünal’ın yüz hatlarının iyice gerildiğini fark etti. Kötü şeyler oluyordu. “Cevat, hemen harekât merkezine git, duruma el koy, gelişmelerden beni hemen haberdar et” dediğinde, karşı taraftan büyük bir patlama sesi duydu. Komutanları yanındaydı. Onlar da “Komutanımız bir şey söylese de ne olup bittiğini öğrensek” diye akıllarından geçiriyordu. Abidin Paşa, komutanlara baktı. “Arkadaşlar, şu anda Ankara’nın üzerinde jetler uçuyor. Ortalık karışık. Herkes bilgi almaya çalışsın” dedi.

Bu sırada düşün de adeta durmuştu. Cep telefonlarının internetine girenler ne olduğunu öğrenmeye çalışıyordu. Kimisi kendi görev yerlerini arıyor, uçakların nereden kalktığını soruyorlardı. Düşün için gelen diğer askerler de komutanların yanına gelmişti. Havuz kenarında ayakta idare edilecek bir durum değildi. Deniz Kulübü’nün bir yetkilisi geldi. “Komutanım, içeride uygun bir odamız var. Çalışmalarınızı orada yürütebilirsiniz” dedi. Önden yürüdü, komutanlar da onu izliyorlardı.

“Durum bildiğiniz gibi değil, benim de canım tehlikede”

Ortada büyük bir çalışma masası vardı. Cep telefonlarından yönetilen bir “harekât merkezi” oluşturuldu. Hava Kuvvetleri, üs komutanlıkları aranıyor, oradan bilgi alınmaya çalışılıyordu. Bunlardan en önemlisi ise uçakların kalktığı Ankara Akıncı 4. Üs Komutanlığı’yı. Abidin Paşa Üs Komutanı Tuğgeneral Hakan Evrim’in telefonunu arıyordu. Telefon hep meşguldü. Abidin Paşa hiç ara vermeden telefonu çeviriyor, “Bitir be Hakan şu konuş-

manı” diye söyleniyordu. Nihayet Hakan Evrim’in telefonu meşgul değildi. Birkaç kez çaldı. “Hakan uçakları siz mi uçuruyorsunuz? Ne oluyor orada öyle?” dediğinde aralarındaki konuşma şöyle devam etti:

- Uçma görevini ben verdim. Buna mecburdum.
- Böyle bir mecburiyet yok, havaya uçak kalkmayacağına dair size emir verildi.
- Durum bildiğiniz gibi değil. Benim de canım tehlikede sizin de canınız tehlikede.
- Ne var, ne oluyor?
- Yanımdakiler konuşmamızı sonlandırmamı istiyorlar. Kapatmak zorundayım.

Bu sözler üzerine Abidin Ünal, darbecilerin Hakan Evrim’in darbe girişiminde bulunanlar tarafından tehdit edildiğini düşündü. Ancak, daha sonra Hakan Evrim’in darbe girişiminin öndeki isimleri arasında yer aldığını öğrenecekti.

Tuğgeneral Hakan Evrim’in telefonu kapatmasından hemen sonra Abidin Paşa, telefonunu yine çaldırmaya devam etti. Az sonra bir daha, bir daha aradı. Ancak telefona cevap verilmiyordu. “Hakan’ın da can güvenliğinin ciddi olarak tehlikede olabileceğini” düşündü.

“Üs bölgesinden uçuş yapılan komutan divanı harpliktir”

Odada komutanların telefon konuşmalarının sesleri birbirine karşıyordu. Kapıda bekleyen nöbetçiler de bazen içeride ne olup bittiğini öğrenmek için kapıyı aralayıp bakıyorlardı. Onlar da durumun kötü olduğunu biliyorlardı. Abidin Paşa, “Akın Öztürk Paşa’yı arayalım” dedi. Gözlüğü yanında yoktu. İsimleri okumakta zorlanıyordu. Telefon numarasını buldu, çaldırdığında, “Kusura bakmayın, yanlış oldu” deyip kapattı. Yeniden cep telefonundan Yüksek Askeri Şûra Üyesi Orgeneral Akın Öztürk’ün telefon numarasını buldu. Akın Öztürk’ün, Akıncı Hava Üssü’nde kızının yanında olduğunu biliyordu. Akın Öztürk’ün damadı Hakan Karakuş da Akıncı’daki 141. Filo’nun komutanıydı.

Akın Öztürk’ün telefonuna uzun süre ulaşamadı. Korgeneral Mehmet Şanver de telefonundan Akın Öztürk’ü arıyordu. Telefon çalmaya başlayınca hemen Abidin Paşa’ya, “Akın Paşam” deyip uzattı. Öztürk’e, “Ankara’da uçak uçuruyorlar, ne oluyor oralar-
da, senin emirlerin hıfına darbe mi yapıyorlar?” diye sorduğun-

da, Akın Paşa pencereden dışarıya baktı, “Ben sadece gece uçuşu olduğunu zannediyorum, ben bir araştırayım” karşılığını verdi.

Abidin Paşa, cuma gecesi uçuşların olmadığını Akın Öztürk’ün de bilmesi gerektiğini düşündü, “Gece uçuşu değil Ankara’da alçak uçuşlar oluyor, Akın Paşam. Bilgi alıp bana bildirirseniz memnun olurum” deyip telefonu kapattı. Ancak, Akın Paşa, Abidin Ünal’ı hiç aramadı. Artık, iş çıkırından çıkmıştı. Odada bulunan üs komutanlarına şu emri verdi:

“Herkes kendi üssünü arasın. Hiçbir şekilde uçuş olmadığını ve olmaması gerektiğini teyit edin. Herhangi bir üsten uçuş olursa o üs komutanı divanı harpliktir, bunu bilin.”

Düğünde bulunan tüm üs komutanları üslerini arayarak bu emri iletiler ve bir faaliyet olmadığını teyit ettiler. Ancak Diyarbakır.8. Ana Jet Üssü hariç, Diyarbakır 8. Ana Jet Üs Komutanı Hava Pilot Tuğgeneral Deniz Kartepe, Diyarbakır’daki üsten 6 adet filonun kalkışa hazır şekilde beklediğini söyledi. Hava Kuvvetleri Komutanı Ünal, “kalkışın engellenmesi” emrini verdi. Aynı dakikalarda Deniz Kartepe de, Diyarbakır Üs Harekât Komutanı Kurmay Albay Özkan Edip Akgülây’la konuşuyor, sürekli, uçuşun durdurulması emrini yineliyordu. Birkaç dakika sonra komutan büyük bir mahcubiyet içinde, “Emri dinlemediler. Uçaklar havalandı” dediğinde, adeta odaya bomba düşmüştü.

Kuleden, kalkmış olan uçakların inmeleri yönünde emirler veriliyordu. Ancak Diyarbakır kulesi, havada bulunan uçaklardaki pilotların bu emre karşı cevap vermediklerini belirtiyordu. Gelen yeni haber de kötüydü. İncirlik 10. Üs’ten de iki adet havada yakıt ikmal tanker uçağının kaldırıldığı bilgisi ulaşmıştı. Düğünde bulunmayan Üs Komutanı Tuğgeneral Bekir Ercan Van’a telefonla ulaşılmaya çalışılıyordu, ama telefon çaldığı halde açılmıyordu.

Abidin Ünal, Hava Kuvvetleri Komutanlığı’ndan önce Eskişehir’de bulunan Muharip Hava Kuvvet Komutanı’ydı. Eskişehir’deki Hava Harekât Merkezi’nde nöbetteki Tuğgeneral Recep Ünal’a ulaştı. Tüm radarlar üzerinden çağrılar yaparak, tanker uçakların ve jet uçaklarının kendi üslerine dönmelerini emretti. Bir süre sonra Recep Ünal çağrılar yaptığını, ancak çağrılara cevap verilmediğini söyledi. Bu arada Ankara’daki Hava Kuvvetleri Harekât Merkezi’nin devreye girmesi için Hava Kuvvetleri Harekât Merkezi’ne ulaşmaya çalıştı. Ankara Hava Kuvvetleri Harekât Merkezi de komutanı çağırma cevap vermedi.

“Komutanın emri” deyip girişte tabancasını aldılar

Abidin Ünal, Hava Kuvvetleri Kurmay Başkanı Tümgeneral Cevat Yazgılı'yı tekrar aradı, harekât merkezine gitmesini ve duruma el koymasını emretti. Cevat Yazgılı bir süre sonra Abidin Paşa'yı telefonla aradı, “Komutanım, Tuğgeneral Aydemir Taşçı, Hava Kuvvetleri Karargâhı'nın girişinde eli tabancalı olarak cep telefonumu sizin emriniz olduğunu belirtip aldı” dediğinde, karargâhın darbecilerin eline geçtiğini anlamıştı. İçerde Tuğgeneral Sami Özatak ile Tuğgeneral Kemal Mutlum ve Kurmay Albay Devrim Orhan da bulunuyordu. Onların da darbeyi destekleyici emirler yağdırdığı öne sürülüyordu.

Cevat Yazgılı, tüm bunlara rağmen Hava Kuvvetleri Harekât Merkezi'ne girmeye çalıştı. Ancak kapının içeriden kilitli olduğunu, kapıdaki nöbetçi uzman çavuş da girişlerin yasak olduğunu söyledi. Abidin Paşa, yanında bulunanlara, “Cevat'ı bile içeriye sokmadılar” dedi. Birisi, “Komutanım, Cevat Yazgılı da Hava Kuvvetleri'nden ayrı bir müfreze oluşturup kapıyı zorlayarak açsın” dediğinde, “Doğru” karşılığını verdi. Harekât merkezinin darbecilerin elinden alınması, ele geçirilmesi gerekiyordu.

Cevat Yazgılı'nın yanında bulunan askerin cep telefonu ile ulaşıldığında gerekli emirler verilmişti. Yazgılı, tekrar ekiple kapıya geldiğinde kapıdaki uzman çavuş havaya ateş ederek kendilerine engel olmaya çalıştı. Bu sırada ilginç bir gelişme daha oluyordu. Hava Kuvvetleri Komutanı Abidin Ünal'ın genel sekreteri Kurmay Albay Veysel Kavak ile özel sekreteri Gökhan, Cevat

Yazgılı'yı derdest etmek için üzerlerine çullanıyor, hemen kelepçe takıyorlardı. Bu bilgilerin hepsini komutana Cevat Yazgılı bir askerin yardımıyla aktarmıştı.

Abidin Paşa, çok yakından tanıdığı komutanların bunları nasıl yaptığına bir türlü inanamıyordu. Elinden düşürmediği telefonundan Genel Sekreter Kurmay Albay Veysel Kavak'ı aramak istedi. Bu arada telefonun şarjı bitmek üzereydi. "Veysel, siz ne yapıyorsunuz öyle? Derhâl Cevat Yazgılı'nın emrine girin" dedi. Veysel Albay ne diyeceğini bilemedi.

Hava Kuvvetleri MEBS (Muhabere Elektronik Bilgi Sistemler) Okulu Başkanlığı'ndan Albay Ketencioğlu'nu aradı. Ona, gidip Cevat Yazgılı'nın emrine girmesini ve Hava Kuvvetleri Harekât Merkezi'ni işlevsiz hale getirmelerini emretti. Komutan, elektriklerin, bilgisayar sistemlerinin, telefonların kesilmesini istiyordu. Bu emir kısa sürede yerine getirildi, içerdekilerin diğer yerlerle temas kurmaları önlendi.

"Hava Kuvvetleri Harekât Merkezi yasadışı kişilerin eline geçti"

Hava Kuvvetleri Komutanlığı Harekât Merkezi tamamen devre dışı bırakılmıştı. Düğün değil, darbe önleme gecesi yaşanıyordu. O oda, adeta harekât merkezine dönüşmüştü. Abidin Paşa, Eskişehir'de bulunan Hava Kuvvetleri Harekât Merkezi'ne telefonla bütün birliklere yayınlanmak üzere "Ankara'daki Hava Kuvvetleri Harekât Merkezi yasadışı kişilerin elindedir, buradan verilen emir hiçbir şekilde yerine getirilmeyecektir, bütün emirler Eskişehir Hava Harekât Merkezi'nden benim adıma yayınlanacaktır, ben emir vermediğim sürece hiçbir uçak da uçmayacaktır" emrini verdi. Bu mesaj bütün birliklere hemen yayınlandı, böylece Hava Kuvvetleri Harekât Merkezi yetkilerinin Eskişehir Hava Harekât Merkezi'nde olduğu iletilmiş oldu.

Bu süre içinde Eskişehir Hava Harekât Merkezi'nden Tuğgeneral Recep Ünal sorumluydu; Recep Ünal'ı takviye etmek için düğün salonunda bulunan Korgeneral Ziya Cemal Kadioğlu'nu ve Korgeneral Nihat Kökmen'i en kısa sürede Eskişehir'e yola çıkarmak üzere Ünal'a katılmalarını istedi. Bu arada izinde olan Hava Kuvvetleri Kurmay Başkanı Korgeneral Hasan Hüseyin Demirarslan, Abidin Ünal'ı telefonla aradı, bir emrinin olup olmayacağını sordu. Ünal da, en uygun vasıtayla Eskişehir'e hızlı bir şekilde gitmesini istedi.

Darbecilerin ele geçirdiği harekât merkezi.

Konuşmanın hemen ardından izinli olarak Erdek'e giden Tüm-general İdris Aksoy telefon etti, Ünal'a bir emrinin olup olmadığını sordu. Ona da aynı şekilde en uygun vasıtayla Eskişehir'e hızlı bir şekilde gitmesini söyledi. Eskişehir'e gönderilen komutanlara verilen birinci görev Akıncı Üssü'nde devam eden jet trafiğinin durdurulmasıydı.

Garsonla birlikte odaya gelen bir sivil sanki içerde kaç kişinin olduğunu sayıyordu. İçerde o sırada tam 17 general kalmıştı. Masanın etrafında durum değerlendirilmesi yapmayı sürdürüyorlardı. Komutan saatine baktı, 23.30'u geçiyordu. Çayından önce önündeki bardaktan bir yudum su içti. Dışarıdan gürültü geliyordu. "Dışarıda bir şey var?" dedi. O an kapı açıldı.

"Komutanım, sizin güvenliğinizi sağlamaya geldik"

İçeriye eli silahlı ve tam kamuflajlı Ankara'da bıraktığı korumaları belirdi. Birisi Abidin Paşa'ya "Sizin güvenliğinizi sağlamaya geldik, komutanım" dedi. Paşa, bunun ne anlama geldiğini anlamıştı anlamasına ama yine de "Size böyle bir emir vermedim, kimden emir alıyorsunuz?" diye çıkıştı.

Odaya yine gelenler oldu. Komutanlar adeta rehin alınmıştı. Komutan bir daha sordu: "Emri kimden alıyorsunuz?" Birisi "Bilmiyoruz, komutanım" karşılığını verdi. Abidin Paşa, kendilerini rahat bırakmalarını ve derhal odadan ayrılmalarını istedi. Ancak silahlar kendilerine doğru çevrilmişti.

Tümgeneral İsmail Güneykaya eşini görmek için dışarıya çıkmaya teşebbüs edince, ona engel olmak istediler. Komutan ısrar edince, odada bir silah sesi yankılandı. Mermi duvarı parçalamıştı. Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nda neler olduğunu bilen komutanlar, gelenlerin de darbecilerden yana olduğunu biliyorlardı. Komutanlar, elleri silahlı askerlere "Tamam tamam sakin olun" dediler. Odada sessizlik oldu. Korumalar, sanki birilerini bekliyordu.

Yanılmadılar. Saat 24.00'e doğru tam teçhizatlı 10 asker bağırarak, tavana ateş ederek, antreye geldi. Hepsinin ellerinde plastik kelepçeler vardı. Abidin Paşa, sık sık, "Sakin olun arkadaşlar, siz de sakin olun" diyordu. İlk gelen grup, Abidin Ünal'a kelepçe vurmada helikoptere gideceklerini söylediler. Abidin Paşa kapıdan çıkarken arkadaşlarına baktı. Silahlar üzerlerine doğrultulmuştu. İki tümgeneral yere yatırılmış, kelepçeleri yerde vuruluyordu. Onların durumunu görenler, itiraz etmedi. Abidin Paşa da götürülürken sakin olmalarını istemişti.

Odadan yükselen silah seslerini düğüne gelenler de duymuştu. Ancak düğünden kimsenin ayrılmasına izin verilmiyordu. Hepsi adeta rehin alınmıştı. Silahlar, düğünde bulunanların üzerine çevriliyor, sanki her an ateş edilecekmiş gibi bekleniyordu.

Hava Kuvvetleri Komutanı kelepçesiz ve yürüyerek helikoptere götürülürken, diğer askerler ise kelepçeli olarak minibüse bindirildi ve o şekilde helikoptere götürüldü. Helikopterler çalışır durumda bekliyordu, hemen havalandı. Az sonra Sabiha Gökçen Havaalanı'na inildi. Orada CN235 CASA uçağı bekletiliyordu. Uçağa önce Abidin Ünal bindirildi. Ardından diğerleri. Ankara Akıncı Üssü'ne geldiklerinde saat 02.00 civarıydı. Komutan, helikopterden Eskişehir'deki arkadaşlarına telefon etti, uçuşların halen devam ettiğini, Ankara'ya hakiki mühimmat atıldığını söylediler.

"Biz, bozulmuş ayarları düzeltmeye çalışıyoruz"

Uçaktan inince Ünal'ı minibüse bindirdiler. Minibüsü bir üstegmen kullanıyordu. Yolu uzatıyordu. Amacı, komutana uçuş hattını dolaştırarak buradaki faaliyetleri görmesini sağlamaktı. Komutan gördüklerinden ürkmüştü. 16 uçak uçuşa hazırlanıyordu. Yarıdan fazlası hakiki mühimmat bomba yüklüydü. Personel orada sürekli bir faaliyet halindeydi. Komutanı, bu uçuşların yapıldığı 141. Filo Komutanlığı'nın önüne getirdiler.

Minibüsten indiğinde ortalıkta 30'a yakın pilot gördü. Çoğunluğu teğmen, üstegmen rütbesindeydi. Aralarında birbaşı ve ast-

subay rütbesinde olanlar da vardı. Hepsinin göğsünün üzerinde bulunan isimlikleri sökülmişti. Abidin Ünal'ı Akıncı 4. Ana Jet Üssü Harekât Komutanı Kurmay Albay Ahmet Özçetin karşıladı. "Hoş geldiniz, Komutanım" deyince, Ünal'ın verdiği karşılık, yapılanlardan ve gördüğü manzaradan dolayı "Hoş bulmadık" olmuştu. Ahmet Albay, "bozulmuş ayarları düzeltmeye çalıştıklarını" söyledi.

Sonra ikisi de konuşmadı. Darbeciler hangi komutanı nereye koyacaklarını önceden planlamışlardı. Abidin Ünal'ı içinde sadece bir sandalye bulunan odaya aldılar. Cep telefonunu istediler. Komutan telefonunu verdi. İki silahlı asker de kapıda bekliyordu. Albay Ahmet Özçetin odadan çıkarken Abidin Paşa şunları söylüyordu:

"Size Allah akıl fikir versin. Allah sizi ıslah etsin. Başkada bir şey demiyorum. Seni de bir daha görmek istemiyorum."

Albay hiç ses çıkarmadı. Çıkarken, Abidin Paşa'ya ters ters baktı. Abidin Ünal'ın üzerinden kapı kilitlenmişti. Uçakların kalkışını, inişini seslerden anlıyordu. Öyle sesler gelmeye başladı ki Akıncı Hava Üssü bomba sesleriyle inliyordu. Bundan sonra ne olacağını bilmiyorlardı. Gece hiç uyumadı. Sandalye üzerinde oturmaktan sıkılmıştı. Bir ara yere uzandı. Göğsü sıkıştı. Ne olduğunu anlamaya çalışıyor, bu işlerin içinde kimlerin olduğunu bir an önce öğrenmek istiyordu. Bir ara kalktı, kapıyı yumrukladı, "Açın, ben sizin komutanınızım. Darbecilerden emir almayın" diye bağırdı.

Kimseden ses gelmedi. Yandaki duvarı yumrukladı. Oradan da duvara vurdular. Ancak kim olduğunu bilmiyordu. Çünkü kimse'nin sesi gelmiyordu. Kendisi kelepçesizdi ama diğerlerinin ellerinin, ayaklarının bağlı, ağızlarının bantlı olduğunu tahmin ediyordu. Sabah saatleriydi. Anahtarın döndüğünü duydu. Gelen bir asker kahvaltı getirmişti.

Saat 09.30 sıralarında meydan pistlerine atılan bomba sayısı artmıştı. Bu saatten sonra tutulu bulunduğu binada sesler birdenbire kesildi. Bu sırada Üs Karargâhı'nda bulunan tüm personel toplantıya çağırılmıştı. Yaklaşık saat 12.00'ye kadar bu sessizlik devam etti. Saat 12.00 sıralarında Yüksek Askeri Şûra (YAŞ) Üyesi Orgeneral Akin Öztürk, Ünal'ın tutulduğu odaya geldi. Abidin Ünal, "Durum ne Akin Paşam, ne oluyor?" diye sordu.

Akin Paşa da telaşlıydı. Kendisine telefon edilmesinden sonra 4. Ana Jet Üssü'nün komutanını telefonla aradığını, telefonu Tuğgeneral Hakan Evrim değil Tümgeneral Kubilay Selçuk'un açtığını söyledi. Kubilay Selçuk, İzmir'de bulunan 2. Ana Jet Üs

Komutanı'ydı. Abidin Paşa hayretle, "Ne yapıyor burada Kubilay Selçuk?" diye söylendi.

Neler olmuyordu ki! Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar, Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Yaşar Güler, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Salih Zeki Çolak, Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Galip Mendi ve çok sayıda komutan da gözaltında tutuluyordu. Akın Paşa, Genelkurmay Başkanı'yla da görüşmüştü. Öztürk, karargâha gittiğini, orada bu işi yapan ekip-le görüşerek yaptıklarından vazgeçmeleri gerektiğini, başarılı olamayacaklarını, bu işin felaketle sonuçlanma ihtimalinin çok yüksek olduğunu söylediğini belirtti. Ancak ikna olmadıklarını özel-likle genç ekibin ısrarlı olduğunu, ancak meydanın bombalanma-sından sonra artık kaybettiklerini anladıklarını, tamamen kırıldık-larını ve bu işi sonlandırmak için çözüm yolu aradıklarını ekledi.

Akın Öztürk odadan ayrıldıktan sonra Abidin Ünal'ın kafası karışmıştı. Darbe yapan askerlere yaptıklarının yanlış olduğunu söylemesine rağmen, Akın Öztürk'ü neden derdest etmemişlerdi? Üstelik Akıncı'da olup bitenlerle ilgili telefon beklemesine rağmen de kendisini aramamıştı. Kafası karıştı. Yoksa Akın Öztürk darbenin içinde miydi?

Akın Öztürk'ün anlattıklarından darbe girişiminin sonuçlan-mak üzere olduğunu, darbecilerin teslim olmayı planladıklarını anlamıştı. Akın Paşa ayrılırken, kendisine bir daha uğrayacağını söylemişti. Saat 15.30 sıralarında tekrar geldi. İkinci Başkan'la beraber olduğunu ve çıkabileceklerini söyledi. Dışarı çıktılar. İkinci Başkan Güler'le görüştü. İstanbul'da beraber olduğu ge-nerallerinde Akıncı Üssü'ne getirildiğini öğrenmişti. "Onları bul-madan ayrılmayalım" dedi. Komutanların "Yuvarm-2" adlı eski mi-safirhanede tutulduklarını elinde telsiz bulunan sivil kıyafetli bir askerden öğrendi. Asker, iki komutanı misafirhaneye götürdü-ğünde, kapıda hiçbir güvenlik görevlisi bulunmadığını gördüler. Ortalıkta bırakılmış teçhizatlar duruyordu.

Komutanlar kurbanlık gibi yatırılmıştı

Odalara girdiklerinde her odada bir generalin eli ve ayağı bağ-lı, gözü kapalı, neredeyse kurbanlık koyun gibi bekler halde ol-duğunu gördüler. Kısa sürede makas ve bıçaklarla kelepçeleri ve bağları çözdüler. Bu kelepçe ve bağları çözerken İkinci Başkan Orgeneral Yaşar Güler ve burada bulunan 15 kişilik ekip de yan-larındaydı. Akın Öztürk de kelepçeler çözülürken yanlarındaydı.

Öztürk'ün damadı Hakan Karakuş ise hiç ortada gözüküyordu.

Akıncı Hava Üssü'nden Karargâh Merkezi'ne Korgeneral Mehmet Şanver'le aynı otomobille geldikten hemen sonra Orgeneral Akın Öztürk de Orgeneral Yaşar Güler'in bulunduğu otomobille geldi. Hava Karargâh Merkezi'nde diğer derdest edilmiş generaller, Korgeneral Hasan Küçükakyüz, Korgeneral Mehmet Şanver, Korgeneral Fikret Erbilgin, Korgeneral Atilla Gülen, Tümgeneral Mehmet Özlü, Tuğgeneral Bahri Biber, Tuğgeneral Ahmet Biçer, Tümgeneral Haluk Şahar, Tümgeneral Fethi Alpay da getirilmişti. Olaylar değerlendirildi.

Hava Kuvvetleri Karargâhı'na geldiklerinde Hava Kuvvetleri Harekât Merkezi'ni işgal eden iki tuğgeneral bir albay ve elindeki silahla cep telefonu toplayan Tuğgeneral Aydemir Taşçı ve Ünal'ın özel sekreteri Binbaşı Gökhan da Merkez Komutanlığı tarafından gözaltına alınıp götürülüyordu. Abidin Paşa gözaltına alınanlarla bir ismi öğrendiğinde şaşırılmıştı. Çünkü gözaltına alınanlar arasında Tümgeneral Cevat Yazgılı da vardı. Oysa telefonla kendisine görev verdiğinden itibaren Karargâh Güvenlik Merkezi'nde güvenlik ekibiyle beraber durumu takip etmiş ve en sonunda Hava Kuvvetleri Harekât Merkezi'ni işgal edenlerin teslim olmasına da nezaret etmişti.

Cevat Yazgılı'nın neden tutuklandığını araştırdı. Albay Veysel Kavak'ın kendisini derdest edenlerden olması nedeniyle Cevat Yazgılı'dan şikâyetçi olduğunu öğrendi. Merkez Komutanlığı'ndan olayla ilgili bilgi istedi. Merkez Komutanlığı'ndan gelen albayın elinde bir liste vardı. O listede Cevat Yazgılı'nın da isminin olması nedeniyle hem Veysel Kavak hem de Cevat Yazgılı'nın gözaltına alındığı belirtildi. Komutan kime güveneceğini şaşırılmıştı.

Tüm bu olaylarda Eskişehir'de alınan tedbirin ne kadar etkili olduğu anlaşıyordu. Başbakan Binali Yıldırım, Milli Savunma Bakanı Fikri Işık'ın, Eskişehir'deki harekât merkezi ile direkt temas halinde Akıncı Üssü'ndeki faaliyetlerin bastırılması konusunda plan geliştirdiklerini ve Eskişehir 1. Ana Jet Üs, F4 uçaklarıyla Akıncı 4. Ana Jet Üssü pistlerini kapatmak için her bir pistte üç noktadan kesecek şekilde bombalandığını öğrenmişti. Akıncı Üssü'nden uçuş faaliyetleri kesilmişti. Ayrıca meydanın üç ayrı noktasına psikolojik baskı amacıyla da bombalama yapılmıştı. Bunları yaparken herhangi bir personel kaybı olmamasına da özen gösterilmişti. Daha sonra Eskişehir'deki faaliyetin ne kadar önemli olduğunu Başbakan ve Milli Savunma Bakanı orada bulunan generallerden isim vererek övüyle söz ettiler.

Başsavcı Vekili Ergün Şahin komutanın ifadesini almıştı. Kendisine, “Bu olaylar yaşanırken darp edildiniz mi?” diye sordu. Ünal, “Bana darp olmadı, hakaret ve tehdit gibi bir saygısızlıkla da karşılaşmadım. Bu eylemleri yapan herkesten davacı ve şikâyetçiyim” dedi.

İlk sırada olmasına rağmen orgeneral yapılmayınca istifa etti

Korgeneral Mehmet Şanver, Hava Kuvvetleri Komutanı Abidin Ünal ve bazı komutanlarla birlikte kaçırılmıştı. Darbenin önlenmesi için Muharip Hava Kuvveti ve Hava Füze Savunma Komutanı Korgeneral Mehmet Şanver’in çabası da unutulmadı. O komutanın görev süresi bir yıl uzatıldı. Ancak, Şanver görevinden istifa etti.

Şanver, istifa dilekçesini imzaladı. Bu meslek hayatının son imzasıydı. Kapatılan askeri liseye 1972 yılında girmişti. 44 yıl süren üniformalı görevini kendi isteğiyle, korgeneral rütbesindeyken sonlandırdı. İstifa dilekçesini verdiğini öğrendiğimde kendisine güçlükle ulaştım. İlk sözleri “Allah terfi edenlerin yolunu açık etsin, Allah devletimize milletimize zeval vermesin. Sadece üniformamızı terk ettik, ama ülkemizi terk etmedik. Bazen insanlar, bazı makamları terk etmesini de bilmeli. Bunun bir örneği olsun istedim. Belki kimsenin haberi olmayacak, belki kimse umursamayacak ama ben aynaya bakabileceğim ve Mehmet Şanver olarak kendimi göreceğim” oldu.

Korgeneral Mehmet Şanver, orgenerallik için birinci sıradaydı. Orgeneral yapılmadı. Görev süresi uzatılmış ve Harp Akademileri Komutanlığı’na verilmişti. Şanver, “Meslek hayatımda hiç ikinci olmadım” dedi ve bu kitap için şunları söyledi:

Yarbaylığımdan itibaren albaylığa, tuğgeneralliğe, tümgeneralliğe, korgeneralliğe hep birinci sırada terfi ettim. Filo komutanlığında Üstün Birlik Yetiştirme Ödülü aldık. İkinci senemde en başarılı hava savunma filosu seçildik. Harekât komutanlığında iki filom vardı, filolar arası yarışmada bir filom birinci, diğeri ikinci oldu. İki yıl üs komutanlığı yaptım, üssüm en başarılı üs seçildi. Tümgeneralliğimde ikmal bakım komutanlığı yaptım, NATO denetlenmesinde sınavta kalan komutanlığımızın sınıfını geçmesini sağladık. Korgeneralliğimde bir yıl lojistik komutanlığı yaptım. Sayıştay’ın lojistik sisteme vurmak istediği balyozu önledik ve sistemimizi akladık.

Darbecilerin planı Mehmet Şanver'in kızının düğününde bozuldu.

Şanver, iki yıl Hava Kuvvetleri Komutanlığı kurmay başkanlığı yaptı. Burada Eskişehir'de bulunan Muharip Hava Kuvveti ve Hava Füze Savunma Komutanlığı'nın kurulmasında karargâhu yönetti. Kurduğu sistemde de bir yıl komutanlık yaptı. Herkes onun yine birinci sırada olduğu için orgeneralliğine garanti gözüyle bakarken, o terfi ettirilmeyip görev süresi uzatıldı.

Düğünün planın bir parçası olup olmadığı çok sorgulandı

Darbe girişimi gecesi, Korgeneral Şanver'in kızı Banu Çiçek Şanver'in Moda Deniz Kulübü'nde düğünü vardı. Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Abidin Ünal ve bazı generaller düğünü basan darbeci askerler tarafından kaçırıldı. Korgeneral Şanver'e terfi ettirilmemesinin düğünle ilgisi olup olmadığını sordum. Şunları söyledi:

Terfi ettirilmememin düğünle hiçbir alakası yok. Ayrılımamın sebebi, Yüksek Askeri Şûra'nın tercihidir. Düğünle ve ondan önceki süreçle ilgili iki defa müşteki sıfatıyla ifadem alındı. Benden daha fazla Hava Kuvvetleri'nde irdelenen ve kendisini pırl pırl tertemiz ispatlayan yok. Düğünü de, çağrılı olanları da tek tek sordular. Düğün tarihini, planlamasını da araştırdılar. Her şeyin açıklaması o kadar netti ki. Savcı 'Hakkınızı helal edin' dedi ve müşteki sıfatıyla ifademi aldı.

Düğüne yapılan baskın güvenlik kameralarına böyle yansdı.

Benim kızımın en mutlu olacağı gün, büyük bir travmayla başladı. Hiç düşünüyordum ama emekliliğimde İstanbul'a yerleşeceğim. Kızıma yakın yere yerleşip bu süreci atlatmasına ailece yardımcı olacağız.

“Darbecilerin planlarını düğünde bozduk”

Kaçırılana kadar Hava Kuvvetleri Komutanı Abidin Ünal, Korgeneral Mehmet Şanver ve kuvvetin diğer generalleri önce düğünün yapıldığı yerde bir odadan karşı harekâtı yönetmeye başladı. O sıcak dakikaları Korgeneral Şanver'den dinliyorum:

Planlamaları gereği Hava Kuvvetleri darbeye etkin kullanacaklardı. Haber almamız ve düğün bölgesinde kurduğumuz cep telefonuna dayalı harekât merkezimiz ve oradan yayınladığımız sözlü ve yazılı net emirler bu kalkışmanın hava harekâtı bölümünü öncelikle durdurmaya başladı. Sonra İstanbul'dan Eskişehir'e gönderdiğimiz arkadaşlarımız yaptıkları telefon konuşmalarıyla, verdikleri direktiflerle Eskişehir'de duruma el koymalarıyla olayın seyri değiştirildi. Durdurulan hava harekâtı karşı taarruzuyla etkisiz hale getirildi.

Fethullahçı komutan not alıyordu

Korgeneral Şanver'e, "Siz Silahlı Kuvvetler'de bu kadar Fethullahçı olduğunuzu tahmin ediyor muydunuz?" diye sorduğumda, "Biliyorduk. Ama gençlerimiz arasında bu kadar Fethullahçı olduğunuzu açıkçası tahmin edemiyorduk" dedi. Şanver, Genelkurmay Başkanını Orgeneral Hulusi Akar'ın odasında yaşanan olayı şöyle anlattı:

Komuta kademesinde kimin ne olduğunu çok iyi biliyorduk. Darbe sonrası da bu konuda yanılmadık. Bu yıl terfi listesinde olan albay, tuğgeneral, tümgenerallerle ilgili değerlendirmemi Genelkurmay Başkanımızla paylaşmıştım. Darbe sonrası da bir kişi hariç, diğerleriyle ilgili değerlendirmemde de haklı olduğum ortaya çıktı.

Genelkurmay Başkanımıza değerlendirmelerimi aktarırken, Fethullahçı olduğu bilinen general de söylediklerimi not alıyordu. İşte, orada deşifre olduklarını anladılar. Askeri Şûra'yı beklemeden, darbe girişimine kalkıştıklarını değerlendiriyorum. Çünkü o personel başkanını orada görünce, onların başka görüşe tahammüllerinin olmadığını da biliyordum. Genelkurmay'da bunların kim olduğunu bilmeyen yok ama maalesef darbe girişimine kadar bunlara güvenmeye devam ettiler. Bunlara güvenilmemesi gerektiğini bir kez daha gördük.

Çoğu ihanet ettiğine göre emir subaylarını kim seçiyor?

Komutan dilekçesini verirken, Emir Astsubayı Ömer Aydın da, yaş haddini dolduruncaya kadar çalışma olanağı olmasına rağmen "Ben de istifa ediyorum, Komutanım" dedi. Cumhurbaşkanı Başyaveri, bazı yaverleri, komutanların emir subay ve astsubayları da darbe girişiminin içindeydiler. Korgeneral Şanver, bunun nedenini şöyle anlattı:

Bunları, komutanların kendisi değil, zaten Fethullahçıların çoğunlukta olduğu Personel Başkanlığı seçip gönderiyor. Ben onların gönderdiğiyle değil, emir subay ve astsubayımı kendim seçtim. Onların da devlete sadakatten başka bir olumsuzluğu olmadı. Şimdi bütün emir subayları, astsubayları hain gibi gösteriliyor. Onların hepsi aynı kefeye konulmamalı.

Son sözü, 44 yıl sonra askerliğe veda etmesiydi. Darbe gecesini en sıcak şekilde yaşayan Korgeneral Mehmet Şanver, artık emekli bir general...

Orgeneral Akar'dan Kara Kuvvetleri Komutanı'na acil görev: Hemen gidip bakın

15 Temmuz, saat 16.00 civarıydı. Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Salih Çolak, haftalık olağan görüşme için Genelkurmay Başkanı'nın makamındaydı. Görüşme devam ederken Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Yaşar Güler odaya girdi. Yaşar Paşa'nın odaya girişinden önemli bir şey olduğu anlaşıyordu. Akar'la birlikte yan odaya geçtiler. Salih Paşa saatine baktı, 17.45'i gösteriyordu. Az sonra odaya Salih Paşa da çağrıldı.

Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar, hemen konuya girdi: "İki adet Skorsky ve bir adet Cugar helikopteri saat 19.00'dan itibaren izinsiz şekilde Ankara'da uçuş yapacağı duyumunu aldım. Bu nu gidip araştırın" dedi. Böyle bir istihbarat ilk kez geliyordu. Orgeneral Çolak, akşam trafiği olması nedeniyle Kara Kuvvetleri Karargâhı'na uğramadan doğrudan Kara Havacılık Komutanlığı'na hareket etti. Kurmay Başkanı Orgeneral İhsan Uyar'a telefon etti, hemen Kara Havacılık Komutanlığı'na gelmesini, askeri savcı ve merkez komutanının da orada hazır bulundurulmasını istedi.

Kara Havacılık Komutanı Tümgeneral Hakan Atınç'ın odasına geldiğinde saat 18.50 olmuştu. Atınç, bu saatte Salih Paşa'nın gelmesine şaşırılmıştı. "Hayırdır, komutanım?" dedi. Salih Paşa, "bu akşam için uçuş planı olup olmadığını, varsa bu uçuş planını getirmesini, varsa böyle bir uçuşun bu uçuшта hangi pilotların ve mürettebatın bulunacağını listesini" istedi. Hakan Paşa, akşam için böyle bir uçuş planının bulunmadığını söyledi.

Salih Paşa ayağa kalktı, "Hadi şöyle bir dolaşalım" dedi. Birlikte dolaşıyorlardı. Akşam saatinde Salih Paşa'nın gelmesi, orada bulunanları da şaşırtmıştı. Az ilerde iki komutan birbirlerinin baktılar. Fısıltı halinde, "Öğrendiler mi?" diyebildi. Diğer, "Bilmiyorum" anlamında dudaklarını büzdü.

Bu sırada Orgeneral İhsan Uyar geldi. Dolaşmayı birlikte sürdürdüler. Denetim sırasında helikopterin hangarların içerisinde, tesis alanının iniş kalkış alanlarının sakin olduğunu, olağanüstü bir durumun bulunmadığını gördüler. Bu arada gezerken tesislerdeki ilgili tabur komutanları da kendilerine eşlik ediyor, onlar da gece uçuş olmadığını belirtiyorlardı. Salih Paşa, yine de orada bulunan görevlilere çeşitli sorular sorarak bir şeyler öğrenmeye çalıştı. Ancak herhangi bir bilgi alamadı, olağanüstü bir durum da saptayamadı.

Az önce fısıldaşan iki asker, “Acaba aramızdan bilgi sızdıran mı oldu da, Salih Paşa buraya geldi?” diye merak ediyorlardı. İkisinin de elinde telefon vardı. Birisi telefonda, “Sanmıyorum ama yine de birisi söylemiş olabilir” dedi. Ancak, birbirlerine güveniyorlardı. İyice kamufle ettikleri bu hazırlığın, Salih Paşa tarafından ortaya çıkarılabileceğine de inanmıyorlardı. Ancak, bu gelişler de hayra alamet değildi. Bir bildiklerinin olduğunu düşündüler... Gelen komutanlar ise bir türlü ayrılmıyordu.

Salih Paşa, Genelkurmay Başkanı’nı aramak için telefonunu açtığında, saatin 21.35 olduğunu gördü. Telefona Genelkurmay Başkanı’nın Emir Subayı Piyade Yarbay Levent Türkkan çıktı. Çok rahat bir ses tonuyla, “Komutanım, Genelkurmay Başkanı-muz sizi ve özellikle Kurmay Başkanımız İhsan Uyar’ı karargâha bekliyor” dedi.

Salih Paşa “Genelkurmay Başkanı’nın kendisini çağırmasına” bir anlam veremedi. Tesislerde bulunduğu sırada telefonla konuşmuş, gelmeleri konusunda bir şey söylememişti. Telefonla bağlantı kurulmadı, Salih Paşa ve İhsan Paşa karargâha gelmek için Havacılık Okulu’ndan ayrıldılar.

Emir subayı, Genelkurmay girişinde yerde yatanları görüyor

Genelkurmay Karargâhı’nın önüne geldiklerinde, güney nizamîyesinde Emir Subayı Binbaşı Yunus Can, “Komutanım, Genelkurmay güney nizamîyesinde yerde yatanlar var, bir sorun olabilir, karargâha olduğumuz yerden giriş güvenli olmayabilir, onun için Kara Harp Okulu nizamîyesine yöneliyoruz” dedi. Kara Harp Okulu nizamîyesi bekleme yerinde Genelkurmay’ın güney nizamîyesinde problem olabileceği düşüncesiyle Genelkurmay Kışlası’nın diğer nizamîyelerinden giriş yapılabileceği ve bu konuda koordine edilebileceği hususunda Koruma Mü-

dürtü Piyade Yüzbaşı Burak Akın'a emir verdi. Dönüp Genelkurmay Başkanlığı'nın Milli Savunma Bakanlığı'nın giriş kapısından Genelkurmay'a giriş yaptı.

İçeri giriş yaptıktan sonra ilerlerken, tam teçhizatlı özel kuvvet personelinin gördüler. Bunun kışların korunmasına yönelik bir tatbikat olabileceğini değerlendirdi. Genelkurmay Başkanı'nın komutanlık karargâhının giriş kapısına gelmeden önce kural gereği koruma araçları ve personeli 50 metre kadar geride durdu. Bu her zaman uygulanan bir durumdu. Bu sırada karargâhın etrafından ve arka bahçeden silah sesleri geliyordu. Karanlık olduğu için ne olduğunu göremiyordu. Genelkurmay Başkanı Komutanlık Karargâhı'nın giriş kapısına geldiklerinde silah sesleri daha da yoğunlaşmıştı. Ateş altında otomobilden indi.

Genelkurmay Başkanı'nın Özel Kalem Müdürü Kurmay Albay Ramazan Gözel, giriş kapısının iç kısmından bağıyordu:

"Komutanım süratle içeri girin, süratle girin."

Salih Paşa, Genelkurmay Başkanlığı'na dışarıdan bir saldırı olduğunu, karargâh içindeki askerlerin dışarıya karşı karargâhı koruduklarını düşündü. Süratle önde kendisi, arkasında Kurmay Başkanı Orgeneral İhsan Uyar, Emir Subayı Binbaşı Yunus Can içeriye girdiler. Daha girişten beş metre sonra sağda solda bulunan sütunların arkasında tabancalı, tüfekli özel kuvvet giyimli kişiler üzerlerine abandı. Üçünü de yere yatırdılar, silah dayadılar. Sesler birbirine karışıyor, özel kuvvet kıyafetlilerin şu sesi karargâhta yankılanıyordu:

"Hareket etmeyin, emniyetiniz için yapıyoruz."

Salih Paşa için bu sözler hiç yabancı değildi. Çünkü bu tür sözleri Özel Kuvvetler personeli kullanıyordu. O yüzden, orada bulunanların Özel Kuvvetler'den olduğunu tahmin etti. Tam bunlar aklından geçerken yukarıdan sesler geliyordu. Koruma Müdürü Yüzbaşı Burak Akın koşarak olaya müdahale etmek istedi. Yukarıya bakmalarına izin verilmiyor, sürekli kafasına baskı yapıp etrafına bakması engelleniyordu. Bir taraftan da ellerini arkadan plastik kelepçeyle bağladılar. Sürekli "Konuşmayın" diye uyarıyorlardı.

Salih Paşa'nın Koruma Astsubayı Bülent Aydın şehit oluyor

Koruma Müdürü Burak Akın ısrarlı ve gayretli bir şekilde içeri girmek için uğraşırken biri, tabancayla Burak Akın'a ateş etti ve yere düşürdü. Bacağından vurulmuştu. Yüzbaşı Burak, ken-

disine ilk atışı yapanı tanımıştı. Özel Kuvvetler'de daha önce Tabur Komutanı olan Piyade Kurmay Yarbay H.K'ydı. Koruma Astsubayı Piyade Başçavuş Bülent Aydın da olaya müdahale ederken şehit edilmişti. Salih Zeki Paşa'nın aracının hareket etmemesi için iki ön lastiği de ateş edilip patlatıldı, aracın radyatörüne ateş edilip suyunun ve antifrizinin boşalması sağlandı. Araç şoförü sivil memur Başaran Karabıçak'ı elleri arkasından kelepçelenerek derdest edip kışla içinde bir yere götürdüler. Geride kalan Kurmay Başkanı İhsan Uyar'ın aracına da aynı şeyleri yaptılar.

Salih Zeki Paşa, elleri arkadan kelepçeli olarak yatırıldığı yerden kaldırıldı. İtilip-kakılarak Genelkurmay İkinci Başkanı Orjeneral Yaşar Güler'in odasına getirildi. İkinci Başkan'ın odasına girerken İkinci Başkan'ın Özel Kalem Müdürü Kurmay Albay Bün-yamin Tüner'in tüm bu olanı içeride organize ettiğini gözlemledi. Güler'in odasına Salih ve İhsan Paşa'yı ve Emir Subayı Yunus Can'ı aldılar.

İçerde yaklaşık 35 dakika elleri bağlı olarak otururken içeriye girenler sert hareketlerle ve tavırlarla başlarının çevresini kapatacak şekilde başlık geçirdiler. Aynı anda ayaklarına da kelepçe taktılar. Baş kapalı, elleri, ayakları kelepçeli haldeydiler. Zaman zaman kafasını öne doğru bastırıp etrafa bakmasını da engelliyorlardı. Sık sık gelip ağzına, burnuna elleriyle bastırıyor, konuşmaları ve birbiriyle bağlantılarının olmamasını sağlıyorlardı.

"Gidiyoruz" dedi birisi. Komutanın iki kolundan tuttular, ayağa kaldırıp ayaklarındaki plastik kelepçeyi kestiler. Sert hareketlerle, getirdikleri kapıdan şimdi dışarıya çıkarıyorlardı. Salih Paşa karargâhı bildiği için gözleri kapalı da olsa böyle olduğunu anladı. Binadan çıktıktan sonra yaklaşık 70 metre kadar ittirerek Güney Nizamiyesi'nin arka tarafında olan bölgede beklemekte olan helikoptere bindirildi. Yanında İhsan Paşa da vardı.

**"Cumhurbaşkanı da, İçişleri Bakanı da,
MİT Müsteşarı da sizin gibi tutuklanacak"**

Yaklaşık 20 dakikalık yolculuktan sonra, helikopteri indirdiler. Bindirilirken yaptıkları gibi başlarını aşağıya bastırıyorlardı. İndirildikleri yerde bir araç bekletiliyordu. Araca bindiler. Kimse konuşmuyordu. 6-7 dakika sonra araçtan indirdiler. Kapalı bir alana getirdiler. Salih Paşa ve İlhan Paşa'yı aynı odaya koydular. İki kişilik oturtup tekrar ayaklarına kelepçe taktılar. Kendileriyle birlikte getirilen Emir Subayı Yunus Can, Personel Başkanı Tümge-

neral Şevki Gençtürk ve Destek Kıtaları Komutanı Piyade Albay Tuncay Polat ise yan odadaydı.

İhsan Paşa'nın, kelepçesi iyice sıkıldı. Bu yüzden ellerinin uyuştuğunu hissetti. Odada bulunanlara, "Kelepçe çok sıkıyor" dedi. Darbecilerden rütbeli olan kişi İhsan Paşa'nın bu sözlerine şöyle tepki gösterdi:

"Bunu daha önceden düşünecektin. Askeri lise ve Harp Okulu'nda aldığımız değerlere aykırı hareket ediyorsun. Sizin gibi Cumhurbaşkanı da, İçişleri Bakanı da, MİT Müsteşarı da tutuklanacak. Birazdan onları da buraya getireceğiz."

Öfkesi geçmemişti. Odanın içinde elini arkasına koyup yürüyordu. Odanın içinde topuk seslerinden başka ses yoktu. Yürürken, İhsan Paşa'nın rütbeleri dikkatini çekti. Birden bağırdı:

"İhsan Uyar'ın rütbelerini sökün alın. İhsan Uyar'ın elbisesinden Atatürk rozetini sökün. Sen hiç helal süt emmedin."

İhsan Paşa'yı sürekli aşağılıyordu. İki komutanın konuşmasına da izin vermiyorlardı. Yaklaşık üç-dört saat sessizce oturdular. Bu arada bir grup geldi ve iki komutanın üzerlerini aradı. Salih Zeki Paşa'nın kalemını ve tıraşını aldılar. Yapılanlara öfke duyuyor ama bir şey yapamıyorlardı. Salih Paşa'nın aklına tabanca-sı geldi. Tabanca taşımış olsalardı belki zamanında harekete geçer, bu acıları da yaşamazdı. Karargâha ilk girdiğinde el çantası da Emir Subayı Yunus Can'da bulunuyordu. Çanta yere düşerken, cep telefonları da düşmüştü.

Bulundukları odaya değişik heyetler gelip gidiyordu. Bir ara üç personelin daha getirilerek aynı odaya konulduğunu hissettiler. Saat 04.30 civarında getirilenler Tümgeneral Şevki Şentürk, Piyade Albay Tuncay Polat ve Salih Paşa'nın Emir Subayı Binbaşı Yunus Can'dı. Bunların getirilişinden itibaren Salih ve İhsan Paşa'nın ayaklarındaki kelepçeleri kestiler. Elleri yine kelepçeli, başları kapalıydı. Bu sırada, odada bulunan darbecilerin sayısı da artmıştı.

Salih Paşa, su içmek istedi. Getiren kişiler içirdi. Bir de ayran içirdiler. Tuvaletle itip kakarak götürdüler. Sabah uçaklardan atılan bomba sesleri ortalığı çınlatıyordu. Hafif silahlarla, bomba atan uçaklara karşılık veriliyordu. Tahminen saat 10.00 civarında şu anonslar yapılıyordu:

"Dikkat dikkat bu yaptığınız Türkiye Cumhuriyet Hükümeti'ne karşı bir ayaklanmadır. Derhal üssü terk edin ve teslim olun."

Anonslar 15-20 dakikada bir tekrarlanıyordu. Bu seslerden, üs-sün kontrolünün yavaş yavaş Silahlı Kuvvetler'in kontrolüne geçmeye başladığını anladılar. Yaklaşık saat 15.15'e kadar bu şekilde

beklediler. Odada bulunan iki görevli ayrıldı. Bir süre beklediler. Gelen giden olmayınca Salih Paşa, ileri geri iterek kelepçeyi güçlkle çıkardı. Tutuldukları oda 141. Filo Harekât Odası'ydı.

Dışarı çıktılar, bulundukları bölgede saat 16.15'e kadar arazi keşfi yaptılar. Bir an önce telefon edip bulundukları yeri bildirmek, buradan kaçmak istiyorlardı. Binaların birinde askeri telefon hattının olduğu ve çalıştığını anladılar. Salih Paşa, Kara Kuvvetleri Komutanlığı Karargâhı'nı telefonla aradı. Bu sırada, üs de Silahlı Kuvvetler'in kontrolüne geçmişti. Ankara'daki en kıdemli Lojistik Komutanı Korgeneral Yıldırım Güvenç, komutanları Akıncı Üssü'nde aramak, Salih Paşa ve beraberindekilere yardım etmek için çalışma yapıyordu. Ancak, Salih Paşa'nın, Yıldırım Güvenç Paşa'yla herhangi bir teması olmadı.

Komutanlar, kurtulmak, ayrılmak için çare ararlarken mavi renkli Ford transit bir minibüs gördüler. Bu, Hava Kuvvetleri'ne aitti. Aracın içinde üç adet M16 silahı, şarjörleri dolu olarak duruyordu. İki adet de Özel Kuvvetler'e ait sırt çantası, içinde askeri malzemeler bulunuyordu.

Albay direksiyonda, iki orgeneralin parmağı tetikte

"Hemen gidelim", "Hemen ayrılalım" diyorlardı. Minibüsün kontak anahtarı da üzerindeydi, Piyade Albay Tuncay Polat direksiyona geçti, Salih Paşa M16 silahını aldı. Silahlardan birisini

Halk darbeye karşı direnişe geçmişti.

(Fotoğraf: Adem Altan)

koruması, diğerini İhsan Paşa aldı. Salih Paşa, mermiyi namluya sürdü. Kendilerini savunacak şekilde minibüse binip çıkış yolunu aramaya başladılar.

Kışlanın ne kadar vahim durumda olduğunu gördüler. Bombalanan bazı yerler yanıyordu. Tam anlamıyla savaştan çıkmış gibiydi. Herhangi bir personel ve direnişle karşılaşmadan lojman nizamiyesine kadar geldiler. Nizamiyenin iç kısmında askeri inzibatı gördüler. Salih Paşa kendisini tanıttıktan sonra çıkışlarına izin verildi.

Nizamiyenin dışında 500 metre kadar ilerleyince Zırhlı Tümen Komutanlığı'ndan görevlendirilen tanklar ve askeri zırhlı araçların bölgeyi güvenlik altına aldığını gördüler. Burada cep telefonu olan askerlerden telefonları alıp eşlerine "Kurtulduk, geliyoruz" dediler. Kara Kuvvetleri Karargâhı'na döndüklerinde saat 17.00 olmuştu. 18 saatlik esaret bitmişti.

Kara Kuvvetleri Karargâhı'nda bulunan personelle durum değerlendirilmesi toplantısı saat 01.00'e kadar devam etti. Ordu komutanlarıyla da tek tek konuştu. Salih ve İhsan Paşalar da kendilerine yaşatılanlardan dolayı sorumluların en ağır şekilde cezalandırılması için cumhuriyet savcısına "mağdur" sıfatıyla ifade veriyorlardı.

Yer: İstanbul. Çınar Otel...

Düğündeki Deniz Kuvvetleri Komutanı “Hemen gidiyoruz” dedi

45. Donanma Komutanı Oramiral Nusret Güner, emrindeki askerlerin “Balyoz Soruşturması” kapsamında tutuklanmasına tepki olarak görevinden 22 Ocak 2013 tarihinde istifa etti. Ayrılmasaydı teamüllere göre beş ay sonra Deniz Kuvvetleri Komutanı olacaktı. İstifası üzerine boşalan göreve 23 Ağustos 2013 tarihinde Recep Bülent Bostanoğlu getirilmişti.

Bakın şu rastlantıya! 15 Temmuz akşamı Oramiral Bostanoğlu da, İstanbul’da ayrı bir düğündeydi. O gün Deniz Lisesi mezuniyet törenine katılmıştı. Düğünün yapılacağı Çınar Otel’e geldiğinde saat 19.30 civarıydı. Türk Silahlı Kuvvetleri’nin bazı birliklerinde olağandışı bir hareketlilik olduğunu saat 22.23’te gelen bir telefonla öğrendi. Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Kurmay Başkan Vekili Tümamiral Macit Arslan (Personel Başkanı) karargâhta olağandışı hareketlenmeler olduğunu, gelişmeler hakkında bilgi vereceğini söyledi. Oramiral Bostanoğlu Emir Subayı Binbaşı Özkan Gülömür’ü cep telefonundan aradı, “Ankara’da bir şeyler oluyor, haberin var mı?” dedi. Binbaşı Özkan Gülömür, bir şeyler duyduğunu belirtince, Bostanoğlu hemen otele gelmesini, Sahil Güvenlik botunu aramasını ve Ataköy Marina’ya intikal edilmesini emretti.

Yaklaşık on dakika sonra emir subayı geldi. “Güvenilir bölgeye” gitmek için düğün töreninden eşi Belgin, gelini Burcu, oğlu Ali Mert ile birlikte saat 22.35 civarında ayrıldı. Lobiden geçerken, Ankara dışında bulunan Kurmay Başkanı Koramiral Serdar Dülger’i aradı. Koramiral hiç iyi haber vermiyor, Ankara’da olağandışı gelişmeler olduğunu, oturduğu lojmanda ikamet eden Genelkurmay Lojistik Başkanı Hava Korgeneral Fikret Erbilgin’in derdest edilerek götürüldüğünü söyledi.

Oramiral, ülkede olup bitenlerle ilgili bilgi aldıkça heyecanlanmıştı. Sahil Güvenlik Komutanlığı'na ait bir botla Ataköy Marina'dan Fenerbahçe Orduevi'ne gitmeyi planladı. Ancak yaptığı telefon konuşmalarından şüpheli durumlar hissetti. Risk almamak için botla gitmekten vazgeçti.

Haberler kötüydü. Yaptığı telefon konuşmalarından edindiği bilgiye göre tuğamiraller İrfan Arabacı, Murat Şirzai, Muhittin Elgin, İhsan Bakar, Hasan Kulaç'ın Deniz Kuvvetleri Karargâhu'nı ve Hareket Merkezi'ni darbe teşebbüs kapsamında kontrol altına aldıklarını öğrenmişti. Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nda bu tip bir darbe teşebbüsünün en iyi yönetileceği yer Ankara'da bulunan kuvvet karargâhu, savaş zamanın da ise Ankara'nın Elmadağ ilçesinde yer altında bulunan harp karargâhıydı.

Foça'da özel eğitim merkezinde tatilde bulunan emekli Koramiral Atilla Kezek, Oramiral Bostanoğlu'nu aradığında kampa bulunan Tümamiral Aydın Şirin ile Tümamiral Hasan Nihat Doğan'ın Deniz Piyade Tugay Komutanı Tuğamiral Halil İbrahim Yıldız ile personeli tarafından derdest edilerek Foça dışına götürüldüğünü söylüyordu.

Oramiral “güvenli” diye otoparkta bekliyor

Artık ortalık fena karışmıştı. Bostanoğlu'nun amacı Deniz Kuvvetleri'nin İstanbul'da konuşlu bir birliğine gitmek, güvenli bir ortamda Deniz Kuvvetleri'ne bağlı bulunan birliklerdeki duruma ilişkin bilgi almak, emir komuta hiyerarşisi dışındaki illegal girişimleri kontrol altına almaktır.

Donanma Komutanı Oramiral Veysel Kösele, Güney Deniz Saha Komutanı Koramiral Hasan Uşaklıoğlu, Kuzey Deniz Saha Komutanı Koramiral Şükrü Korlu, Deniz Eğitim ve Öğretim Komutanı Korgeneral Adnan Özbal, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Kurmay Başkan Vekili Tümamiral Macit Aslan, Karargâh Komutan Vekili Yarbay Aşkın Öge ile telefonla konuştu.

Oramiral Bostanoğlu araç içindeydi. Çok tedirgindi. Otomobilin kapılarını kilitlemişlerdi. Parka giren çıkanlardan şüpheli olan var mı diye dikkatliydi. Şoförün eli kontak anahtarının üzerindeydi. Dışarı çıkmıyor olup bitenleri radyodan öğrenmeye çalışıyordu. Bir saate yakın havaalanı yakınındaki İSPARK'ın otoparkında bekledi. Özellikle bu bölgede araç yoğunluğu olduğu için yeri tespit edilmesin diye otoparkta kalmayı tercih etmişti. Ancak daha sonra diğer araçların otoparktan ayrılması üzerine Yeşilyurt-

Yeşilköy bölgesindeki sokaklara girdiler. Arkalarından gelen her aracı, kendilerini takip ediyormuş hissine kapıldılar.

Saat 22.55'te Kuzey Deniz Saha Komutanı Koramiral Şükrü Korlu ile konuştu. Korlu, Oramiral Bostanoğlu'nu, güvenliği için birliğine davet etti. Korlu'ya güvenmesine rağmen, birliğin güvenliğine ilişkin tereddütleri vardı. Yeşilköy'den Kasımpaşa'ya giderken darbeciler tarafından alıkonabileceği olasılığını dikkate aldı, gitmekten vazgeçti.

Saatler ilerliyor, komutan darbecilerin eline geçmekten korkuyordu. İstanbul Boğazı Poyrazköy bölgesinde konuşlu olan SAT Komutanı Deniz Albay Turan Ecevit, saat 01.00 civarında telefon etti. Bostanoğlu'nun emniyetini sağlamak için güvendiği iki personelle bot göndereceğini söylüyordu. Deniz Kuvvetleri Komutanı her şeyden şüpheleniyordu. Az sonra Turan Albay yeniden aradı. "Birliğinde darbeciler bulunduğunu" bölgenin emniyetli olmadığını bildirdi. Yaklaşık bir buçuk-iki saat sonra iki personeli Atak botu Yeşilköy'de bir iskeleye geldi. Ancak, Oramiral Bostanoğlu bu hareket tarzını da emniyetli görmediği için gece boyunca iskeleye gitmedi. Yeşilköy bölgesinde araç içinde kalıp sık sık yer değiştirmek suretiyle kişisel güvenliğini ve ailesinin güvenliğini sağlamaya, mobil telefon aracılığıyla kriz yönetimi yapmanın daha uygun olacağına karar verdi.

Darbeciler yerini tespit etmesin diye

Bostanoğlu, yer değiştirme sürecinde kendisine ve ailesine ulaşılmasını engellemek, bulundukları yerin bilinmemesi, böylece darbe girişiminde bulunanların ellerine geçmemek, rehin alınmamak için cep telefonunu kapatmakla kalmadı, telefonun bataryasını da çıkardı. Bunun nedenini şöyle anlattı:

Bu tedbiri tamamen mevkiî tespitini önlemek ve kişisel güvenliğimizi tesis etmek için uygulamıştım. Bununla birlikte üst düzey yetkili merciler tarafından bilinen emir subayımın cep telefonu sürekli açık tutuldu. Bu telefon üzerinden iletişim sağlamaya devam ettik. Asıl birliklerden raporlar aldık ve gerekli görüşmeleri yaptık.

Deniz Harp Okulu Komutanı Tümamiral Mesut Özel darbeciler tarafından Maltepe Askeri Cezaevi'ne konulmuştu. Bostanoğlu, Cezaevi Komutan Vekili Yarbay ile konuştu ve amiralin derhal serbest bırakılmasını istedi. Yarbay, tutuklama emrinin 1.

Ordu'dan geldiğini söyledi. Bir süre sonra Tümamiral Mesut Özel serbest bırakıldı, cezaevi önüne çağrılan taksiye bindirilip İstanbul Tersanesi'ne girmesi sağlandı.

Komutan, darbecilerin eline geçmemek için taktik üstüne taktik uyguluyordu. Darbecilere emir subayının özel program kapsamında kendisine refakat etmediği izlenimi yarattılar. Ancak emir subayı ile buluştuktan sonra bazı telefon görüşmelerini onun telefonu ile yaptı. Ancak güvenli gördükten sonra yanında olduğunu söyleyip telefon konuşmalarını yaptı.

Genelkurmay Başkanı ve kuvvet komutanlarından haber alınuyordu. Oramiral Bostanoğlu saat tam 01.17'de Milli Savunma Bakanı Fikri Işık'a ulaştı. Bakana "Komuta kademesi olarak darbe girişimine karşı olduklarını, bu girişimin FETÖ cuntası tarafından yapıldığını, güvenli bir bölgede bulunduğunu" söyledi.

Bostanoğlu'nun yerini öğrenmeye çalıştılar

Aklına, CNN Türk Muhabiri Kenan Şener'i aramak geldi. Saat 01.24'te bağlantı kurdu ve "Komuta kademesi olarak bu girişimi kesinlikle kabul etmiyoruz" dedi. Sözleri CNN Türk'te yayınlandıktan sonra diğer TV kanallarında ve internette "son dakika" gelişmesi olarak duyuruldu. Tek kuvvet komutanı açıklaması olarak bu ifadeleri darbe endişesi yaşayan kamuoyunu ve darbe karşıtı olan TSK personelini ferahlatmıştı.

16 Temmuz 2016 günü saat. 01.40'ta Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Harekât Başkanı Tümamiral Sinan Azmi Tosun, telefonla Aksaz Özel Eğitim Merkezi'nde tatilde olduğunu "darbe girişiminin tamamen dışında olduğunu" söyledi. Daha sonra bu amiralin darbeciler tarafından yayımlanan atama listesinde, Donanma Komutanı ve Kocaeli Sıkıyönetim Komutanı olarak yer aldığını öğrendi.

Bu açıklamadan sonra saat 02.30'da Genelkurmay İstihbarat Başkanı Korgeneral Mustafa Özsoy (tutuklu) Bostanoğlu'nun emir subayını arayıp nerede olduklarını öğrenmeye çalıştı. Emir subayı, dinlemesi için telefonunun hoparlörünü açmıştı. Özsoy'un "Komutanım nerede?" deyince, Bostanoğlu, emir subayına yavaşça, "bilmediğini" söylemesini istedi. Böylece, o komutandan bulundukları yeri gizlediler.

Gölcük, Foça, Mersin, Karadeniz Ereğli ve Aksaz deniz üslerinden emir komuta hiyerarşisine aykırı olarak sözde "büyük çaplı terörist saldırı ihbarı" üzerine gemiler seyre kaldırıl-

Oramiral Bülent Bostanoğlu.

mıştı. Marmara, Ege, Karadeniz ve Doğu Akdeniz'deki gemilerin (11 fırkateyn, 8 hücumbot ve 5 korvet olmak üzere toplam 24 muharip gemi) üslerine dönmesi için Bostanoğlu emir verdi. Yavuz Fırkateyni hariç diğer gemiler üslerine, limanlarına döndü. Yavuz Fırkateyni'nde bulunan darbeciler, Donanma Komutanı Oramiral Veysel Kösele'yi etkisiz hale getirmiş, kamaraya Deniz Kurmay Albay Levent Kerin Uça ile birlikte kilitlemişti. Sabah saatlerinde gelişmelerin darbecilerin aleyhine dönmelerinden sonra Yavuz Fırkateyni komutanı kamara kapısını açtı, kendisinin ve gemisinin Donanma Komutanı emrinde olduğunu ifade etti. Donanma Komutanı gemide serbest kaldı, saat 06.30'da Gölçük'e geldi.

Bostanoğlu, o gece söz konusu görüşmelere ilişkin resmi kayıtlara göre kendi telefonundan toplam 80 dakika süren 62, emir subayının telefonundan toplan 77 dakika süren 78 adet resmi telefon görüşmesi yapmıştı. Toplam 9 saat otomobilden hemen hemen hiç çıkmadı. Sıkça yer değiştirdiler.

16 Temmuz saat 06.37'de Deniz Kuvvetleri İstihbarat Başkanı Tuğamiral Murat Şirzai (tutuklu) cep telefonundan 01 15 numaralı makam telefonuna gönderdiği mesajda şunları yazıyordu:

"Komutanım şu anda kuvvetteyim. Gece geldim, çağırdılar, 'olay var' diye. İrfan Amiral çağırdı. 'Karargâhın güvenliğini sen sağla' dedi. Şu anda karargâhın emniyette."

Saat 06.38'de, "Genelkurmay'dan ateş ediliyor. Uçaklar tarafın-

dan Meclis'e atılan bombalardan dolayı binada yer yer hasar var. Personel, nöbetçiler emniyette."

Saat 06.40'ta "Bir kısım personeli ve mağdur sivilleri çıkarmaya çalışacağız. Bize de mermi geliyor."

Saat 06.41'de "Siz emniyette misiniz?"

Telefonda Gölcük Ana Üs Komutanı Tuğamiral Hayrettin İmren'in mesajı da bulunuyordu. İmren şunları yazmıştı:

"Ben Hayrettin Paşa. Ülkem, milletim, bayrağım, şehitlerim için Gölcük'teyim, görevimin başındayım. Varlığım Türk varlığına armağan olsun, ne mutlu Türk'üm diyene..."

Komutan, polis karakoluna gitti, kendini tanıttı, yardım istedi

Oramiral Bostanoğlu, Yeşilyurt-Yeşilköy bölgesinde saat 07.00'ye kadar kaldı. Bundan sonra en kısa sürede Ankara'ya gitmek istiyordu. İstanbul'da yeterli güvenlik ortamının henüz tesis edilmediğini dikkate alarak, her zaman uygulandığı şekilde polis eskortuyla İstanbul dışına kadar çıkmanın daha uygun olacağını değerlendirdi. Polis eskortu almak üzere 07.23'te Ataköy Polis Merkezi Amirliği'ne geldi, kendisini tanıttı ve polis eskortu talep etti.

Polis merkezi aniriyle yaklaşık yarım saat konuştu. Gece boyunca neler yaptığını, nerede bulunduğunu belirtti. Ataköy Polis Merkezi'ne gelen Bakırköy İlçe Emniyet Müdürü Murat Çetiner geldi. Dehşet gecesini ikisi de birbirine anlatıyordu.

Emniyet Müdürü Murat Çetiner, Şırnak'ta görev yaparken, Cizre'de yaşanan toplumsal olaya müdahale için gitmişti. BDP Milletvekili Sebahat Tuncel, o sırada görevini yapmaya çalışan Murat Çetiner'den, polisi çekmesini, halka müdahale etmesinin engellenmesini istiyordu. Çetiner ise kanunsuz gösteriyi dağıtmak zorunda olduklarını söylüyordu. Kadın Milletvekili birden Murat Çetiner'i tokatlamaya başladı. Görüntüler izleyenleri şoke etmiş, olay büyük tepki yaratmıştı. O günlerde, Emniyet Müdürü Çetiner'in, kendisine yapılan saldırıya niçin karşılık vermediği de Emniyet içinde tartışma konusu olmuştu. O soğukkanlılığını bozmadan cevap vermiş, saldırgan milletvekili hakkında açtığı tazminat davasını kazanmıştı. Kazandığı 40 bin lirayı da Şırnaklı şehit ailelerinin çocuklarının eğitimi için harcayacağını açıklamıştı.

Komutanın polis tutanağına geçen cümlesi: “Ben devlet yanlısıyım”

Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Bülent Bostanoğlu, darbecilere yakalanmamak için maceralı bir gece geçirmişti. Emniyet Müdürü Murat Çetiner, Bostanoğlu'nun gelişi ve o sırada yaşananlarla ilgili tutanak düzenledi. Cumhuriyet Savcılığı'nda bulunan tutanakta o günün hikâyesi şöyle yer alıyordu:

15 Temmuz 2016 gecesi Türk Silahlı Kuvvetleri içindeki cuntacı bazı askerlerin kalkıştığı, cebir ve şiddet kullanılarak Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın öngördüğü anayasal düzeni ortadan kaldırmak ve devletin birlik ve bütünlüğünü yıkmak üzere girilen darbe teşebbüsü 16 Temmuz 2016 Cumartesi sabahı halk ve devlet bütünleşmesi ile engellenmiştir.

16 Temmuz 2016 Cumartesi sabahı, saat 07,24'te Deniz Kuvvetleri Komutanı Sayın Bülent Bostanoğlu yanında bulunan Eşi Belgin Bostanoğlu, emir subayı ve araç sürücüsü ile siyah renkli Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'na tahsisli olduğu sonradan anlaşılan 06 AEF 54 plakalı Mercedes VİTO marka VIP tipi bir araç içinde Ataköy Polis Merkezimize intikal etmiştir. Bu esnada hepsinin üzerindeki elbiselerin günlük sivil kıyafet olduğu, Bostanoğlu'nun yorğun bir halde olduğu görülmüştür. Polis Merkezi Amir Vekili Komiser Yardımcısı Aykut Gebeci ile Oramiral Bostanoğlu arasında şu konuşma geçti:

– Ben devlet yanlısıyım. Benim Anadolu yakasına geçmem lazım, oradan Ankara'ya geçeceğim güvenliğim için bana bir ekip verin.

– Komutanım, yollar şu an için güvenli değil. Vatandaş tanırorsa, asker olduğunuzu anlarsa size de saldıracırlar. Bu nedenle sıralı amirlerime danışmadan size ekip veremem.

– O zaman ben Ataköy Marina'ya bir tekne çağırayım. Oraya kadar bir ekip verin bari.

– Komutanım, burası yakın olduğu için ben size ilçe emniyet müdürümüze bilgi vererek onay aldıktan sonra korumanızı sağlayayım. Ekip verelim.

Oramiral Bülent Bostanoğlu'nun Ataköy Polis Merkezi'ne intikal ettiği dakikalarda, Bakırköy İlçe Emniyet Müdürü Murat Çetiner'e de “Ataköy Marina açıklarında bir askeri deniz aracının beklediği” bilgisi gelmiş; yardımcılar ile bölgeye intikal etmek üzere hareket ettikleri esnada Aykut Gebeci'nin, ilçe Emniyet Müdür Yardımcısı Yalçın Erdem'i Bülent Bostanoğlu hakkında bilgilendirmesi üzeri-

ne İlçe Emniyet Müdürü Murat Çetiner, Polis Merkezi Amir Vekili Aykut Gebeci'yi arayarak konuya ilişkin bilgi almıştır.

Ataköy Polis Merkezi Amir Vekili Aykut Gebeci'nin D.K.K. Bülent Bostanoğlu, Eşi Belgin Bostanoğlu ve beraberindekilerin durumuna ilişki konuyu Bakırköy İlçe Emniyet Müdürü Murat Çetiner'e iletmesinin ardından, yardımcıları ile birlikte kısa süre içinde Ataköy Polis Merkezi'ne intikal etmiştir. Bostanoğlu'nun durumu ve koşulları dikkatle dinlenmiş ivedilikle İstanbul Emniyet Müdürü Sayın Mustafa Çalışkan'a arz edilmiş ve konuya ilişkin talimatı sorulmuştur.

İl Emniyet Müdürümüz Sayın Mustafa Çalışkan'ın talimatı doğrultusunda, İstanbul genelinde durum tamamen güvenlik güçlerimiz tarafından kontrol altına alınıp güvenlik koşulları en üst seviyede sağlanması ile birlikte Bülent Bostanoğlu Ataköy Polis Merkezi'nden alınarak saat 08.40'ta Bakırköy İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne, İlçe Emniyet Müdürü'nün aracıyla getirilmiştir.

Sayın Bülent Bostanoğlu, sürecin daha güvenli ve sağlıklı bir şekilde sürdürülmesi ve takibinin yapılabilmesi için darbe kalkışmasının başladığı andan itibaren İlçe Emniyet Müdürlüğümüzde kurulu bulunan Kriz ve Durum Değerlendirme Merkezi'ne getirilmiştir. Bostanoğlu'nun Ataköy'de ikamet eden oğlu ve kızı da daha sonra Bakırköy İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne intikal etmişlerdir.

İlçe Emniyet Müdürlüğü'nde oluşturulan Kriz ve Durum Değerlendirme Merkezi'nde Bülent Bostanoğlu ile yapılan mülakatta; kendisinin ailesi ile birlikte Yeşilköy'de bir düğünde olduğu, cun-tacıların yapmaya çalıştıkları darbe girişimini anlar anlamaz kendisini "ulaşılamaz" hale getirdikten sonra ailesi ve emir subayını da yanına aldıktan sonra Bakırköy'de vakit geçirdiği ve izini kaybettirdikten sonra sabahleyin Polis Merkezi'ne geldiği bilgisi edinilmiştir.

Bülent Bostanoğlu, İlçe Emniyet Müdürlüğü'nde bulunduğu süre zarfında İlçe Emniyet Müdürü Murat Çetiner'in telkinleri ve yönlendirmesiyle başta Sahil Güvenlik Komutanlığı başta olmak üzere diğer Deniz Kuvvetleri'ne ait askeri yetkilileri araması ve bazı darbe girişimcilerinin ve bunlara bağlı olarak yasadışı emirler vererek devlete karşı kalkışmanın içinde yer alan Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'na bağlı gemi ve hücum botlar gibi deniz araçlarının derhal bu girişimlerinden vazgeçmeleri için talimat vermesi sağlanmıştır. Bu çerçevede, Bülent Bostanoğlu'ndan alınan bilgiler doğrultusunda darbe kalkışmasında bulunan askeri personelin yakalanmasına yönelik çalışmalar yürütülmüştür. Bülent

Bostanoğlu'ndan alınan her bilgi vakit geçirilmeksizin İstanbul İl Emniyet Müdürü Sayın Mustafa Çalışkan'a iletilerek kendisinin talimatları üzerine; İstanbul içerisinde ilgili birimler ile görüşülerek İstanbul il sınırları içerisinde ve Kocaeli İl Emniyet Müdürü Levent Yarımel ile görüşülerek Kocaeli istikametine yönelen darbeci cuntaya bağlı deniz araçlarının durdurularak kontrol altına alınması yönünde çalışmalar titizlikle yürütülmüştür.

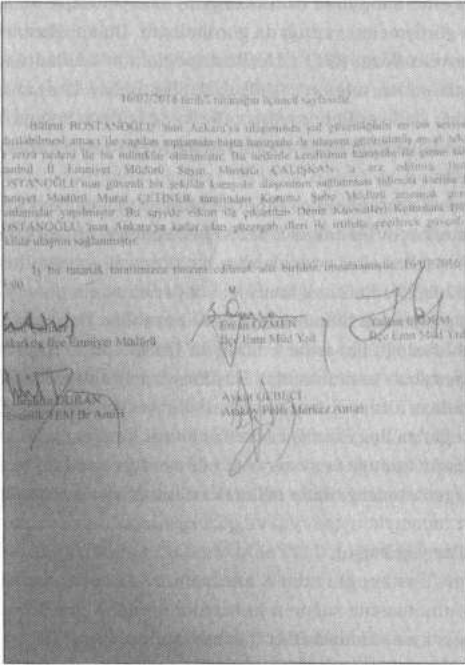
Darbe girişimi ile ilgili Deniz Kuvvetleri Komutanı Bülent Bostanoğlu emir subayının da aracılığı ile bazı yetkililer ile birtakım telefon görüşmeleri yaptığı da görülmüştür. Bülent Bostanoğlu ve beraberindekilerin 0533....15 (Bostanoğlu'nun kendisinin kullandığı ifade edilen telefon), 0532.....25 (Eşi Belgin Bostanoğlu'nun kullandığı ifade edilen telefon), 0530.....43 (Emir Subayı Yüzbaşı Özkan'ın kullandığı ifade edilen telefon) telefonları kullandığı anlaşılmıştır.

Bülent Bostanoğlu, İlçe Emniyet Müdürlüğünde iken Ankara'ya gidebilmek için bir takım telefon görüşmeleri yapmış, Beşiktaş mevkiinden hareket edecek olan bir botun kendisine eskortluk edeceği bilgisi edinilmesi üzerine, bot personelinin o an için güvenilir olup olmadığı bilinemediğinden durumdan Beşiktaş İlçe Emniyet Müdürlüğü haberdar edilmiştir. Durumları netleşene kadar bot mürettebatı ve mühimmatı Beşiktaş İlçe Emniyet Müdürlüğünce muhafaza altına alınmıştır. Deniz Kuvvetleri Komutanı Bülent Bostanoğlu'na İlçe Emniyet Müdürü Murat Çetiner tarafından anılan kişilerin konusu ve pozisyonu bilinmediğinden bu yolla gitmesinin uygun olmadığı ifade edilerek en üst düzeyde güvenliğin sağlanması amacıyla uygun yol ve güzergâhların tespit edilmesi için çalışmalar yapılmıştır.

Bülent Bostanoğlu ısrarla karayolu ile Ankara'ya gitme talebinde bulunmasına rağmen havayolunun daha pratik ve güvenli olacağı, aynı zamanda Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın da Atatürk Havalimanı'nda bulunmasından ötürü bu arada kendileri ile görüşmesinin uygun olacağı izah edilmesi üzerine İlçe Emniyet Müdürü Murat Çetiner'in aracında ve refakatinde saat 11.24'te Sayın Bülent Bostanoğlu ile beraber çıkarak Atatürk Havalimanı Devlet Konukevine intikalle Sayın Cumhurbaşkanımız ile görüşmeleri sağlanmıştır.

Bülent Bostanoğlu'nun Ankara'ya ulaşımında yol güvenliğinin en üst seviyede aldırılabilmesi amacı ile yapılan toplantıda başta havayolu ile ulaşımı görüşülmüş, ancak teknik bir arıza nedeni ile bu mümkün olmamıştır. Bu nedenle kendisinin karayolu ile gitme

talebi İstanbul İl Emniyet Müdürü Sayın Mustafa Çalışkan'a arz edilmiş, Bülent Bostanoğlu'nun güvenli bir şekilde karayolu ulaşımının sağlanması talimatı üzerine İlçe Emniyet Müdürü Murat Çetiner tarafından Koruma Şube Müdürü aranarak gerekli planlamalar yapılmıştır. Bu sayede eskort ile çıkartılan Deniz Kuvvetleri Komutanı Bülent Bostanoğlu'nun Ankara'ya kadar olan güzergâh illeri ile irtibata geçilerek güvenli bir şekilde ulaşımı sağlanmıştır.

Bostanoğlu, darbecilerin eline geçmemek için 9 saat aracından çıkmadan, otoparkta yatarak, sokaklarda dolaşmıştı. Diğer komutanlar rehin alınırken, kelepçelenirken Bostanoğlu o geceyi farklı geçirmişti.

Yer: Gazi Orduevi Düğün Salonu...

Jandarma Genel Komutanı Galip Mendi'ye gelen haber

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Galip Mendi, eşine telefon etti, "Ben  ıkıyorum, geldiğimde hazır olursun herhalde" dedi. 15 Temmuz 2016 tarihinde Jandarma Genel Komutanlığı'na hiçbir "olağanüstü durum bildirimi" gelmemişti.

Komutan, genelde saat 21.00 civarında eve gelirken o gün saat 19.45'te evindeydi. Harita Genel Komutanı Tümgeneral Burhanettin Aktı'nın kızının düğününe katılmak üzere Ankara Gazi Orduevi'ne gitti. Düğünde çok sayıda komutan vardı. Aynı saatlerde Hava Kuvvetleri Komutanı İstanbul'da, Deniz Kuvvetleri Komutanı İstanbul'da, Jandarma Genel Komutanı da ayrı bir düğünde idi. Düğünlerin "darbe girişimi" gününe rastlaması da hayli dikkat çekmişti. Cumhuriyet savcıları soruşturma sırasında düğün tarihleri ve davetlilerle ilgili ayrıntılı bilgi alıyor, düğünlerin "darbe girişimini kolaylaştırmak", "komutanları daha rahat ka ırabilme" planı olup olmadığını ara tırıyordu. İstanbul'da Hava Kuvvetleri Komutanı ve çok sayıda generalin katıldığı düğünle ilgili soruşturma yapan Cumhuriyet savcısı, kızını evlendiren Korgeneral Mehmet  anver'e, "Hakkınızı helal edin, Pa am" dedi.

Düğün devam ediyordu. Saat 21.00'i geçiyordu. Emir astsubayı Orgeneral Mendi'nin yanına geldi, kulağına doğru e ildi, "Komutanım, Genelkurmay nizamiye giriş kapısından silah sesleri geliyormu . Bir  atı ma olduğu söylendi" dedi. Salon gürültülüydü. Hem de böyle bir konuyu masada başkalarının duymasını istemedi. Salonun dışına  ıktı. Jandarma Genel Komutanlığı Harekât Merkezi'ni aradı. Ancak telefon kesikti. Genelkurmay'ı da aramayı denedi ve orada da telefonlar kesikti. Cevap alamayınca Jandarma Genel Komutanlığı Harekât Ba karı Tümgeneral Arif  etin'i¹ aradı ve durumu sordu.

1. Arif  etin, son Askeri   ra'da korgeneralli e terfi ettirildi, Van Asayı  Kolordu Komutanlığı'na atandı.

“Ben de bilgi alamıyorum, siber saldırı olabilir”

Arif Çetin “Komutanım ben de ulaşamıyorum, siber saldırı olmuş olabilir” dedi. Orgeneral Mendi, hemen karargâha gitmesini, durumunu açıklığa kavuşturmasını, kendisinin de komutanlığa geleceğini bildirdi. Arif Paşa, “Emredersiniz komutanım. Ben hemen gidiyorum” dedi.

Komutan telefonunu kapattı. Emir Subayı Piyade Yarbay Murat Yılmaz, sivil giyimli olarak koşarak Mendi’nin yanına geliyordu. Mendi, düğüne emir astsubayı ile gittiği için emir subayının yanına sivil giysiyle geldiğini görünce şaşırdı. Emir Subayı Yılmaz Orgeneral Mendi’ye önemli bir haber getirmişti:

“Komutanım, Genelkurmay İkinci Başkanımız, Genelkurmay Karargâhı’nda sizi acele bekliyor.”

Önemli bir durum olmasa Yaşar Paşa bu saatte kendisini çağırmazdı. Üstelik Genelkurmay’a, Jandarma’ya telefonla da ulaşamamıştı. Aklından kötü şeyler geçti. Daha geçenlerde gelen bir genelgede, terör örgütünün bazı kamu binalarını geçici olarak ele geçirmeyi planladıklarını hatırladı. Ama böyle bir şeye Ankara’da girişimleri ve bunda başarılı olmalarının mümkün olmadığını da biliyordu.

Mendi, eşinin yanına gitti, “Gitmemiz gerekiyor, seni bırakır, ben de Genelkurmay Karargâhı’na geçerim” dedi. Emir Subayı Yarbay Murat Yılmaz, “Komutanım, hanımefendi için ayrı bir araba getirdim. Hemen onu gönderelim, sizinle beraber Genelkurmay’a gideriz” dedi.

Orgeneral Mendi, düğüne geldiği otomobile bindi. O an aracın sol arka kapısı açıldı, Konya Jandarma Bölge Komutanı Tuğgeneral Timurcan Ermiş, üzerinde eğitim elbisesi ve belinde tabancasıyla otomobile bindi. Orgeneral Mendi, kendisinden habersiz Ankara’ya gelen bölge komutanını görünce canı sıkıldı. Ermiş’e döndü, “Benden habersiz niye buraya geldin?” dedi. Ermiş henüz cevap bile vermemişti. Otomobil hareket etti. Ermiş’in eli tabancasının üzerindeydi. Cevabı şöyle oldu: “Burada ben size bir şey söyleyemeyeceğim. Akıncı Üssü’nde size tebliğ edilecek.”

Otomobilin ön koltuğunda Emir Subayı Murat Yılmaz vardı. Şoför ise erdi. Emir Subayı Murat Yılmaz, ere hızla Akıncı Üssü’ne gitmesini söyledi. Mendi, bir gariplik olduğunu düşündü. Ama Murat Yılmaz, 8 yıldır birlikte çalıştığı biriydi. Onun kendisine bir yanlışlık yapacağı aklından bile geçmemişti. Ama bu kez

durum farklıydı. Galip Paşa bağırdı: “Hani bu araba Genelkurmay Karargâhı’na gidecekti? Sizler ne yapmak istiyorsunuz?”

Kimse cevap vermedi. Galip Paşa yine aynı şeyleri söyledi. Timurcan Ermiş, neden Akıncı Üssü’ne gidildiğinin orada kendisine iletileceğini söyledi.

Tuğgeneral tabancasını çıkardı, Galip Paşa’ya doğrulttu

Artık şüphesi kalmamıştı, Galip Paşa kaçırıldığını anladı. “Siz eşkiya mısınız, çete misiniz?” diye bağıyor, şoförden aracı durdurmasını istiyordu. Timurcan Ermiş, Orgeneral Mendi’ye, “Sizi de aramızda görmek istiyoruz” karşılığını verdi. Mendi buna şiddetle karşı çıktı, “Ben sizin yanınızda neden olayım? Siz kimsiniz ki? Allah hepinizin belasını versin.”

Otomobilde hava gerilmişti. Tuğgeneral Timurcan Ermiş birden belindeki tabancasını çıkarttı, Orgeneral Mendi’ye doğrulttu. Mendi, bir an ne yapacağını şaşırdı. Tuğgeneral Ermiş’ten çok Kocaeli’ne korgeneral olarak görev yaptığı dönemden bu yana yanında olan Emir Subayı Murat’a kızıyordu. Elini onun omzuna sertçe vurdu:

“Yazıklar olsun Murat. Sekiz yıldır benimlesin. Sen çetenin içinde nasıl olursun? Yazıklar olsun sana.”

Murat Yarbay cevap vermedi. Tuğgeneral Timurcan Ermiş, komutanın ani bir hamle yapabileceğini dikkate aldı, tabancasını sıkı sıkı kavradı. Silahını hiç indirmiyordu. Galip Paşa, “Vuracaksınız şimdi vurun. Uzatmayın. Allah belanızı versin. Yaptıklarınızın hesabı sizden sorulacaktır” diye bağıyordu. Bir ara Timurcan Ermiş’i Konya’dan getiren minibüs, Orgeneral Mendi’nin aracının önüne geçti. Akıncı Üssü’nün kapısına kadar geldi. Orada 25-30 kişilik teğmen ya da üsteğmen rütbesindeki, pilot tulum kıyafetli ve ellerinde tabanca olan askerler Orgeneral Mendi’yi karşıladılar, otomobilin etrafını çevirdiler.

Gazi Orduevi’nin çıkışından bu yana Mendi’nin koruma ekibi de peşlerindeydi. Akıncı Üssü’ne gelip durduklarında Timurcan Ermiş arabadan indi ve arkalarından gelen koruma ekibinden Jandarma Astsubay Halil Gözalcı arabanın şoför mahalline oturdu. Timurcan Ermiş önde giden minibüse gidip içeride oturan birisiyle konuştu. Kiminle konuştuğunu Mendi göremedi. Bunların darbeyi organize edenler olduğunu düşündü. Otomobil hareket etmeden Timurcan Ermiş pilotlardan birkaç kişiyle konuştu.

Mendi, konuşulanları duymak için neredeyse nefes bile almıyordu. Ama sözler Akıncı Üssü'nde savrulup gidiyordu.

* * *

Orgeneral Galip Mendi otomobilden indirilmeden demir kapılı olan bir yere götürüldü. Karanlıkta tek tük ağaç olan bir yerde durdular. Mendi'yi araçtan indirdiler. Başlangıçta dehliz gibi bir yolu olan odaya soktular. Küçük binada hiç pencere yoktu. Düz duvardı. Binanın içinde "sorgu merkezi" yazan bir tabela vardı. Aralarında yaklaşık bir metre olan yan yana iki sandalye vardı. Sandalyelerin tam ortasına gelecek şekilde geride bir sandalye daha vardı. Orgeneral Mendi, kendisini sorgulayacaklarını ve sorgucunun da sandalyede oturacağını düşündü. Odada tulum elbiseli (pilot kıyafetli) bir üsteğmen ve iki teğmen vardı. Zaman zaman dışarı çıkıyorlardı. Ancak her zaman Mendi'nin yanında mutlaka bir veya iki kişi duruyordu. Kısa bir süre geçtikten sonra Mendi ayak sesleri duydu. Biri yüzbaşı diğerleri üsteğmen ve teğmen olan altı-yedi kişilik bir grup odaya girdi.

"Başka ülkenin askerine esir düşseydim bu muameleyi görmezdim"

Yüzbaşı, Orgeneral Mendi'ye "Yurtta Sulh Komitesi" adına kendisini tutukladıklarını söyledi. Mendi, bu komitenin içinde kimlerin bulunduğunu bilmiyordu. Bir yüzbaşının kendisine "tutuklandığını" söylemesine çok kızdı. Bağırıyordu:

"Seni PKK'dan ve IŞİD'den korumak için mücadele ettim. 46 yıllık subayım. Sen beni tutuklayacağını hangi yetkiye dayanarak söylüyorsun?"

Yüzbaşı, komutanın sert çıkışı karşısında duraksadı. Ne diyeceğini şaşırdı, mahcup bir tavırla, "Emir aldık, Komutanım. Bu emir üzerine sizi tutuklamak zorundayım" dedi. O ana kadar komutana göstermemeye çalıştığı plastik kelepçeyi gösterdi, "Bana elinizi uzatın, kelepçeleyeceğim" dediğinde, Mendi, yüzbaşının üzerine yürüdü. Bileklerine kelepçe taktırmamaya kararlıydı. Komutan direniyordu. Yüzbaşının hemen arkasında duran diğer askerler, kendilerine zorluk çıkaran orgenerale saldırdılar. Yanda duranlar iki kolunu birleştirerek plastik kelepçeyi taktı. İnanılmaz bir kin ve nefretle kollarını sıktılar. Bu sırada Orgeneral Mendi, yapılanlara tepki gösteriyor ama bir şey yapamıyordu. Artık bilekleri-

Orgeneral Galip Mendi.

ne kelepçe vurulmuştu. Yüzbaşının gözlerine baktı. Önce ne diyeceğini bilemedi. Bileklerine baktı, kelepçeye baktı. Kelepçeyi çok sıktıkları için bileği ağrmasına rağmen sanki o an bunları duymuyordu. Yapacak bir şey yoktu. Ağzından şu sözler çıktı:

“Ben başka ülkelerin askerlerine esir olsaydım bu muameleyi görmezdim.”

Yetmemişti. Elleri kelepçelenmiş, sıra ayaklarını kelepçelemeye gelmişti. Orgeneral Mendi'nin yan tarafında duran iki kişiyle birlikte, yüzbaşı, komutanın ayaklarını da kelepçelemeyi başardı. Galip Paşa, yapılanlara tepki gösteriyor, bağırıyor, çağırıyordu ama kimse aldırımıyordu. Yine bitmemişti. Bu kez sıra gözlerini kapatmaya gelmişti. Kafasını ve gözlerini kapatacak şekilde siyah bir bere geçirdiler. Mendi, bu bereyi elleriyle çıkartmak istedi, ancak buna engel oldular. Bu kez ağzını da bantladılar. Komutan kendisine yapılanlara tepki gösteremiyordu.

Kelepçeleme, bantlama ve gözlerini bağlama işlemini bitirenler, diğerlerine de aynı işlemi yapmak için oradan ayrılırken, iki teğmen ve üsteğmen kaldı. Mendi, yapılanları kabul etmiyordu. Bir ara kelepçeli elleriyle ani bir hamleyle başındaki bereyi çıkartmak istedi. Teğmen, “Komutanın bilekleri morarmaya başlamış. Kelepçesini biraz gevşetelim” dedi. Kelepçeleri açıldı ama komutanın başındaki bereyi çıkarmak için hamleler yapmasına kızdıkları için, bu kez kelepçeyi arkadan vurdular.

Aradan yarım saat geçmişti. Yeniden ayak sesleri geldi. Galip Paşa, birisinin yanındaki sandalyeye oturtulduğunu hissetti. Kendisi gibi birisinin daha derdest edildiğini düşündü. Ama kim olduğunu bilmiyordu.

**Kamil Paşa'yı don-atlet getirdiler,
komutanın bu haline gülenler oldu**

Galip Paşa'nın hemen yanına oturtulan kişi, odada bulunan askere, "Benim gözlüklerim vardı. Sizde mi?" diye sordu. Asker önce cevap vermedi. Galip Paşa bir an odada kendilerinde başka kimsenin olmadığı hissine kapıldı. "Gözlüğüm" diyebildi. Karşılık geldi:

"Gözlüğünüz bizde. Merak etmeyin."

Galip Paşa, bulunduğu odaya getirilen kişinin Kara Kuvvetleri Eğitim ve Doktrin Komutanı Orgeneral Kamil Başoğlu olduğunu sesinden tanıdı. Ağzını bantlamışlardı ama bu bantlar ıslanmış ve çözülüyordu. Galip Paşa'nın ağzındaki bantta gevşemişti. Sesinden tanıdığı kişiye seslendi:

"Kamil sen misin?"

"Evet, komutanım."

Kamil Paşa'nın ağzını kapatan bantta ıslandığı için çözülmüştü. Galip Paşa, getiriliş biçimini anlattı. Kamil Paşa ise getiriliş öyküsünü şöyle anlatıyordu:

"Beni evden aldılar. Soyunmuştum. Üzerimde şort-atlet vardı. Gelenler başıma gözlerimi kapatacak biçimde bere geçirdiler."

Kimsenin uyku aklına gelmiyordu. Dışarıda neler olduğunu merak ediyorlardı. Sabaha kadar bu şekilde sandalyede oturarak konuştular. Bu sırada başlarında duran üsteğmen pek müdahalede bulunmuyor, sessizce onları dinliyordu. Bir ara Galip Paşa, yanlarında bulunan üsteğmene evli olup olmadığını sordu. Üsteğmen evli olduğunu söyleyince Galip Paşa babacan bir tavırla, "Evladım, daha mesleğinin başındasın. Yaptığınız işin sonu yok. Derhal vazgeçin bu işten" dedi.

Kamil Paşa da ekledi: "Komutanım doğru söylüyor. Yol yakinken dönün bu işten."

Sabaha kadar sadece bir kez tuvalet ihtiyacı için elleri kolları bağlı şekilde üsteğmenlerin gözetiminde odadan birkaç kez çıkabildiler. İlerleyen saatlerde üsteğmen, kendisine yapılan nasihatlerden etkilenmiş olacak ki, arkadan bağlı kelepçeleri çözdü, önden bağladı.

Gece boyunca sürekli jet uçaklarının inip kalktığı duyuluyordu. Sabahleyin pistin yakınında olduklarını anladılar. Bu arada helikopter sesleri de geliyordu. Malzeme taşıyan nakliye uçaklarının sesleri de duyuluyordu. Arada uçakların sesleri sırf kendilerine psikolojik baskı yapmak adına yükseltiliyordu. Orgeneral Mendi, fosforlu saatinden ve kısmen kapıdan sızan ışıktan sabah olduğunu tahmin ediyordu. Bir ara Galip Paşa ve Kamil Paşa odada yalnız kaldıklarını anladı. Yanlarında kimse olmadığı için kafalarındaki siyah bereyi elleriyle yukarı kaldırdılar. O sırada ayak sesleri duyuldu. İki kişi geliyordu. Arkadan ışık vurduğu için Mendi gelenlerin yüzlerini seçemedi. Gelen kişiler biri sivil giyimliydi. Sağa sola bakındılar, sanki odaya birilerinin daha getirilip getirilemeyeceğini planlıyorlardı. Hiç konuşmadılar. Dışarıya çıktılar. Biri birkaç dakika sonra yeniden geldi. Tuvalet ihtiyacı olan Mendi, “Dün akşamkiler nerede?” diye sordu. Asker, Mendi’ye jandarma olduğunu, kendisini tanıdığını söyledi.

“Komutanım sizi vuracaklar, hemen kaçmamız lazım”

Sabah saatlerinde bomba ve makineli tüfek sesleri artmıştı. Yanlarına gelen kişi, uçaklar bombalama yaptığı için tuvalete götüremeyeceğini söyledi. Bomba sesleri kesilince, Mendi’nin kolu na girdi, tuvalete götürdü. Aynı kişi “Size saygımız var ama bunu yapmak zorundayız” dedi.

Bomba sesleri yeniden arttı. Sesler azalınca kadar kimse konuşmadı. Sessizliği odadaki askerin, “Size dışarıda kahvaltı hazırladık” sözleri bozdu. Komutanları kapının eşiğine kadar getirdi. Burada bir bank vardı. Oraya oturttu. Bir şey yiyecek halleri yoktu. Galip Paşa da, Kamil Paşa da verilenleri yarım bıraktı.

Odada bulunanlar endişeliydi. Eskişehir’den kalkan uçakların pisti bombaladığını, giderek başarısız olmaya başladıklarını yandaki askere söylüyordu. Asker, “Peki ne olacak, biz ne olacağız şimdi?” dedi. İkisi de odadan çıktı. Dış kapı demir kafesli, çerçevesiydi. İki orgeneralin üzerine kapıyı kapatıp gittiler.

Odadaki iki asker gidince, Orgeneraller Mendi ve Başoğlu rahat hareket etmeye başladı. Tuvalete götürülürken ayaklarındaki kelepçe çözülmüştü. Dönüşte yeniden takmamışlardı. Kapı aralığında dışarıda ne olup bittiğini görmeye çalıştılar. O sırada kapıda Mendi’nin Koruma Astsubayı Halil Gözalcı belirdi. Halil Astsubay bir yandan komutanın bileklerindeki kelepçeleri çıkarmak

için uğraşılıyor, bir yandan da nefes nefese şöyle diyordu:

“Komutanım konuşurlarken duydum sizi vuracaklar. Süratli bir şekilde derhal burayı terk etmemiz lazım.”

Halil Astsubay “Çabuk, daha çabuk” diye bağırıyor, ellerini ayaklarını çözdüğü iki komutanın koşarak kendisini takip etmesini istiyordu. Orgeneral adeta yarış edercesine koşuyordu. Kendilerini otomobilin içine atana kadar kimse müdahale etmemişti. Orgeneral Mendi’yi getiren otomobile bindiler. Şoför mahalline Astsubay Halil geçti. Süratle uzaklaşmaya başladılar. Halil Astsubay cep telefonu ile en baştan beri kendilerini takip eden ve dışarıda bırakılan koruma aracında bulunan korumalardan Jandarma Astsubay Başçavuş Erdem Er’e şöyle diyordu: “Sancağı aldım, kurtardım. Dışarı çıkmak için hareket ettim.”

Otomobile binmişlerdi ama bir türlü nizamiye yolunu bulamıyordu. Bir o yana, bir buna gidip çıkış yolu arıyorlardı. Galip Paşa, “Halil, evladım sağa dön sağa, bak orada çıkış yolunu gösteren ok var” dedi. Halil Astsubay da gördü. Bitmek bilmeyen tam 17 dakika geçmişti. Anayolu buldular.

Dışarıda, onları yol güvenliğini alan polisler durdurdu. Kimliklerini öğrenince emniyet amiri ve bir polis nezaretinde Kazan Emniyet Müdürlüğü’ne götürüldüler. Kısa bir ifade verdikten sonra Genelkurmay Başkanı’nın Çankaya’da bulunan Başbakanlık binasında olduğunu öğrenince Galip Paşa da köşke çıktı. Orgeneral Hulusi Akar’a yaşadıklarını anlattı. Oradan evine gitti, sivil elbiselerini çıkardı, üniformayı giydi. Emekliye ayrılacağı bir dönemde böyle bir olay yaşadığı için üzgündü. Ceketinin düğmelerini iliklerken aynaya baktı. Birden gençliğini anımsadı. Bu üniformayı giydiği, yıldızı taktığı zaman nasıl da heyecanlanmıştı.

Jandarma Genel Komutanlığı Karargâhı’nda kötü bir manzara vardı. Karargâhta gece çatışmalar yaşanmış, bu arada büyük hasar meydana gelmişti. Jandarma Komutanlığı’nın bahçesinde öldürülen darbeci komutanların cesetleri duruyordu. Orgeneral Mendi, karargâh başkanlarını topladı, durumu netleştirdi ve yapılacak işleri belirledi. Gerekli emirleri verdi.

Galip Paşa'ya da hiçbir bilgi verilmemişti

Jandarma da olayların merkezi konumundaydı. Ancak, darbe girişimi olacağına ilişkin karargâhta hemen hiç bilgi yoktu. Galip Paşa'ya yakın bir komutan o gün not defterine şunları yazdı:

– Orgeneral Mendi'nin olaylara yönelik olay tarih ve saatinden önce hiçbir bilgisi yoktu. Eğer önden bir bilgi gelseydi, 81 ilde de teşkilatı bulunan jandarmanın baştan önlem alınabilirdi ve olayları bu noktaya gelmeden önlenebilirdi.

– Orgeneral Mendi'yi derdest eden Emir Subayı Yarbay Murat Yılmaz'ın paralelci olabileceği ile ilgili 8 yıldır hiçbir istihbarat ya da bir önsezi oluşmadı. Bu nedenle gece boyu Orgeneral Mehdi'nin darbecilerin elinde tutsakken kendisinin güvenli bir yerde olduğu ve sağlığı yerinde olduğu bilgisini sağlam bir şekilde olduğunu komutanın eşini koruyan korumalara ve de ailenin diğer üyelerine bildiren ve herkesi yanıltan Emir Subayı Yarbay Murat Yılmaz'dır.

– Olay gecesi darbe yapma çalışması içinde olanların çoğunluğunun jandarma olduğu bilgisi gerçeği yansıtmıyor. Jandarmanın başta komutanı olmak üzere üst düzey karargâh subayları bu işe karşı çıktılar. Sabaha kadar darbeciler tarafından tutsak edilmiş komutanları haricindeki bazı generalleri başta Jandarma'nın Beştepe'deki karargâhı olmak üzere, Beytepe Kışlası ve helikopterlerin bulunduğu Kara Havacılık Komutanlığı'nda yer alan darbecilere karşı mücadele etti. Bu noktada Jandarma Özel Harekât timleri de operasyonlara katıldı.

– Ankara'da yer alan Jandarma generallerinden sadece biri (Jandarma Okullar Komutanı) bu işe karıştı ve yaklaşık 70-80 asker ve bazı Jandarma Okulu öğrencisiyle karargâhı gasp etmeye çalıştı. Darbe girişimine katılmaya çalışan diğer generaller genelde illerde yer alan bölge komutanları arasından çıktı.

– Jandarma Genel Komutanı Galip Mendi, 65 yaşını doldurmak üzere olduğundan YAŞ kararıyla kadrosuzluktan emekli olacaktı. Söz konusu şûrada son kez uygulanması için çalıştığı karar henüz üç yılını doldurmuşlar da dahil olmak üzere süresi gelmiş ve hakkında en az iki istihbarat biriminden “paralelci” bilgisi gelmiş generaller emekli edilecekti. Bu listeyi geliştirerek yaklaşık 600 civarını paralel şüphelisinin ordu ile ilişkisinin kesilmesi kararını olaydan hemen bir gün sonra Orgeneral Mendi imzaladı.

– YAŞ dışında istihbarat bilgisi gelen bazı “paralelci” personel hakkında soruşturma ve PERSONEL GÜVENLİK İZLEME (PERSONEL GÜVENLİK İZLEME) emrini verdi ve bu kapsamda başta İstanbul olmak üzere bazı İl Jandarma Komutanlarının görevi değiştirildi. Mendi, İstanbul, Tunceli, Antalya gibi bazı illere bir ay önceki emirle daha önce FE-TÖ kumpası ile zarara uğramış bazı subayları Alay Komutanı olarak atadı.

Orgeneral Mendi’yi kaçıran iki asker anlatıyor

15 Temmuz 2016’da dönemin Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Galip Mendi’yi başına silah dayayarak rehin alan Tuğgeneral Timurcan Ermiş ve Yarbay Murat Yılmaz ise ifadelerinde olayları farklı şekillerde anlattılar.

Söz önce Timurcan Ermiş’in:

Çok gizli bir emir olduğu söylendi

15 Temmuz günü saat 15.00 sıralarında Jandarma Genel Komutanlığı Harekât Merkezi’nden telefon açtılar. Bir subay benimle görüştü. Ancak rütbesini ve ismini hatırlamıyorum. Bana “Genelkurmay’dan talimat aldık. Jandarma Genel Komutanı’nın korunması lazım, akşam kritik bir durum olabilir, komutanı alıp emniyetli yer olan Akıncı Üssü’ne getireceksin” dedi. Ben bu tür bir emrin sözlü verilemeyeceğini söyledim. Ancak telefondaki kişi “Çok gizli” deyip beni ikna etti. Komutanın emir subayı ile görüşüp Gazi Orduevi’nde olduğunu öğrendim.

Silahı almak istedi

Orduevine giderken silah sesleri geliyordu. Komutana, “Genelkurmay’da muhtemelen çatışma var, hemen ayrılmamız gerekiyor” dedim. Komutanın arabasına beraber bindik. O karargâha gitmek istedi ben, Akıncı Üssü için ısrar ettim. Bana kızıp hamle yaptı ve

silahımı almaya çalıştı. Ben de silahımı arkama sakladım. Akıncı Üssü'nde bizi havacılar karşıladı. Binaya sadece komutanı aldılar. Dışarıda arabanın içinde sabaha kadar bekledik. Saat 13.00 gibi binadaki nöbetçiler çekildi.

Ben kurtardım

Genel komutanın yanında başka bir komutan olduğu, ellerinde plastik kelepçe olduğu, sığınak benzeri bir oda içinde olduklarını öğrendim. Derhal komutanın nazikçe alınıp Genel komutanlığa götürülmesini sağladım. Komutanın yüzüne bakamam diye ona görünmeden Akıncı'dan ayrıldım. Kazan Emniyet Müdürlüğü'ne gidip teslim oldum. Darbe teşebbüsünden sonradan haberim oldu. Ama pişman oldum; gecikmiştim. "En azından komutanı kurtarayım hesabını kendi adıma veririm" diye düşündüm. Fethullahçı terör örgütü mensubu değilim. Polis bana kaba davrandı. Kafamda yaralar var, doktor raporu aldım.

Komutan, 8 yıldır yanında olan emir subayını silahlı görünce şaşırdı

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Galip Mendi'nin evladı gibi sevdiği Emir Subayı Yarbay Murat Yılmaz'ın ona bir gün silah çekebileceği, rehin alabileceği aklından bile geçmemişti. Korgeneral rütbesiyle Kocaeli'de görev yaptığı dönemde Murat'ı yanına almış, Ankara'ya geldiğinde de onu getirtmişti. Orgeneral Mendi'yi kaçıran Tümgeneral Timurcan Ermiş'ten sonra, Yarbay Murat Yılmaz'ı dinleyelim:

Komutan düğüne gitti

15 Temmuz günü genel komutanlıkta komutanımızın yanında görevimin başındaydım. Rutin işlerimiz vardı. Akşam için komutanımızın Gazi Orduevi'nde bir düğün programı vardı. Komutanımız cuma günü 19.00 sularında karargâhtan ayrıldı. Ben de konuta kadar kendisine iştirak ettim. Daha sonra da Batıkent'te bulunan lojmana gittim.

Akşamki düğün programında ise komutana konuttan sorumlu Aytaç Astsubay refakat edecekti. Evde eşim ve çocuklarım vardı. Saat 20.00 sularıydı. Çocuklara bir şey almak için aracımla Atlantis AVM'ye gitmek üzere lojmandan ayrıldım.

Bölge komutanı beni aradı

Yoldayken Konya Bölge Komutanı Timurcan Ermiş beni görev telefonumdan aradı. “Komutanla özel bir şey görüşeceğim komutan nerede?” diye sordu. Ben de akşam Gazi Orduevi’nde düğün programı olduğunu, komutanın orada olduğunu ve kendimin ise dışarıda olduğumu söyledim. Bana “Senin de gelmen lazım, özel bir konu var” dedi. Bunun üzerine komutanın bulunduğu Gazi Orduevi’ne doğru yola çıktım. Üzerimde sivil kıyafetler vardı. Bu durumu komutana telefonla bildirmediğim. Neden telefonla bildirmediğime ilişkin herhangi bir açıklamam yoktur.

Siyah minibüsle geldi

Gazi Orduevi’ne vardığımda Timurcan Ermiş beni telefonla tekrar aradı. Orduevinde olduğumu söyledim. “Ben de geliyorum” dedi. Ermiş gelinceye kadar üç beş dakika düğün salonunun önünde bekledim. Bu süre zarfında komutan içerideydi. Kapının önünde Aytaç Oğuz Astsubay’la konuştum. Bana “Genelkurmay’a saldırı mı olmuş, ne olmuş, komutan onlarla görüşüyor” dedi. Biraz sonra Timurcan Ermiş siyah renkli önünde tuğgeneral arması bulunan camları siyah filmli bir minibüsle düğün salonun önüne geldi.

“Özel bir durum var”

Ermiş minibüsten indi. Aramızda 5-10 metre mesafe vardı. Ben mi onun yanına gittim, o mu benim yanıma geldi, hatırlamıyorum. Bana, “Komutana bir haber ver, görüşmem lazım” dedi. Saat 21.00 sularıydı. Komutan düğün salonunun kapısında düğün sahipleriyle vedalaşıp dışarı çıkıyordu. Kapının önünde komutanın yanına varıp Ermiş’in kendisiyle görüşmek istediğini söyledim.

“Sen niçin böyle geldin?”

Komutan Ermiş’i kamuflajlı kıyafetiyle görünce, “Sen niye geldin böyle?” dedi. O da, “Komutanım özel bir durum var, görüşmemiz lazım” dedi. Ermiş komutanı kendi geldiği minibüse davet etti. Komutan, “Bizim araba nerede?” dedi. Komutanın arabası ön tarafta bekliyordu, onun arabasının bir iki araba arkasında da Timurcan Ermiş’in geldiği minibüs vardı. Komutan aracın sağ arkasına bindi, ben de sağ önüne bindim, Timurcan Ermiş de komutanın yanına bindi. Aracı komutanımızın şoförü olan Er Oğuzhan kullanıyordu.

Ermış silah doğrulttu

Araç hareket ederken Ermış komutanımıza, “Komutanım, Türk Silahlı Kuvvetleri yönetime el koydu, şimdi sizi emniyetli bir yere götüreceğiz, Akıncı Üssü’ne gideceğiz” dedi. Ben araçta bulunan el telsiziyle koruma aracına Akıncı Üssü’ne gideceğimizi ve öne geçmelerini söyledim. Komutan, “Ben karargâha gidip üzerimi değiştireceğim” dedi. O esnada arkada bir arbeye oldu. Arkamı döndüğümde Ermış’ın komutanımıza doğru silah doğrulttuğunu gördüm. Komutana silah dayanınca müdahale etmedim. Çünkü komutanın emniyetini düşündüm.

Sen de mi Murat?

Hava karanlıktı. Komutan Ermış’e, “Seni kim görevlendirdi?” dedi. O da, “Genelkurmay Personel Başkanı” dedi. Komutan “Genelkurmay Başkanı ve diğer kuvvet komutanları nerede?” dedi. Ermış “Onlar da Akıncı’ya geçiyorlar” dedi. Ermış komutanımıza, “Sizi başımızda görmek istiyoruz” dedi. Komutanımız, “Ben istemiyorum” dedi. Komutan bana “Sen 8 yıldır benimle birlikte çalışıyorsun, sen de mi?” dedi. “Yazıklar olsun” deyip demediğini hatırlamıyorum.

“Söyleneni yapın”

Akıncı Üssü’ne gittik. Nizamiye kapısında elleri silahlı, pilot kıyafetli subaylar vardı. Ben telsizden korumalara, “Durum kontrol altında, size ne deniyorsa onu yapın, olay çıkarmayın” talimatı verdim. Subaylara araçta bulunanın Jandarma Genel Komutanı olduğunu söyledim. Nizamiye kapısında iki üç dakika bekledikten sonra bizi içeriye aldılar. 200-300 metre sonra havacı kıyafetli elleri silahlı üç dört subay bizi karşıladı. Bizi araçtan indirdiler. Hepimiz araçtan indikten sonra oradakilerden birisi yakında bulunan bir banka oturabilirsiniz diye yer gösterdi. Komutanı ne yaptıklarını sonrasında görmedim. O esnada uçaklar kalkıp iniyordu. Sabaha kadar ben bana gösterilen bankta oturdum. Telsizi araçta bıraktım.

İzah edemiyorum

Üzerimde cep telefonum vardı. Ayrıca komutanızın cep telefonu da bendeydi. Komutanın cep telefonunu kapatmıştım. Neden kapattığımı izah edemiyorum. Ancak kendi görev telefonum açıktı. Görev telefonumdan Aytaç Astsubay ile görüştüm. Kendisine komutanı emniyetli bir yere aldıklarını, sağlığının yerinde olduğunu, hanımefendinin merak etmemesi gerektiğini söyledim. [“Ne-

den komutanın telefonunu kapatıp kaçırıldığı bilgisini paylaşmadın?" sorusu üzerine] Basiretim bağlanmıştı.

Polisleri atlatmış

Sabahleyin üssü uçaklar bombalamaya başladı. Hayatımızın tehlikede olduğunu düşündüm. Vedalaşmak için eşimi aradım. Yürüyerek oradan tek başıma nizamiyeye doğru gittim. İlerde polis noktası vardı. Yoldan geçen araçlardan birine otostop yaptım. Polislere sivil kimliğimi gösterdim, Kazanlı olduğumu söyledim ve polis barikatından geçerek Kazan'daki kayınpederimin evime gittim. Televizyondan haberleri seyrettim. Kendiliğimden giderek Kazan İlçe Jandarma'ya teslim oldum.

Sen ne yaptın?

Bana, "Komutan araç içinde kendisine silah doğrultulmuş olarak tehdit altında bulunmasına rağmen ne yaptın?" diye soruyorsunuz. Ben, komutanın emniyetini düşündüm. Bu nedenle o şekilde davrandım. Ben komutanımıza, "Genelkurmay İkinci Başkanı'nın kendisini karargâhta beklediğini" söylemedim. Eşi için araba getirdiğimi de söylemedim. O anda oluşan fiili durum üzerine kendi arabamın anahtarını Aytaç Astsubay'a verdim. "Siz hemen arabanıza binin, beraber Genelkurmay'a gideriz" demedim. Araç içinde komutan, "Ben karargâha gideceğim, niye Akıncılar'a gidiyoruz?" diye bağırdı. Komutanımız olay esnasında tepki gösterdi ama bana ve Timurcan Ermiş'e yönelik, "Siz eşkiya mısınız, çete misiniz, yazıklar olsun sana" dediğini hatırlıyorum" dedi.

Koynumuzdaki yılan

Araç içindeyken Mendi'ye, "Komutanım, TSK yönetime el koydu, komutanlarımızla bir araya toplanıyoruz, başımıza geçmenizi istiyoruz" denilmedi. Mendi bana, "Murat demek senin her şeyden haberin vardı, bana haber vermedin, demek ki biz yıllardır koynumuzda yılan beslemişiz. 8-9 yıldır yanımızdasın, demek ki bana ihanet ettin" dediği söylene de böyle bir konuşma geçmedi. Ben Fethullah Gülen Terör Örgütü hakkında basından takip edebildiğim kadarıyla bilgi sahibiyim. Bu örgütün Jandarma Genel Komutanlığı'ndaki yapılanmasına ilişkin herhangi bir bilgim yoktur. Bu örgüt mensubu tanıdığım herhangi bir kimse yoktur. Ben FETÖ üyesi değilim. 15 Temmuz 2016'da gerçekleştirilen terör eylemlerine de herhangi bir şekilde katılmadım.

Terör Dairesi Başkanı Turgut Aslan: Eyvah, kendi ayağımızla düştük

Ankara Emniyet Müdürü Mahmut Karaaslan, Terörle Mücadele Dairesi Başkanı Turgut Aslan, İstihbarat Dairesi Başkanı Engin Dinç, Özel Harekât Dairesi Başkanı Turan Aksoy, resmi toplantılar dışında vakit bulup da kolay kolay bir araya gelemiyordu. Emniyet Müdürü Mahmut Karaaslan, onları Atlı Spor Kulübü'nde yemeğe davet etti. Kritik görevlerde bulunanların gündemi, yine terör ve istihbarat konularıydı.

Üzerlerinden bir savaş uçağı geçti. Birkaç dakika sonra başka bir uçak daha. Son dönemlerde Silahlı Kuvvetler'de darbe yapılacağına ilişkin duyumlar da eksik olmuyordu. İlk kez Genelkurmay Başkanlığı bazı komutanlarla ilgili İstihbarat Dairesi'nden de bilgi istemişti. Bu konuda İstihbarat ve Terör Daire Başkanlıkları ortak çalışma yürütmüştü.

Ankara Emniyet Müdürü Karaaslan'ın telefonu durmuyordu. "Geliyorum efendim. Size çok yakın bir yerdeyim" dedi. Karaaslan, Atlı Spor Kulübü'nden ayrıldı. Uçaklar geçmeye devam ederken, İstanbul'da Boğaz Köprüsü'nün kapatıldığı bilgisi geldi. Askerler bir şeyler yapıyordu. Ne olduğunu anlayabilmek için hem kendi birimlerini, hem de tanıdıkları askerleri aramaya başladılar.

Turgut Aslan, Jandarma İstihbarat Başkanlığı'nda Daire Başkanı olarak görev yapan Albay Nurettin Alkan'ı aradı. Telefonu meşgul çaldı. Tam o arada şoförü Uğur İşçi'ye, "Jandarma'ya gidelim" dedi. Yanlarında koruma Hasan Gülhan vardı. Beştepe'de bulunan Jandarma Genel Komutanlığı nizamîyesine doğru yaklaşırlarken, nöbetçi asker, eliyle "geri git" anlamında işaret etti. Koruma Hasan Gülhan, araçtan inip nöbetçi askerin yanına geldi, "Terörle Mücadele Daire Başkanımız geldi. Kapıyı açın" dedi. Asker, nizamîyeye girdi, içerdeki komutana, gelen kişinin kim olduğunu söyledi. O nizamîyede bulunan albay, "Gelsin, gelsin, alın içeri hemen" dedi.

Araçla Genel Komutanlığın içine girmesine izin verdiler. Araç giriş kapısına doğru yaklaşırken, nizamiyeden çıkan albay yanındaki Özel Harekâtçı jandarmalarla birlikte aracın etrafını sardı. Turgut Aslan, koruması ve şoförü ne olduğunu bile anlayamadı. İstihbarat Dairesi Başkanı Albay Nurettin Alkan'a geldiğini söyledi. Ancak, dinleyen yoktu.

Alt kata indirilirken Turgut Aslan, koruması ve şoförüne, "Eyvah! Bakın, kendi ayağımızla düştük buralara" dedi. Birbirlerine baktılar. Alt kata indirildiklerinde, albay "Ellerini, ayaklarını bağlayın" dedi. Ve elleri bağlandı. Onları odada bırakıp çıktılar. Gece boyunca silah sesleri duyuldu. Yanına gitmek istediği Albay Nurettin Alkan da çatışmada kolundan yaralanmıştı. Turgut Aslan'ın karargâhta olduğundan haberi bile yoktu. Jandarmayı darbecilerden kurtarmak için büyük çaba gösteriliyor, bölge komutanlıklarına emirler yağdırılıyordu. Kim darbeci, kim değil karışmıştı.

17 Temmuz sabahında da çatışmalar devam ediyordu. İncelenen kamera kayıtlarında daha önce kravatlı olarak binaya giren Turgut Aslan'ın, sabah 06.27'deki bir görüntüsünde ise elleri bağlı olarak Genel Komutanlığın dışındaki ayrı bir binaya götürülüşü yer aldı. Artık, öldürüleceklerini biliyorlardı.

"Ben şehit kardeşiyim, vurmayın"

Darbeciler sıkışmıştı. Polisin olayları önlemek için çaba göstermesi, jandarmadaki operasyona katılması onları iyice öfkelen-dirmişti. Üç emniyet mensubunu götürdükleri yerde öldürmeyi planlıyorlardı. Bir ara yanlarında kimse kalmadı. Uğur, bir fırsatını bulup götürüldüğü yerden kaçmayı başardı. Gidip durumdan polisleri haberdar etmek istiyordu.

Turgut Aslan'ın tedavisi hâlâ sürüyor.

Hasan Gülhan "Ben şehit kardeşiyim" dedi, ama dinlemediler.

Yeniden yanlarına geldiklerinde Uğur'u göremediler. Polis Özel Harckât timleri, jandarmayı darbecilerden kurtarmak için yoğun çaba içindeydi. Operasyonun sonuna da gelmişlerdi. Yanlarında bulunan jandarmalardan Ramazan, silahını önce Hasan Gülhan'a doğrulttu. Hasan, "Ben şehit kardeşiyim" dedi. Dinlemedi bile. Hasan'ın bir anda kanı fışkırdı.

Turgut Aslan'a da ateş etmişlerdi. Öldü diye bırakıp gittiler. Sabah komutanlığı darbecilerden temizleyen polisler, arama yaparken Turgut Aslan'ı yaralı ve elleri bağlı olarak buldu. Bir polis, "Bu Turgut Müdürümüz değil mi?" dedi. Terör Dairesi Başkanı Turgut Aslan henüz bilincini yitirmemişti. Kelepçelerini çözen polise, "Korumamla, şoförüm vardı, ne oldu çocuklara?" diye sordu.

Turgut Aslan, hemen yanında yatan koruması Hasan Gülhan'ı görmemişti. Hasan bordo bereli Üsteğmen Yılmaz Gülhan'ın kardeşiydi. Malatya'da Casa uçağının düşmesi sonucu şehit olan 34 askerden birisiydi. Memleketi Çankırı'da toprağa verilmişti. Şehit kardeşi Hasan Gülhan da, kardeşinin hemen yanına defnedildi. Onlar bu vatan için canlarını veren şehit kardeşlerdi...

Darbe gecesi Hasan Gülhan'ı şehit ettiği, Turgut Aslan'ı vurduğu öne sürülen Albay Erkan Öktem ile Yüzbaşı Ramazan Karabulut tutuklanmıştı. Turgut Aslan, kaldırıldığı Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesinde 16 Temmuz'dan bu yana tedavi görüyor.

Jandarmada o gecenin saat saat birlik ceridesi

15 Temmuz darbe girişiminin en kanlı olaylarından biri de Jandarma Genel Komutanlığı'nda yaşanmıştı. O gece Jandarma Komando Özel Asayiş Komutanlığı (JÖAK) Merkezi'nde Korgeneraller Kemal Alataş, Harun Ocaklı; Tümgeneraller İbrahim Aydın, Salih Karataş, Güray Alpar; Tuğgeneral Celal Şahin; Albaylar İsmail Balıbek, Hakan Saraç, Aykut Tanrıverdi; Yarbaylar İrfan Tüten, Mete Özcan, Yüzbaşı Ulaş Taştan; Başçavuş Nuri Özcan'dan komuta heyeti oluşturuldu. Darbe girişimi gecesinde yaşananlar "Birlik Ceridesi"nde yani kayıt defterinde saat saat şöyle yer aldı:

Helikopterler hangara kilitlendi

15 Temmuz saat 22.30-23.00: Türk Silahlı Kuvvetleri içerisindeki FETÖ mensubu bir grup personelin darbe yapmak maksadıyla Hava Kuvvetleri ve Kara Havacılık unsurları ile girişmiş oldukları saldırıların ortaya çıkması üzerine, Güvercinlik Lojmanlarında bulunan personelden sırasıyla; Tuğgeneral Celal Şahin, Korgeneral M. Kemal Alataş, Korgeneral Harun Ocaklı, tümgeneraller Güray Alpar, İbrahim Aydın, Salih Karataş, albaylar Aykut Tanrıverdi, Hakan Saraç, Sami Balcı JÖAK Komutanlığı Harekât Merkezi'ne intikal edildi.

Saat 23.05: Jandarma Havacılık Komutanı Albay İsmail Balıbek JÖAK Harekât Merkezi'ne geldi. Havacılık Komutanlığı'ndaki tüm hava araçlarının denetim altına alındığını ve hangarların kilitlendiğini, başlarına da pilot albaylar Ziya Bektaş ve Yalçın Kasapçopur'un görevlendirildiği belirtti ve heyete dahil oldu.

Saat 23.30: Tümgeneral Arif Çetin tarafından darbe girişimcilerince Jandarma Genel Komutanlığı Beştepe Karargâhı'nın işgal edildiği bilgisi verilmesi ve operasyon için JÖAK unsurlarının sü-

ratle bölgeye gönderilmesi talebi üzerine Ankara'da JÖAK bünyesindeki tüm personelin Güvercinlik Kışlası'na toplanmaları kordinat edildi.

“Aklını başına topla, tutumundan vazgeç”

15-16 Temmuz Saat 23.30-02.00: JÖAK Harekât komuta heyetince, Jandarma Genel Komutanı ve Kurmay Başkanı'na ulaşılamaması üzerine, Jandarma Teşkilatı'nın sevk ve idaresini bu merkezden ve isimleri yukarıda zikredilen komuta heyetince yapılmasına karar verildi. Res'en alınan bu inisiyatif doğrultusunda; öncelikle oluşturulan bu Komuta Heyeti'nce Jandarma Bölge Komutanı ya da vekilleri aranarak Genelkurmay Başkanlığı'ndan sözde sıkıyönetim direktifi şeklinde çekilen mesaja birliklerce itibar edilmemesi, tüm birliklerin normal kanuni görevlerine devam etmeleri ve kanunsuz hiçbir emre riayet etmemeleri, Jandarma Genel Komutanlığı generallerinin Güvercinlik Kışlası'nda bir arada bulunduğu tüm konularla kendileri ile irtibat kurularak istişare etmeleri emri verildi.

Saat 00.30: Albay Aykut Tanrıverdi, Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Engin Dinç aranarak Jandarma Genel Komutanlığı Karargâhı'na müdahale etmek üzere JÖAK'tan kuvvet hazırlandığını, mümkünse bu kuvveti Polis Özel Harekât (PÖH) timleri ile takviye etmeleri talebinde bulunuldu. Korgeneral Kemal Alataş, tarafından Jandarma Okullar Komutanı Tuğgeneral Sadık Köroğlu arandı. Köroğlu, “Genelkurmay Başkanlığı'nca çekilen mesaja uyacağını, bu emir gereği kışlanın komutasının kendisinde olduğunu” ifade etti. Alataş tarafından “aklını başına alması ve bu tutumdan vazgeçerek normal emir komuta sistemine dönmesi” emredildi. Ancak, Köroğlu'nun vazgeçirilmesi mümkün olmadı.

Saat 04.00: Tümgeneral Arif Çetin'in de talebi üzerine Jandarma Genel Komutanlığı Karargâhı'na darbe girişimcilerinden geri almak üzere saat 00.40'ta Yarbay İrfan Tüten komutasında 1 Cobra, 2 Shortland ve 6 Unimoc'dan oluşan 9 araçlık bir konvoyla yaklaşık 90 kişilik kuvvet göreve sevk edildi. Anılan timler aynı operasyon için talep edilen Polis Özel Harekât timleriyle birlikte operasyona katıldı.

Helikopterler, yakıt tankları vuruldu

Saat 04.00: Jandarma Genel Komutanlığı'na bağlı birliklerin Genelkurmay Başkanlığı'ndan çekilen sözde “sıkıyönetim direktifi”ne ilişkin mesajın hükümsüz olduğu, hiçbir şekilde itibar

edilmemesi ve dikkate alınmamasına yönelik tüm birliklere Korgeneral M. Kemal Alataş imzalı mesaj çekildi.

Genel Komutanlığın Beştepe Karargâhı'nı işgal eden darbecileri bertaraf etmek ve karargâhu ele geçirmek maksadıyla gönderilen birliklerin talebi üzerine ZİHİR Mühimmat Depo Komutanlığı'ndan roketatar mühimmatı temin edildi, çatışmalarda olması muhtemel yaralılara müdahale için sağlık görevlileri ve ambulanslar JÖAK Karargâhı'na toplandı.

Saat 04.05: Korgeneraller M. Kemal Alataş ve Harun Ocaklı ile Tuğgeneral Celal Şahin tarafından Jandarma Okullar Komutanı Tuğgeneral Sadık Köroğlu ayrı ayrı arandı; bu kanunsuz tutumdan derhal vazgeçmesi ve telafisi mümkün olmayacak zararlara sebebiyet verecek bu girişimi sonlandırması hususunda telkinlerde bulunuldu.

Saat 04.41: Korgeneral M. Kemal Alataş tarafından Giresun Jandarma Bölge Komutan Vekili Albay Ercan Yasin arandı, Giresun'da bulunan JÖAK'a bağlı iki Jandarma Özel Harekât (JÖH) timinin Ankara'ya intikali için hazırlanulması talimatı verdi.

Saat: 04.45: Güvercinlik Kışlası bitişğinde bulunan Kara Havacılık Komutanlığı'nda Tümgeneral Hakan Atıncı'nın darbe girişimcilerince gözetim altına alındığı ve helikopterlerin buradan yönlendirildiği tespit edildi. Kara Havacılık Okulu'ndaki faaliyetleri engellemek üzere, yakıt tankerini imha etmek ve helikopterleri hareketsiz kılabilmek maksadıyla kışlaya gelen JÖAK personelinin oluşturulan ikinci bir kuvvet (toplam 41 personel) ile Yarbay Mete Özcan komutasında buraya operasyon girişiminde bulundu. Kışlaya girilecek yolun barikatlarla kapatılması ve silahlı personelce korunması neticesinde girilememiş ve buradaki faaliyetlerin takibine geçilmiştir.

16 Temmuz saat 04.45: Korgeneral M. Kemal Alataş tarafından Jandarma Okullar Komutanı Tuğgeneral Sadık Köroğlu telefonla aranarak faaliyetine son vermesi konusunda tekrar uyarıldı. Sadık Köroğlu, "havanın aydınlanmasıyla birliklerini çekerek yapacağı silah sayımını müteakip faaliyetini bitireceğini" söyledi.

Saat 05.58: Korgeneral M. Kemal Alataş imzasıyla tüm Jandarma birliklerine sözde "sıkıyönetim direktifi uygulaması" mesajının hükümsüz olduğu, itibar edilmemesi, bu enre uymayanlar hakkında yasal işlem yapılmasını belirtir yeni bir mesaj çekildi.

Saat 06.10: Ankara Jandarma Bölge Komutanı Tuğgeneral Mehmet Artar komutasında Ankara İl Jandarma Komutanlığı'ndan oluşturulan ekip, Beytepe Jandarma Eğitim Komutanlığı'ndaki faaliyete müdahale etmek için hareket etti.

[illegible]

Saat 06.15: Daha önce Kara Havacılık Komutanlığı'na müdahale için gönderilen tim tarafından yapılan keşif doğrultusunda, Tümgeneraller İbrahim Aydın, Güray Alpar, albaylar İsmail Balıbek, Aykut Tanrıverdi'nin de başında bulunduğu Yarbay Mete Özcan komutasındaki 41 kişilik JÖAK unsuru, 2 zırhlı araç eşliğinde Kara Havacılık Komutanlığı'na tekrar operasyon girişiminde bulundu.

İki kışla arasında girişleri engellemek için görevlendirilen teğmenler Hamza Cebi, Ali Sert, Astsubay Yunus Aydoğan silahları ile birlikte gözetim altına alındı, yolu kapatan itfaiye aracı çekilmek sureti ile kule ve komuta merkezine yönelindi. İlerleme sırasında bir silahlı Cobra helikopteri pistten havalandı, operasyon unsurlarına 8 ayrı sorti yapmak suretiyle ateş etti. Çıkan çatışmada Yarbay Mete Özcan ve 3 JÖAK personeli çeşitli yerlerinden hafif şekilde yaralandı, askeri araçlar hasar gördü. Bu esnada kulenin yanına inen bir UH-1 helikopteriyle, kuleden inen 5-6 kişinin kaçtığı, kısa süre sonra iki Cobra helikopterinin bölgeyi terk ettiği görüldü.

Bilahare kulede görevli personelin verdiği ifadede; JÖAK unsurlarının Kara Havacılık Kışlası'na girmesi ile darbe girişiminde bulunanların panik halinde aşağıya kaçıştıkları, Cobra helikopterlerin ateşleri devam ederken araçlar ve helikopterlerle kışlayı terk ettikleri, silahlı helikopterin de kışlayı terk etmesi neticesinde gözetim altında tutulan Kara Havacılık Komutanı Tümgeneral Hakan Atıncı'nın da bulunduğu öğrenilmiştir. Bu operasyonel müdahale sonrasında Kara Havacılık Komutanlığı'nda bulunan 14 kişi yakalanarak Güvercinlik Kışlası'ndaki Askeri Savcılığa teslim edildi. Emniyet Terörle Mücadele Şubesi'nden personel çağrıldı ve askeri savcılıkla irtibatları sağlandı. Anılan müdahale ile darbecilerin Ankara'daki iki saldırı üssünden biri olan Kara Havacılık Komutanlığı (diğeri Akıncı Üssü) söndürüldü.

Karargâhta kanlı bir çatışma yaşanıyordu

Saat 06.45: Darbe girişimi karşısı karşı harekât için ortaya çıkan zırhlı araç ihtiyacını karşılamak üzere Tümgeneral Salih Karataş tarafından Bilecik Eğitim Alay Komutanlığı ve Söğüt Ulaştırma Eğitim Tabur Komutanlığı aradı, burada bulunan 2 Cobra ve 2 Kirpi aracının personeli ile birlikte Ankara'ya gönderilmesi emri verildi.

Saat 07.00: Ankara Jandarma Anıttepe Kışlası'nda personeli kıskırtarak, darbe girişimine katmaya çalıştığı öğrenilen kışla nöbetçi amiri Binbaşı Erkan Kocabıyık ile Yüzbaşı İsmail Akay, Teğmen Ömer Firdevsoğlu'nun, Tuğgeneral Celal Şahin tarafından yapılan yönlendirme neticesinde kışlada bulunan diğer personel tarafından etkisiz hale getirilerek polise teslim edilmeleri sağlandı.

BİRLİK CERİDESİ						SAYFA NO: 1
BİRLİK : Jandarma Komando Özel Asayiş Komutanlığı						15090016 DEN
OLAY, OPERASYON, İHTİKAL, İHBAR, MESAJ, EMİR VB.						16090016 'E KADAR
S.NO	KAYIT ZAMANI	TARİHİ	YERİ	ÖZETİ	YAPILAN İŞLEM VE ZAMANI	PARAFE
1	22.30 23.00	15.7.2016	JÖAK	TSK içerisindeki FETÖ mensubu bir grup personelin darbe yapmak maksadıyla hava kuvvetleri ve kara havacılık unsurları ile girişmiş oldukları saldırıların ortaya çıkması üzerine, Güvercinlik Lojmanlarında bulunan personelden sırasıyla; Tuğgeneral Celal ŞAHİN, Korgeneral M. Kemal ALATAŞ, Korgeneral Harun OCAKLI, Tümgeneral Güray ALPAR, Tümgeneral İbrahim AYDIN, Tümgeneral Salih KARATAŞ, J.Kurmay Albay Aykut TANRIVERDİ ve J.Albay Hakan SARAÇ, J.Kurmay Albay Semî BALCI JÖAK 1. Harekat Merkezine intikal etmişlerdir.		
2	23.00	15.07.2016	JÖAK	Jandarma Havacılık Komutanı J.Albay İsmail BALİBEK JÖAK Harekat Merkezine gelerek J.Havacılık Komutanlığındaki tüm hava araçlarının denetim altına alındığını ve hangarların kilitlendiğini, başlarına da iki albayın (J.Plt Alb.Ziya BEKTAŞ, J.Plt Alb. Yalçın KASAPÇOPUR) görevlendirdiğini ifade etmiş ve heyete dahil olmuştur.		
3	23.30	15.07.2016	JÖAK	Tümgeneral Arif ÇETİN tarafından darbe girişimcilerince J.Gn.K.1. Beştepe Karargahının işgal edildiği bilgisi verilmesi ve operasyon için JÖAK unsurlarının süratle bölgeye gönderilmesi talebi üzerine Ankara'da JÖAK bünyesindeki tüm personelin Güvercinlik kıyısına toplanmaları koordine edilmiştir.		
CERİDEYİ İŞLEYENİN RÜTBESİ, ADI SOYADI VE İMZASI						

Saat 07.40: NTV televizyonunda yayınlanmak üzere “Jandarma Genel Komutanlığı’nın tüm personeli kendi birlikleri ile bu darbe girişimine karşı koyacak güç ve kararlılıkta olup, gereğini de yerine getirmektedir” şeklindeki Korgeneral M. Kemal Alataş ve Korgeneral Harun Ocaklı imzalı metin MİT’te görevli S.’ye okundu.

Saat 07.40: Beştepe Karargâh Binası’nda çatışmaların devam ettiği bilgisi üzerine Yarbay Mete Özcan komutasında 22 kişilik JÖAK unsuru, zırhlı araç desteğinde buraya gönderildi. Unsur karargâh binası bölgesine varmasını müteakip Tümgeneral Arif Çetin’in emrine girerek mevcut Jandarma ve Polis özel harekât unsurlarıyla birlikte operasyona dahil oldu. Tümgeneral Arif Çetin ve Tuğgeneral Ahmet Hacıoğlu sevk ve idaresindeki JÖAK unsurları, Polis Özel Harekât unsurlarıyla ortak olarak Jandarma Genel Komutanlığı Beştepe Karargâhı’nı kontrol altına aldı ve 150 kişi gözaltına alındı.

Saat 10.45: Kara Havacılık Komutanlığı’nda son kontrolü yapmak ve burayı teslim almak üzere Albay Aykut Tanrıverdi, Pilot Albay Hayati Türker, Yüzbaşı Ulaş Taştan’ın da bulunduğu 3 JAK timi ile uçuş kontrol kulesini gören bir noktaya harekâtı desteklemek üzere Üsteğmen Fatih Alp’in komutasında bir uçaksavarın mevzilandirilmesi sonrasında kışlaya girildi. Uçuş kontrol kulesi, karargâh ve hangarlarla, mevcut helikopterler kontrol edildi. Bu esnada JÖAK Harekât Merkezi’ne gelen Kara Havacılık Komutanı Tümgeneral Hakan Atıncı da buraya dönerek arama ekibine katıldı. Tüm kışla, birlikte aranarak kışlanın tamamının güvenli olduğu görülerek saat 15.00 gibi JÖAK Karargâhı’na dönüldü.

Darbe girişiminde yaşananların tarihi, saati, özeti, yapılan işlemler “Birlik Ceridesi”nde kapsamlı bir biçimde yer alıyordu. Sonuç bölümünde şunlar yazılıydı:

Sonuç itibari ile bahse konu darbe girişimi ve Beştepe Jandarma Genel Komutanlığı Karargâhı’nın işgal edildiğinin öğrenilmesi üzerine Korgeneral M. Kemal Alataş emir komutasında yukarıda ismi zikredilen general ve subaylarca JÖAK Komutanlığı Harekât Merkezi’nde oluşturulan Taktik Komuta Heyeti marifetiyle, bütün bu harekât sevk ve idare edilerek, anılan darbe girişimini önlemeye yönelik aktif bir gayret içerisinde olunmuştur.

İlginç olan ise o gece bu heyette yer alan bazı komutanların daha sonra tutuklanmasıydı.

Yer: Akıncı Hava Üssü...

Orgeneral Akın Öztürk lojmana torunları için gelmişti ama...

Askerler arasında bir deyim vardır, “Teğmen: bilmez, yapmaz, Üsteğmen: bilmez, yapar, Yüzbaşı: bilir, yapar.” Yani askerliğin en verimli dönemi yüzbaşılık sayılır. İşte, Akıncı Hava Üssü’nde o gün büyük bir kargaşa vardı. İşi bilen de, bilmeyen de bir şeyler yapıyordu.

Hava Kuvvetleri Komutanlığı’ndan sonra Orgeneral Akın Öztürk Yüksek Askeri Şûra (YAŞ) üyeliğine verilmişti. Burası “kızak görev” olarak bilinir. Öztürk’ün YAŞ üyeliğine verilmesinden sonra istifa edebileceği değerlendirilmişti. Ancak o “Daha yapılacak işler var” deyip görevde kalmıştı. Babacan, herkesi kucaklayan bir yapısı vardı. Astları da onu sever sayardı. 1973 mezunu olan Akın Öztürk arkadaşları arasında “koyu MHP’li” olarak tanınıyordu.

12 Eylül 1980 darbesinden sonra Hava Harp Akademisi’ne girişi yasaklandı. “Sakıncalı personel” olmuştu. 1985’te yasak kalktı. Önce F-4’le, sonra F-16’larla uçtu. İsrail’de Hava Ataşesi olarak görev yaptı. Hava Kuvvetleri İstihbarat Başkanı’yken korgeneral oldu. İnsani ilişkileri son derece mükemmeldi. Korgeneralliğinden sonra personelde “Fethullahçı” olduğuna ilişkin söylentiler yayıldı. Ancak, Akın Paşa’nın Fethullahçı olabileceğine inananlar da çoktu. Bir komutan, “100 kişiye sorsanız, bunun 99’u Fethullahçılıkla ilgisinin olmadığını söyler” dedi.

* * *

Akın Öztürk, 15 Temmuz akşamı Moda Deniz Kulübü’nde, Korgeneral Mehmet Şanver’in kızının düğününe davetliydi. Ancak, o düğüne gitmedi, İzmir’e gitti. O gün saat 11.30’da noterde yaptırdığı işlemler sonuçlandı. Saat 13.30’da Kara Kuvvetleri Komutanı’nın uçakla Ankara’ya gideceğini öğrenince, onunla bir-

Orgeneral Akın Öztürk, Hava Kuvvetleri Komutanlığı döneminde yeni uçaklarla ilgili olarak Saygı Öztürk'e açıklama yapmıştı.

likte Ankara'ya geldi. Kara Havacılık Okulu'ndan, Akıncı Hava Üssü lojmanında bulunan torunlarını görmek için gitti.

Akıncı Üssü'nde aslında cuma günleri uçuş olmazdı. Ancak büyük bir hareketlilik yaşıyordu. Uçak iniş kalkışları oluyordu. Aklına, Mehmet Şanver'i aramak geldi. Şanver'i tebrik etti, gençlere mutluluklar diledi.

Çok geçmeden bu kez Mehmet Şanver kendisini aradı. "Komutanım, Ankara'da uçakları alçak uçuş yapıyormuş. Televizyon alt yazı geçiyor. Ne oluyor orada?" dedi. Akın Paşa da televizyonun alt yazılarını gördü. Az sonra, Hava Kuvvetleri Komutanı da aradı, "Komutanım, bunlara müdahale edin" dedi. Telefonu kapattı, telefonunda kayıtlı olan üs komutanlığını aradı. Görüştüğü kişi üs komutanı ve misafir olarak orada bulunan Kubilay Selçuk'tu. Genelkurmay Başkanı'nın da üste olduğunu söyledi. Akın Paşa, çok önemli gelişmeler olduğunu anlamıştı. Lojmandan çıktı ve üsse hareket etti. 7-8 dakika sonra içinde Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar'ın bulunduğunu öğrendiği odanın kapısını açtı.

Hulusi Paşa'nın içinde derin bir kuşku vardı

Odada, Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar, Tümgeneral Kubilay Selçuk ve Tuğgeneral Mehmet Dişli vardı. Akın Öztürk o sı-

rada komutanların önündeki çayları da gördü. Akar önüne konulan çayı içmiyordu. Akın Paşa'ya, "Bunlar darbe yapıyor. Bunlarla konuş ve vazgeçmeleri için ikna et" dedi. Akın Paşa konuşuyordu, ama Akar'ın içinde derin bir şüphe vardı. Akın Öztürk acaba darbecilerle birlikte mi hareket ediyordu?

Odadaki televizyon açıktı. Bu sırada İstanbul'da tankların üzerine insanlar çıkmıştı. Akın Paşa, Kubilay Selçuk ve Mehmet Dişli'ye darbenin başarılı olamayacağını, demokratik kurumların işlediğini, halkın bu işe tepki gösterdiğini anlatıp ikna etmeye çalışıyordu. Onlar, "Geri dönüş yok" deyince Akın Paşa bağırıp çağırmaya başladı. Akın Paşa susuyor, Genelkurmay Başkanı "Vazgeçin" diyordu. O susuyor, Akın Öztürk benzer sözleri söylüyordu.

Aslında, Akın Öztürk'ün onlara emir verme yetkisi yoktu. Ancak büyük olarak, Hava Kuvvet Komutanı Abidin Ünal'ın isteği üzerine onlara telkinde bulunup ikna etmeye çalışıyordu. Bu sırada Amiral Ömer Harmancık da odaya geldi. Akın Paşa'nın telkinleri sonuç verdi, uçaklar üstten havalandı. Uçakların ilk kalkışından sonra iki de tanker uçak kaldırılmıştı. Bunlar uçaklara havada ikmal yapıyordu. Tankerlerin birisi yakıtını yeterli ölçüde azalttığı için üsse dönerken, diğeri uluslararası hava sahasına girmişti.

İkna sürecinin ne kadar sürdüğünü bilemiyordu. Sonunda onlar ikna olunca Genelkurmay Başkanı, Başbakan'la telefonla görüştü. Öztürk'e "Sen burada kal, bunları iyice ikna et" dedi. Daha sonra gidişine izin verildi ve helikopterle Başbakanlığa gitti.

Genelkurmay Başkanı ayrıldıktan sonra, Akın Öztürk, Akıncı Üssü'nde bir saat daha kaldı. Her şeyden emin olduktan sonra helikopterle Başbakanlığa gitmeyi planlıyordu. Helikoptere bindi. Ancak bu sırada havada başka uçak ve helikopterler de vardı. Akın Öztürk'e havadaki uçaklardan ateş açıldı. Bir süre sonra üstten helikopterle ayrılmak için yine girişimde bulundu. Yine ateş ediliyordu. Öztürk başağından vuruldu. Havadan mı, yoksa karadan açılan ateş sonucu mu yaralandığını öğrenemedi.

Kaçırılan komutanlar ayrı odalarda tutuluyordu

Akın Paşa, oradan helikopterle gidemedi ve üsse döndü. Genelkurmay Başkanı'yla birlikte. Başbakanlığa gitmek üzere helikopterle ayrılan Mehmet Dişli ile sık sık telefonla konuşuyordu. O sırada, Genelkurmay İkinci Başkanı Yaşar Güler'in de üstte olduğunu öğrendi. Onun bulunduğu odaya gitti. Gözleri bağlı-

dı. Akın Paşa, Yaşar Paşa'nın gözündeki bağı ve kelepçeleri çözdü. Onunla birlikte helikoptere binip üstten uzaklaşmak istiyordu. Ama havada uçaklar dolaşıyordu. Uzun süre üstten ayrılamadılar.

Başka bir odada Hava Kuvvet Komutanı Abidin Ünal ve diğer generallerin bulunduğunu öğrendi. Önce Abidin Ünal'ı ziyaret etti. Yaklaşık 10 kadar general üste tutuluyordu. Abidin Ünal'ı koruması için başına iki nöbetçi bıraktı. Daha sonra Yaşar Güler'e gidip olanları anlattı. Yaşar Güler, Özel Kuvvetler Komutanı ile görüştü. Onun üsse geldiğini söyledi. Yaklaşık iki üç saat kadar beklediler. Ama Özel Kuvvetler Komutanı Zekai Aksakallı'nın gelmesi gecikti. Yaşar Güler askeri savcılarını çağırdı. Askeri savcılar olay yeri tespitine başladı.

Genelkurmay ve kuvvet komutanlıkları karargâhları sanki Akıncı Üssü'ne taşınmıştı. Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri Fahri Kasırga, Kara Kuvvet Komutanı, Kurmay Başkanı, Emir Subayı ve Özel Kalem Müdürü'nün de orada olduğunu öğrendi. Bu sırada Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda görevli Murat Albay üsse girip Fahri Kasırga ve Kara Kuvvetleri Komutanı'nı kurtardı.

Yaşar Güler'le birlikte Hava Kuvvet Komutanı Abidin Ünal'ın bulunduğu yere gittiler. Daha sonrada misafirhanede tutulan Hava Kuvvetleri generallerini kurtardılar. Yaşar Güler ile birlikte arkalarında başka bir araçta Abidin Ünal olduğu halde Hava Kuvvetleri Komutanlığı'na geldiler. Akın Paşa, Abidin Ünal ile birlikte karargâhta kaldı.

Cumhuriyet Savcısı Akın Paşa'ya sordu: Darbenin lideri siz misiniz?

Akın Öztürk hakkında "darbenin lideri" iddiaları ortaya atılmaya başlandı. Akıncı Hava Üssü'nde Akın Paşa'nın damadı Albay Hakan Karakuş da görev yapıyordu. Öztürk, hakkındaki iddiaları yalanlamak amacıyla bir basın açıklaması hazırladı. Açıklamayı yaptıktan sonra evine gitti. Hakkındaki iddialar üzerine birilerinin gelip evden kendisini alacağını tahmin ediyordu. Bu, gece saat 01.30 sıralarında Merkez Komutanlığı'ndan gelen askerlerin gözaltına almasıyla gerçekleşti. Daha sonra emniyet ekiplerine teslim edildi.

Sorgusunda Akın Öztürk'e darbenin lideri olduğu belirtildi ve bu konuda ne diyeceği soruldu. Akın Paşa, böyle bir suçlamayı kabul etmedi ve Cumhuriyet Savcısı Serdar Coşkun'a şunları söyledi:

Darbe girişiminde bulunmakla suçlanan ve görüntüleri servis edilen komutanlar şunlardır:

1. Tuğamiral Murat Şirzai 2. Orgeneral Akın Öztürk 3. Tuğgeneral Sadık Köroğlu
4. Tuğamiral İhsan Bakar 5. Korgeneral Mustafa Özsoy
6. Tuğgeneral Timurcan Ermiş 7. Tuğamiral Hasan Kulaç 8. Tuğamiral Oğuz Karaman
9. Tuğgeneral Uğur Şahin 10. Korgeneral İlhan Talu 11. Tuğgeneral Kemal Mutlum
12. Tuğgeneral Ali Rıza Çağlar 13. Tuğgeneral Kerim Acar 14. Tuğamiral Ali Murat Dede
15. Tuğgeneral Adem Boduroğlu 16. Tuğgeneral M. Arif Pazarlıoğlu 17. Tuğgeneral Alpaslan Çetin
18. Tuğgeneral Ahmet Bican Kırker 19. Tuğgeneral Cevat Yazgılı 20. Tuğgeneral Erhan Caha
21. Tuğgeneral Recep Özatak 22. Tuğgeneral Aydemir Taşçı.

Benim bu darbeye iştirak etmediğime dair Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar, Hava Kuvvetleri Komutanı Abidin Ünal, Genelkurmay İkinci Başkanı Yaşar Güler ve orada bulunan diğer havacı generaller tanıktır. Dinlenmelerini isterim. Ayrıca paralel yapıya karşı mücadele eden kişilerden biriyim. Bu konuda da Eski Genelkurmay Başkanı Necdet Özel, sivil emekli Hava Pilot Yarbay Mehmet Yıldırım, Emekli Astsubay Cahit Demirbükten ve MİT Müsteşarı Hakan Fidan dinlenebilir. Hakan Fidan'a Etimesgut Hava Hastanesi Başhekimliği'nden gelen listeyi elden verdim. Araştırıp sonucunu bildirmesini söyledim. Ben ordu içerisindeki paralel yapı ile mücadele etmek için elimden gelen gayreti gösterdim.

Benim tecrübelerime göre, bu askeri darbeye teşebbüsü paralel yapının gerçekleştirdiğini düşünüyorum. Ancak bu işi TSK içerisinde kimin organize edip gerçekleştirdiğini kestiremiyorum. Benim bu konuda herhangi bir bilgim yoktur. Beni atama listesinde Genelkurmay İkinci Başkanı olarak göstermişler. Ben gerçekte Genelkurmay İkinci Başkanı'ndan kıdemliyim.

Ben bu yapıya yönelik çok mücadele ettim. Hava Kuvvet Komutanlığım döneminde bu yapıdan olduğu için birçok kişiyi Hava Harp Okullarına almadım. Hatta İzmir Casusluk olayının olmadığını, konunun bir fuhuş konusu olduğu ile ilgili birçok faaliyette bulundum. TSK milletin bir kesitidir. TSK öğrenci seçim aşamaları çok sıkı yapılmaktadır. Buna rağmen yine de sızmalar gerçekleşmektedir. TSK içerisinde ve Hava Kuvvetleri Komutanlığı içerisinde bu yapıdan kaç kişi olduğunu bilmiyorum.

Gözaltına alınan paşaların Emniyet'te kamera kayıtları ve fotoğrafları çekildi. Komutanlar perişan haldeydi. Hepsinin yüzleri, morarmıştı. Elleri kelepçeli, bazılarının ayakkabıları da yoktu. Onları bu halde görenler inanamamışlardı.

Yer: Genelkurmay Karargâhı...

Yaşar Paşa, birisini tutup fırlattı ama...

Personel Dairesi Başkanı Korgeneral İlhan Talu, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar'ın odasından çıktı, Akar ile MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın incelediği iki generalin dosyasını odasına bıraktı, yapılan çalışmalarla ilgili Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Yaşar Güler'e "tekmil" vermek için saat 21.05'te makama girdi.

İlhan Paşa odadan ayrılmıştı. Saat 21.25 civarıydı. Yaşar Paşa odasında yalnızdı. Kapı çaldı, "Yaşar Paşa, önündeki kâğıttaki yazıyı okumayı sürdürürken "geel" dedi. Yazıyı okumayı sürdürdüğü için o an içeriye girenin kim olduğu bile dikkatini çekmedi. Oda birden hareketlendi. İçeriye koşar adım girenler oldu. Yaşar Paşa'ya bakın "Yere yat, yere yat" diye bağırıyorlardı. Odada eğitim kıyafetli, elleri silahlı 12 kişi vardı. Silahların hepsi üzerine çevrilmişti. Odada bir sessizlik oldu. Askerlerden birisi, "Yat... yat" diye bağırdı. Yaşar Paşa soğukkanlıydı. Sordu: "Siz kimsiniz?"

Askerler yine "Yere yat" diye bağırıp üzerine saldırdılar. Yaşar Paşa, üzerine saldıran askerlerden birisinin kolundan yakaladı, kolundan tutup fırlattı. Asker yere düştü. Masanın üzerindeki evraklar dağıldı. Yaşar Paşa'nın direnmesi, hele bir askeri yere sermesi canlarını çok sıkıyordu. Öfkeyle üzerine çullandılar. Yüzükoyun yere yatırdılar. İçlerinden biri yerde yatan komutanın kafasına ayağıyla bastı. Hırslarını alamıyorlardı. Ayaklarını ve kollarını ayırıp çekiyorlardı. Bir an önce etkisiz hale getirmek için ellerini arkadan bağladılar. Çok hızlı hareket ediyorlardı. Orgeneral Güler'in ağzını da bantladılar.

O vaziyette dururken sivil giyimle biri sırtarak omzuna vurdu: "Komutanım merak etmeyin bu bir tatbikat."

Sivil giyimli kişi alaycı ifadelerle konuşmasını sürdürüyor-

du. Komutan hafif yan dönüp tepesinde duran sivil giyimli kişiye baktığında şaşırdı. Çünkü bu, Emir Subayı Mehmet Akkurt'tan başkası değildi. Yaşar Paşa, odasında bu saldırıyı yapan ve üzerine bu şekilde hücum edip etkisiz hale getiren ekibin yöneticisinin emir subayı olduğunu anlamıştı. Birisi, "Yaşar Paşa'nın işi de kolay oldu" dedi.

Genelkurmay nizamiyesinde çatışma

Asker cebinden bereyi çıkardı, Yaşar Güler'in kafası ve yüzünü kapatacak şekilde bere geçirdi. Yaşar Paşa kalkmamak için direnirken, diğerleri ise zorla kaldırdılar. Güler, direniyordu. Yerde sürükleyerek odadan koridora çıktığında, bu manzara Genelkurmay İzleme Odasındaki ekrana da yansıyor. Bağırarak istiyor, ağzı bantlı olduğu için bağırıyor. Koridorda sağa doğru çevirip üç kat aşağıya sürüklediler. Genelkurmay'ın yan tarafında bulunan kapıdan dışarıya çıkardılar. Bir otomobile bindirdiler. Araç hızla hareket etti. Deniz Kuvvetleri Komutanlığı istikametindeki nizamiyeye yaklaştılar. Nizamiyeye gelince "Açç!" diye bağırdı.

Bağırarak kişiyi de sesinden tanıdı. Bu Emir Subayı Mehmet Akkurt'tu. Kapıyı, orada bulunan mantar bariyerlerin içeriden indirilememesi nedeniyle açtıramadı. Önde oturan emir subayı araçtan indi. Karşısındaki askere, "Kapıyı aç yoksa ateş edeceğim" diye bağırdı. Tartışma büyüyordu. Bir anda çatışma çıktı. İki tarafta birbirine ateş ediyordu. Yaşar Paşa'nın içinde bulunduğu araca da mermiler isabet ediyordu. Araçta, Yaşar Paşa'nın yanında oturan biri olanları görüyordu. "Bir şehit" diye bağırdı. Yaşar Paşa, o anda araçta solunda bulunan askerin omzuna şiddetli bir şekilde vurdu.

Dizlerinin üzerinde sürüyerek götürdüler

Nizamiye önü karışmıştı. Bir ara silah sesleri azaldı. Otomobile gelen askerler Yaşar Paşa'yı indirdiler. Ayakları da bağlı olduğu için dizlerinin üzerinde asfalt üzerinde sürüyerek başka bir araca bindirdiler. Yaşar Paşa otomobilde yalnızdı. Üç-dört dakika sonra tekrar yanına geldiler. Berenin aralıklarından gördüğü kadarıyla bu kez ambulansa bindirmek için götürüyorlardı.

Genelkurmay Kışlası içinde araç hareket ettikten bir süre sonra dolaştırarak bir binanın önünde durdular. Komutanı adeta yaka paça araçtan çıkardılar. Dar bir merdivenden bir kat aşağıya

Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Yaşar Güler.

indirdiler. Orada bir odanın içine soktular. Odasına baskın yapıldığında “Yere yat” diye bağırان kişi dışında konuşan yoktu.

“Siz beni nereye getirdiniz?”

“Şimdi yukarıya çıkıyoruz, merak etmeyin.”

Gerçekten Yaşar Güler’i o dar merdivenden yukarıya çıkarmaya başladılar. Tam binadan çıkarken birisi “Hayır, olmadı” dedi ve tekrar aynı merdivenden inerek aynı odaya konuldu. Alt kattaki sesizliği, ayak sesleri, “konuşma”, “kafanı kaldırma” sesleri bozuyordu. Yaşar Paşa’yı bir süre sonra yukarı çıkarıp araca bindirdiler.

Araç kışlanın içerisinde dolaştı. Helikopter sesinin geldiği tarafa doğru gidiyorlardı. Yaşar Paşa’yı araçtan indirdiler, iki kişi onu helikoptere bindirdi. Komutanı ortalarına aldılar. Helikopter havalandı. Yolculuk kısa süre. Helikopterden indirildikten sonra yine bir araca bindirildi. Araç hareket halindeyken, dışarıdan jetlerin sesi geliyordu. Yaşar Paşa, geçen süreyi kafasında hesapladı, içinden “Büyük ihtimalle Akıncı Üssü’ne getirildim” diye düşündü.

Araçtan indirip zifiri karanlık bir ortamda odaya getirdiler. Kendisiyle helikopterle gelenler de yanındaydı. Onlardan birisi koridora çıktı. Yaşar Paşa ne olduğunu anlamaya çalışıyordu. Odada bulunan askere babacan bir ses tonuyla şu istekte bulundu:

“Evladım, arkadan kelepçeyi biraz gevşetebilir misin?”

Daha önce hiç konuşmayan asker “Peki, komutanım” dedi. Yaşar Paşa askerin “Komutanım” demesinden memnun olmuştu. Asker, kelepçeyle uğraşırken, “Komutanım, isterseniz ellerinizi önden bağlayayım” sözünü duyduğunda inanmamıştı. Asker, kısa sürede kelepçeyi önden taktı. Bu sırada koridordan odaya giren asker, komutanın ellerinin önden kelepçelendiğini görünce sinirlendi. Yaşar Paşa’nın kafasındaki bereyi çıkardı, görmesini

iyice engelleyecek biçimde daha sıkı şekilde bir kumaş parçasıyla bağladı. Oda halen zifiri karanlık olduğu için yanındaki askerlerin kim olduğunu bilmiyordu.

Tuvalette bile paşayı yalnız bırakmadılar

Yaşar Paşa, dizinin kanadığını fark etti. Yanındaki askere, “Evladım, dizlerim kanıyor bana biraz yardımcı ol” dediğinde asker sesini çıkarmadı. Yerinden kalktı, Paşa’nın sağ tarafındaki farklı bir koltuğa oturdu. Onlar da huzursuzdu. Askerler koridora veya dışarıya çıkar çıkmaz, Yaşar Paşa daha yumuşak tavırla askere seslendi:

“Evladım her tarafım çok uyuştu, ayaklarımı uzatabilir miyim?”

“Tabii komutanım, uzatabilirsiniz.”

Komutanın ayaklarını uzatabileceği şekilde bir koltuk getirdi ve ayaklarını koltuğa uzatmasına da yardımcı oldu. Diğer asker odaya geldiğinde komutanın ayaklarını uzatmasına kızmıştı ama bu kez bir şey söylemedi. Hiç konuşmuyorlardı. Sessizliği Yaşar Paşa’nın “Tuvalete gitmem gerekiyor” sözleri bozdu. “Olur” dedi. Odanın içinde bulunan tuvaletle götürüldü. Yaşar Paşa, tuvalet ihtiyacını gidermek için gözlerinin açılmasını istedi. Sol gözüünün üzerindeki bezi biraz aralarken, “Sakin kafanı arkaya çevirme” diye uyardı. Tuvalet ihtiyacını giderirken bile Yaşar Paşa’yı yalnız bırakmamıştı. Elinden tuttu, lavaboyu gösterdi ve ellerini yıkamasına da yardımcı oldu. Yetmedi, kâğıt havluyla da ellerini kuruladı, tekrar odadaki yerine oturttu.

Öfkeli asker yine odadan çıkmıştı. Yaşar Paşa diğerine, “Bir su içebilir miyim?” dedi. Odada bulunan buzdolabını açtı, su olmadığını söyledi ve soda açtı. Komutana, “bunu içerken, su da getireceğini” söyledi. Sodası daha bitmemişti. Asker su da getirdi.

Yaşar Paşa’nın en çok korktuğu an

Yaşar Paşa’nın “aksi” dediği asker sabaha karşı odaya geldi. Komutanın ayakları koltukta uzatılmış vaziyetteydi. İki kişi içeyken üçüncü bir kişi içeriye girdi. Aralarında çok kısık sesle konuşuyorlardı. Üçüncü şahıs odadan çıktıktan sonra “aksi asker” bir tane ayak bileğine, bir tane de dizinin altına plastik kelepçe taktıktan sonra birleştirdi. İlk kez o an çok korktuğunu hissetti. Bir şeyler söylemek istedi, sonra vazgeçti.

Odada hiç ses çıkmıyordu. Kimse konuşmuyordu. Jetlerin sesi odanın içinde yankılanıyordu. Uçaklar manevra yapıyor, üssün içerisine top ile bomba atılıyor, makinalı ile taarruzda bulunuluyordu. Komutan, bunun isyancılara karşı silahlı kuvvetlerin bir karşı hareketi olduğunu değerlendirdi. O anda bir rahatlama hissetti. Bu olaylar sırasında odaya giren çıkanlar oluyor, hareketli dakikalar yaşanıyordu. Ancak bir süre sonra yine sessizlik başladı.

“Yav Yaşar, sen burada ne geziyorsun?”

Birden kapı açıldı. Yaşar Paşa irkildi. Orgeneral Akın Öztürk’ün sesini duydu. Yine rahatladı. Hele onun “Yav Yaşar sen burada ne geziyorsun? Senin burada olduğundan hiç haberim yok” deyişi daha da rahatlatmıştı.

Yaşar Paşa, o saate kadar yan odada Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar’ın tutulduğunu bilmiyordu. Akın Paşa, Yaşar Öztürk’ün gözlerini bağlayan bezi açtı. O sırada odada ikisinden başka kimse yoktu. Akın Öztürk, kapıyı açıp dışarıda bekleyen kişiye, “Komutanın neden ellerini ayaklarını bağladınız? Çabuk oradan bir şey getir ve bunları aç” diye bağırdı.

Dışarıdan biri maket bıçağı getirdi. Akın Öztürk, Yaşar Paşa’nın elleri ve bacaklarındaki kelepçeleri kesti. Karşısına çektiği koltuğa oturdu, kendi astsubayı olduğunu söylediği sivil kıyafetli astsubaya çay, su ve bir tabakta çerez getirmesini söyledi. Astsubay, “Emredersiniz komutanım” deyip ayrılırken, Akın Paşa şunları söyledi:

“Yaşar Paşa’nın evini ara ve kendisinin sağ olduğunu ailesine haber ver.”

Akın Paşa böyle söyledi ama astsubay çıkınca, odadaki makam telefonundan Yaşar Paşa’nın ev telefonunu aradı. Demet Güler, telefonu heyecanla açtı. “Bak size güzel bir haber vereceğim. Yaşar Paşa’nın yanındayım. Kendisi sağ salimdir” dedi.

Komutan eşinin sesini duyanıyordu ama o an alabildiğine duygusallaşmıştı. “Demet Hanım ben buradayım” diye bağırdı. Demet Hanım o an eşinin sesini daha yakından duymak istedi. Ancak telefon kapatıldı.

“Bu herifler manyak, sen nasıl böyle şey yaparsın?”

Yaşar Paşa, olup bitenleri bilmiyordu. Sadece tahmin ediyordu. Orgeneral Akın Öztürk, “Bu herifler manyak. Sen devlete karşı nasıl böyle bir şey yapabilirsin?” diye söylendi. Herkes yor-

gundu, bitkindi. Öztürk de, gece 23.00'ten beri burada olduğunu ve darbe girişimini bırakmaları için çaba gösterdiğini, bir kısmını ikna ettiğini belirtti. Sonra, "Kapıda silahlı nöbetçi var" dedi ve odadan ayrıldı. Öztürk'ün hemen ardından odadan çıkmayı düşündü. Ancak Öztürk "Kapıda silahlı nöbetçi var" deyince çıkmaktan vazgeçmişti. Duvar saatine baktığında saat 11.15'i gösteriyordu. O arada kapı açıldı.

Daha önce hiç yüzünü görmediği, tanımadığı asker kıyafetli bir kişi "Komutanım bir ihtiyacınız var mı?" dedi. Yaşar Paşa "Hayır" dedi. Onun, gece boyunca kendisine iyi davranan asker olduğunu düşündü. Saat 15.30-16.00 sıralarında odada bulunan telefondan ev telefonunu aramak istedi. Ancak uzun süre numara aklına gelmedi. Sonunda başarmıştı.

Telefon zili üç kez çaldıktan sonra açılacaktı

Telefona konutta görevli asker çıktı. Asker, Yaşar Paşa'nın sesini tanıdı. "Oğlum hanımefendiye iyi olduğumu söyle, ayrıca Özel Kuvvet Komutanı Zekai Paşa'yı ara ve telefonda şimdi benim vereceğim numarayı kendisine ilet. Üç defa telefonun zilinın çalmasını bekleyeceğimi söyle."

Kısa süre sonra telefonun zili üçüncü çalmada komutan hemen telefonun ahizesini aldı, "Zekai ne yapıyorsun? Gelip bizi kurtarsana" dediğinde, oradaki durumu da Zekai Paşa'ya şöyle aktarıyordu:

"Muhtemelen odarun çıkışında bir koridor var. Kapıda silahlı şahıs bulunuyor. Buraya gelince iki taraflı gelin, aynı zamanda da odanın yere yakın arka penceresini de açık bırakacağım."

Konuşma bitmişti. Odaya yeniden Orgeneral Akın Öztürk geldi. Telaşlıydı; "Televizyonda benim arandığıma dair altyazılar geçiyor, haberin var mı?" diye sordu. Yaşar Paşa o saate kadar televizyonu hiç izlememişti. Yaşar Paşa'ya, "bu vaziyette nasıl gideceklerini" sordu.

Akın Paşa rahat görünmeye çalışıyordu ama televizyondan geçen altyazılar canını sıkıyordu. Biraz sonra odaya yeniden geldi, "Buradakiler teslim olmaya karar verdi" dediğinde darbe girişiminin başarısız olduğu da iyice ortaya çıkmıştı. Saat 18.30 sıralarında Korgeneral Yıldırım Güvenç ile Özel Kuvvetler'den gelen ekip Yaşar Paşa'nın yanına geldi. "Komutanım, sizi götürmeye hazırız" dediklerinde Yaşar Paşa rahatlamıştı. O arada Akın Öztürk geldi, onlarla birlikte helikopterle Ankara'ya gelmek istediğini söyledi.

Akıncı'da "141. Fİlo" yazan binaya gittiler. Hava Kuvvetleri Komutanı Abidin Ünal ile iki havacı generali aldılar. Giderken, başka rehineleri de kurtarmak için bir odaya girdiklerinde gözlerine inanamadılar. 7-8 kişi yataklarda gözleri, el ve ayakları bağlı sırtüstü yatar şekilde buldular. Bunlar sivil kıyafetli ancak tanıdığı havacı ve karacı generallerdi. Hepsini kurtarıp araçlara bindiler. 4 araçla Akıncı Üssü'nden çıktılar. Hava Kuvvetleri Komutanlığı'na geldiler. Yaşar Paşa evine geldiğinde saat 19.15'i gösteriyordu...

İçinden "Rüya gibi, inanılmaz bir olay" diyordu...

Orgeneral Yaşar Güler, 2016 yılının Ağustos ayında toplanan Yüksek Askeri Şûra (YAŞ) kararıyla Jandarma Genel Komutanlığı'na getirildi. Darbe girişiminden sonra çıkarılan Kanun Hükmünde Kararname ile Jandarma Genel Komutanlığı doğrudan İçişleri Bakanlığı'na bağlandı ve Milli Güvenlik Kurulu (MGK) üyeliğinden çıkarıldı. Jandarma Genel Komutanı, protokolde Genelkurmay Başkanı ve kuvvet komutanlarının yanında otururken bu uygulamaya da son verildi.

2. Ordu Komutanı Adem Huduti'yi oğlu telefonla aradı: Baba oralarda ne oluyor?

Bakanlıklara, “hareket yıldıırım” öncelik dereceli gizli 152215C TEM 16 Temmuz tarihli YSK 26702250-1920-97480-16 PER. PL.YNT.D.GEN. AMİRAL/1 dosya numaralı mesaj formu “Yurtta Sulh Konseyi” başkanı imzası ile yayınlandı. Bu metni Kurmay Albay Cemil Turhan, Tuğgeneral Mehmet Partigöç imzalamıştı. Her ile bir sıkıyönetim komutanı atandığı, mahkemelerde görevlendirmeler yapıldığı belirtiliyordu.

Ankara'da tutuklamalar devam ederken, 2. Ordu Komutanı Orgeneral Adem Huduti'nin gözaltına alındığı haberi geldi. İstanbul Barosu'na kayıtlı Avukat Ersü Oktay Huduti, babasının gözaltına alınmasına inanamamıştı. Güneydoğu'da kanlı olaylar yaşanıyordu. 2. Ordu, terörle mücadele ediyor, hükümetin açıklamalarına göre önemli başarılar da elde ediliyordu.

Orgeneral Adem Huduti, 14 Temmuz'da Şırnak'ta denetlemeler yapmıştı. 15 Temmuz'da Malatya'da görevinin başındaydı. Normal mesai saat 18.00 sıralarında biter ama Adem Paşa genelde saat 19.00-19.30 civarında karargâhtan ayrılıyordu. O gün de saat 19.15'te makamından ayrıldı ve evine geldi. Yorgundu. Kendisine bağlı 17 ilin önemli bir bölümü de sıkıntılıydı. Bakıyorsunuz gecenin bir yarısında meydana gelen olayla sarsılıyor, şehit haberi gelmesin diye dua ediyordu. Şehit cenaze törenlerine her gidişinde yüreğinde fırtınalar kopuyor, sağ-salim askere gönderilen aileye tabut içinde askerini göndermenin acısını yaşıyordu.

Saat 23.00 civarıydı. İstanbul'dan oğlu Avukat Ersü Oktay Huduti telefon etti. Boğaz Köprüsü'nün askerler tarafından tutulduğunu, Beşiktaş civarında askeri hareketlilik olduğunu belirtti, “Ne oluyor baba anlamış değilim. Malatya'da herhangi bir hareketlilik var mı? Merak ettim” dedi. O ana kadar kendisine bil-

gi gelmemiştir. Ordu Harekât Merkezi'ne aramak için yan odaya geçerken kapının zili çaldı. Acele etmedi. Eğitim kıyafetini giydi, hareketliliğin sebebini araştırmak için ordu karargâhına hareket etmek üzere sahanlığa inip kapıyı açtı.

Karşısında 2. Ordu'da görevli Tuğgeneral Mustafa Serdar Sevgili ve Tuğgeneral Zeki Karataş ile Kurmay Albay Bahadır Erdemli, Emir Subayı Binbaşı Sedat Kaya'yı gördü. Bahadır Albay, Huduti Paşa'ya iki dosya uzattı. Dosyalarda iki farklı evrak vardı. Biri, kuvvetlerin sorumluluğunu alacak kişileri gösteren bir belgeydi, diğer ise sıkıyönetim komutanlarının yönetimini gösteren büyük hacimli bir evraktı. Huduti Paşa orada dosyayı açıp okumaya başladı. Usul ve esas olarak askerliğe uymayan yanlış kişilerce ve küçük rütbelerce imzalanmış evraklar olduğunu gördü. Kapsamlı dosyada ise sıkıyönetim komutanlarının yönetimini gösterir bir liste vardı.

İsim listesini kontrol ettiğinde il ve ilçe bazındaki sıkıyönetim komutanlığı listesinde 1402 Sayılı Sıkıyönetim Yasası'nda belirtilen rütbelerin daha altındaki makamlara sıkıyönetim komutanı ve komutan yardımcılığı görevi verildiğini gördü. Korgeneral unvanından aşağı sıkıyönetim komutanlığı görevi verilemez, ancak buradaki düzenlemelerde daha az rütbeli asker kişilere bu görevin verildiğini fark etti. Zira tuğgeneral rütbesindeki bir kişinin orgeneral rütbesindeki bir kişiye görev vermesi mümkün değildi. Söz konusu belge gerçek olsa bunu ancak Genelkurmay Başkanı veya İkinci Başkanı imzalardı. Belgeleri bu yüzden "kanunsuz emir" olduğunu, bunun uygulanamayacağını belirtti. Birlikte karargâha gittiler.

Adem Paşa'dan emir astsubayına: Ateş eden olursa derhal öldürün

Adem Paşa, her iki belgenin üzerine bunun kanunsuz olduğu, emirlerin uygulanmayacağını notunu düşü. Ardından da "tafix" denilen askeri sistemler üzerinden doğrudan birlik komutanlarını aratmaya başladı. Van Jandarma Asayiş Kolordu Komutanı, Diyarbakır 7. Kolordu Komutanı ve Adana 6. Tümen Komutanı'yla konuştu. Bu komutanlar 2. Ordu'ya bağlı tüm tugay, hudut birlikleri ve alayların bağlı bulunduğu birliklerdi. Yani 2. Ordu'nun has birlikleriydi. Birliklerin komutanlarına böyle bir emir geldiğini ancak bunun uygulanmayacağını, hiçbir aracın birliklerden çıkartılmayacağını, hiçbir helikopter ve uçağın kaldırılmayacağını,

birliklerin kışlalarda kalması gerektiğini, birliklerine sahip olmalarını, herhangi bir helikopter ve uçak kaldırma gibi durum söz konusu olduğunda mutlaka kendisinin emri ve izni ile kalkabileceğini, kendilerine bildirerek alt komutanlıklarına bu emrin tebliğ edilmesini istedi.

Ayrıca Şıralı amirler olarak durumu kendilerine iletmek ve durumu sormak için öncelikle Kara Kuvvetleri Komutanlığı'ndan komutanı ve kurmay başkanını, bunlara ulaşamayınca Genelkurmay İkinci Başkanı'nı ve Genelkurmay Başkanı'nı aradı. Onlardan da cevap alamayınca karargâhta personel başkanı olan Korgeneral İlhan Talu'yu aradı.

Adem Paşa, üst komutanlara ulaşamadığını belirtti, "Ne olup bitiyor öyle?" dedi. İlhan Paşa'nın söylediklerini not ediyordu. Aslında o defter paşanın akıl defteriydi. Günlük olarak önemli olayları bu deftere yazar, zaman zaman bunu emir subayına veya özel kalem müdürüne iş yoğunluğu sırasında verir, talimatlarını yazdırırdı.

Kurmay Başkanı olan Tümgeneral Avni Angun'un karargâha gelmesini emretti. Angun bir yarbay tarafından evine gönderilmişti. Bunu, Adem Paşa sonradan öğreniyordu. Odasında bulunan Tuğgeneral Mustafa Serdar Sevgili, Albay Bahadır Erdemli ile Emir Subayı Binbaşı Sedat Kaya ve iki astsubay koruması uzun namlulu silahla odada bulunuyordu. Hem emir subayı hem de koruması olan astsubaylardan içeride olanı silahına mermiyi sürmüştü. Adem Paşa, astsubaya kendilerine ateş açılması halinde onların öldürülmesini emretti.

Bir ara kapı açıldı, Tuğgeneral Zeki Karataş ve Kurmay Yüzbaşı Kemal Keskin'in ellerinde uzun namlulu tüfeklerle dışarıda beklediklerini gördü. Koridordaki ayak seslerinden de içeride 15-20 kişilik bir grubun bulunduğunu değerlendirdi.

Ortalık çok kötüydü. Adem Paşa'dan emir alacak konumda olan iki tuğgeneral, Kurmay Albay Bahadır Erdemli'den emir alıyor, onun emri üzerine hareket ediyorlardı. Adem Paşa, Tuğgeneral Mustafa Serdar Sevgili'ye baskı yaparak Kurmay Başkanı Tümgeneral Avni Angun'un karargâha gelmesine müsaade edilmesini söyledi. Uygun buldular. Avni Paşa, kısa süre sonra Adem Paşa'nın bulunduğu odaya geldi, böylece içerideki sayı bir artmış oldu. Bu kişiler içerideyken 1. Ordu Komutanı ve 3. Ordu Komutanı ve Ege Ordu Komutanı ile de tafx isimli hat aracılığıyla görüştü.

Albay tabancayı çekti, mermiyi sürdü...

Bu sırada nizamiye çevresinden silah sesleri geliyordu. Oda da gerilim giderek tırmanıyor, Albay Bahadır Erdemli, Huduti'ye şunları söylüyordu:

“Bu işten dönmeyeceğiz. Ölümü göze aldık. Komutanım, başarıya ulaşabilmemiz için başımıza geçin. Tüm idareyi ele alın. Geçmişte de buna benzer ihtilallerde veya darbe teşebbüslerinde alt rütbeli subaylar kalkışma sonrasında ilk etapta olay ile ilgisi bulunmayan herhangi bir orgeneralı ikna etmek sureti ile kendilerinin başına geçmişti. Orgeneral Cemal Gürsel de olduğu gibi.”

Adem Paşa, her seferinde, “Yaptığınız yanlış” diyor, emir komuta zinciri dışına çıkmamalarını, derhal silahlarını teslim etmelerini, herhangi bir şekilde çatışmaya girmemelerini, kışla da çatışma olmamasını belirtiyordu. Ancak, ikna edemiyordu.

Saat 02.00 civarıydı. Adem Paşa bir fırsatını buldu ve kendi bilgisayarında bildiri hazırladı. Bildirinin çıktısını aldı, imzaladı, fotoğrafını çekti. O bildiride yapılanın yanlış, birliklerin kontrol altında olduğunu, darbeye karşı olduğunu belirtiyordu. Bildiri örneğini Kara Kuvvetleri Kurmay Başkanı'na ve 3 ana has birlik komutanına gönderdi. Whatsapp üzerinden valiye ulaştırdı. Bu bilginin Anadolu Ajansı'na verilmesini de rica ediyordu. Darbeci olmakla suçlanan askerler, Adem Paşa'yı engelleyici bir tutum içine girmediler. Ona karşı tavırları saygılıydı. Zaman zaman birbirlerini ikna için çalışıyorlardı.

Bir ara Bahadır Albay, Avni Paşa'nın odadan çıkmasını istedi. Adem Paşa sinirlendi. Hava öyle gerilmişti ki Bahadır Albay, silahını çekti, mermiyi ağzına sürdü. Sürme sırasında mermilerden birisi yere düştü. Tam bu sırada odada bulunan Adem Paşa'nın emir subayı ve koruma astsubayı albayın üzerine atladı, elindeki silahı aldı. Hava gergin olduğu için Tuğgeneral Mustafa Serdar Sevgili'nin de silahını zorla teslim aldılar. Dışarıdakilerin, bu gelişmelerden haberi yoktu.

Kara Kuvvetleri Harekât Başkanı Tümgeneral Mehmet Okkan, Adem Paşa'yı telefonla aradı. Kuvvetteki durumu merak ediyordu. Kara Kuvvetleri Komutanı ve Kurmay Başkanı'nın derdest edildiğini, kendilerinin de, karargâhı ele geçirmeye çalışan 50 kişiye karşı operasyon hazırlığı içinde olduğunu anlattı. Adem Paşa da, nizamiyenin tutulduğunu, ordu karargâhı içinde mevzilendiklerini, polis ve jandarma kuvvetlerinin de birliğin etrafını sarmış, teyakkuzda beklediğini belirtti.

Darbe girişiminde bulunanları ikna için çalışmalar devam ediyordu. Adem Paşa, beş kez valiyle görüştü, ikna sürecinin bozulmaması için dışarıdan bir müdahale yapılmamasını öneriyordu. Bu konuşmalar devam ederken Bahadır Erdemli ve Mustafa Serdar Sevgili de zaman zaman odadan çıkıp giriyorlardı. Son gelişlerinde birisinin elinde uzun namlulu silah vardı. Avni Paşa'yı odada istemiyorlardı. Gerginlik yatışsın diye Avni Paşa'nın çıkmasına müsaade etti. Dışarıya çıkar çıkmaz da Avni Paşa'ya plastik kelepçe takıp şeref salonuna götürüp orada oturtular.

Dışarıda silah sesleri artmıştı. İsyancılardan olan Yüzbaşı Kemal'in yaralandığı, Kurmay Binbaşı Fatih Kılıç'ın öldürüldüğü haberi geldi. İsyancılar boş durmuyordu. Üzerinde uçaksavar bulunan 4 zırhlı araçtan 2'siyle isyancılar kışlanın içine girmek istiyordu. Hatta birisi içeriye girmişti bile. Yüzbaşının yaralanması, Binbaşının ölmesi sonrasında bir de İstihkâm Kurmay Yarbayı da yaralanmıştı.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar, darbecilerin elinden kurtulup Başbakanlığa geldiğinde, Adem Paşa'yla telefonla konuştu, Ankara'daki havayı anlattı. O da yaşananları, odasında ki darbeci komutanlara söyledi. Teslim olmalarını istiyordu. Onlar da dışarıya çıkıp değerlendirme yaptıktan sonra döndüklerinde çaresiz bir ses tonuyla teslim olacaklarını söylediler.

Mesaj formunda “2. Ordu Komutanı - Malatya - Devam” yazıyordu

Adem Huduti Paşa, “Yurtta Sulh Konseyi” bildirisinde imzası bulunan Albay Cemil Turhan'ı tanııyordu. Tuğgeneral Mehmet Partigöç'ü ise Kıbrıs'ta Türk Barış Kuvvetleri Komutanlığı yaptığı dönemde 39. Tümen'in 50. Alay Komutanlığı'nı yapması nedeniyle tanıyordu. “Yurtta Sulh Konseyi Başkanı” imzasıyla yayınlanan mesaj formu ekinde “2. Ordu Komutanı - Malatya - Devam” yazılıydı. Savcı, bunun anlamını sordu. Adem Paşa soruları şöyle cevaplandırıyordu:

Yurtta Sulh Konseyi isimli oluşumu ilk defa yayınlanan mesaj formunda gördüm ve bu formda benim ismimin karşısında “2. Ordu Komutanı Malatya Devam” şeklinde bir ibare vardı. Bu ibarenin ne anlama geldiğini ben yorumlayacak durumda değilim. Bunu yazanlar ne amaç ile yazdılar bilemiyorum, aynı durumda 3. Ordu Komutanı da bulunmaktadır.

Güneydoğu'da PKK terörüne karşı mücadele eden 2. Ordu Komutanı Orgeneral Adem Huduti de darbecilikle suçlandı ve cezaevine konuldu.

Adem Paşa, sorgu odasında oğluyla göz göze geldi. 43 yıllık meslek hayatında darbecilikle suçlanması çok ağırına gidiyordu. “Savcı Bey, söyleyeceklerim var” dedi ve şunları ekledi:

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'na, Anayasa'nın temel değerlerine, milli iradeye, emir komuta zincirine de sonuna kadar bağlı kaldım ve bağlı kalacağım. Tamamen suçsuz olduğum ve hele hele en çok mücadele ettiğim paralel ile isminin birlikte anılması beni son derece rahatsız etti çok üzgünüm.

Adem Paşa, sorgusundan sonra cezaevine gönderiliyordu. Oğlu, babasının suçsuzluğunu anlatabilmek için çırpınıyordu. “Çünkü benim babam asla darbeci değil” diyordu.

Genelkurmay Başkanı, Korgeneral İlhan Talu'dan iki komutanın dosyasını istedi

Ağustos ayı başında yapılacak Yüksek Askeri Şûra toplantısı nedeniyle Genelkurmay Başkanlığı Personel Başkanı Korgeneral İlhan Talu'nun işleri alabildiğine yoğunluğa sahipti. Bu yetmiyormuş gibi Ankara Cumhuriyet Savcılığı tarafından yürütülen “Fethullah Terör Örgütü” kısa adıyla FETÖ soruşturması kapsamında Türk Silahlı Kuvvetleri'nde de kapsamlı bir araştırma yürütülüyordu. Bu konuda yapılan çalışmalar 18 Temmuz 2016 tarihinde savcılığa teslim edilecekti.

İlhan Talu, iki yıldır bu kritik görevi yürütüyordu. Korgenerallikte üçüncü yılıydı. 15 Temmuz'da görevinin başındaydı. Genelkurmay Karargâhı'nda usuldür, Genelkurmay Başkanı ve İkinci Başkanı çıkmadan karargâh terk edilmez. O sırada Hulusi Akar ve Yaşar Güler karargâhta olduğu için İlhan Paşa da saat 20.30 civarında odasındaydı. İcra Subayı Binbaşı Fatih Koç ve emir astsubayı Bayram Aydemir de görevlerinin başındaydı. O saatte odasında Genelkurmay Adli Müşaviri Tuğgeneral Hayrettin Kaldırmacı ve Askeri Savcı Binbaşı Kurtuluş Kaya da bulunuyordu.

Odada kritik bir konu konuşuluyordu. Kara Havacılık Komutanlığı'nda FETÖ'cü olduğu gerekçesiyle tutuklanması beklenen Albay Mustafa Dağlı ile Tabur Komutanı Binbaşı Deniz'in dosyalarıyla ilgili konuşuyorlardı. İç hat telefonu çaldı. Arayan Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar'dı. Telefonu açtı, “Emriniz komutanım” dedi. Akar, kendisinden Albay Dağlı ve Binbaşı Deniz'in “safahat kartlarını” istiyordu.

Makama geldiğinde odada MİT Müsteşarı Hakan Fidan da oradaydı. İki askerle ilgili bilgileri aktardı, savcılığa gönderilecek isim listesini gösterdi. Hakan Fidan, Genelkurmay Başkanı'na “Evet bunlar. Bizim de bildiğimiz isimler” dedi. İlhan Paşa ma-

kamda beş dakika kadar kaldı. Odadan ayrılırken Akar ve Fidan, önlerindeki dosyalardan bazı isimler söylüyor, bunlarla ilgili birbirlerine bilgi veriyorlardı. Talu, elinde dosyalarla odadan ayrılıp, Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Yaşar Güler'in makamına girdi. Aynı tekmili ona da verdi.

İkinci Başkan'ın makamından çıkıp kendi odasına giderken kontrol geçiş noktasına yaklaştığımda Özel Kuvvetler Komutanlığı'ndan bir grubun Genelkurmay İkinci Başkanı'nın makamına girdiklerini gördü. Bir başka grup da Genelkurmay Başkanı'nın makamına doğru çıktığını tahmin etti. Saat 20.50 civarıydı. Bu saatte böyle bir şey olması İlhan Paşa'yı da endişelendirdi. Çünkü gelenler koşarak gidiyordu. Makamına geldiğinde heyecanlıydı. Odada Tuğgeneral Hayrettin Kaldırımıcı ve Askeri Savcı Kurtuluş Kaya bekliyordu. Yanlarına Hâkim Albay Mehmet Oğuz Akkuş da gelmişti. Emir Astsubayı Bayram Aydemir'e, "Üst katta büyük bir hareketlilik var. Kapıyı içerden kilitle, ışıkları söndür" dedi.

Televizyonu açtı. Perdeyi aralayıp camdan dışarıya baktı. Çok geçmeden Genelkurmay Karargâhı'nın etrafından silah sesleri gelmeye başladı. Yine pencereden baktı. Bu kez durum daha farklıydı. Tankları gördü. Karargâhın üzerinden uçak ve helikopter sesleri geliyordu. Odasındaki diğer askerlerle darbe girişimini konuştular. Böyle bir kalkışmanın kim tarafından yapılmış olduğunu değerlendirdiler. Olay giderek büyüyordu. Hayrettin Kaldırımıcı, Mehmet Oğuz Akkuş ve Kurtuluş Kaya saat 01.00 sıralarında makamdan çıktılar. Tuğgeneral Uğur Şahin'in odasına geçtiler. Emir Astsubayı Bayram Aydemir de, İlhan Paşa'nın odasına girdi. Televizyonu açtı. Yorum yapıyorlar, bunun başında kim olduğunu merak ediyorlardı. İcra subayı Fatih Koç ise ortalıkta görünmüyordu. İlhan Paşa, "Darbeciler öldürmüş olabilir" diyordu. Sabah 10.00 sıralarında icra subayı Koç'un geceyi Genelkurmay Başkanlığı Harekât Merkezi'nde geçirdiğini öğrendi.

Emir subayı, Ümit Dünder Paşa'nın güvenli bir yerde olduğunu söyledi

Odasında bulunduğu sırada cep telefonundan 2. Ordu Komutanı Orgeneral Adem Huduti'yi aradı. İkisi de birbirlerine "Ne oluyor öyle?" diye soruyorlardı. İlhan Paşa, Ege Ordu Komutanı Orgeneral Abdullah Recep'i, 3.Ordu Komutanı İsmail Serdar Savaş'ı da aradı. Komutanlara darbenin Genelkurmay ile ilgisinin olma-

diğını söyledi. Darbeye açıkça karşı koyan 1. Ordu Komutanı Orgeneral Ümit Dündar'ı da aradı. Ancak paşaya ulaşamadı. Emir subayıyla konuştu. Emir subayı, "Ümit Paşam güvenli bir yerde" dedi.

Artık, darbe girişimini Fethullahçıların yaptığı anlaşılmıştı. Darbeciler, karargâhtan tuttuklarını gözaltına alıp götürüyorlardı. İlhan Talu'nun odasında kalması soru işaretlerine neden oluyordu. Savcı bu konuda şüphelerini sordu. İlhan Paşa bu kritik soruları şöyle cevaplandırdı:

1. Ordu Komutanı Orgeneral Ümit Dündar Paşa ilerleyen saatlerde televizyonlara bağlanarak darbenin Silahlı Kuvvetler hiyerarşisinde olmadığını açıkladığı halde Genelkurmay Karargâhı'ndaki darbe eylemi sırasında en üst rütbeli subay olarak bulunmanıza rağmen ve Genelkurmay İkinci Başkanı ve Genelkurmay Başkanı'nın odalarının basıldığını bilmenize rağmen, neden televizyon ve basınla odalarının basıldığı bilgisini paylaşmadınız?

Benim üzerimde silah ve emrimde askerim yok. Ben bu açıklamayı yaparsam beni odamda etkisiz hale getirirler diye bu açıklamayı yapmadım.

Hava Kuvvetleri ve Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nda darbecilerle birlikte hareket etmeyen üst rütbeli komutanların karargâha kabul edilmediği, karargâhta bulunan üst rütbeli komutanların derdest edilerek kaçırılması tespit edilmesine rağmen darbe gecesi Genelkurmay Karargâhı'nda sizden üst rütbeli Genelkurmay 1. ve 2. Başkanı olmasına rağmen sizi niçin götürmediler?

Benim karargâhta kalmama neden müsaade ettiklerini bilmiyorum.

Darbe faaliyeti sırasında icra subayınız Binbaşı Fatih Koç'un Genelkurmay Başkanlığı Silahlı Kuvvetler Harekât Merkezi'ne girme yetkisi olmamasına rağmen harekât merkezine girerek ertesi gün 10.00'a kadar nasıl kalabildiği, oraya girip hareketleri takip etmenizde katkınız var mı?

Ben icra subayımın harekât merkezine nasıl girdiğini, orada neler yaptığını bilmiyorum. Odada kaldığım saatlerde harekât merkezini birkaç kez aradım, ancak telefonlarıma cevap verilmedi.

“Yürüttüğümüz faaliyetler devam ediyor”

Artık darbe girişiminin başarılı olamayacağı ortaya çıkmıştı. Genelkurmay Karargâhı'nda darbecilerin de umudu kırılmıştı. İlhan Paşa, yaptığı telefon konuşmalarında, çekilen mesajlarda Personel Başkanlığı'nın alt biriminde görevli olan Tuğgeneral Mehmet Partigöç ve Kurmay Albay Cemil Turan'ın adı geçiyordu. Mehmet Partigöç'e telefon etti, “Neler oluyor?” dedi. Partigöç “Yürüttüğümüz faaliyetler devam ediyor” karşılığını verdi.

Saat 11.00 civarında Partigöç'e yeniden telefon etti, “Genelkurmay Başkanımızla görüştüm, Akıncı Üssü'ndeki darbeye katılan personel çatışmaya girmeksizin teslim olacakmış, siz de teslim olun” dedi. Partigöç bir an sessiz kaldı. Ardından, “Sivil savcı gelirse, Merkez Komutanlığı'ndan gelip kıyafetlerimizi çıkarmazlarsa teslim oluruz” dedi. O sırada eski Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz'ın telefonu üzerinden Genelkurmay Başkanı'na bildirdi. Kısa süre sonra sivil savcı ve komutanlık görevlileri geldi. Karargâhtaki askerler teslim oldu.

İlhan Talu, savcıya kendisini Fethullahçılarla mücadele eden kişi olarak tanıtıyordu. Savcı da “Ama darbecilerin atama listesinin 19. sırasında Genelkurmay Personel Başkanı görevinizin devamına karar verildiği, Genelkurmay Personel Başkanı olarak yeniden atandığınız anlaşılmaktadır. Bu durumu nasıl izah edebilirsiniz?” diye sordu. İlhan Paşa, bu liste hakkında bilgisi olmadığını söyledi.

Bahçeli, MHP'li başkanı neden dinlemedi?

İlhan Talu da tutuklanmıştı. Daha sonra ortaya çıkan görüntülerde, Talu koltuğunda dosyalarla koridorda yürürken darbeci askerler de yanında yöresindeydi. Bu durum bazı yayın organlarında, “Darbecileri Genelkurmay'a alan komutan” diye geçti. Ancak, avukatı ve ailesi bu durumun gerçeği yansıtmadığını öne sürüyorlardı. Aynı günlerde, “Komutan emlak zengini” diye haberler de yayımlandı. Buna göre İlhan Talu'nun Ankara-Gölbaşı'nda tapuda adına kayıtlı 10 adet 17 katlı, 3 adet 18 katlı, 5 adet 25 katlı apartmanları, 21 ayrı bankada hesapları bulunduğu yer aldı.

12 Eylül darbesini yapan komutanların davaları sırasında da malvarlıkları gündeme gelmişti. Örneğin Sedat Celasun'un gelinin üzerinde tam 224 daire, Kenan Evren'in bir damadının üzerinde İstanbul'da 32 bloklu bir site görünüyordu. Bu tapudaki ka-

yıtlardan kaynaklanıyor, o kişinin hissesi belirtilmediği için sanki hepsi onlara aitmiş gibi gözüküyor.

Talu'nun ağabeyi Kırşehir'in Kaman ilçesinin MHP'li Belediye Başkanı Erhan Talu, bunun "yalan" olduğunu biliyordu. "Kardeşimin, TOKİ'den aldığı bir evi var" diyordu. İlhan Talu'yu, MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'ye de anlatmaya gitmişti. İlhan Paşa'nın MHP'li olduğunu belirtiyordu. Ancak, Bahçeli, Talu'yu pek dinlemiyordu. Bir çay bile söylemedi. Aslında Erhan Talu'yu severdi. Ancak MHP'nin olağanüstü kongre başvurusunda, Erhan Talu'nun da muhalifler lehine imza vermesine kızmıştı. Bir de darbe girişiminde kimin ne rol üstlendiğini bilmiyordu. Bahçeli, bu işten uzak kalmayı daha uygun buldu.

Talu'nun avukatı Müşteba Aydın, gerçeğin ortaya çıkması için Tapu Müdürlüğü'ne başvurdu, hepsi Talu'ya aitmiş gibi gösterilen sitede, Talu'nun bir dairesinin bulunduğunu belgelerle ortaya koydu. Dahası, taksitleri henüz bitmemiş bir Opel Corsa otomobili bulunuyordu. 21 bankada değil bir bankada hesabının olduğu anlaşılıyordu.

İlhan Paşa'nın cezaevinden gönderdiği mektup

Ergenekon, Balyoz döneminde olduğu gibi milletvekillerine, gazetecilere bu kez "Darbe Teşebbüsü"nden tutuklananların mektupları geliyor. Tabii ki biz yazdıklarının ne kadar doğru olduğunu bilemeyiz. Bunları yüce yargı ortaya çıkaracaktır.

Emekli Albay, CHP Milletvekili Dursun Çiçek, "Ergenekon Davası" kapsamında cezaevinde tutulmuştu. Cezaevini, koşullarını, mektubun, ziyaretçinin ne olduğunu çok iyi bilir. 40 yıllık arkadaşları ordudan atılan Korgeneral İlhan Talu'dan "Sevgili kardeşim Dursun" diye başlayan bir mektup aldı. Talu, şunları yazıyordu:

Sevgili Kardeşim Dursun,

Ülkemize ve TSK'lerine geçmiş olsun dileklerimle saygılar sunar, gözlerinden öperim. Basından takip ettiğin gibi, 16 Temmuz 2016 günü saat 17.00'de gözaltına alındım, 20 Temmuz tarihinde tutuklanarak Sincan Cezaevi'ne konuldum, hâlâ buradayım. Sevgili kardeşim, Harp Okulu'ndan beri beni çok yakından tanıyan biri olarak müsaade edersen bazı konularda sana bilgi vermek istiyorum. Bu bilgi kirliliği içerisinde ihtiyaç duyacağımı değerlendiriyorum.

10.08.2016

Sevgili Kardeşim Dursun,

Ülkemize ve TSK lerine geçmiş olsun dilekleriyle saygılar sunar gösterinden öperim. Barından takip ettiğin gibi, 16 Temmuz 2016 günü saat 17:00 da gözaltına olundum, 4 gün burada kalmayı müteakip 20 Temmuz tarihinde tutuklanarak Sincan esaretine konulduktan, hola buradayım.

Sevgili Kardeşim, Harp Okulundan beri beni çok yakından tanıyan biri olarak misade edersen bazı konularda sana bilgi vermek istiyorum. Bu bilgi kırılışı içerisinde ihtiyas duyacağımı düşündü riyorum.

Barında ağırlıklı olarak, Fethullahçılarının person el kadrolarını ele geçirdiği dolayısıyla benim dâhil Fethullahçı olduğumu yazıp çiziyorlar.

Bilginin kütüphanesinden toplanarak barından ald ın bilahare kr. hü. ve kurmay r.b. olarak merkezi ko ruyorum devam ettirdim. Safahat kartıma bakarak olurlarsa Tümgeneral rütbesine gelene kadar hi ç personel kadrosunda çalışmadım. Tüm. rütbe

Basında ağırlıklı olarak Fethullahçıların personel kadrolarını ele geçirdiği dolayısıyla benim dâhil Fethullahçı olduğumu yazıp çiziyorlar. Safahat kartıma bakacak olurlarsa tümgeneral rütbesi ne gelene kadar hiç personel kadrosunda çalışmadım. Tümgene ral rütbesinde nasıl personelci olduğumu anlatayım. Ağustos 2014 Şûrası yaklaştığında dönemin Personel Başkanı'nun Fethullahçı ol duğuna ilişkin haberler çıkınca şaibesiz bir adam aranmış ve beni bu göreve atadılar.

Tayin profilim kesinlikle çekirdekten yetişme Fethullahçı per sonelciye uymaz. Onlar daha genç rütbelerde itibarın bu sistemin içerisine girmektedirler. Ben ise tesadüflerin veya Fethullahçılar la mücadeleyi seçmiş komutanların tercihiyim. Namusum, şerefim ve en sevdiklerim üzerine yemin ederim ki hayatımın hiçbir dö ne minde cemaatle, Fethullah'la veya herhangi bir tarikatla ilişğim olmadı. Bunu lütfen arkadaşlarıma anlatın.

Şûrada neler yapacaktık?

2015 Yüksek Askeri Şûrası'nda (YAŞ) daha önce âdet olmamasına rağmen YAŞ'a girecek bütün general, amirallerle terfi potasında kurmay albayları hassas kaynak araştırması için MİT'e sorduk. Hem MİT'ten gelen bilgilerle, hem de dosya kayıtları ile istihbaratta kaydı bulunan 14 general ve amiralin hiçbirisini terfi potasında olmasına rağmen terfi ettirmedik. Bunların hepsinin kaydı var. Şimdi tutuklu bulunan bazı general/amiraller 2015 yılında tefi ettiği söylenebilir. Doğrudur. (Tümgeneral Mehmet Dişli, Tümamiral M. Zeki Uğurlu gibi...)

Temmuz 2015 son haftasında Genelkurmay Başkanı ve kuvvet komutanları, Sayın Cumhurbaşkanı konutta bir araya gelmişler ve bütün isimler tek tek görüşülerek bazı isimlerin terfi ve uzamasına karar verilmiştir. Yoksa personel başkanlığı olarak biz her personelle ilgili kayıtları ortaya koyduk. Sonuçta nihai karar YAŞ üyelerinin şaibeli olarak emekli olan hiçbir personele vakıf derneklerde dahi görev vermedik.

Paralelcileri belirledik

2016 yılı Şûra çalışmalarına Silahlı Kuvvetler'deki Paralel Devlet Yapılanması (PYD) ile mücadeleye daha erken başladık. Bu kez üçüncü hizmet yılındakiler dahil bütün general ve amiraller ile bütün kurmay ve sivil subaylarını hassas kaynak araştırması için hem MİT'e, hem de ilk defa Emniyet Genel Müdürlüğü'ne (EGM) sunduk. Ayrıca bununla yetinmedik personelimizle ilgili ellerinde PYD ile ilgili bilgi ve belge bulunan kurum/ makam ve şahıslarla temasa geçerek bu bilgileri de kendilerinden aldık. Bu kurum ve şahısların kimler olduğu, isimleri bende mevcut. Sonuçta kim kesin paralel, kim paralel şüpheli kim temiz belirledik.

Benden, iki kişinin dosyasını istedi

15 Temmuz 2016 tarihine baktığımızda bütün koordinasyon bitmiş, komutanımıza arz edilmiş, son koordinasyon toplantısı için 17 Temmuz 2016'da, 3 Ağustos'ta hayata geçirilecek çok iyi koordin edilmiş bu plan 15 Temmuz darbesi ile akamete uğratıldı.

Şimdi de müsaade edersen, 15-16 Temmuz 2016 günleri Genelkurmay Karargâhı'nda neler yapıldığını anlatayım: Saat 20.00 civarlarında Genelkurmay Başkanı beni direkt hattan arayarak makamına çağırdı. Gittim. MİT Müsteşarı ile birlikte çalışma masasın-

da oturuyorlardı. Bugün öğleden sonra verdiğim YAŞ ve PYD ile dosyalarını bana verdi. Kara Havacılık Komutanlığı'ndan iki şahsı sordu. Bunlar PYD kapsamında isimleri geçenlerdi. Bunların safa-hat kartlarını aşağıdan getirip gösterdim. MİT Müsteşarı hâlâ orada idi ayrılıp odama gittim.

Koridorda gördüklerini tutukluyorlar

Sanırım saat 20.30'dan sonra tekmil vermek için İkinci Başkan Yaşar Güler'in odasına gittim. Genelkurmay Başkanı ile görüşme hakkında bilgi verdikten sonra odadan ayrıldım. Odadan çıktığımda tam teçhizatlı silahlı askerlerin Genelkurmay Başkanı'nun karargâha girdiği merdivenlerden koşarak yukarı çıktılar.

Bir anlam çıkarmadım; tatbikat olduğunu düşündüm. Çünkü son zamanlarda gelen duyumlarda PKK'nın bir karakolu, üs bölgelerini kısa süreliğine de olsa işgal edileceğine dair haberler geliyordu. Ben koridor boyunca odama ilerlerken askerler İkinci Başkan'ın odasına girdi. Ben kontrollü kapıdan geçtikten sonra benim bulunduğum koridorun merdivenlerinden bana çarparak, koşarak aşağı koridorlara yöneldiler.

Odama girdim. Odamda adli müşavir üç askeri savcı da bulunuyordu. Bunlar, Kara Havacılık Okul Komutanlığı'nda yapılacak faaliyette ihtiyaç olur düşüncesi ile bekliyorlardı. Biraz sonra emir astsubayım, "Komutanım, askerler koridorlardakileri tutukluyor" deyince kapıları kapatıp kilitlemesini söyledim.

Mermiler, makam odasına giriyordu

Bu ara Genelkurmay dışında da koşuşturmalar oluyor, silah sesleri geliyordu. İlerleyen zamanlarda tank sesleri ile helikopter seslerini duyduk, uçaklar çoktan uçmaya, mermiler makam odası camlarından içeriye girmeye başladı.

Biraz sonra 2. Ordu Komutanı Adem Huduti Paşa görüntülü telefondan arayarak, hiç kimseye ulaşamadığını, Genelkurmay'dan atama ve görevlendirmelerle ilgili mesajlar geldiğini mesajların altında Tuğgeneral Mehmet Partigöç ile Albay Cemil Turhan'ın isimlerinin olduğunu söyledi. Böylece kalkışmanın içinde kendi personelim de olduğunu öğrendim. Adem Paşa'ya, "bu faaliyetin TSK içindeki Fethullahçı grup tarafından organize edildiğini, Genelkurmay'ın bunu desteklemediğini, mesajları dikkate almasını" söyledim. Daha sonra Adem Paşa ile aynı kapsamda dört-beş defa daha görüştük.

Genelkurmay Başkanı durumu sordu

Ordu komutanları ve ulaşabildiğim bütün birlik komutanlarına faaliyetin Fethullahçı bir kalkışma olduğunu, Genelkurmay Başkanlığı'nca desteklenmediğini söyledim ve darbeye karşı harekâtın oluşmasına katkıda bulundum. Yaptığım bütün telefon görüşmelerinin yer ve zaman olarak kaydı var.

Ertesi gün Genelkurmay Başkanı'nın kurtulduğu haberleri televizyondan verilmeye başlandı. Biraz sonra Genelkurmay Başkanımız beni Milli Eğitim Bakanı İsmet Yılmaz'ın telefonundan arayarak durumu sordu. Gün boyunca yaptıklarımı ve son durum hakkında bilgi verdim. Daha sonra birkaç defa görüştüm. Bana Akıncı'daki darbecilerin çatışma yapmadan teslim olacaklarını Genelkurmaydakilerin başındaki şahısla görüşerek onlarında çatışma yapmadan teslim olmalarını sağlamamı ve ikna etmemi emretti.

Darbe girişimcilerinden üç istek

Darbecilerin Genelkurmay sorumlusu tuğgeneralle temasa geçerek onların şartlarını aldım. Şu isteklerde bulundular: 1. Sivil savcı görevlendirilsin. 2. Silah ve mühimmat Merkez Komutanlığı tarafından teslim alınsın, 3. Mont ve pantolonlar çıkartılsın. Şartlar sağlandı ve karargâhtaki 46 özel kuvvet ile 42 tank mürettebatı 15 karargâh subayı çatışmadan teslim oldular.

Bu kez Genelkurmay Başkanı arayarak Akıncı Üssü'ne askeri savcı ile Merkez Komutanlığı personeli göndermemi emretti. Bununla ilgili görevlendirmeyi yaptım. Son olarak 2. Ordu Komutanlığı'nın görevden alınma mesajını çektikten sonra gelen polisler tarafından gözaltına alındık. Namusum ve şerefim ve sevdiğilerim üzerine yemin ederim ki bu aşağılık, şerefsiz darbe planlaması ve icrası ile hiçbir alakam ve ilişğim yoktur. Bilakis bunun karşı harekâtı için çalıştım.

Bakın nereye terfi ettim

Sevgili kardeşim, gerçek böyle olmasına rağmen, hiç sorgulanıp, yargılanmadan, onurumuz, şerefimiz ve itibarımız elimizden alındı. Gözaltı sürecinde tarifi imkânsız acılara ve uygulamalara maruz bırakıldık. Kanseri tedavisi gören oğlum, 4 yaşında çocuğu olan kızım ve damadım işten atıldı. Benimkine benzer birçok suçsuz arkadaşım olduğunu sen de ben de biliyoruz.

Sevgili kardışım, gerçekt böyle olmasınca rapörün, hiç sorulmuş, sorulmadı, onurumuz, şerefimiz ve idi barın elinden alındı. Gözaltı şartları terifi imkansız acılara ve uygulamalara maruz bırakıldı. Konser tedavisi için oğlum, 4 yanında esareti olan kızım ve demodim iştin atıldı. Silahla kuvvetlere en zor zaman ve şartlarda 36 yıl onu lu ve zorlu hizmetin karşılığı bunnu? Gildir mek iştin depl.

Benimkine benzer birşekle suçlu ortadım olduğuna sende bende biliyoruz. Modese? yazı ve şaka bozunda konuyu tam olarak bilmege. İnsanlar insafsızca soldırıyorlar ve karalama yapıyorlar. Onları Fethullah hareketi ediyorum, ya çocuk bırakmışlar yok.

Sevgili kardışım sonuç olarak TSK'nın PDY karşı mücadele koordinatörlüğünden Fethullahçılığa, darbeye karşı hareketin canlandırılma: parından darbeciliğe terfi ettim.

Durum ve parçanın bu olduğunu bilmeniz isterim. Saygılar sunar şöalesinden operan.

İsmail Zengin

Sevgili kardeşim sonuç olarak TSK'nın Paralel Devlet Yapılanmasına (PDY) karşı mücadele koordinatörlüğünden Fethullahçılığa, darbeye karşı hareketin canlandırılma görevinden darbeciliğe terfi ettim.

Gerçekleri kuşkusuz yüce yargı ortaya koyacaktır. Biz yaşayanların anlatımından o gece neler olduğunu öğrenmeye çalışıyoruz.

Ülkem, bayrağım, onurum

Ankara'nın Gölbaşı ilçesi yakınında bulunan Özel Kuvvetler Komutanlığı'na gittiğinizde ilk gördüğünüz "Ülkem, bayrağım, onurum" yazısı olur. Bu, Özel Kuvvetler Komutanlığı'nın sloganıdır. Bunun anlamını Özel Kuvvetler'den bir komutan şöyle açıkladı:

Ülkem: Vatanım her şeyim, yalnız sana hizmet ederim. Ve onun için yaşarım.

Bayrağım: Şehidimin kanı, bağımsızlığım. Senin için ölebilmektir muradım. Ve onun için ölürüm.

Onurum: Vatana milletime birliğime kara leke sürmemektir.

Subay, astsubay ve uzmanlardan oluşan Türkiye'nin en seçme birliği bordo bereliler en ağır eğitimlerden geçirilir, savaşma azim ve kararlılığıyla yetiştirilir. Gözlemcidir, analizcidir, değerlendiren, ilişkilere önem verir. Ülkesi, bayrağı, onuru için canını feda etmekten de çekinmez. Öyle bir yapısı var ki, "TİM"ce hareket ederler. Birlikte savaşır, birlikte mücadele verirler, birlikte dolaşırlar, birlikte ev ziyaretlerini yaparlar. Alabildiğine birbirine bağlı, tutkun olan bu timler kavgaya bile birlikte girerler, disiplinsizliği de birlikte yaparlar.

Bozulma başladı

Özel Kuvvetler Komutanlığı'nın bu özelliklerini bu seçkin askerlerin komutanlığını yapan Emekli Orgeneral Engin Alan'dan, Korkut Eken'den, Levent Göktaş'tan da dinledim. Son yıllarda ise bu birliğin eski özelliklerini kaybettiğini, "tim" halinde hareket etmenin ortadan kalktığını, bırakan birbirlerinin evine gitmeyi, konuşmaya bile çekindiklerini, birbirini tanıyamaz hale geldiklerini öğrendim.

Personel seçim kriterleri değişmiş, inanılmaz sayıda kişi kurmaylık sınavını da kazanmaya başlamıştı. Geçmişte bir kişi bile sınavı zor kazanırken, son sınavda 15 kişinin kazanması bile başlı başına soru işaretiydi. Bu işte bir şeylerin olduğunu Özel Kuvvetler'de görevli olanlar biliyordu.

Değişimin devamı

Özel Kuvvetler Komutanlığı'ndaki bu kötü gidişi durdurmak için Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar yeni düzenleme yaptı. Dışarıdan değil, içerden yetişenlere görev vermeye başladı. Yavaş yavaş askerin komutanına, komutanın askerine güvenmeye başladığı döneme girildi.

15 Ağustos'ta Silopi'den kalkan helikopterde Tuğgeneral Semih Terzi vardı. Özel Kuvvetler Komutanı Zekai Aksakallı'ya, babasının rahatsız olduğunu söyleyip izinli olarak Ankara'ya gelmek istediğini söylemişti. Ama durumun öyle olmadığını Aksakallı da düğün çıkışı kaçırılmak istenmesiyle anlamış ve oradan emirlerini vermişti.

Biz, komutanın emir astsubayı Ömer Halisdemir'in verilen emri yerine getirdiğini, bu emri yerine getirirken şehit olacağını bile bile hareket ettiğini biliyoruz. O gece yalnız Halisdemir değil, başka kahramanlıklar da yaşanıyordu. Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda İsmail Astsubay, arkadaşının kendisine silah doğrulttuğunu görünce, "Beni mi vuracaksın?" diyor. Karşısındaki kişi hiç gözünü kırpmadan arkadaşına ateş ediyor.

Semih Terzi.

Emri yerine getirdiğini sanıyordu

Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Salih Zeki Çolak'ın Emir Subayı Burak Binbaşı'yı kim şehit etmeye kalkıştı biliyor musunuz? Lojmandaki kapı komşusu... Kuşkusuz canını verenler kadar, karşı tarafı ikna edip daha fazla şehit olmasını önleyen komutanlar da vardı. Zekai Paşa'nın emrini yerine getirdiğini sanan bir tim, aslında Zekai Paşa'nın emrinde olan başka bir timle çatışmaya girmişti.

İşte, o timdeki bir komutan, Zekai Paşa'nın adı kullanılarak verilen emrin, aslında Zekai Paşa'ya ait olduğunu anlatabilmek için uzun süre dil döktü. Kanlı sonuçlanacak bir çatışmanın önüne geçmiş oldu. O saatten sonra darbeci grubun hilelerine karşı, Zekai Paşa'dan olduğuna yüzde yüz emin olunmayan emirler yerine getirilmemesi talimatı verildi. Bu haberleşmeler daha çok telefonla birbirine güvenen insanlar arasında yapılıyordu. Eski özel kuvvetçilerle, son yıllarda özel kuvvete gelenlerin bazıları bir yerde karşı karşıya gelmişti.

Özel Kuvvetler Komutanlığı bir ara darbeci grubun eline geçti. Nizamiyeyi de kontrolleri altına alındığı için içeriye girilemiyordu. Seçkin birlik "devlet yanlısı" ve "darbeci" diye ikiye ayrılmış, müthiş bir çatışma içine girmişlerdi. Birliği yeniden ele geçirebilmek için tel örgüler aşarak birliğe girildi ve saatler sonra yeniden komutanlıkta kontrol sağlanabildi.

"Öl" emrini yerine getirmek için

Erzurumlu Zekai Aksakallı, askerlerine, "Erzurumluyum, ben üşümem" der. "Tepeden inme komutan" değil. Özel Kuvvetler'de tim komutanlığı, tabur komutanlığı yaptı. Yani "çekirdekten özel kuvvetçi" olduğu için başarılı olduğu belirtilir. "Gidin, orayı hainlerden temizleyin" demenin anlamı "Git öl" demektir. Bir komutan emrindeki askere böyle kolay kolay emir veremez. Askerin komutanına, komutanın askere inanmasıyla ancak bu emirler yerine getirilebilir. Zekai Paşa o gün askerine "öl" emri verdiğinde Türkiye'nin kaderini de değiştirmişti.

Özel Kuvvetler Komutanı Zekai Aksakallı o albayı görünce irkildi

Özel Kuvvetler Komutanı Zekai Aksakallı da, Jandarma Genel Komutanı Galip Mendi gibi eşiyile birlikte Gazi Orduçvi'nde-

ki düğüne gelmişti. Orgeneral Mendi'ye, Genelkurmay'da silah sesleri geldiğine ilişkin bilgi geldiği sırada, Korgeneral Zekai Aksakallı'ya da benzer telefon geliyordu.

Gelen telefonlardan, sıra dışı bir durum olduğunu fark eden Aksakallı, bir yandan Gazi Orduevi'nden ayrılırken, diğer taraftan da kurmaylarını arayıp alarına geçiriyordu. Orduevi'nin kapısına geldiklerinde, eşi dışarıda birini görüyor ve Aksakallı'ya dönüp o kişiyi gösteriyor. Eşinin gösterdiği subay, Kurmay Albay Fatih Yarımbaş'tı...

Zekai Aksakallı, yanında bir timle birlikte Albay Yarımbaş'ı tam teçhizatlı ve silahlı şekilde görünce olağanüstü bir şeyler olduğuna kesin olarak kanaat getiriyordu. Askeri konuları yakından bilen, araştıran, soruşturan gazeteci arkadaşım Murat Çelik'ten de o geceye ilişkin önemli bilgiler edindim. İşte Çelik'in anlatımlarından bir bölüm:

Albay Fatih Yarımbaş özel bir isimdi. Özel Kuvvetler Komutanı (ÖKK) Zekai Aksakallı'nın karşı çıkmasına rağmen, 2016 yılının Haziran ayında ÖKK Alay Komutanı olarak atanmıştı. Aksakallı'nın alay komutanlığına istemediği diğer kişi de, Kurmay Albay Fırat Alakuş'tu.

Aksakallı'yı şoförünün manevrası kurtarıyor

Gazi Orduevi'nin kapısı bir anda karışıyor... Özel Kuvvetler Komutanı Zekai Aksakallı ve eşi apar topar makam aracına binerken, Albay Yarımbaş ve emri altındaki tim mensupları otomobile saldırıyor. Askerlerden ikisi Aksakallı'nın bulunduğu taraftan araca tutunurken, biri açık olan sol arka kapıdan Bayan Aksakallı'yı kolundan yakalıyor. Komutanın eşi o anda kapıyı kapatıp kurtuluyor saldırgan askerden.

Çıkmasını engellemek için makam otomobilinin ön ve arkasına birer askeri araç park edilmiş... Makam şoförü tek çare olarak ani bir hareketle geriye hareket ettiriyor otomobili. Arkadaki araç ile arada kalan boşluktan hızlı bir manevra yapabiliyor ve o ani hareketin etkisiyle otomobile tutunan iki asker savrulup düşüyor. Aksakallı ve beraberindekiler işte bu şekilde kurtulabiliyor o gece Gazi Orduevi'nin kapısındaki operasyon girişiminden.

“Öldür” emrini şöyle verdi

ÖK Komutanı Aksakallı yolda, Silopi'deki 1. Tugay Komutanı Tuğgeneral Semih Terzi'nin Ankara'ya geldiği bilgisini alıyor. Bu-

nun üzerine Ankara'da bulunan astlarını sırayla arıyor "Semih Terzi karargâhu ele geçirmeye geliyor" deyip acil olarak karargâha gitmelerini istiyor. Gölbaşı'ndaki ÖKK Karargâhı'nda nöbetçi olan Astsubay Başçavuş Ömer Halisdemir'i de arayan Aksakallı, "Semih Terzi oraya geldiğinde onu öldür" emrini veriyor. Halisdemir'in yanıtı sadece iki kelimeden oluşuyor:

"Emredersiniz komutanım!"

O an için Zekai Aksakallı'nın dahi tahmin edemediği nokta ise Gölbaşı'ndaki ÖKK Karargâhı'nın, içerideki ve nizamiyedeki darbeci personel tarafından kontrol altında tutulduğuydu. Hatta bölgede ÖKK'ya bağlı bir Süper Cobra helikopteri uçuyor ve karargâha ulaşmaya çalışanların yaklaşma istikametlerini ateş altına alıyordu.

Karargâhtaki darbeci kadro, Silopi'den Ankara Etimesgut'a uçakla, oradan da Gölbaşı'na helikopterle intikal etmekte olan Semih Terzi'nin emirlerini uyguluyor ve onu bekliyor. ÖK Komutanı Zekai Aksakallı'dan "Semih Terzi'yi öldür" emrini alan Astsubay Ömer Halisdemir önce makam katındaki bir odaya giriyor ve kapıyı içeriden kilitliyor. Bir süre sonra koridora çıkan Halisdemir, katteki bir askere doğru yaklaşıyor, ancak vazgeçip tekrar odaya giriyor. Birkaç dakika sonra odadan tekrar çıkan Ömer Halisdemir bahçeye iniyor ve bir ağacın arkasına gizlenip beklemeye başlıyor.

O dakikalarda iki helikopter iniyor karargâhın pistine. Skorsky'lerden birinden Tuğgeneral Semih Terzi çıkıyor. Önünde iki, her iki yanında birer subay ile karargâh binasına doğru yürüyen Terzi'nin arkasında da bir ÖK timi var. 15 kişilik bu grup, arkasında gizlendiği ağacın hizasına geldiğinde Başçavuş Ömer Halisdemir iki el ateş ediyor.

Aldığı emri bu şekilde, sadece birkaç saniye içinde ve tek bir kelime etmeden uygulayan Halisdemir, darbeci gruptaki bir binbaşının otomatik tüfekle taraması sonucu olay yerinde şehit düşüyor. Kahraman astsubayı şehit eden o darbeci binbaşı, yanındakilerden birkaçı ile birlikte Semih Terzi'yi alıp hızlıca pistteki helikopterlerden biri ile GATA Hastanesi'ne götürüyor ama Terzi, Halisdemir'in kurşunlarıyla ölüyor... Ve bu olay sadece o gece Özel Kuvvetler'deki durumun değil 15 Temmuz darbe girişiminin de seyrini değiştiriyor.

Durumu öğrenen Silopi Timi terse dönüyor

İçeride bunlar yaşanırken, karargâha yaklaşmaya çalışan ÖKK personelinin üzerine hem nizamiyeden hem de havadaki taarruz

helikopterinden sürekli ateş açılıyor. Yani o güne kadar kader birliği etmiş subay ve astsubaylar, silah arkadaşlarına, birbirlerine ateş ediyor. Hatta darbecilerden biri, en yakın arkadaşlarından birini şehit ediyor.

Saatler süren çatışmanın sonunda nizamiyedekileri etkisiz hale getirmeyi başaran kahraman bordo bereliler, bahçeye girdiklerinde bu defa Tuğgeneral Terzi'nin Silopi'den getirdiği timle karşı karşıya geliyor. Alay komutanlarından biri, birbirlerine otomatik tüfeklerini doğrultmuş iki grubun arasına giriyor. Silahını yere atıp darbecilere durumu anlatıyor.

Gerçeği bu şekilde öğrenen Silopi timi de ikna oluyor ve arkadaşlarıyla aynı safta yer alıyor. Birleşen iki grup, karargâh binasını kontrol altında tutan az sayıdaki personelle, bu defa beraberce çatışıyor. Bir süre sonra da karargâhın kontrolünü ele geçirmeyi başarıyorlar.

Millet, şehidini öyle bir bağrına bastı ki...

Astsubay Ömer Halisdemir'in, komutanın emrini yerine getirmek için darbeci olduğu öne sürülen Semih Terzi'yi alından vurmasının, kendisinin de darbeci askerler tarafından şehit edilmesinin yankısı öyle büyük oldu ki, ilk iki ayda şehidin evini yüz binlerce kişi ziyaret etti. Millet, şehidini bağrına basmıştı. Hele, babanın, kardeşin açıklamaları o aileye olan sevgi ve saygıyı daha da artırmıştı.

Niğde CHP Milletvekili Ömer Fethi Gürer, "Şimdiye kadar ben böyle bir şey görmedim. Türkiye şehidimizin kasabasına akıyor" diyor. İl Genel Meclisi Üyesi Rasim Yılmaz da kahramanın evine sık gidenler arasında yer alıyor. Ömer Halisdemir için filmler yapılırken, kahramanlığı anlatılırken, tok gözlü ailenin bu tutumu ziyaretçilerin gönlünü daha da kazanmalarına neden oluyor, "Bir kahramanın ailesine ancak bu yakışır" yorumları yapılıyor. Rasim Yılmaz, bu kitap için Halisdemir ailesini şöyle anlattı:

İnanın, Türkiye'nin her ilinden Hasan Hüseyin Halisdemir Amca'run elini öpmek, başsağlığı dileğinde bulunmak için geliyorlar. Taziye defterine içlerinden geçenleri yazıyorlar. Türk milleti, şehidinin babasıru hiç yalnız bırakmıyor. Şimdiye kadar yaşanmamış bir olaya tanıklık ediyoruz. Hem evde hem şehidimizin kabri başında yüzlerce kişi görebilirsiniz. Herkes duygulanıyor hiç tanımadıkları şehidin arkasından ağlıyor, ona dualar ediyor.

Özel Kuvvetler Komutanı Korgeneral Zekai Aksakallı, emriyle darbeci Tuğgeneral Semih Terzi'yi öldürdükten sonra cuntacılar tarafından şehit edilen koruması Piyade Astsubay Başçavuş Ömer Halisdemir'in ailesini ziyaretinde gözyaşlarını tutamadı.

Yardımları kabul etmedi, krediyle ev aldı

Baba Hasan Hüseyin Halisdemir ve ağabey Doğan'a maddi destekte bulunmak isteyenler de oluyor. Ancak, aile hiçbir yardımı kabul etmiyor. "Bir isteğiniz var mı?" dediklerinde hem baba, hem ağabey şunları söylüyor:

"Tek isteğimiz vatanımıza, bayrağımıza sahip çıkılması, birlik ve bütünlüğümüzün bozulmaması. Bunun dışında hiçbir isteğimiz yok."

Ömer Halisdemir'in vefatından önce banka kredisiyle ev almak isteyen Hasan Hüseyin Halisdemir'in bankaya konut kredisi almak için başvurduğu, başvurusu kabul edilince bankadan aldığı borçla kendisine Niğde-Bor yolu üzerinde bulunan Sarıköprü mevkiinde bir ev aldığı anlaşıldı. Yapılmak istenen maddi yardımları kabul etmeyip borçla ev alan Halisdemir'in, şehit astsubayın babası olduğunu öğrenen Tapu Müdürlüğü görevlileri işlemleri yaparken, Halisdemir'le toplu olarak hatıra fotoğrafı çektirmeyi de ihmal etmedi.

Özel Kuvvetler taburuna, “Karargâhı kurtarmaya gidiyoruz” denildi

Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda görevli Binbaşı Fatih Şahin'in ömrü neredeyse dağlarda geçmişti. Bazen Suriye'de, bazen Kuzey Irak'ta oluyordu. Darbe gecesine kadar da Hatay-Amanos dağlarında idi.

Ankara'da önemli gelişmeler olduğu gerekçesiyle 12. ve 16. Taburlar Diyarbakır Askeri Havaalanı'nda bekletiliyordu. Emirleri Silopi 1. Tugay Komutanı Tuğgeneral Semih Terzi veriyordu. Ancak nereye gidileceği söylenmemişti. Binbaşı Fatih Şahin, İskenderun'da bulunan grup komutanını arıyor ve durumu bildiriyor. Semih Paşa, havaalanında 12. Tabur'un uçağa binmek için hazır olduğunu öğrenince biniş emri verdi. Uçak havalanmıştı ki Terzi'nin sesi duyuldu:

“TSK'da hareketlilik var. Biz de Ankara'ya gidiyoruz. Özel Kuvvetler Komutanlığı da tehdit altında. Birliği koruyacağız.”

Askerler şaşırmıştı. Ne olduğunu, nasıl bir tehdit olduğunu da bilmiyorlardı. Uçak Etimesgut Askeri Havaalanı'na indi. Gelen askerlerden 14 kişilik özel kuvvet timi helikoptere bindirildi ve Özel Kuvvetler Komutanlığı'na getirildi. Gelenlerin üzerine ateş edilmeye başlandı. Ortalık savaş alanına dönmüştü. Silah arkadaşları, birbirlerine acımasızca ateş ediyorlardı. Karargâha girişi sırasında Tuğgeneral Semih Terzi'ye ateş edildi. Basında, alından vurulduğu yazılsa da Terzi sırtından vurulmuştu. Ateş edilen yöne “ateş baskısı” emrini de Binbaşı Fatih Şahin veriyor, Astsubay Ömer Halisdemir de orada hayatını kaybediyordu. Şehit edilen Halisdemir gibi, ateş baskısı emrini veren Binbaşı Fatih Şahin de Niğdeli ve birbirlerine yakın köydendi.

Yaralı olarak yerde yatan Semih Terzi'yi yaşatabilmek için yaklaşık 20 dakika kalp masajı yapıldı. Sonunda Gülhane Askeri Tıp

Akademisi (GATA) Hastanesi'ne helikopterle götürüldü. Başında Binbaşı Fatih Şahin bulunuyordu. Şahin, olay yerinden ayrılırken Üsteğmen Mihrali Atmaca'ya, "Sen buranın tertibatını al" dedi.

Helikopterle GATA'ya gelindiğinde Semih Terzi için yapılacak bir şey kalmamıştı. Fatih Şahin'in silahlı olarak orada bulunması bazı görevlilerin, "Burada böyle silahlı durmayın. Şuradaki ağaçların oraya gidip oturun" deniliyor. O da öyle yapıyor. O sırada, Zekai Paşa'ya telefonla ulaşıyor. Zekai Paşa öfkeli bir sesle, "Fatih, senin timin nizamiyeden ateş ediyor" diyor.

Fatih Binbaşı, Üsteğmen Atmaca'ya telefonla ulaşmak istiyor ama ulaşamıyordu. Silahını GATA'da görevli polisler verdi. Binbaşı Fatih gibi, Terzi'nin emir astsubayı da darbeden haberlerinin olmadığını söyledi. Onlar da tutuklu askerler arasında yer alıyor.

Astsubay Ömer Halisdemir'in şehit edilişi

Tuğgeneral Semih Terzi'nin, Astsubay Ömer Halisdemir tarafından vurulması üzerine Binbaşı Fatih Şahin'in, "Ateş baskısı oluşturun" emriyle Halisdemir'e ateş edilmeye başlanmıştı. Mihrali Atmaca'dan o sıcak saatleri dinleyelim:

Bizi rastgele seçtiler

15 Temmuz'da Diyarbakır'da 7. Kolordu Komutanlığı'ndayken 21.30 sıralarında Tabur Komutanımız Binbaşı Fatih Şahin operasyona çıkılacağını, hazırlık yapılmasını istedi. Görevi söylemedi. İki tabur olarak otobüsle Diyarbakır Havalimanı'na gittik. Özel olarak seçilmişti. Rastgele hazırlandık. Darbeden en küçük bir bilgimiz yoktu. Otobüste, bir kısım askeri personelin kalkışma halinde olduğunu, köprülerin tutulduğunu öğrendik. Ahmet Kemal Yüzbaşı, Fatih Binbaşı'ya "Neler oluyor komutanım?" diye sordu. O da "Darbe olacaksa ve darbeye görev alacaksak" gibi bir cevap verdi. Uçağa bindik. Şarjörlerle mühimmat basılması emri verildi. General Semih Terzi'yi o sırada gördüm. İniş yapıldıktan sonra 14 kişilik bir grup Terzi'nin korunması için seçildi.

"Ateş baskısı oluşturun"

01.40 gibi Ankara'ya indik. İki helikopterle, Özel Kuvvetler Komutanlığı kışlasına indik. Terzi ile birlikte karargâh binasına yürürken, silah sesi duydum. Terzi yere yığıldı. Fatih Binbaşı, "Ateş baskısı oluşturun" dedi. Otobüs içinde teröristlerden bahsedili-

yordu. Terzi'den şüphelenmedim. O sırada bulunduğum yerden 10-15 metre ileride yerdeki bir kişinin başında iki kişi bekliyordu. Bu kişinin Ömer Halisdemir olduğunu öğrendim. Binbaşı Fatih Şahin yerde yatan şahsın başındaki kişilere "Etkisiz hale getirin" dedi. Ben de emir üzerine hedef gözetmeden iki el ateş ettim, atışların isabet edip etmediği noktasında emin değilim. Birliğe saldırı olduğunu düşünerek savunma reaksiyonu ile bu eylemi gerçekleştirdim. Kime inanacağımı bilmiyordum.

Paşa "Aslanım" dedi

Fatih Binbaşı'nın eli ayağı titriyordu. "Nereye kaçılıyorsunuz?" diye sordum. Sonra Ahmet Kemal Yüzbaşı ile görüştük. Bana Yarbay Mehmet Ali ile Albay Ümit Bak ve Binbaşı Fatih Şahin'in hain olduğunu söyledi. Zekai Paşa'nın emirlerini ilettiler. Yarbay Mehmet Ali Çelik'i yakaladık. Albay Ümit Bak masanın altına saklandı. Boğuşma çıktı. Nedim Başçavuş'un tabancası ateş aldı. Ben de Nedim Şahin'e ateş ettim. Akabinde Albay Ümit Bak'ı teslim aldık. Darbeci unsurların tamamı etkisiz hale getirildikten sonra Zekai Paşa birliğe gelerek bana "Aslanım eline sağlık" diye teşekkür etti.

Apartman boşluğunda bağırlıyorlardı: Zekai Paşa'nın emridir, silahınızla gelin

Beş aydır görevdeydi Başçavuş İsmail Oğuz. Öyle özlemişti ki eşi ve üç kızını. Kolay değil, onlar beş aydır onun yolunu gözlüyordu. 22 yıldır Özel Kuvvetler'de olduğu için hiç bitmezdi bu gitmeler gelmeler. Her eve gelişin bir bayramdan farkı yoktu onlar için. "Sağ salim gelsin de gitmelere razıyız" diyorlardı.

Eve dönmenin, o bayram kutlamasının heyecanı içindeyken televizyonda duyduğu haberlerle garip şeylerin olduğunu düşündü. Kalbi daraldı. Sıkıştı, ufacık kaldı. Neler olduğunu anlamaya çalışırken oturduğu lojmanın apartman boşluğundan sesler yükseliyordu. Kapıyı açtı. Şunları duydu:

"Zekai Paşa'nın emridir. Hainler kışlanızı ele geçirmeye kalkmış. Derhal gidilip kontrol altına alınacaktır. Bu emri duyan herkes silahını alarak aşağıda toplansın."

Daha önceleri pek çok riskli operasyona girmiş olsa da, İsmail Başçavuş'un ailesi bunların hiçbirini bilmezdi. Ama bu sefer farklıydı. Endişeleri gözlerinden okunuyordu yüreği "İsmail dur gitme" dese de dudakları diyemedi. Bilmez miydi tanımaz mıydı yi-

ğidini. 1996 yılında evlendiği gün İsmail'in sorduğu soru aklına geldi: "Ben her özel kuvvetçi gibi ilk nikâhımı birliğim ile yaptım bunu kabul ederek karım olacak mısın?"

Şimdi bu sorunun ne anlama geldiğini daha iyi anlamıştı. Evlerinden tabancalarını alıp çıkan özel kuvvetçiler toplanıp hızlı bir şekilde bir teşkilatlandılar. Hemen, kimin hangi araçla, hangi yoldan gideceği en kıdemli albay tarafından söylendi. Hava da darbecilerin kullandığı taarruz helikopteri TRT binasına giden yolu kontrol ediyor ve zaman zaman atışlar yapıyordu. Bu yol emniyetli değildi. Farklı yollardan Gölbaşı'na, oradan da birliğe ulaşılar.

Yüreği ile "Ülkem, bayrağım, onurum" diyen Eski Özel Kuvvetler subayı ile astsubayı orada tekrar teşkilatlandılar. İsmail Başçavuş da 6 kişilik ekibin içinde verilen bölgeyi kontrol altına alabilmek için hareket etti. Yanında Nizamettin Başçavuş ile beraber adeta uçarcasına hareket ettikleri için kendi grubunun da en önündeydi. İsmail Başçavuş bir yandan koşuyor, bir yandan da yanındakine "Ulan bu şanlı birliğe böyle gireceğimi hiç tahmin etmemiştim. Bize bugünleri yaşatanların Allah belasını versin" diye söyleniyordu.

Darbeci grup, karargâh binasına yakın bir yerde mevzilenmiş, oradan kimseyi yaklaştırmamak maksadıyla tertiplenmişti. Tam teçhizatlıydılar. Elllerinde düşmana ve teröriste karşı kullanılsın diye alınan son model uzun namlulu silahlar ile onlara monte edilmiş optik cihazlar mevcuttu. Oysa İsmail ve diğerlerinde sadece tabancaları vardı.

İsmail ve Nizamettin onlara 30 metre kadar yaklaşmıştı. Hain de olsalar kan dökülmemesi için İsmail Başçavuş bağırdı:

"Delilik yapmayın; bırakın silahlarınızı ve teslim olun. Kardeşiz biz. Birbirimizin karını akıtmak bize yakışır mı?"

Karşıdan kendilerine önce 5-6 el silah geldi, sonra şu sesi duyular:

"Buraya gelmeyin, defolup gidin. Birazdan Cobra helikopteri sizi vurunca parçanız bile kalmayacak."

İsmail Başçavuş: Ulan beni mi vuracaksınız?

İsmail Başçavuş bu sesin kime ait olduğunu ismen hatırlayamasa da yıllar önce kurs verdiği öğretmenlik yaptığı öğrencilerinden birine ait olduğunu biliyordu. Nizamettin Başçavuş da bu arada onu uyarıyor, "Komutanım, görüntü vermeyin; bunların ne

yapacağı belli olmaz. Dikkat edin” dedi. Fakat dayanamadı, kanı kaynıyordu koca İsmail’in. Doğruldu ve seslendi:

“Ulan ben bu birliğe 22 yılımı vermiş canını da vermeye hazır İsmail Başçavuşum. Beni mi vuracaksınız? Bırakın silahlarınızı ve teslim olun.”

Bu çağrıya cevap, haine yakışır hainlikle verildi. Sıkılan mermi İsmail’in başının üst bölgesinden yol açarak vurdu ve orada kaldı. Koca İsmail Başçavuş yığıldı kaldı.

Nizamettin Başçavuş belki komutanın yarısı kadar olsa da sırtlandı İsmail’i ve çekti geriye. Diğer ekiple beraber olmalarına rağmen bırakmadı İsmail’i. Yaklaşık üç kilometre onu sırtından indirmeden yürüdü. Geçmeleri gereken dikenli teli adeta elleri parçalanırcasına tuttu indirdi ve diğer tarafa geçti. Yola kadar taşıdı. Ne de olsa özel tim ruhuydu bu. Bırakmaz, bırakamazdı...

İsmail Başçavuş, arkadaşlarının aracıyla hastaneye giderken verdikleri mücadele sayesinde fırsattan yararlanan diğer gruplar manevrasını tamamlayarak hedefe yaklaşmışlardı. Önce o mevzidekiler etkisiz hale getirildi. Darbeciler direnmenin bir anlam ifade etmediğini anlamış ve savaşıma azmi kırılmıştı. Aynı anda karargâh ve nizamiye de darbecilerden temizlenmiş, tam teçhizatlı olarak teslim olmuşlardı.

Gazi Başçavuş İsmail Oğuz, bir an önce sağlığına kavuşup görev yerine gitmek için sabırsızlanıyordu...

Salih Zeki Çolak’ın konvoyunu nasıl tuzığa düşürdüler?

Yıllarını Özel Kuvvetler’e veren Başçavuş Bülent, örnek bir Bordo Bereli olarak tanınıyordu. Adaletli davranması, tüm personel tarafından bilindiği için ne zaman görev dağılımı yapsa kimse itiraz etmeden işini sahiplenirdi. Amirleri tarafından çok takdir edilir, hemen hemen her konuda onun da fikri alınırdı. Tecrübenin en önemli rütbe olduğunu bilen Özel Kuvvetler; rütbesi ve statüsü ne olursa olsun astsubay ya da uzman çavuş olmasına bakılmaksızın saygıda kusur edilmez.

Burak Yüzbaşı da defalarca Bülent Başçavuş ile dertleşmiş, ondan öneriler almıştı. Hatta bazı görevlerde onun fikirleri doğrultusunda hareket etmeyi uygun görmüştü. Burak Yüzbaşı ile emir komuta disiplini bozulmadan abi-kardeş bağı vardı aralarında.

Bülent Başçavuş şehit cenazelerinde çok etkilenir, özellikle gencecik yaşta canlarından vazgeçenlere üzülerek o şehitlik mer-

tebesine ulaşmayı dilediğini her fırsatta söylerdi. Görevini seve-
rek yapan biri olmakla beraber Kara Kuvvetleri Komutanı Orge-
neral Salih Zeki Çolak'ın korumalığını yapmaktan ayrı bir zevk ve
heyecan duyuyordu. Tüm koruma ekibi gibi o da komutanın ken-
dilerine gösterdiği yakın ilgi ve sevgiye nasıl kayıtsız kalabilirdi?
“Komutanımıza bir şey olacağına biz ölelim daha iyi” anlayışıyla
koruma görevini yerine getirmeye gayret ediyordu.

15 Temmuz akşamı birlik denetlemesini bitirmiş, Kara Kuvvet-
leri Karargâhı'na dönerken, kuvvet komutanın emriyle Genelkur-
may Başkanlığı'na gideceklerini öğrendi. Yüzbaşı Burak tüm eki-
be emri ilettilti. Kara kuvvetleri Kurmay Başkanı da bu ekipte oldu-
ğundan konvoyda araç sayısı da fazlaydı.

Salih Zeki Çolak'a, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi
Akar özel bir görev vermişti. O, yanında Kurmay Başkanı Orge-
neral İhsan Ünal'la birlikte Kara Havacılık Okulu'nda hareketli-
lik olduğu, bazı helikopterlerin kalkış yapacağı, darbe girişimin-
de bulunacağı bilgisinin doğru olup olmadığını araştırmışlardı.

Genelkurmay Başkanlığı'na her zaman girdikleri güney nizami-
yeye yaklaşırken Burak Yüzbaşı orada olumsuz bir durum oldu-
ğunu fark etti. Yere yatırılmış birini gördü ve konvoyun yönünü
tam ters yöne yani harp okulu yoluna doğru çevirdi. Çünkü Kuv-
vet Komutanı için oraya gitmek emniyetli olmayabilirdi. Genel-
kurmay Başkanı çağırdığı için aldığı emri yerine getirmesi gereki-
yordu. Genelkurmay Yaveri, Akar'ın emrini söylemişti. Salih Zeki
Paşa, koruma ekibine, “Genelkurmay'a gireceğiz” dedi.

“Komutanım siz bana niçin ateş ediyorsunuz,
ben Yüzbaşı Burak”

Oysa nerden bilebilirdi ki Genelkurmay Başkanı'nun emir su-
bayının bir “darbeci” olduğunu, kendine tuzak hazırlandığını. Bu-
rak Yüzbaşı, Bülent Başçavuş'la konuştu. Milli Savunma Bakanlı-
ğı kapısı olarak bilinen Kuzey Nizamiye'den içeri girmeye karar
verdi. Konvoy kendilerine kurulan hain tuzaktan habersiz, Kuzey
Nizamiye'den girmek üzere hareket etti...

İçeri girdiklerinde etrafta çok sayıda silahlı teçhizatlı asker
vardı. Hatta bir kısmını tanıyordu bile. Komutanın aracı karargâh
binasının önünde durduğunda Burak Yüzbaşı garip bir şeyler ol-
duğunu hissederek araçtan inip komutanına doğru koşmaya baş-
ladı. Aynı anda da Bülent Başçavuş da araçtan indi, silahını çekip
Burak Yüzbaşı'nın yanına gitmeye çalıştı.

İşte o an silahlar patlamaya başladı Bülent Başçavuş vuruldu. Burak Yüzbaşı silahın kendisine atıldığını düşündü ama aldırmadan koşmaya devam etti. Daha komutana ulaşmadan kapıda bekleyen Ramazan Albay, Kuvvet Komutanı Salih Zeki Çolak'a, "Komutanım, çabuk içeri girin" dedi. Burak Yüzbaşı, Çolak'a ulaşmadan içeriye girmesini sağladı.

Burak Yüzbaşı içeriye girip komutanın yanında olmak istedi. Bunun üzerine Ramazan Albay, Burak Yüzbaşı'nın arkasındaki Yarbey Halit Kazancı'ya, "Durdurun şu adan" dedi. Kazancı tabancasını çekti ve Yüzbaşı Burak'ın bacaklarına ateş etti. Burak, bacağındaki kurşunun değil ama tanıdığı, bildiği, beraber aynı masada yemek yediği komutan tarafından vurulmuş olmasının şaşkınlığı içindeydi. "Komutanım siz ne yapıyorsunuz? Ben Yüzbaşı Burak. Neden bana ateş ettiniz?" dedi.

Burak vurulmuş olsa da komutanına ulaşabilmek için sürünerek karargâh giriş kapısına yaklaşmaya çalıştı. Ateş edilmeye başlanınca duvar dibine yanaştı ve orada beklemeye başladı. Diğer tarafta bilinci kapanan Bülent Başçavuş'a ekip arkadaşları tarafından suni teneffüs ve kalp masajı yapılıyordu. Tekrar nefes almasını sağladılar. Orada buldukları ambulansla önce Bülent Astsubay'ı, ardından Yüzbaşı Burak'ı bindirdiler.

Burak Yüzbaşı ambulandan inerken sedyede yatan birisinin onu getiren ambulansa konulmakta olduğunu gördü. Can dostu Bülent Başçavuş'tu. Hiç kıınıldamadan yatıyordu. Kahroldu. "Allahım, bu nasıl bir gece, bu nasıl bir acı. Rüya olsa da uyansam artık" diye söylendi.

Bülent Başçavuş bir daha hiç uyanmadı. Geride bıraktığı öğretmen eşi ve iki evladı yandılar yanmasına ama kahraman bir askerinin eşi ve babarın evladı olmanın gururu içindeydiler.

Ramazan Albay, Ertuğrulgazi Paşa'yı gösterdi: Bunu da alın, bu da listede

Basın ve Halkla İlişkiler Dairesi Başkanı Tuğgeneral Ertuğrulgazi Özkürkçü, bir gazeteci gibi çalışır, gazetecilerin hangi konuya ilgi göstereceğini bilir. Cizre, Sur operasyonları sırasında adeta bir gazetenin haber merkezi gibi çalışıyor, basını neredeyse saat başı bilgilendiriyordu. Ertesi gün gazetelerde haberlerin kısa yer aldığını görünce isyan ediyor, bunu belirtirken bazı yayın organlarına teşekkür etmeyi de ihmal etmiyordu.

Askerlerin sıfırın altında 30 derecede yaptığı operasyonların görüntülerini veriyor, "Daha bu asker ne yapsın?" diye yazıyordu. Basınla ilişkileri zaman zaman bozulsada genelde o gazetecilerden, gazeteciler de ondan memnundur. En kritik zamanlarda gazeteciler ulaşabiliyor, o da elindeki bilgilerin verebileceği kadarını aktarıyordu.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar karargâhtan ayrılmadığı için 15 Temmuz 2016 tarihinde Ertuğrulgazi Özkürkçü de makamındaydı. Çünkü, genel sekreterliğe vekâlet ediyordu. Odası, Hulusi Paşa'nın odasının tam altındaydı. Üst kattan gelen sesler olağandışı bir durumun işaretiydi. Ertuğrulgazi Paşa merdivenlerden hızla çıktı. Gördüğüne inanamadı. Koridorda Özel Kuvvet personeli silahlarını makama doğrultmuştu. Aklından kötü bir şey geçmeden sordu:

"Ne oluyor arkadaşlar, tatbikat mı var?"

Kimse cevap vermedi. Emir subayının odasına doğru yöneldi. Odada beş-altı kişi vardı. Bunlardan Özel Kalem Müdürü Kurmay Albay Ramazan Gözel ile Emir Astsubayı Şener Başçavuş'u tanıyordu. Odadaki diğer dört kişi ise Özel Kuvvetler personeliydi. Emir Subayı Yarbay Levent Türkkan ise o sırada Genelkurmay Başkanı'nın makamındaydı. İçerden sesler yükseliyor, Orgeneral

Akar'ın sesi diğerlerini bastırıyordu. Kapı yarım açıktı.

Ertuğrulgazi Paşa ne olduğunu anlayabilmek için kapı aralığından baktı. Ancak baktığı açıdan sadece Tümgeneral Mehmet Dişli'yi görebildi.

İçerde bağırımlar devam ediyordu. Ertuğrulgazi Paşa, Özel Kalem Müdürü Ramazan Albay'ın yanına yaklaştı, “Ne oluyor Ramazan?” dedi. Ramazan Albay, Ertuğrulgazi Paşa'nın gelmesinden rahatsız olmuştu. Soru karşısında, “Bir şey yok; siz biraz geriye çıkın ve bekleyin” dedi. Albayın bu tutumuna canı sıkıldı, sesini yükseltip, “Terbiyesizlik yapma. Ne biçim konuşuyorsun?” karşılığını verdi. Makam odasına doğru tekrar yönelince, Ramazan Albay, paşayı sert bir biçimde iterken oradaki askerlere şu talimatı verdi:

“Bunu da alın, bu da listede.”

Ertuğrulgazi Paşa, “Ne listesi Ramazan, neler oluyor?” diye bağırırken, üç asker büyük bir hışımla yüzüstü yere yatırdı. Ardında el ve ayaklarını bağlayıp ziyaretçi bekleme odasına sürüklediler. Bu duruma küfürle karşılık veren paşanın bu kez ağzına tıkaç koydular. Odanın kapısı yarım açıktı. Başında bulunan silahlı nöbetçi “kıpırdamamasını” söyledi. Silahın namlusu bu haline rağmen üzerine çevriliydi. Ancak Ertuğrulgazi Paşa elleri ve ayakları bağlı olmasına rağmen direniyordu. Başındaki nöbetçi askerin de canı sıkıldı. Silahu kafasına dayadı, “Kıpırdama gebertirim yoksa; devlet yalakası. Az kaldı, gideceksin buradan” dedi. Bunları söylerken öfkeliydi. Silahın namlusunu boynuna bastırdı...

Gözleri açıktı. O sırada yarım açık kalan kapıdan Tümgeneral Mehmet Dişli'nin makam odasından çıkıp koridorda etrafı kontrol ettiğini gördü. Görüş alanında olmayan biri, “Dişli Generalim, ne zaman tahliye edeceğiz?” dedi. Dişli ise “Şimdi değil, talimat gelecek, haber gelecek bekleyin” karşılığını verdi. Yerde yatan Ertuğrulgazi Paşa konuşulanlara bir anlam veremiyor, sadece izliyordu.

On dakika geçmeden tekrar Tümgeneral Mehmet Dişli makam odasından çıkıp koridorda göründü ve oradakilere, “On dakikaya çıkıyoruz” dedi. Genelkurmay Başkanı'nın makam odasına döndü. Ertuğrulgazi Paşa, yarım açık kapının kapatılmasıyla başındaki nöbetçiyle baş başa kaldı. Dışarıdan ağır silah ve patlama sesleri geliyordu. Bunları duydukça, “Ne oluyor, peki bu yapılanlar ne?” diye kendi kendine soruyordu. Hep, “tatbikat oluyor” diye düşünüyordu. Ama bu kadarda gerçekçi olamazdı. Bulunduğu odaya gelen bir asker, diğerine “Boğaz Köprüsü'nü kapatmışlar”

dediğinde, Ertuğrulgazi Paşa, yapılanların bir tatbikat değil, darbe girişimi olduğuna inanmıştı.

Dışarıdan helikopter sesi geldi. Bundan on dakika sonra da Ertuğrulgazi Paşa'nın tutulduğu odaya iki kişi girdi. Gözlerini bağladılar. Ayaklarındaki plastik kelepçeleri kestiler. Direndikçe askerler silahın dipçığıyle vuruyorlardı. Hele kafasının sağ tarafına aldığı dipçik darbeşi perişan etmişti. Gözleri kararır gibi oldu. Tam düşecekken asker son anda tuttu. Elleri arkadan bağlıydı. Plastik kelepçe bileğini kesiyor, kolunda uyuşma hissediyordu. Ağzına tıkaç koymuşlardı. O yüzden ne konuşabiliyor, ne de bağırabiliyordu. Sürüklercesine odadan çıkardılar. Bir süre yürüttüler ve tam neresi olduğunu bilmediği bir yerde merdivenlerden düşse kalka indirerek dışarı çıkardılar.

Hemen arkasından sürüklenerek getirilenler ise Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Salih Zeki Çolak ile Kurmay Başkanı Orgeneral İhsan Uyar'dı. En önde Özkürkçü, arkasındakiler ise birbirlerinin sırtına başlarını koymuş bir biçimde yürütüldü. Bu tür yürüyüşe "Dalton Kardeşler yürüyüşü" de diyorlardı.

İçinden söyleniyordu: Uyanık kalmalısın, ayakta kalmalısın

Paşaları iki üç dakikalık uzaklığa götürdüler. Bu sırada sürekli ağır hakaret ediyorlardı. İki kişiye karşı direnmeye çalıştı ama bu kez kafasının sağ tarafına vurdular. Neyle vurduklarını bir türlü anlamadı ama çok acı çekti. Bir an bayılacak gibi oldu. Ancak kendini kaybetmemeye çabalıyordu. İçinden, "Uyanık kalmalısın, ayakta kalmalısın Ertuğrulgazi" diyordu. O an aklına gelen duaları okumak istedi. Ama o heyecanla ilk başladığı duayı tam okuyamadı. Birkaç kez yarım bıraktı, yeniden devam etti.

Götürüldüğü yerde bir banka oturtular. Başını öne eğip alçak bir masaya dayalı tutmasını istediler. O sırada ayaklarını tekrar bağladılar. Kıpırdamak kesinlikle yasaktı. Bu durumdayken birisi sürekli kafasına, sırtına bastırıyordu. Alnında büyük bir acı oluşuyordu. Sırtına basılınca nefes alamaz duruma geldi. Biraz kıpırdadığında iki kez kafasına dipçikle vurdular. Kelepçe kestiği için iki bileğinden kan gelmeye başlamıştı.

Yanında olan ve zorla nefes almaya çalışan kişi ise Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Yaşar Güler'di. Bir ara "Ayağa kalkmak istiyorum. Nefes alamıyorum" dedi. Ama Yaşar Paşa'yı da dinlemediler. Bir saate yakın hareketsiz kaldılar. Oradaki 15

kişiyle beraber tekrar ayaklarını açtılar. Helikoptere götürülüyorlardı. Helikoptere sanki bir torbayı atar gibi attılar. 20-25 dakika sonra indirildiklerinde, oranın Akıncı Üssü olduğunu bilmiyorlardı.

“Dikkat edin, dikkat edin kaçıyor, vurun şerefsizi”

Helikopterle götürülenlerden birisi de Genelkurmay İstihbarat ve Güvenlik Dairesi Başkanı Tuğgeneral Atilla Gökasoğlu'ydu. Helikopterden indirilirken, Gökasoğlu aniden kaçmaya çalıştı. Birden ortalık hareketlendi, “Dikkat edin, kaçıyor, yakalayın şerefsizi, vurun” diye sesler yükseliyordu. Kimin kaçmaya çalıştığını bilmiyorlardı. Silah sesleri gelirken, bazıları da kendilerini yere atmıştı.

Tuğgeneral Atilla Gökasoğlu, İstihbarat Başkanı izinli olduğu için ona vekâlet ediyordu. Kendisi de kritik bir görevde bulunuyordu. Genelkurmay'daki FETÖ'cülerini araştıran, MİT ve emniyetle yazışmaları yapıyordu. Bu yıl önemli bir çalışma yapmış, hazırlanan FETÖ'cülerin listesini soruşturmayı yürüten Ankara Cumhuriyet Savcısı Serdar Coşkun'a verilecek hale getirmişti. Şimdi de hiç beklenmedik bir olayla karşı karşıyaydı.

Atilla Paşa'yı yakaladılar. Dipçikle vura vura getirdiler. Orada herkesi ayrı bir odaya koydular. Ertuğrulgazi Paşa'nın elleri, ayakları, ağzı ve gözleri de hep bağlı kaldı.

Odada saat vardı. Ama kaç olduğunu bilmiyordu. Sadece saatte çıkan “tik tak” seslerini duyuyordu. O sessizlikte saatin ne kadar gürültülü çalıştığını anladı. Bilmiyordu ama yaklaşık iki saat odada yalnız kaldı. Tuvalet ihtiyacı olunca ne yapacağını düşündü. Ayaklarını sağa sola gezdirdi. Bir dolap olduğunu hissetti. Dolabı tekmeledi. İşe yaradı. Az sonra gelen kişi söylendi:

“Ne var ulan, belanı mı arıyorsun?”

Dipçiği kafasına dayadı ve itti. Ağzını açınca küfretti. Tuvalet ihtiyacını söyleyince eli silahlı olan kişi, “Tuvalet yok burada” diye bağırdı. Yanındaki ikinci kişi “Tamam tamam” dedi ve arkadan bağlı ellerini çözdü, bu kez önden bağladı.

Gözleri hâlâ sıkı bir biçimde bağlıydı. Bu halde odanın içindeki tuvalete götürdüler. Ertuğrul Paşa, oda da tuvalet olduğunu öğrendiğinde sevinmişti. Susuzluktan içi yanıyordu. Sabaha karşı sürünerek, zorlukla çeşmeye ulaşmış, ağzındaki bandanayı kaydırarak güçlkle de olsa su içmişti. Elleri önde bağlı olduğu için ara sıra göz bandanasını indirip etrafa bakıyor, “Kaçabilir mi-

yım?" diye düşünüyordu. Ama etrafta çok sayıda silahlı kişi olduğunu da ayak seslerinden de anlıyordu.

Ayağa kalkmak kesinlikle yasaktı ama yapacak bir şey yoktu. Yakalansa tekrar ellerini arkadan bağlayacaklarını da biliyordu. Ertesi gün akşama kadar (18.00) su ve ekmek bile vermediler. Sürekli kontrole gelenler oluyordu. Gece yarısı sala sesleri duyuyor ama buna bir anlam veremiyordu. Sabah erken saatlerde bulunduğu yere bombardıman yapıldı, uçaklar çok alçaktan bomba bırakıyorlardı. Tam bir şaşkınlık içindeydi. Bombalama birkaç kez yapıldı. Nasıl kurtulduğunu bilmiyordu. Saat 18.00 civarında gelenler elleri ve ayaklarını çözdüler. Saat 20.00 sularında evlerine götürmek üzere aldılar. Ancak yolda dört basın bildirisinin hainlerce Genelkurmay internet sitesinden yayınlandığını duyunca, evine gidip eşi ve çocuklarına sarıldıktan sonra özel otomobiliyle Genelkurmay Karargâhı'na gitti.

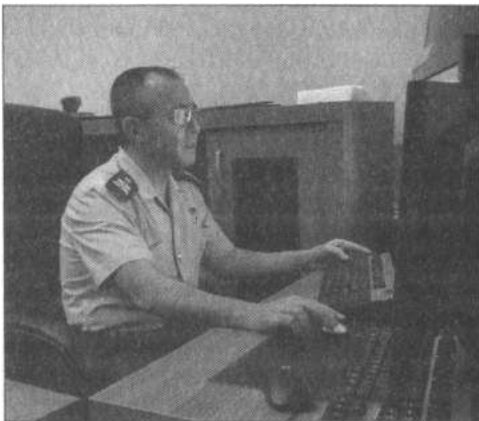
Paşa, nizamiyedeki askerlere kanlı bileklerini göstererek kendini tanıttı

İnternet sorumlusu albayı aradı ve karargâha gelmesini istedi. Karargâhta büyük ölçüde emniyet sağlanmıştı. MSB kapısından girmek istediğinde Özel Harekâtçı polisler durdurdu. Kendini tanıttı. Kanlı bileklerini askerlere gösterdi.

O sırada büyük bir grup nizamiyeye geldi ve kapıları zorlamaya başladı. Kırıp içeri gireceklerdi ki, her şeyi göze alıp nizamiye dışına çıkıp aralarına karıştı. Yara içindeki bileklerini ve kafasındaki şişlikleri gösterip yeni kurtulduğunu söyledi. Şu an içerdeki askerlerin tertemiz olduğunu, hainlerin temizlendiğini anlatmaya çalışıyordu. Paşaya sarılanlar, kanlı bileklerini öpenler oluyor, bağırarak basıyorlardı. Paşa'nın sözlerini dinleyen kalabalık, yolun karşısına geçip slogan atmaya devam etti.

Halkın orada, yanlarında olması komutanı da çok duygulandırmıştı. Birden gözlerinden yaşlar akmaya başladı. O cesaret ve moralle bu sırada karargâha gelen internetten sorumlu albayla daire başkanlığı binasına geçti, darbecilerin yayınladığı dört koran bildiriye internet yayımından kaldırdılar.

Darbeciler, o gece Basın Daire Başkanı olarak derdest edilecekler arasına Ertuğrulgazi Özkürkçü'nün de adını yazmıştı. Bir yıl önce Basın Dairesi'ne şube müdürü olarak atanan Kurmay Yarbay Muzaffer Çoban'ı, izninin bitmesine daha on gün kalmasına rağmen izinden çağırmuşlardı. 15 Temmuz Cuma günü öğle sa-

Darbecilerin Genelkurmay İnternet Sitesine yüklediği Sıkıyönetim bildirilerini, Tuğgeneral Ertuğrulgazi Özkürkçü ve arkadaşları kaldırdı ve darbecilerin gücü tamamen kırıldı.

atında izinden döndüğünü söyleyen yarbaya, Ertuğrulgazi Paşa, neden döndüğünü sordu. Eşi doktor olduğu için baştabibin acilen çağırması üzerine dönmek zorunda kaldığını söyledi.

Kurmay Yarbay Muzaffer Çoban'a saat 20.30 civarında evine gidebileceğini söylemesine rağmen, gitmeyip gizlenerek Ertuğrulgazi Paşa'nın derdest edilmesini beklemişti. Dairede nöbetçi olanlar da bir odaya hapsedilmişti. Çoban, bilgisayar mühendisi bir üsteğmenle darbe bildirilerini art arda yayımlıyor, bu bildiriler büyük yankı uyandırıyor. O bildirileri, Özkürkçü Paşa gelir gelmez kaldırdı ve darbecilerin bu bağlantısı da son buldu.

Tuğgeneral Ertuğrulgazi Özkürkçü, sohbetimizde olanlara hâlâ inanmadığını, hâlâ rüya olduğunu belirtiyor, "Devletime, TSK'ya, milletime ve şahsıma bu zilleti yaşatanlardan davacıyım" diyordu.

Cumhurbaşkanlığı Başyaveri Ali Yazıcı, darbe gecesinde yaşadıklarını anlatıyor

“Ben Türkiye Cumhuriyeti makamının başyaveri Ali Yazıcı.”

Bu tanımlama bile Albay Yazıcı'nın ne denli önemli bir görev yaptığını anlatmaya yetiyor. 1990 yılında Kara Harp Okulu'ndan mezun olduktan sonra önemli bölgelerde çalışmıştı. Bunlar arasında 1984 yılında PKK tarafından basılan Eruh ilçesi de vardı.

1999 yılında üsteğmen olarak Kara Harp Okulu'na geldi. 2003 yılında Kara Harp Akademisi'ni bitirip kurmay oldu. 2005 yılında Kara Harp Okulu'nu, 2006 yılında Kara Kuvvetleri Kurmay Başkanı Atilla Işıktaş'ın özel sekreteri olarak görev yaptı. 2008 yılında Silahlı Kuvvetler Akademisi'nde binbaşı rütbesiyle görev yaptı. Daha sonra Güney Kore'de Harp Akademisi okudu. 2010 yılında Yüksekova'da yarbay rütbesiyle 1. Komando Tabur Komutanı olarak görev yaptı. 2012 yılında Sofya Askeri Ataşesi olarak çalıştı. 2015 yılında kıta görevine çıkacaktı. Ancak Cumhurbaşkanı'nın seçmesi nedeniyle 27 Temmuz 2015 tarihinde Cumhurbaşkanı'nın başyaverliği görevine başladı.

Askerin siyasetçiyle, danışmanlarla anlaşması zor oluyor. Albay Yazıcı da, kendi sorumluluk alanına giren konulara Cumhurbaşkanlığı makamının danışmanlarının müdahale etmelerine izin vermiyordu. Aleyhinde yapılan propagandalar etkili oldu ve 2016 yılının Nisan ayında Çorlu Topçu Alay Komutanlığı'na tayini çıkarıldı. Cumhurbaşkanı'nın uygun göreceği bir zamanda Çorlu Alay Komutanlığı'na gidecekti.

Albay sordu: Cumhurbaşkanı Okluk Koyu'nda mı?

Türkiye son yıllarda gerilimli günler yaşıyor. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan da, iç ve dış olaylar nedeniyle hayli yorulmuştu. Çok değil, birkaç günlüğüne tatile çıkmayı planladı. Rah-

Cumhurbaşkanı Başyaveri Albay Ali Yazıcı.

metli Turgut Özal döneminden bu yana Okluk Koyu'ndaki konut kullanılmıyordu. Cumhurbaşkanı'nın Okluk Koyu'na gideceği, bunun için hazırlık yapıldığı haberleri yayımlandı.

Cumhurbaşkanı tatile çıkmıştı ama Okluk Koyu'nda değildi. Hangi ülkede olursa olsun, tatile çıkan Cumhurbaşkanı'nın nerede tatil yaptığı araştırılır. Aslında, bunu öğrenmek de o kadar zor olmuyor. Çünkü aynı otelde kalan vatandaşlardan da çevredeki güvenlik önlemlerini görenlerin, bu durumu gazetecilere bildirdiği olur. *Sözcü* gazetesi İzmir Muhabiri Gökmen Ulu da, atılan tweetlerden Cumhurbaşkanı'nun kaldığı oteli öğrenmişti. Aslında, Marmaris'te neredeyse herkes biliyordu Cumhurbaşkanı'nın kaldığı oteli. Gökmen'in bu haberi *Sözcü* internet sitesinde yayımlandığı gün darbe girişimi yaşandı. Şimdi, o haberle Gökmen darbecilere otelin yerini bildirmekle suçlanıyor. Oysa askeri sanıkların ifadelerinde, Başbakan'ın yerini darbecilere kimin bildirdiğine ilişkin önemli ayrıntılar yer alıyor, buna rağmen gazetecilik "sanık" sandalyesine oturtulmak isteniyordu.

Önemli şüphelilerden biri Başyaver Albay Ali Yazıcı'ydı. O da, Cumhurbaşkanı'nın ailesiyle birlikte Marmaris'te Grand Yazıcı Otel'i'ne tatile gittiğini biliyordu. Cumhurbaşkanı'nın tatilini fırsat bilip kendisi de Tokat'ın Erbaa ilçesinde bulunan eşi ve çocuklarını 11 Temmuz'da ziyarete gitti, 14 Temmuz saat 11.30 civarında

Ankara'ya döndü. O gün Muhafız Alay Komutanı Kutsi Barış ile görüştü. 15 Temmuz'da gece tatbikat olacağını, kimlerin katılabileceğini söyledi. Albay Yazıcı da, astsubaylar Selami Darıcan ve Atahan Tatar'ın katılabileceğini belirtti.

Cuma günü saat 11.30'da evden çıktı, Kutsi Barış ile birlikte Cumhurbaşkanlığı Alay Komutanlığı Sosyal Tesisleri'nde kahvaltı yaptılar. Kahvaltı sırasında Alay Komutanı Kutsi Barış, "Cumhurbaşkanı Okluk Koyu'nda mı tatil yapıyor?" dedi. Albay Ali Yazıcı ise Marmaris'te Grand Yazıcı Otel'de tatil yaptığını söyledi. Konu orada kapanmamıştı.

Kahvaltıdan sonra Başyaver Ali Yazıcı, Karacı Yaver Mete Yarbayı, Havacı Yaver Erkan Binbaşı'yı aradı. Cumhurbaşkanlığı'nın Grand Yazıcı Otel'de mi yoksa Otluk Koyu'nda mı tatilde olduğunu sordu. Otluk Koyu'nda olduğunu ancak Grand Yazıcı'ya döndüğünü söylediler.

15 Temmuz saat 11.30 civarıydı. Akşam yapılacak olan tatbikatla ilgili Kutsi Barış bir şey söylemedi. Saat 12.30 sıralarında kahvaltıdan ayrılıp evine döndü. Saat 16.30'a kadar evindeydi. Yola çıkacağı için hazırlık yaptı. Kendisine tahsis edilmiş olan otomobille Muhafız Alayı kapısından çıkacağı sırada avlunun içinde sivil bir vatandaş yanına geldi. Yarbay olduğunu, Antalya'ya gideceğini söyledi.

Ali Albay, kendisinin de Antalya'ya gideceğini belirtti, sivil kişinin "Beni de götürür müsün?" demesi üzerine "Tamam, hadi atla" karşılığını verdi. Otomobile binen kişi adının Emin olduğunu söyledi. Ali Albay, Cumhurbaşkanlığı'nın Antalya'da Messi'nin de katılacağı bir futbol etkinliğine katılacak olması nedeniyle orada hazır bulunmak istiyordu. Ancak Cumhurbaşkanlığı'nın programı "önce İstanbul'a uğramak" şeklinde değişseydi Ali Yazıcı da o yoldan Marmaris ya da İstanbul'a dönecekti.

Herkes Başyaver'i arıyor: Ne oluyor Ali Albayım?

Saat 21.30 sıralarında, "Haberler duyuyorum, ne oluyor, Albayım?" dedi. Başyaver, "bilmediğini" ama araştıracağını söyledi. Az sonra Başdanışman Davut Kavranoglu aradı. Ankara Çankaya Köşkü'ndeki Albay Atahan Tatar aradığında silahların patladığını söyleyince, oradan ayrılmasını istedi.

Çok geçmedi, Cumhurbaşkanı Özel Kalem Müdürü Hasan Doğan, Marmaris'ten aradı. O da "Ne oluyor?" dedi. Başyaver ona da "Ben de bilmiyorum, bir araştırayım" karşılığını verdi. Pro-

tokol Şube Müdürü Alparslan Acarsoy saat 23.00 sıralarında Antalya'dan aradı, "Buraya gelme, buralar karışık, gelmenin anlamı kalmadı" dedi. Herkes bir şey söylüyordu. Cumhurbaşkanı'nın fizyoterapisti Ahmet Çotuk da Marmaris'ten aradı. O da neler olduğunu belirtiyor, darbe teşebbüsü olduğunu, bunun emir zinciri içerisinde olup olmadığını, Hulusi Akar'ın da nerede olduğunu soruyordu.

Genelkurmay Başkanı'nun Emir Subayı Yarbay Levent Türkkan'ı cep telefonundan aradı ama ulaşamadı. Aradan kısa süre geçmişti, telefonda fizyoterapist Ahmet Çotuk vardı. Ali Albay, Yarbay Levent Türkkan'ın telefonunun kapalı olduğunu, Hulusi Paşa'nın durumunu da soramadığını anlattı. Çotuk, "Albayım, sen ne düşünüyorsun?" sorusu karşısında önce düşündü ve şu karşılığı verdi:

"Bu işin içinde ben yokum. Hulusi Paşa'nın bu işin içinde olduğunu sanmıyorum."

Bu konuşmaları yaparken İzmir yoluna doğru döndü. Yanında bulunan sivil giyimli yarbaya, "İzmir, Çiğli'deki 2. Hava Üs Komutanlığı'na en yakın askeri birliğe gidelim" dedi. Çiğli'ye geldiklerinde saat 01.00 civarıydı. Birliğin nizamîyesindeki asker, "niçin geldiklerini" sordu. Onlara Türkiye'de darbe olduğunu, geceyi güvenli diye burada geçirmek istediklerini belirttiler.

Televizyonda darbe girişimiyle ilgili haberler aralıksız veriliyordu. Ali Albay, televizyonu izlerken uyuyakaldı. Sabah 07.30'da Ankara'ya doğru yola çıktı. Danışman Yiğit Bulut, ardından Cumhurbaşkanlığı Basın Danışmanı Lütfullah Göktaş arka arkaya aradı. Onlar da İstanbul'a gelmesinin daha uygun olacağını söylediler.

O saate kadar Ali Albay, Cumhurbaşkanı'nı telefonla aramamıştı. Lütfullah Göktaş, "Tüh, keşke arasaydın" dedi. Bunun üzerine Ali Yazıcı, Ankara yerine İstanbul'a gitmeye karar verdi. İstanbul yoluna döndükten bir süre sonra Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreter Yardımcısı Nadir Alparslan aradı. İstanbul'a değil, Ankara'ya gelmesinin uygun olacağını söyledi. Bunun üzerine İstanbul yolundan tekrar Ankara yönüne döndü. Lojmana geldiğinde saat 22.30'u gösteriyordu. Üzerini değiştirdi. Beştepe'ye gitmek için yola çıktı. Vatandaşlarla birlikte o da kornaya basıyordu.

Soruşturmayı yürüten cumhuriyet savcısı, Ali Yazıcı Albay'a, "Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri, danışmanlar, Özel Kalem Müdürü Hasan Doğan, Fizyoterapist Ahmet Çotuk sizi arayıp 'Darbe mi oluyor, hiyerarşi içerisinde mi oluyor?' şeklinde sorular sormalarına ve yardım talep etmelerine rağmen sadece Genelkurmay Başkanı emir subayı ve darbeden tutuklanan Levent

Türkkan'ı arayıp onun dışında herhangi bir araştırma yapmayıp Cumhurbaşkanı'nın yakınındakilerin taleplerine cevap vermesinin nedeni"ni merak ediyordu. Albay Yazıcı bu konuda şöyle dedi;

"O sırada darbe girişimi olduğu için ben Cumhurbaşkanlığı Özel Kalem Müdürü Hasan Doğan'a, Genel Sekreter Fahri Kasırga'ya dönüş yapmadım. Sadece Ahmet Çotuk ile görüştümde Levent Türkkan'a telefonu kapalı olduğu için ulaşamadığımı söyledim."

Peki, darbe girişimi olduğunu öğrendikten sonra Antalya'daki Protokol Müdürü Alparslan Acarsoy, "Antalya'ya gelmene gerek yok" dedikten sonra neden Marmaris'e değil de İzmir'e gitmişti? Yazıcı bu konuda, "Marmaris civarlarının karışık olduğunu öğrendiğim için en yakın askeri birliğe teslim olmak amacıyla İzmir-Çiğli'de bulunan komutanlığa gittim" karşılığını veriyordu.

Peki, daha yakinken neden Afyon, Burdur, Denizli, Manisa, Kütahya'da bulunan askeri birliklere gitmemiş de, Çiğli'ye gitmişti. Albay bunun gerekçesini de "Aracımda bulunan daha önceden tanımadığım, isminin araçta Emin olduğunu, rütbesinin yarbay olduğunu sonradan öğrendiğim şahıs 'İzmir Çiğli 2. Hava Üst Komutanlığı'na gidelim' dediği için oraya gittim. Keşke, Emin Yarbay'ı arabadan indirseydim de Çiğli yerine Marmaris'e gitseydim. Böyle yapmamakla büyük hata yaptım" görüşündeydi.

Darbe girişimini öğrendikten sonra İzmir Çiğli 2. Hava Üst Komutanlığı'na teslim olduktan sonra, askeri birlikte televizyonlarda darbe girişimini gördükten sonra, Cumhurbaşkanı'nu neden aramamış, güvenliğinin yerinde olup olmadığını, güvenlik tedbirleriyle ilgili neler yapabileceğini neden sormamıştı? Başyaver'in bu soruya vereceği mantıklı bir cevabı yoktu.

Başyaver: Eğer uçağın kodunu sorduysam, beni idam etsinler

Başyaver Ali Yazıcı'nın, Cumhurbaşkanı Marmaris'ten ayrıldıktan hemen önce ya da ayrıldığı sırada bindiği ya da bineceği uçağın kodunu helikopter pilotlarından birine sorup sormadığı da araştırma konusuydu. Başyaver asla kimseye sormadığını öne sürüyor, böyle bir durumun ispatı halinde her türlü cezaya razı olduğunu kaydediyordu.

Askeri okullarda okuduğu yıllarda Fethullah Gülen'le hiç görüşmediğini, evlerinde kalmadığını, "cemaat abisi"ni tanıma-

dığını üstüne basarak söylüyor, Fethullah Gülen'in terör örgütü lideri olduğunu vurguluyordu. Darbe girişimi sırasında Cumhurbaşkanı'nı korumakla görevli olmasına rağmen Cumhurbaşkanı'nın yanına gitmek yerine askeri birliğe gitmeyi tercih etmesi de soru işaretiydi. Bu konuda yanlış yaptığını belirtiyor ve pişmanlık duyduğunu ekliyordu. Hakkında bazı suçlamalar vardı. Onları şöyle cevaplandırırdı:

Ben darbe girişiminin içinde olduğumu kabul etmiyorum. Fethullah girişiminin içinde değilim. Eşim Ankara-Altındağ ilçesinde Matematik öğretmenidir. Ben Trabzonluyum. Eşimle İstanbul'da tanıştık. Eşim de İstanbul'da Zeytinburnu'nda, ben İstanbul-Dudullu'da oturuyordum. Eşimle doğum günü partisinde tanıştık ve evlendik. Beni Fethullah Gülen cemaati evlendirmede. O grupta da benim herhangi bir ilgim yoktur. Suçlamaları kabul etmiyorum.

Ben Cumhurbaşkanı'nın bineceği uçağın kodunu sormadım. Sordumsa ve birine verdimse beni idam etsinler. Yok, sormayıp vermemişsem serbest bırakılmayı talep diyorum. Ancak darbe girişimi sırasında yanlış tercihler yaptığını, Cumhurbaşkanı'nın yanına gitmeyip İzmir'e gitmekle hatalı olduğumu kabul ediyorum. Cumhurbaşkanı'nın kaldığı yer Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alay Komutanı Kutsi Barış tarafından sorulunca ona otelin adını söylemekle hata ettiğimi kabul ediyorum. Suçsuzum, başka diyeceğim yoktur.

Tuğgeneral Sönmezateş'e "Cumhurbaşkanı'nı yakalayıp getirme" görevi verdiler

Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nda tuğgeneral rütbesiyle Müşterek Hedef Analiz Yönetim Başkanı olarak görev yapıyordu. Pilot değil, Hava Piyade Subayıydı. Son dönemde Süleyman Şah Türbesi'nin taşınması, Musul'daki rehine operasyonlarını gerçekleştiren, PKK ile ilgili hazırlıkları yapan bir bölüm. Bu çalışmayı yaparken MİT ve Özel Kuvvetler'le PKK konusunda her hafta standart toplantılar yapıyorlardı. Aralarında güvene dayalı güçlü bir bağları var. Tuğgeneral Semih Terzi de devamlı çalışıp görüştüğü komutanlardan biri.

11 Temmuz 2016 tarihinde Milsee olarak adlandırılan güvenli hattan her zaman olduğu gibi yine Semih Terzi Paşa, Tuğgeneral Gökhan Şahin Sönmezateş'i aradı. Ancak bu sefer PKK ile ilgili konuşmadı. Ülkenin zor günler geçirdiğini, durumdan rahatsızlık duyduğunu, kendisi gibi düşünüp düşünmediğini sordu. "İhtilal" demedi ama bu jargonun ihtilali çağrıştırdığını Sönmezateş de biliyordu. Güvenli hattan aralarındaki konuşma şöyle devam etti:

– Başka kimler sizin gibi düşünüyor?

– Düşünen çok.

– Özel Kuvvetler Komutanı Zekai Aksakallı Paşa, Genelkurmay Başkanı, diğer kuvvet komutanları da bu düşünceye destek veriyor mu?

– Evet, onlar da bu şekilde düşünüyor.

Bu konuşmayı yaptıktan sonra Tuğgeneral Gökhan Şahin Sönmezateş'in aklına 2005 yılında yaşanan bir olay geldi. Erge-
nekon ve Balyoz soruşturmaları henüz başlamamıştı. 1993 mezu-
nu Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nda görevli N. Y. benzer bir öne-
riyle gelmişti. Sönmezateş, ona üst kademelerin, özellikle komu-
tanı Tümgenerali Volkan Tiryakiler'in bu düşünceye destek ve-

rip vermediğini sordu. O da “üst kademenin ve Volkan Paşa’nın destek vermediğini, Mustafa Kemal’in yaptığı gibi genç bir hareket olacağını” söyledi. Ancak Sönmezates, bu öneriyi hiyerarşik bir yapıya, emir komuta zincirine dayanmaması nedeniyle kabul etmemiştir.

13 Temmuz 2016 tarihinde aynı güvenli hat üzerinden Semih Terzi Paşa, Sönmezates’i aradı, “bu işin nasıl olacağına” ilişkin sorular yöneltti. Terzi ise şunları söylüyordu:

Çok fazla detaya girilmesine gerek yok. Bu plan açığa çıkmamalı. Herkesin bu plan dahilinde farklı bir görevi var. Sen de farklı bir görev yürüteceksin. Bu kalkışma geçmiştekilere benzer olacak. Ancak çok hızlı bir şekilde gerçekleşecek. Cumhurbaşkanı ve kabine üyeleri öncelikle alınıp mahkemelere sevk edilecek. Yargılama konuları da çözüm sürecindeki yapılan hatalar ile rüşvet gibi iddialar olacak. Halk da onların gerçek yüzünü bu sayede anlayacak. Açık söylemek gerekirse senin görevin, Cumhurbaşkanı her nerede bulunuyor ise onu oradan alıp refakatçi olarak onu Ankara’ya getirmektir.

Kendisine söylendiği gibi 14 Temmuz’da uçakla İstanbul’dan Ankara’ya geçti. Bu uçuşunu Türk Hava Yolları ile gerçekleştirdi. O gece Hava Harp Okulu misafirhanesinde kaldı. Semih Paşa, kendisine Özel Kuvvetler’den bir binbaşının gelip operasyonun detaylarıyla ilgili bilgi vereceğini söylemişti. Sönmezates, o binbaşığı bekliyordu. 15 Temmuz sabahı yanına gelen kişi kendisini “İsmail” diye tanıtmıştı. Ancak, o kişinin gerçek adının Şükrü Seymen olduğunu sonradan kendisine gösterilen fotoğraftan anladı.

Cumhurbaşkanı’nı alacak tim, helikopterle Çiğli Üssü’ne geliyor

Şükrü Seymen Binbaşı, Cumhurbaşkanı’nın herkesten gizli bir şekilde Marmaris’te tatil yapmakta olduğunu, çok az korumasının bulunduğunu, çatışmanın beklenmediğini, kendisini 50-60 kişilik bir grupla almayı planladıklarını, 15 Temmuz 2016 gecesi Çiğli’den hareketle operasyona başlayacağını söyledi. Cumhurbaşkanı’nın, Marmaris’teki yerinin teyidine çalışıldığını da belirtti. Sönmezates Paşa’nın, binbaşı ile ortak bağlantısı Semih Terzi Paşa’ydı. Kendisi de Özel Kuvvetler’de tugay komutanı ve kuvvetin ikinci ada-

mydı. Özel Kuvvetler'in komutanı olan Zekai Aksakallı Paşa ile bu konuyu hiç görüşmedi. Kendisini 12 Temmuz'da aramıştı ama ulaşamamıştı. Bunu da doğal karşılamıştı. Çünkü sürekli operasyonlar nedeniyle yurtdışına gidiyordu.

Sönmezateş, Şükrü Binbaşı ile ayrıldıktan sonra saat 14.00'te Türk Hava Yolları uçağıyla İstanbul Atatürk Havaalanı'na, oradan İzmir'e uçtu. Kendisini Havacı Üsteğmen Burak karşıladı. (Üsteğmen Burak'ı sonradan soruşturma dosyasında bulunan fotoğraftan teşhis edecekti.) Birlikte Çiğli 2. Ana Jet Üssü'ne gittiler. Üs Komutanı Kubilay Selçuk orada değildi. Üssün ikinci adamı olan Ramazan Elmas Albay'ın yanına gitti.

Çiğli'ye gelirken üniformasını almamıştı. Ankara'da bulunan emir astsubayı Başçavuş Yakup Atlı'ya telefon etti, üniformasını alıp araçla İzmir'e getirmesini istedi. Ne yapsın astsubay, verilen emri yerine getirdi, üniformayı Ankara'dan İzmir'e getirdi. Sönmezateş, o günlerde yıllık izindeydi. Astsubayın, darbe planından haberi yoktu. Ancak, bazı şeylerden şüpheleniyor "Neler oluyor Komutanım?" diye soruyordu.

Ramazan Elmas Albay'a özel bir görevin olduğunu İstanbul'dan helikopterlerle Özel Kuvvetler personelinin geleceğini, buradaki Muharebe Arama Kurtarma (MAK) ekibi ile birlikte özel bir yere gideceğini söyledi. Cumhurbaşkanı'na ilişkin plandan bahsetmedi. Genelde bu söylem yapıldığında PKK'ya ilişkin bir operasyon olacağı anlaşıldı. Çünkü komutan PKK ile ilgili operasyonlar yürüttüğü için karşı tarafın böyle anlayacağını tahmin ediyordu.

Ramazan Albay'ın odasına MAK Komutanı Binbaşı Taner Berber'i çağırdı. Ona MAK ekibinin malzemelerini hazırlamasını, ayrıca Özel Kuvvetler Komutanlığı'na ait personelin de geleceğini, onların malzeme ihtiyacı olabileceğini söyledi ve hazırlıklı olmasını istedi. Kendisi emri aldıktan sonra Özel Kuvvetler'in gelmesini beklemeye başladı. İstanbul'dan beklenen helikopter saat 22.00 civarında indi.

Sönmezateş, o sırada malzemelikte emir astsubayının yardımıyla üniformasının üzerine MAK'a ait malzeme ve teçhizatı kuşanıyordu. Özel ekibin içinde 2 SAT (Sualtı Taarruz) personeli de bulunuyordu.

Şükrü Binbaşı 14 kişinin geldiğini söyledi. Pilotlar hariç olmak üzere MAK ekipleri ile birlikte 27-28 kişilik bir güç oluşturmuştu. Bu beklentisinin yarısıydı. Şükrü Binbaşı'ya bu işin bu sayıyla gerçekleşip gerçekleşemeyeceğini sordu. Binbaşı,

Cumhurbaşkanı'nın yanında 3-4 kişilik bir koruma ekibinin olduğunu, tatil modunda olduklarını, Özel Kuvvetler'in operasyonu gerçekleştireceğini, MAK ekibinin ise geri emniyeti alacağını, dolayısıyla sayının yeterli olduğunu söyledi.

Belirtilen saatte TSK içindeki bir grubun kalkışma eylemine başladığına ilişkin sosyal medyada haberler çıkmaya başlamıştı. Herhangi bir vatandaşın bu bilgiye ulaşma imkânı varken, Cumhurbaşkanı'nın, danışman ya da korumalarının böyle bir bilgidenden habersiz olması beklenemezdi.

Bu hazırlık sırasında tüm personelin cep telefonlarını kapattırdı. Çünkü operasyona konsantre olmalarını istiyordu. Saat 22.30 civarında emir astsubayı yanına geldi, "TSK'nın ülke bütününde yönetime el koyduğunu Genelkurmay sitesi üzerinden açıkladığını" söyledi.

Sönmezates, operasyonun daha rahat olacağını ve işlerin yolunda gittiğini düşündü. Kendisi henüz cep telefonunu kapatmamıştı. O sırada yıllık izinde olan Korgeneral Yılmaz Özkaya, Sönmezates'i aradı, Ankara'da bir hareketliliğin olduğunu, olanlardan haberinin olup olmadığını sordu. Komutan ise Ankara dışında olduğunu, öğrenince kendisine haber vereceğini söyledi ve yaptığı hazırlıklardan söz etmedi.

Operasyona katılacak MAK ekibi ile Özel Kuvvetleri bir araya topladı. Bu sırada pilotlar ve diğer uçuş ekibi orada yoktu. Onlar pistte bekliyordu. Depoda bulunan her iki ekibe hitap etti, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ülke bütününde yönetime el koyduğunu, bundan sonraki emirlerin Genelkurmay Başkanı tarafından verileceğini duyurdu. Hem General Semih Terzi'nin telefondaki sözleri hem de Genelkurmay'ın internet sitesinde yapılan bu açıklama üzerine, Sönmezates'te taşlar yerine oturdu ve bu girişimi Genelkurmay Başkanı ile birlikte tüm kuvvet komutanlarının desteklediğini düşündü.

Toplanan ekibe, görevde Şükrü Binbaşı'nın emri altında olduklarını söyledi. Çünkü o aşağıya inip operasyonu gerçekleştirecekti. Sönmezates ise helikopterde kalacaktı. Helikopterle yukarıdan aşağıda yaşanan olayları daha net bir şekilde görecekti, Şükrü Binbaşı ile telsiz irtibatı kuracaktı. Ayrıca aşağı inse kendisini de 3-4 personel koruyacaktı. Operasyonu gerçekleştirecek kişi sayısı az olduğundan bu durum da ilave bir eksiklik oluşturacaktı. Yine operasyon öncesi pilot da helikopterde kalmasının daha uygun olacağını söyledi.

“Komutanım yanlış bir şey yapmıyoruz değil mi?”

MAK personeline operasyonun mahremini yani alınacak kişinin Cumhurbaşkanı olduğunu hiç söylemedi. Zaten onlar “dış kuşak” emniyeti alacaklardı ve onlar için gereksiz bir bilgiydi. Özel Kuvvetler’den de kimseye bu durumu söylemedi. Acaba Şükrü Binbaşı söylemiş miydi? Onu da bilmiyordu. Sönmezateş Paşa’nın bulunduğu helikopterin teknisyeni uçuş sırasında olağandışı bir durum olduğunu fark etti, “Komutanım, yanlış bir şey yapmıyoruz değil mi?” dedi. Ona, yanlış bir şey yapmadığını söyledi.

Operasyona katılanlar, hedefinin Cumhurbaşkanı olduğundan haberdar değildi. Cumhurbaşkanı’nın yakalanıp helikoptere alınması halinde operasyon ekibi, pilot, teknisyenler tarafından muhavemet gösterilme riski de vardı. Sorgu sırasında Sönmezateş’e asıl hedefin Cumhurbaşkanı’nın öldürülmesi olup olmadığı soruldu. Sönmezateş şunları söyledi:

Bir suikast kararı olsaydı, kolaylıkla hava unsurlarının saldırısı ile yapılabilirdi. Ancak burada olay canlı bir kişinin alınıp nakledilmesi olayıdır. Kendi personelimizden gelmesi muhtemel bu riski hiç düşünmedik. Biz Cumhurbaşkanı’nı alıp helikopterle Dalaman’a indirip, oradan uçakla Ankara’ya götürüp Akıncı Hava Üssü’ne teslim edecektik. İsim olarak kime teslim edeceğimi bilmiyordum. Benim görevim bu uçuş sürecinde Cumhurbaşkanı’na refakat etmektir.

Çiğli’de uzunca bir süre talimat bekledik. Ben bu süreçte askeri hat üzerinden doğrudan Akıncı Hava Üssü’nü arayarak soyadını bilmediğim isminin Hüseyin olduğunu söyleyen bir yarbay ile görüştüm. Kendisi bana yerin belli olmadığını, beklemede kalmamı söyledi. Şükrü ile görüştüğümde o da bana ayrı bilgiyi verdi. Yaklaşık iki saat kadar bekledik.

Saat 01.00-01.30 civarında Şükrü Binbaşı cep telefonundan operasyonun yapılacağı bilgisini aldı. Operasyon yeri ile ilgili iki alternatif vardı. Bunlardan biri Turgut Özal zamanında yapılan Gökova Körfezi’nde bulunan Okluk Koyu’ndaki yazlık, diğeri ise Marmaris İçmeler mevkiindeki Grand Yazıcı Otel’di. İki yer arasında git gel yaşıyorduk. Tabii ki buna biz karar vermiyorduk. Bize gelen bilgi üzerine git-gelleri yaşıyorduk.

Cumhurbaşkanı’nın otelde olduğunu öğrenince Google üzerinden edindiğimiz hava haritası üzerinde çalışma yaptık. Helikopterlere bindik. Helikopterler çalıştıktan sonra Şükrü Binbaşı yaruma ge-

lerek görevin iptal olduğunu söyledi. Hepimiz yeniden çalışır vaziyetteki helikopterlerin içerisinde beklemeye başladık. Bu görev için iki Cougar ve bir Skorsky helikopter içerisinde beklemekteydik.

O esnada göreve gelmek istemeyen iki pilot olduğunu ben sonradan öğrendim. Olay anında bu duruma vakıf değildim. Daha sonra indiğimizde bu durumu bana pilot anlattı. Benim için çok önemli bir detay değildi, önemli olan personelin tamamının belirtilen noktaya nakledilebilmesiydi. 3 helikopterle bu iş için yeterli idi.

Helikopterlerde beklerken yaklaşık yarım saat kadar vakit kaybettik. Yakıt konusunda bizi sıkıntıya sokan ana sebep bu oldu. Yarım saat kadar sonra Şükrü Binbaşı yeniden operasyona başlayacağımızı söyleyince havalandık.

Saat 02.15-02.30 civarıydı. Yaklaşık 1 saat veya 1 saat 15 dakikalık uçuş sonucu saat 03.30-03.45 civarında otelin bulunduğu yere geldiler. Plana göre önce Sönmezatesi'nin içinde bulunduğu helikopter inecekti. Ancak iniş aşamasında kalkan tozlar nedeniyle helikopter tekrar yükseldi. Arkadaki helikopterler otele 300 metre uzaklıkta bulunan otluk bir alana inip personeli bıraktı. Sönmezatesi'nin içinde bulunduğu helikopter ise üçüncü sırada indi.

Bu aşamada ne helikopterden ne de yere iniş yapan personel den ateş eden olmadı. Zaten saat itibarıyla etrafta kimse de yoktu. Plana göre bu operasyon en fazla 30 dakika bitirilecekti. Ancak Cumhurbaşkanı'nın hangi villada olduğunu bilmiyorlardı. Sürenin biraz daha uzayabileceği de hesaba katılmıştı. İfadelere göre, hedefte sadece Cumhurbaşkanı'nın sağ olarak alınması öngörülmüştü. Yanında oğlu, eşi veya diğer akrabaları olsa bile sadece Cumhurbaşkanı'nı alacaklardı. Cumhurbaşkanı'nın yanında bakanlar varsa, onları da götürmeyi planlıyorlardı.

Şükrü Binbaşı'ya, operasyon öncesinde karşı konulma olması halinde ne yapacaklarını sordu. Binbaşı, öncelikle "yat" komutu vereceklerini, uymayıp mukavemet edilmesi halinde önce belden aşağı ateş ederek yaralama yoluyla mukavemet edeni etkisiz hale getirmeyi planladıklarını söyledi.

Helikopterdeki yakıtlar kritik seviyeye düşünce pilotun önerisiyle bir helikopterin otel üzerinde sabit kalmasına, diğerlerinin ise sırayla yakıt ikmali yapıp geri dönmelerine karar verildi. Skorsky az yakıt aldığı için öncelikle o Dalaman'a gitti. Arkasından ise diğer helikopterler. Plana göre Dalaman'a gidilecek, bir engel olmaksızın yakıt alınabilecekti.

Helikopterle bekleme yaparken aşağıda çatışma yaşanmamıştı. Bu sırada pilot Dalaman'dan yakıt alamayacaklarını, Dalaman'da kendilerini beklemesi gereken uçağın da olmadığını söyledi. Tek alternatifin İmsık Meydanı'na inmekti. Sönmezates, Şükrü Binbaşı ile telsiz irtibatı kurmaya çalışıyordu. Ancak tesisat çok yetersiz olduğundan cep telefonları üzerinden açık bağlantı kuruldu. Binbaşı, villayı bulduklarını, Cumhurbaşkanlığı korumalarına ulaştıklarını ancak Cumhurbaşkanı'nın oradan ayrılmış olduğunu söyledi. Onları, indirdikleri yerde inip beklemeye başladılar.

Yerdeki askerler helikoptere gelemedi. Biraz daha beklediler. Pilot da yakıtın çok kritik seviyede olduğunu ve mutlaka kalkılması gerektiğini söyledi. Başka çare olmadığından askerleri beklemekten vazgeçildi ve İmsık Meydanı'na gidildi. Cougar helikopter de aynı zamanda oraya iniş yaptı.

Hemen yakıt alıp dönerek timin alınması talimatı verdi. Şükrü Binbaşı da telefon etti ve bir saatten önce gelebileceklerini söyledi. Pilotlar yakıt ikmalini sağlamak üzere orada bulunan bir binaya geçti. Komutan ise teknisyen ve askerlerle kaldı. Yaklaşık yarım saat geçmesine rağmen pilotlar dönmeyince onların bulunduğu binaya gidip neler olduğunu sordu. İnilen meydanın nöbetçi subayı yakıt ikmal yapacak uzmanın garnizon dışında olduğunu, tankerlerin de arızalı olduğunu söyledi. Sönmezates de uçuş teknisyenlerinin yardım ederek bu sorunu çözebileceklerini belirtti, tankerin başına gidip çalıştırdı. Ancak lastiği patlak olduğu için onu helikopterlerin yanına götürmedi.

“Bu kayıtlara geçsin: Bizi oraya gönderen irade, Cumhurbaşkanı'nın orada olmadığını biliyordu”

Bu sırada meydanın nöbetçi subayı uçakların şehirleri bombaladığını söyledi. Komutan şaşırarak, bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı. O sırada Skorsky alana iniş yaptı ve içinde yaralı olduğu bilgisini aldı. O anda yapılacak en doğru işin planı iptal ederek Çiğli'ye dönmek olduğunu düşündü. Uçuş öncesi emir astsubayı aradı, polislerin Çiğli Üssü'ne gelip Albay Ramazan Elmas'ı almak istediklerini söyledi. Sönmezates ise kendisi gelmeden polislerin içeriye alınmamasını istiyordu. Alçak uçuşla Çiğli'ye yöneldiler.

Hava aydınlanmaya başlamıştı. Çiğli'ye iniş yaptılar. Yaralıyı revire götürme talimatı verdi. Durumu anlamak için Ramazan Albay'ın odasına gittiğinde emir astsubayı, Ramazan Albay'ın mukavemetsiz teslim olduğunu söyledi. Televizyon açıktı. İlk defa

uçakların sivil halkı bombaladığını, tankların sivil halka ateş edişinin görüntülerini izledi. Akıncı'yı aradı, ama telefona kimse cevap vermiyordu.

Sorgusu sırasında savcı, "Darbenin kansız olacağını mı düşünüyordunuz?" diye sordu. Sönmezates'in cevabı şöyle oldu:

Evet. Türkiye'de daha önce de darbe olmuştur. Elbette ki darbe sırasında tank da çıkmıştır. Uçaklar da uçmuştur. Ancak bunların her biri caydırıcı amaçlıdır. Sivillere yönelik böyle bir eylem olabileceğini, vahşi bir eylem olabileceğini düşünmem mümkün değildir. Ben yıllarca PKK'ya karşı mücadele ettim. O mücadelede dahi tek bir sivilin zarar görmemesi için bir terörist, sivil bir evden 300 metre uzaklaşmadıkça ateş etmedim. Şunun kayıtlara geçmesini istiyorum. Bize bu görevi veren irade bizi oraya gönderirken Cumhurbaşkanı'nın orada olmadığını bilerek bizi gönderdi. Tek amaçları Cumhurbaşkanı'na yönelik de bir operasyon yapılmasını sağlamaktır.

Bizim Çiğli'den kalkış yaptığımız saat 02.30'da Cumhurbaşkanı zaten Marmaris'te değilmiş. Biz uçuşta iken dahi merkez bu bilgiye vâkıftı. Bu görevi iptal ettirebilirdi. Ancak böyle bir bilgiyi bizimle paylaşmadı. Ben neyle yargılanacağımı, neyle cezalandırabileceğimi biliyorum. Ama büyük fotoğraftan haberim yoktu. Sadece kendi görev tanımım içerisinde bilgi sahibi idim. Bunun bir faydası yok biliyorum. Ancak, bizi oraya gönderen kişiler tarafından kullanıldığımızı düşünüyorum.

Böyle bir kalkışma eylemini kim ve niçin planladı?

Öğrendiğim kadarı ile kuvvet komutanlarının hepsi tutuklanmış, bu operasyonun bir TSK operasyonu olmadığını gösterir. Bu operasyonda komuta hiyerarşisi bulunmuyordu. Başarısız olmasının ilk sebebi budur. Öte yandan TSK'dan hiçbir görevli kendisine verilen Meclis'i bombalama, polis binalarını bombalama, sivillere ateş etme gibi bir eylemi kabul edemez. Dolayısıyla bunun bambaşka bir yapı tarafından planlandığını ve sahneye konulduğunu düşünüyorum. Bu yapının yurt dışı ile de ilgisi olduğundan eminim.

Ben 2015 yılında Hava Kuvvetleri İstihbarat Daire Başkanlığı'na 7 ay süre ile vekâlet ettim. Bu süreçte FETÖ/PDY içinde bulunduğunu düşündüğüm yaklaşık 700 rütbelinin isimlerini araştırma yapmak üzere Genelkurmay üzerinden MİT'e ve emniyete sorulmak üzere bizzat ben verdim. Oradaki isimlerle karşılaştırdığım-

da ve operasyon sonrasındaki isimleri karşılaştırdığımda darbe teşebbüsüyle ilgili isimleri geçen Hakan Evrim, Kubilay Selçuk, Sami Özata, Deniz Karatepe gibi isimlerin tamamının benim göndermiş olduğum 700 kişilik liste içinde olduğunu hatırlıyorum. Ancak emniyet ve MİT'ten bize yani daire başkanlığımıza bu araştırma sonucuna ilişkin herhangi bir rapor gelmedi.

MİT'ten gelen bu bilgiler sadece kuvvet komutanları ve daha üst seviyedeki komutanlar tarafından bilinmektedir. 2015 yılı YAŞ toplantısı öncesinde MİT'ten gelen raporlar kuvvet komutanları ve üst komutanlar tarafından biliniyordu. Ancak bu komutanlık seviyesinden bize intikal eden bir rapor olmadı. Benim verdiğim raporun içerisinde 20-22 kişilik bir general listesi bulunmakta idi. Kaldı ki bu sayının tespitinden sonra da çeşitli ihbarlar yoluyla bazı generallerin Fethullahçı olduğuna dair iddialar bize ulaşmaya başladı.

Ben de Hava Kuvvetleri Komutanı'yla görüşerek sadece bizim listemizin değil terfiye girecek tüm kurmay albay ve generallerin listesinin MİT'e ve emniyete gönderilerek araştırılmasını sağladım. Amacım, bu listede yer almayıp da Fethullahçı yapıyla ilişkisi olan kişiler var ise onların tespit edilip terfi etmelerinin önüne geçmekti. 2015 yılı YAŞ toplantısı neticesinde bu kişilerden terfi edenler de oldu, emekliliğe sevk edilenler de oldu, ancak ihraç edilen olmadı. Dolayısı ile bu toplantıda Fethullahçı yapıya karşı önlem alındığını düşünmüyorum. Bu hususun ifademde yer almasını istiyorum.

Savcı, "Fethullah Gülen'in başkanlığındaki FETÖ/PDY terör örgütü ile bir ilgisi, bağı veya bu örgüte bir sempatisi" olup olmadığı sordu. Sönmezates'in cevabı şöyle oldu:

Benim veya eşimin veya yakın kuşak akrabalarımızın hiçbirisinde bu örgüt ile bu şekilde ilgisi, bağı veya sempatisi olan kimse bulunmamaktadır. Büyük kızım şu an TOBB Üniversitesi'nde okumakta, küçük kızım ise Ankara ilinde özel Anafartalar Koleji'nde okumaktadır. Her iki okulun da cemaatle herhangi bir ilgisi bulunmamaktadır.

Kalkışmanın başarılı olması halinde oluşacak yeni yapılanmada kendisine hangi görev verilecekti? Bunu önceden bilmiyordu. Gözaltına alındıktan sonra Ankara Terörle Mücadele Şubesi'nde, isminin MİT Müsteşarlığı için geçtiğini söylediler. Artık bunun hayali bile olmayacaktı. Düşündü, "İfademe şu bölümü eklemenizi rica ediyorum" dedi ve ekledi:

Suçumun farkındayım. Bu kadar vahşice eylem yapan insanların oyununa gelmiş olmak ya da bu plan içinde bir yerde olmaktan dolayı pişmanım. Bu insanlık dışı olayların hiçbirini tasvip etmiyorum. Zaten benim olayı bıraktığım nokta o noktadır. Ben bu olayları öğrendikten sonra resmi üniformamı çıkarttım ve Ankara'ya döndüm.

“Darbeciler”, Cumhurbaşkanı’nın uçağını niçin bulamadı?

Darbeciler, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ı bulamamıştı. Cumhurbaşkanı, ilk CNN Türk Ankara Temsilcisi Hande Fırat’ın programına katıldı, halkın sokağa çıkmasını, darbe-ye karşı direnmesini istedi. Cumhurbaşkanı’nın darbecilerin eli-ne geçmemesi büyük memnunluk yaratmıştı. Erdoğan’ın, ardından Başbakan’ın çağrısının ardından hava değişmeye başlamış, darbecilerin umudu da kırılmıştı. Darbeciler Cumhurbaşkanı’nın uçağını düşürmek için bir faaliyette bulunmamıştı. Üstelik Cumhurbaşkanı’nın uçağının yerini jetlerin öğrenmesi öyle zor da değildi. Niçin olduğunu bir uzmandan dinledim.

Hava araçları olarak tanımlanan uçak ve helikopterler tüm kalkış ve inişlerini başta hava savunma bildirim merkezi olmak üzere Hava Kuvvetleri Harekât Merkezi’ne ve hava aracının kalkış ve inişine kadar uçtuğu rota boyunca etkilediği tüm hava meydanla-rını uçuştan önce bilgilendirmek zorunda. Darbe girişimi öncesi yapılan tüm sivil ve askeri uçuşlara kolaylıkla ulaşılabilirdi.

Dalaman ve Bodrum sivil meydanları aynı zamanda da Hava Kuvvetleri yedek hava meydan komutanlığı olarak bünyelerinde askeri hava trafik kontrolörleri bulunduran meydanlardır. Cumhurbaşkanı’nın uçağının park halindeki emniyeti, kalkışındaki bilgiler “terörist uçaklar” a veya varsa onları destekleyen ilgili ünitelere aktarmayarak, Dalaman Hava Meydan Komutanlığı bu kalkışmanın önlenmesinde hayati bir rol oynadı.

Radar izini ulaştırmadılar

Dalaman Hava Meydan Komutanlığı Hava Trafik Personeli, Cumhurbaşkanı’nın uçağını kalkışından itibaren görüyor. “Dost ya da düşman tanımlama sistemi” olarak bilinen IFF kodu ka-

patılsa bile İzmir Radar, Kütahya Radar, Çanakkale Radarı'nın, Cumhurbaşkanı'nın uçağını görmemesi olasılığı da sıfırdır.

Hava Kuvvetleri'nin en önemli Hava üslerinden Eskişehir 1. Hava Harekât Merkezi kendine otomatikman düşen radar izlerini "terörist F-16"lara iletmedi. Ayrıca tüm Hava Kuvvetleri ana meydanlarında bulunan başta Eskişehir Rapcon (radar), Bandırma Rapcon, Balıkesir Rapcon ve Deniz Kuvvetleri'ne ait olan Topel Rapcon rahatlıkla takip edebilecekleri uçağın radar izlerini darbecilere ulaştırmadı.

Olayın tüm yönleriyle aydınlatılabilmesi için o geceki radarlarla "terörist uçaklar" arasındaki konuşmalar da önemli. Yapılan uçuşlarla ilgili radarların Akıncı, Etimesgut, Güvercinlik, ilgili diğer kule ve yaklaşma kontrolleri konuşmalarının başına bir şey gelmeden bunların da kayıt altına alınması gerekiyordu. Biz o gece yapılan telefon konuşmalarından bir bölüm aktaralım:

Darbe girişimi gecesi yapılan bazı telefon konuşmalarının çözümü

Muğla Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 2016/4413 numaralı soruşturma dosyası kapsamında Devlet Hava Meydanları Başmüdürlüğü Smart binası içerisinden alınan kayıtların yapılan inceleme-sinde; söz konusu kayıtlar içerisinde telsiz, telefon ve benzeri iletişim araçları ile yapılmıştı. Bu görüşmelerin birçoğu telsiz frekans görüşmesiydi. Çok sayıda havacılık terimi ve yabancı dillerle yapılan haberleşme olduğundan telsiz görüşmelerinin çözümünü yapmak hemen mümkün olmadı. Toplam 66 adet telefon görüşme kaydı bulundu.

Cumhurbaşkanının TC Ata uçağı havalimanına 16 Temmuz 2016 Cumartesi günü saat 00.40.32'de iniş yaptı. Saat 00.42.58'de 5 numaralı özel alana park etti. Cumhurbaşkanı'nun geliş yaptığı helikopter saat 01.31.29'da limana iniş yaptı. TC Ata uçağının yanına park etti. Cumhurbaşkanı, TC Ata uçağının saat 01.35.43'te 5 numaralı park alanından hareket etti. Saat 01.43.15'te teker kesip havalandığı kamera kayıtlarının incelenmesinden anlaşıldı.

Saptanan görüşmelerin yapılan incelenmesinde; görüşme kayıt saatlerinin tüm dünyada havacılık sektöründe uygulanmakta olan Zulu saati uygulaması olduğu, Türkiye saati ile Zulu saati arasındaki zaman farkının 3 saat olduğu, bu nedenle mevcut kayıtlardaki saatlere 3 saat eklemek suretiyle dikkate alınması gerektiği anlaşıldı.

66 adet telefon görüşmesi incelendi. Kayıtların arasındaki 6 tanesinin dikkate değer olduğu düşünüldü. İşte o konuşmalardan bölümler:

1. 15/07/2016 günü saat 20.39.20 (23.39.20 Türkiye saati) de yapılan 515587 sıra numaralı kaydın incelemesinde:

Birinci Şahıs: Kule Mustafa.

İkinci Şahıs: Selamünaleyküm.

Birinci Şahıs: Aleykümselam Ömer Abi.

(Bundan sonraki kayıtlar Kuledeki Mustafa ve Ömer isimli şahıs arasında geçmektedir.)

Ömer: Askerlerden kim var?

Mustafa: Eee. Bülent Abi var.

Ömer: Kim var?

Mustafa: Bülent Abi var.

Ömer: Telefonla mı konuşuyor? Ne yapıyor o?

Mustafa: Yani işi var abi yaa.

Ömer: Bülent var. Yönetime el koydu mu? Kulenin idaresi şu an onda mı?

Mustafa: Yok yok. Bi şey yok abi, normaliz ya.

Ömer: Haberiniz var değil mi televizyondan?

Mustafa: Tabi canım.

Ömer: Hee... Ne diyor?

Mustafa: Bir şey Yok abi sonra konuşsak olur mu? (Akabinde Bülent isimli şahsa hitaben) Bülent Abi, Ömer Abi konuşmak istiyor... Abi müsait değil şu anda konuşuyor... Daha sonra konuşuruz. Biraz işlerimiz var da. Sıkıntı yok... ama sıkıntı yok...

Ömer: İyisiniz değil mi? Tamam, tamam.

Mustafa: İyiyiz iyiyiz, gayet iyiyiz sıkıntı yok ama.

2. 15/07/2016 günü saat 21.43.53 (00.43.53 Türkiye saati) de yapılan 515767 sıra numaralı kaydın incelemesinde:

Birinci Şahıs: Alo yaklaşma Mehmet, (telefonu açan şahıs kendini tanıtıyor)

İkinci Şahıs: Alo Gülnihal Hanım orada mı?

Birinci Şahıs: Gülnihal Hanım şu anda telefonla görüşüyor.

İkinci Şahıs: Başmüdürüm görüşecek Yaşar Bey.

Birinci Şahıs: Efendim?

İkinci Şahıs: Evet Kuleden Semih ben.

Birinci Şahıs: Semih bir saniye veriyorum.

İkinci Şahıs: Alo. Baş Müdürümü veriyorum Gülnihal Hanım'a.

İkinci Şahıs: Alo Yaşar Bey buyurun, Gülnihal ben.

(*Bu kısımdan sonraki görüşmeler önceki görüşmeler dikkate alınarak kendisini Yaşar Bey olarak tanıdan kişi ile Gülnihal olarak tanıtan kişi arasında geçmektedir.*)

Yaşar: Nasılsınız iyi misiniz?

Gülnihal: Biraz gerginiz Yaşar Bey.

Yaşar: (*Kısa bir gülme*) Eeee bu konu nedir? Onu bana söyle misin?

Gülnihal: Ben size anlatayım. İnnek üzere olan Türk Hava Yolları uçağını bizi İzmir'den aradılar dediler ki bu uçağı indirmeyin pas geçirin. Fakat artık pas geçirme aşamasını geçtiği için bu uçak indi. Şimdi İzmir bize diyor ki bu uçak hemen kalksın ve bizim dediğimiz noktaya gitsin. Cumhurbaşkanı'nın içinde korumaları var. Şimdi biz bu İzmir'in talimatını yerine getirelim mi?

Yaşar: Haa... Bir dakika.. Bir dakika...

Gülnihal: Yani biz siz ne dersenez onu... Çünkü biz biraz şaşırдық.

Yaşar: Şimdi bir dakika bir dakika bana baştan bir daha anlatır mısınız?

Gülnihal: Türk Hava Yolları geldi, yani Türk Hava Yolları'nın inişine...

Yaşar: Bir dakika Gülnihal Hanım bir dakika.

Gülnihal: (*Gülnihal Yaşar dışındaki üçüncü birine hitaben bu sırada bulunduğu yerdeki birine talimat vererek*) Ya bu bilgiyi verin Bülent Bey... Kuleye İznür'in söylediklerini verin ama beklemede kalsınlar ben başmüdürümüzle görüşüyorum.

Yaşar: Eee... İzmir'den sana bunu kim söylüyor?

Gülnihal: Ekip şefi.

Yaşar: Ekip şefinin öyle bir şeyini senin yerine getirmek gibi şeyin yok. Lüksümüz yok, yetkimiz yok. Yani sen İzmir'in ekip şefinden emir alacak durumda değilsin.

Gülnihal: Evet ama trafik akışı normal şeylerde İzmir Ankara bu tip şeylerde...

Yaşar: Bir dakika bir dakika (*Bu sırada Yaşar isimli şahıs başka birine hitaben*) buyur Ahmet Bey, kuledeyim ben hah söyle... Hıh... Hıh. Şeyde, beş numarada... Öyle mi? Var mı orada herhangi bir durum, olağanüstü bir şey sıkıntı var mı? Tamam tamam, okey okey. Tamam buradayım, ben kuledeyim. Tamam oldu görüşürüz güle güle. Gülnihal Hanım?

Gülnihal: Evet.

Yaşar: Ben senin yanına geliyorum.

Gülñihal: Tamam, biz şu anda herhangi bir şey yapmıyoruz. Kuleye de herhangi bir şey söylemiyoruz. Tamam görüşürüz.

Yaşar: Tamam. Tamam görüşürüz. *(Telefonu kapatmıştır)*

Küleden Semih: Semih Akdağ

Başmüdür: Yaşar Kasap

Gülñihal Hanım: Gülñihal Karaca

Yaklaşma Mehmet: Mehmet Soybilge

3. 15/07/2016 günü saat 22.02.27'de (01.02.27 Türkiye saati) yapılan 515786 sıra numaralı kayıt:

Birinci Şahıs: Efendim.

İkinci Şahıs: Alo. Ben Murat.

Birinci Şahıs: Ben Enver.

İkinci Şahıs: Tanıştığınıza memnun oldum.

Birinci Şahıs: Yapma yav.

(Bundan sonraki konuşmalar, verilen isimlerden de anlaşılacağı üzere Enver ve Murat isimli kişiler arasında geçmektedir)

İkinci Şahıs (Murat): Lan ne yaptınız meydanı.

Birinci Şahıs (Enver): Yav bir talimat verdim eşek herifler halledemediler işi.

Murat: Halledemediler mi?

Enver: Halledemediler. *(Gülme sesleri)*

Murat: Cumhurbaşkanı oradaymış.

Enver: Marmaris'te imiş. Ben de şimdi duydum...

Murat: Marmaris'te.

Murat: Hmm uçağı nerde? Yanda?

Enver: Hee burda.

Murat: Çevrilmiş herhalde etrafı? Öyle diyorlar.

Murat: Valla bilmiyorum. Kim, askerler mi çevirmiş?

Murat: Hee. Askerlerle polisler çevirmiş. Bi bak bakayım oraya.

Enver: Yok yok. Asker yok burada.

Murat: Asker yok. Başka kim var?

Enver: Polisler var.

Murat: Polis var?

Enver: Hıı.

Murat: Tamam öyle diyorlar da...

Enver: Tamam, hadi görüşürüz.

Murat: Tamam, hadi görüşürüz, iyi nöbetler.

Enver: İyi nöbetler.

4. 15/07/2016 günü saat 22.30.42'de (01.30.42 Türkiye saati)
yapılan 515852 sıra numaralı kaydın incelemesinde:

Birinci Şahıs: Efendim... (Sesinden bayan olduğu anlaşılan bir kişi)

İkinci Şahıs: Merhabalar... (Sesinden erkek olduğu anlaşılan bir kişi)

Birinci Şahıs: Merhaba...

İkinci Şahıs: Bu Türk Hava Yolları 8452 İzmir'e gidecek. İzmir planı var mı acaba bakabilir misiniz?

Birinci Şahıs: İzmir planı yok. Esenboğa var.

İkinci Şahıs: Ankara Esenboğa var ama İzmir'i istedi.

Birinci Şahıs: Bir saniye.

5. 16/07/2016 günü saat 00.46.45'te (03.46.45 Türkiye Saati)
yapılan 515918 sıra numaralı kaydın incelemesinde:

Birinci Şahıs: Ben Mustafa.

İkinci Şahıs: Mustafa Bey günaydın... (anlaşılamadı) ... bu karşıya 16'da uçak kalkacak mı küçük uçak? Ora biraz karanlık oranın aydınlatma direğini açabilir misin?

Birinci Şahıs (Mustafa): Abi şu anda açamayız. Bir helikopter var, sağa sola ateş ediyor. Bize doğru yaklaşıyor. Bütün ışıkları kapattık. Onlar da kapatsınlar hatta.

İkinci Şahıs: Pardon anlamadım?

Mustafa: Bir helikopter yaklaşıyor buraya, üstümüzde şu anda, ateş ediyor sağa sola, bize ateş edebilir.

İkinci Şahıs: Anladım. Tamam tamam.

Mustafa: Işıkları kapatmamız gerek, açamayız.

Bakın şu ilginçliğe: O komutan darbe gecesinde yine sahnede

Unuttuk sanmayın, siz de unutmayın, bu ÷lkede “darbe yapacaklar” diye yargılanan 364 saruklı “Balyoz Davası”nda 237 komutanı mahk÷m ettiler. Kimisi 18, kimisi 36, bazıları da tam 46 ay hapis yattıktan sonra “pardon” denildi ve kendilerine “kumpas” kurulduğu anlaşıldı. Sonra beraatlar geldi.

“Balyoz Davası”nın daha önce yargılamasının yapıldığı İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi’nde, sarukların hemen hiçbir talebi karşılanmazken, 4. Ağır Ceza’da ise olması gerektiği gibi talepler dikkate alınıyor. İşte, o taleplerden birisi de Tuğgeneral Süha Tanyeri’nin seminerde not aldığı belirtilen bloknotunun mahkeme tarafından adli emanetten getirilmesiydi. Bu defter, önceki mahkemeden de defalarca talep edilmesine rağmen getirtilememişti.

Bu bloknotun önemini merak etmişsinizdir. O defterdeki notlardan, yazı örneklerinden yararlanıp, sahte olduğu bilirkışı raporuyla da ortaya çıkan 11 numaralı CD’nin üzerine kısaca “Sn. Or. K. arz” yani “sayın ordu komutanına arz” yazılmış olması ve yazı karakterinin defterden alınıp makineyle CD’nin üzerine sanki aynı elden çıkmış gibi yazılmasıydı.

Mahkeme başkanı, Süha Tanyeri’ye, “Bu bloknot size mi ait?” diye sordu. Süha Paşa, deftere baktı, “Evet, bu defter benim seminerde not tuttuğum bloknottur. Bu yazılar da bana aittir. Bana ait olduğu da daha önce hazırlanan polis kriminal raporuyla da sabit” dedi.

Mahkeme başkanının “Not aldığınız bu bloknotu nerede saklarsınız?” sorusuna, Süha Paşa, “Bu bloknotu ben saklamam. Seminer sonunda seminer koordinat÷r÷ olan Kurmay Yüzbaşı Tanju Poshor’a teslim ettim” karşılığını verdi.

O komutan, Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alay Komutanı oldu

Yüzbaşı Tanju Poshor, Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanlığı döneminde Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alay Komutanı oldu. Erdoğan döneminde de kurmay albay olarak görevini sürdürdü. Davaya hiç bulaştırılmadı, sadece tanık olarak dinlendi. İlginçtir, hükümete karşı darbe planlanıyor, "darbe planının koordinatörü" olan subay ise muhafız alay komutanı oluyor.

İşte, bu aşamada Tuğgeneral Süha Tanyeri'ni dinlemek gerekiyor. Ben de öyle yaptım, Süha Paşa'nın söylediklerini not aldım:

Sözü edilen bloknot konusu ilk günden beri vardı. Sözde darbe planının notlarını ben aldığım gerekçesiyle suçlanıyordum. El yazısı notlarım, "darbe notları" olarak yorumluyorlardı. Savunmamda ısrarla, "Bunlar benim seminerde aldığım notlardır. Hiçbirisinde darbe yoktur, seminer gereği sıkıyönetim ilan edildiğinde alınacak tedbirlerle ilgili aldığım notlardır" dememe rağmen mahkeme heyeti için hiç inandırıcı olmamıştı.

Ben o dönemde Harekât Başkanı'ydım. O notların yanında artısı, eksisi, okeylisi, hangisinin sonuç raporuna gireceği konusunda da notlarım var. Sonuç raporunu hazırlasın diye bloknotu çok kaliteli bir subay olan, çok da sevdiğim, güvendiğim proje subayı Tanju Poshor'a verdim.

Biz, dava boyunca seminerde darbe planını görüşmekle suçlandık. Peki, darbe planı uygulamaya geçse kime karşı yapılacaktı? Dönemin Başbakanı Abdullah Gül'e karşı yapılacaktı. Seminer subayımız ise Tanju Poshor. Gel zaman git zaman Tanju Poshor, Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanlığı döneminde Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alay Komutanı oluyor. Cumhurbaşkanı'nın onayı olmadan oraya kimse muhafız alay komutanı olarak atanamaz. İster istemez Gül ve Poshor arasında kendimce bir bağlantı kuruyorum. İster istemez Tanju Poshor'la evrakların çıkarılışı hakkında bağlantı kuruyorum. Muhafız Alay Komutanı oluncaya kadar şüphelenmediğim proje subayından bugün şüpheleniyorum.

Yurtdışında olması gerekirken, "darbe girişimi" gecesi ortaya çıktı

Albay Tanju Poshor, Kosova'da görevli olmasına rağmen darbe girişiminden bir gün önce Ankara'ya geldi. Uçak bileti-

ni bir buçuk ay önce almıştı. Ona göre darbe girişiminden bir gün önce izinli olarak gelişi tamamen rastlantıydı. Havaalanından iner inmez hali hazırdaki Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alayı Komutanı'nın isteği üzerine Köşk'teki yerine gitti. Odasına çıkmadan araç park yerinde Cumhurbaşkanı Başyaveri Ali Yazıcı ve Üsteğmen Arif'le karşılaştı. Ayrıca alay nöbetçi subayı da oradaydı. Ayaküstü havadan sudan konuştular.

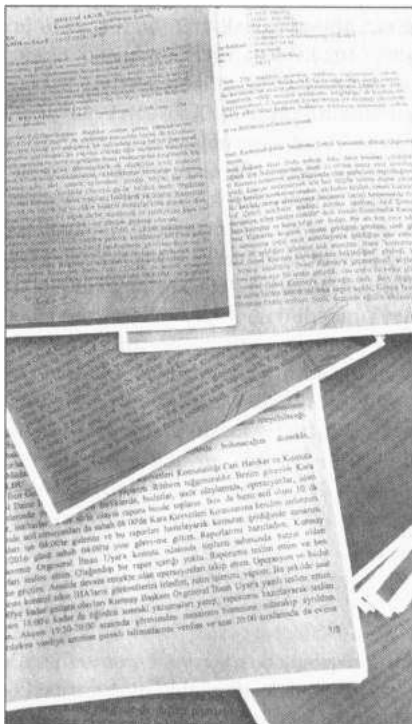
Muhafız Alay Komutanı Muhsin Kutsi Barış, 15 Temmuz'da gece tatbikatı yaptıracaktı. Tüm personelin saat bire doğru hazır bulundurulmasını istemişti. Ertesi gün ise tüm personele saat 19.00'da hazır olmaları talimatı verdi. Ortalık fena karışmış, IŞİD militanlarının TRT'yi ele geçireceği, bunun için orada önlem alınacağı söylenmişti. Askerler toplanırken 5 numaralı nizami önünde bir komutanın eşi polisleri gördü. Çelik yelek giyiyorlardı. Eşine cep telefonu, "Ne oluyor?" diye sordu. O da, IŞİD'in TRT'yi basacağı yolundaki duyurular üzerine orada önlem alınacağını bildirdi.

O da ne, Ankara'da görevi bulunmayan Albay Tanju Poshor da oradaydı. Muhafız Alay Komutanı kendisine kamuflajlı üniforma da ayarlamıştı. TRT'ye Fatih ve Yusuf uzmanlarla gitti. Belinde Glock marka beylik tabancası, elinde MP-5 silah vardı. Poshor, TRT'deyken başlangıçta giriş kapısı civarındaydı. Ümit Gencer Yarbay yukarıya çıkmıştı. "Yurtta Sulh Konseyi"nin okunacak bildirisi Ümit Yarbay'ın elindeydi. İlk paragrafına da göz attı. Darbe girişimini ilk satırdan anlamıştı. Ona, "Bildiriye sen okuma, başın belaya girer" dedi. O da Genelkurmay'ın emri olduğu için okuyacağını söyledi. Ümit Yarbay, bildiriye okumadı, spikere okuttular.

Reji odasında yere yatırılıp kelepçelenen kişileri kendisinin kurtardığını, daha sonra aşağıya giriş kısmına indiğini, darbecilere ait helikopterden açılan ateş sırasında şarapnel parçasının isabet etmesi sonucu sırtından yaralandığını anlattı. Ekrem Yarbay ve Bölük Komutanı Binbaşı Anıl Aktaş, Uzman Fatih Gazel de yaralanmıştı. Muhafız Alayı'ndan Doktor Okan Albay yaralıları GATA'ya götürdü. GATA'ya gittiklerinde Poshor'un tabancası belindeydi. Orada pantolonunu kesip silahı alıp nöbetçi subaya teslim ettiler.

Tanju Poshor da cemaatçi olmadığını, sosyal demokrat görüşü benimsediğini, darbe girişimini de önceden bilmediğini anlattı. Kendisini çağıran Albay Muhsin Kutsi Barış'ın darbeci olduğunu, TRT'de rejideki yarbay hariç TRT'ye gelenlerin hiçbirinin darbe girişiminden haberlerinin olmadığını inanıyordu.

Tanıklıklar, ifadeler

Anlatan: Korgeneral Yıldırım Güvenç Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanı

El koyma mesajındaki ismi öğrenince
“S.ktir et” dedi ve hemen harekete geçti

1973 yılında Kara Harp Okulu'na girdi. 1976 yılında Topçu Teğmen olarak mezun oldu. 2002 yılında YAŞ kararıyla tuğgeneral, 2007 yılı YAŞ kararıyla tümgeneral, 2011 yılındaki YAŞ kararıyla da korgeneral oldu. 2011-2013 yılları arasında Jandarma Asayiş Kolordu Komutanı olarak görev yaptı. 2013-2015 yıllarında 2. Kolordu Komutanlığı görevinde bulundu. 2015 Ağustos ayından beri de Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanı. Anlatımına göre, Akıncı Hava Üssü'nü darbecilerden kurtaran kişi. Ancak, darbe girişiminden sonra da tutuklanan generaller arasında.

Kara Kuvvetleri Komutanlığı Lojistik Komutanlığı, Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nin hemen yakınında bulunuyordu. 15 Temmuz 2016 tarihinde Korgeneral Yıldırım Güvenç izinli ya da raporlu da değildi. Olay günü saat 20.30 sıralarında görev yerinden ayrıldı. Merkez Orduevi'nin arkasında bulunan Türk Ocağı Caddesi'ndeki lojmanına gitti.

Saat 22.00 civarında askeri hattan Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanlığı'nda Kurmay Başkanvekili olarak görev yapan Kurmay Albay Ömer Faruk aradı. Bir mesaj geldiğini, bu mesajda görevlendirmeler olduğunu, sıkıyönetim ilan edildiğini söyledi. Yıldırım Paşa, “Ne sıkıyönetimi, ne mesajı?” derken, Albay, “Gelişmelerden haberiniz yok mu komutanım?” diye sordu.

Pencereden, bir komutanın yaka paça götürülüşünü gördü

Mesajda, Genelkurmay Karargâhu'nda çalışan Tuğgeneral Mehmet Partigöç'ün imzasının olduğunu söyledi. Yıldırım Paşa, imza sahibini öğrendiğinde “s.tir et” dedi. Albay da ne olduğunu anla-

madı, “Bana hemen arabayı gönder. Yalnız arabayı lojmanın ana giriş nizamîyesine değil, arka tarafındaki tali nizamîyesine gönderin” talimatını verdi, telefonu kapattı.

Pençereyi açtı. Dışarıdan gelen bağırtıları duydu. Eşi balkondaydı. Askerler, Genelkurmay Lojistik Başkanı Fikret Erbilgin’i yaka paça götürüyorlardı. Komutanın eşi “Bırakın eşimi, ne olur yapmayın, yalvarırım götürmeyin” diye yalvarıyor ancak, kadını kimse dinlemiyordu. O an, bu duruma müdahale de edilmiyordu. Lojmanda herkes korku içindeydi. Acaba kimin kapısı çalınacak, kimleri götüreceklerdi?

Yıldırım Paşa’nın şoförü karargâha çağırılmıştı. Otomobili aldı, komutanın lojmanına gelmişti. Ortalık karışıktı. Yıldırım Paşa, şoföre, “Hemen aracın flamasını ve yıldızlarını sök” dedi. Şoför onları sökerken, Yıldırım Paşa otomobilin arka koltuğuna oturdu. Çetin Emeç Bulvarı ve Konya Yolu’nu izledi. Lojistik Komutanlığı nizamîyesine gelirken, Ankara Emniyet Müdürlüğü henüz bombalanmamıştı.

Yıldırım Paşa nizamîyeye ulaştı, emir komutayı devraldı. Gelen mesajları okuyordu. Genelkurmay ve Kuvvet Harekât Merkezi’ne telefon etti. Aranana hiçbir telefona cevap verilmiyordu. Diğer kuvvet harekât merkezleri de aynı durumdaydı. Sonra cep telefonlarıyla temas kurmaya çalıştı. 4. Kolordu Komutanı’nı aradı, ulaşamadı. Etrafta tanklar olması nedeniyle Zırhlı Tümen’i ve 28. Tugay’ı aradı. Onlardan da cevap alamadı. Ankara Garnizon’da Eğitim Doktrin Komutanı Orgeneral Kamil Başoğlu’na da ulaşamamıştı. Yaptığı temaslar sonucunda o sırada Ankara Garnizonu’ndaki en kıdemli generalin kendisi olduğunu anladı.

Sıfatını “Silahlı Kuvvetler Komuta Harekât Merkezi ve Kara Kuvvetleri Harekât Merkezi”ni yürüten komutana çevirdi. Tekrar Zırhlı Tümen’i ve 28. Tugay’ı aramaya başladı. 28. Tugay Komutanı, görevini Tuğgeneral Ali Kalyoncu’ya bıraktı. Ali Kalyoncu da asıl Tugay Komutanı Cüneyt Paşa’nın makamına oturmuştu. Yıldırım Paşa, Cüneyt Paşa’yı cep telefonundan aradı, “kışlasına dönmesini” istedi ve şu emri verdi:

“Sağda solda salak salak dolaşan zırhlı araçları derhal kışlaya döndür.”

O sırada Cüneyt Paşa evindeydi. Oysa alarm durumunda, bütün askeri personelin birliklerine dönmesi zorunluydu. Yıldırım Paşa, bu durumu hatırlattı. Bunu söylerken bağırıp çağırıyordu. Ancak Cüneyt Paşa kışlaya gitmeye niyetli değildi. Kışladaki en kıdemli personeli buldu, ona 28. Tugay’ın emir komutasının onda

olduğunu, Ali Kalyoncu'yu bulup yakalamasını, zırhlı araçları bulup kışlaya çekmesini emretti.

İlerleyen saatlerde, darbecilikle suçlanan Tuğgeneral Ali Kalyoncu ile beraber bir albay ile bir yarbay tutuklanmamak için 28. Tugay'ın arka tarafından araziye kaçtılar. Ancak tugayın ön tarafındaki darbeci ekip yakalandı.

Yıldırım Paşa boş durmuyordu. Etimesgut'taki Zırhlı Birlikler Eğitim Tümen Komutanlığı'nı da hem askeri hattan, hem de cep telefonundan aradı. Orada da darbeci Kara Kuvvetleri Personel Plan Yönetim Daire Başkanı Tuğgeneral Ahmet Bican Kırker'in tümen komutanlığına geçtiğini öğrendi. Onunla telefonla görüşmek istedi. Tuğgeneral Kırker telefona çıktı. Yıldırım Paşa, Kırker'e, derhal komutayı bırakıp teslim olmasını, fakir milletin parasıyla alınan tank, zırhlı aracın milletin üzerine doğrultulmasının hesabının sorulacağını söyledi. Ahmet Bican Kırker ise konseyin kararı olduğunu belirtince Yıldırım Paşa'nın sesi daha da gür çıktı:

“Bu, senin için ölüm fermanıdır.”

Ahmet Bican Kırker'in cevabı ise “Vatan sağ olsun” oldu.

Yıldırım Paşa, Zekai Paşa'yı telefonla aradı. Yıldırım Paşa, 2010 yılında Özel Kuvvetler Komutanlığı yaptığı dönemde Zekai Aksakallı da tuğgeneral olarak emrinde çalışmış, daha sonra bu komutanlığın başına geçmişti. Zekai Paşa gece yaşadığı olayı anlattı. Gazi Orduevi'nden çıkarken yolda kaçırılmak istendiğini, eşinin yaralandığını, kendisinin de Özel Kuvvetler Komutanlığı'na gitmeye uğraştığını söyledi. Ayrıca darbeci Semih Terzi'nin adamlarıyla beraber Özel Kuvvetler Komutanlığı makamına gittiklerini ve artık Özel Kuvvetler Komutanı'nın kendisi olduğunu söylediğini anlattı.

Sonraki görüşmesinde Zekai Paşa, Yıldırım Paşa'ya, “Faaliyetleriniz nedeniyle darbe girişimi sıkıntıya girdi. Bu nedenle kendine dikkat et” uyarısında bulundu.

Yıldırım Paşa ilk önlem olarak karargâhın lambalarını söndürttü. Bu sırada uçaklar ses duvarını aşarak karargâhının üzerinden gözdağı verme amacıyla alçak uçuş yapıyorlardı. Bir ara Ankara Valisi Mehmet Kılıçlar'a, Ankara Emniyet Müdürü Mahmut Karaaslan'a telefon etti. Mahmut Karaaslan'a, asker ve polis arasında irtibat kurmak için birbirlerine karşılıklı ekip gönderilmesi gerektiğini, darbeye karışmayan masum askerlerin halk tarafından olumsuz olaylara maruz kalmaması için tedbir alınmasının gerekliliğini anlattı.

Komutanlar, Genelkurmay Başkanı ve diğerlerinin nereye götürüldüğünü araştırıyordu

Genelkurmay Başkanı'nın, Kara Kuvvetleri Komutanı'nın ve bazı komutanların karargâhtan kaçırıldığını gece saat 01.00 civarında öğrenmişlerdi. Üç helikopter değişik zamanlarda komutanları Genelkurmay Karargâhı'ndan bilinmeyen bir yere götürmüştü. Genelkurmay Karargâhı'na darbeciler 15 tank, 3 zırhlı araç, 1 Cobra sokmuşlardı.

Bunlara karşı güçlü bir tedbir alınması gerektiğini Zırhlı Eğitim Tümen Komutanlığı'ndaki yarabaya söyledi. Zırhlı Tümen'in bağlı olduğu komutan Korgeneral Metin İyidil'di. Onun devre arkadaşı olan ve EDOK'ta çalışan Korgeneral Faruk Şengül'le sabaha karşı sivil kıyafetle Kara Kuvvetler Lojistik Komutanlığı Harekât Merkezi'ne geldiler; Yıldırım Paşa, Metin İyidil'e Zırhlı Tümen'e gidip sorunu çözmesini istedi. Metin İyidil, darbenin sonlandırılması için girişimde bulundu. Bu çalışmalar sonucunda Zırhlı Tümen'e atanan darbeci Tümen Komutanı Ahmet Bican Kırker teslim oldu.

Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanlığı'nda askerden çok işçi ve sivil memur bulunuyor. Bakım Komutanlığı'na bağlı 54 merkezde bulunan fabrika ve önemli mühimmat birliklerinde darbeye katılan olmadı.

Yıldırım Paşa da olaya müdahale ettiğinde birliklere dışarıdan içeriye kimsenin sokulmaması, dışarıya mühimmat çıkarılmaması gibi konularda detaylı resmi mesajlar göndermişti. Ancak Sincan ilçesi Yenikent mevkiinde bulunan İnsani Yardım Tugayı Komutan Vekili Kurmay Albay Ali Eraslan darbe gecesi saat 21.00 sıralarında sivil kıyafetle kışlaya gelmişti. Bu önceden emir aldığı biçiminde yorumlandı. Başta nizamiyeden içeriye almak istemediler. Ali Eraslan, "Ben kışla komutanıyım" diye bağırıp çağırdı ve sonunda kışlaya girdi.

İnsani Yardım Tugayı'ndan 4 Land Rover hazırlandı. Yanına aldığı silahlı, rütbeli personelle birlikle Akıncı Üssü'ne gitti, darbecilere yardım için lojman nizamiyesinin emniyetini aldı. Ali Eraslan'ın ekibinde bulunan askerlerle İnsani Yardım Tugayı Başkanı Albay Erkan ile Bakım Komutanı Tuğgeneral Sıtkı Varlı irtibat kurarak teslim olmalarını istedi. Bir kısmı teslim olmak istedi. Ancak darbeci ekip onları ayaklarından vurdu.

Akıncı Üssü'ne tanklarla operasyon hazırlığı

Zırhlı tümendeki darbeci ekibin teslim olmasından sonra Yıldırım Paşa, Genelkurmay Karargâhı ve Akıncı Üssü'ne operasyon yapılması için hazırlık maksatlı olarak tank çekicileri zırhlı tüme- ne gönderip, tankları yükletti.

Yıldırım Paşa, 1. Ordu Komutanı Orgeneral Ümit Dündar'la da konuşuyordu. 1. Ordu Komutanı, Yıldırım Paşa'ya şu emri verdi:

“Genelkurmay Başkanı'nın emridir. Akıncı Üssü çok hassas. Akıncı Üssü'ne gidip orada rehine olarak bulunan komutanları kurtar.”

Yıldırım Paşa, yüklettiği tankları Akıncı Üssü'ne göndermele- ri için Erkan Başkanı'na emir verdi. Tanklar ve zırhlı araçlar yo- la çıktı. Yıldırım Paşa da kendi karargâhından sivil plakalı ma- kam aracıyla yola çıktı. Ancak eğitim kıyafeti ve silahı üzerindey- di. Yoldayken Özel Kuvvetler Komutanı Tümgeneral Zekai Aksa- kallı ile telefonla konuştu.

Zekai Paşa, “Albay Murat Yiğit komutasında bir grup Özel Kuv- vet mensubunu Akıncı Üssü'ne gönderdim” dedi.

Yıldırım Güvenç de “Nizamiyede beni karşılasınlar. Çünkü bü- tün komuta heyeti orada rehin durumunda” diye karşılık verdi.

Nizamiyede Albay Murat Yiğit, Yıldırım Paşa'yı karşıladı. Paşa, zırhlı araçları götüren grup komutanına araçların taşıyıcıdan in- dirilerek, ateşe hazır edilmeleri ve emre hazır olmalarını emretti. Albay Murat Yiğit, Yıldırım Güvenç'i, kontrollerinde olan ve Po- lis Özel Harekât Daire Başkanı'nın da bulunduğu binaya götürdü. Akıncı Üssü'nde 300-350 civarında Özel Harekâtçı polisin olduğu- nu gördü. Bunların amiri olan Emniyet Müdürü Turan Aksoy'la görüştü. Gittiği binada bütün sorumluları toplayıp kendini onlara tanıttı, emir komutayı aldığını, mevcut durum hakkında kendisi- ne bilgi verilmesini emretti.

Müzakereci komutan, darbecilerin çok zor durumda olduğunu anlatacaktı

Ancak kaçırılan komutanların yerlerini hâlâ öğrenememişler- di. Üs çok büyük ve birçok bina vardı. Ancak muhtemelen ola- bilecekleri binalar üzerine değerlendirme yaptılar. Yıldırım Paşa, müzakereci olarak Albay Murat Yiğit'i görevlendirdi. Çünkü du- rum çok kritikti ve hiçbir şey net değildi.

Albay Murat Yiğit'e müzakere yöntemini anlattı, ona Zırhlı Tü-

men'deki darbeci ekibin teslim olduğunu, 28. Mekanize Tugayı'ndaki darbeci ekibin büyük bir kısmının teslim olduğunu, Genelkurmay'ın teslim olduğunu, darbecilerin önde gelenlerinden Mehmet Partigöç'ün Zekai Paşa ile görüşerek bir savcı ve bir generalin gelmesi halinde teslim olacağını söylediğini anlatmasını istedi. Böylece ekibin direncinin bitmesi amaçlanıyordu.

Müzakereci albay, bunlarla yetinmeyecek ve şunları da ekleyecekti:

“Eğer teslim olmazsanız, tanklar arkada. Komutanımız, burayı dümdüz edeceğimizi bilmenizi istedi.”

Albay Murat Yiğit, odadan ayrılırken, Yıldırım Paşa, “Albayım, tam bir saat vaktin var” uyarısında bulundu.

Ashında Akıncı Üssü'nün zarar görmesini hiçbir asker istemiyordu. Çünkü bu kışla için milyarlarca lira harcanmıştı. Albay Murat Yiğit gittikten sonra önce Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri Fahri Kasırga serbest bırakıldı. Yıldırım Paşa, pist başındaki kuleye ekibiyle birlikte çıktı. Komutanların yerini nokta nokta görmeye başladı. Ancak içinde kimin olduğunu seçemiyordu. Alınan önlemler nedeniyle darbeci ekibin direnci kırılıyordu. Darbeci ekip yavaş yavaş çekilmeye başladı. Komutanlar da gözlemlerini açıp etrafa bakacak duruma gelmişlerdi. Bu fırsattan yararlanan bazı komutanlar Yıldırım Paşa'ya telefonla ulaştı. Etraflarında kimsenin kalmadığından emin olduktan sonra tarif ettikleri yere ekibini gönderdi. Gittiği yerde Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Yaşar Güler, Yüksek Askeri Şûra Üyesi Akın Öztürk ayrı ayrı yerlerde bulunuyorlardı. Üstleri başları oldukça perişan vaziyetteydi.

Yıldırım Paşa, Akıncı Üssü'ne henüz gitmeden önce üsteki rehlin konumda olan ancak telefonla görüşebilen ismini belirtmediği bir subaya, “Uçağı kaldıran da, mühimmat yükleyen de, ikmal eden de suçludur” demişti. Konuştuğu subay ise bu konudaki emirleri Akın Öztürk'ün damadı olan yarbayın verdiğini söylemişti. Korgeneral Yıldırım Güvenç, yaşadıklarını savcıya şöyle aktarıyordu:

Orgeneraller Yaşar Güler ve Akın Öztürk'ü aldıktan sonra, başka bir yere geçerek şu anki Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Abidin Ünal ile çevredeki diğer hinalarda rehlin tutulan tuğgeneral, korgeneraller ve tümgeneralleri kurtardık. Ancak Kara Kuvvetleri Komutanı Salih Zeki Çolak ile Kara Kuvvetleri Komutanlığı Kurmay Başkanı Orgeneral İhsan Uyar ve Kara Kuvvetleri Personel

Başkanı Şevki Gençtürk ile buluşamadık. Bunlar kendileri intikal etmeye başlamışlar. Bu faaliyetlerden sonra Milli Savunma Bakanımız beni telefonla aradı. Onunla görüşerek durumu anlattım. Ayrıca Başbakanlık Özel Kaleminden beni arayan kişi ile de görüşüm ve mutlu haberi verdim.

“Darbeye karşı hayatımı ortaya koydum” diyen korgeneral de tutuklandı

Ben daha sonra kurtardığımız komutanlarımızla birlikte bir kortejle saat 17.30 sıralarında Akıncı Kışlası'ndan Ankara'ya doğru E5 yolu üzerinden harekete geçtik. Polis kontrol noktalarından geçerek yolumuza devam ettik. Hava Kuvvetleri Komutanlığı Karargâhı'na gidince Akın Öztürk orada indi. Ben Genelkurmay İkinci Başkanı Yaşar Güler'i evine bıraktım. Orada eşiyile görüştük. Daha sonra kuvvet komutanımızla görüşmek amacıyla Kara Kuvvetleri Karargâhı'na döndüm. Bu esnada Genelkurmay ve Kara Kuvvetleri Karargâhları kurtarılmıştı.

O gecenin önemli isimlerinden Korgeneral Yıldırım Güvenç de tutuklandı. Nedeni ise ifadesinde şöyle geçiyor:

Olayın bütün detayları benim hazırladığımı ceridede yazılıdır. Ben darbe girişimine katılmadım. Bu kapsamda kimseye emir vermedim. Kimseden emir almadım. Aksine darbeye karşı hayatımı ortaya koyarak müdahale ettim. Bu konuda Zekai Aksakallı Paşa'nın bana “Kendine dikkat et” diye söylediği sözler önemli bir delilidir. Darbeci ekip tarafından hazırlanan atama listesinde TRT Genel Müdürü olarak benim ismimin yazılı olduğunu biliyorum. Ancak bu görevlendirmeden benim bilgim ve rızam yoktur. Aksine TRT Genel Müdürlüğü'nü basan albay ya da yarbay rütbeli bir darbeci TRT Genel Müdürü'nün kendisi olduğunu iddia etmiştir. Benim darbe hazırlığı yapıldığı yönünde olay öncesinde herhangi bir bilgim olmanıştır. Eğer olsaydı gereğini yapardım. Üzerine atılı suç kabul etmiyorum.

Sonuçta, adı görevlendirme listesinde olduğu gerekçesiyle diğer bazı komutanlar gibi Korgeneral Yıldırım Güvenç de tutuklanmıştı...

F Tipi Cezaevi'nden, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri Fahri Kasırga'ya mektup

Cezaevine gelen, cezaevindekilerin gönderdiği her mektup "Cezaevi Mektup Okuma Komisyonu" tarafından okunur, "salcıncasız" bulunması halinde "okunmuştur" damgası vurulduktan sonra çıkışına izin verilir.

Korgeneral Yıldırım Güvenç, darbe gecesi kaçırılan Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri Fahri Kasırga'ya mektup gönderdi. Mektubuna, "Daha önce F tipi bir cezaevinden bir mektup aldınız mı bilmiyorum ama çok kıymetli zamanınızdan bir süre ayırarak 15 ve 16 Temmuz 2016 günleri sizin doğrudan görmediğiniz ama içinde olduğunuz konuları ama sadece doğruları paylaşmak istedim" diye başladı.

Ve şöyle devam etti:

Sayın Genel Sekreterim, ben bildiğiniz KHK'ya kadar Kara Kuvvetleri Lojistik komutanı olarak görev yapan Korgeneral Yıldırım Güvenç, 15 Temmuz geç saatlerinde bilinen süreçte bir asker olarak hiçbir kimseden emir almadan silahımız elimizde mümkün olan en erken zamanda makamımıza koştuk. Gider gitmez durumu anlamak maksadıyla, gelen mesajları okuyarak, büyük bir saçmalık ve askerliğin temel ve değerlerine hiç uymayan bu durum üzerine Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Salih Zeki Çolak'ı, Silahlı Kuvvetler Komuta Harekât Merkezi'ni, kuvvet komutanlıkları karargâhlarını, Jandarma Genel Komutanlığı ve Eğitim Doktrin Komutanlığı'nu aradım. Ancak hiçbirisi cevap vermiyordu.

Lojistik Komutanlığı olarak bizim muharip bir birliğimiz yok ama Türkiye ve Kıbrıs'ta 54 ayrı garnizon, il ve ilçede çok büyük mühimmat depolarımız var, silah depolarımız var bunların darbelerin eline geçmemesi için resmi mesaj yazmanın ötesinde, Mühimmat Komutanı, Tümgeneral Asım Kocaoğlu (şu anda 2. Ordu Komutanlığı Kurmay Başkanlığı'na atandı) Bakım Komutanı Tuğgeneral Sıtkı Varlı'yı (Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanlığı Yönetim Başkanlığı'na atandığını biliyorum) arayarak, hiçbir yabancı'nın birliklerimize girmeyeceğini, depoların açılmayacağını, aksine davrananların ikaz edilerek gerekirse vurulacağını çok açık bir şekilde mesajla yazdığımı yüzlerine telefon ile de söyledim.

Sırası ile 1., 2., 3. ve Ege Ordu Komutanlıklarını aradım. 2. Ordu hariç diğerleri ile de görüştim. Ayrıca, kendilerine Ankara'da en kıdemli korgeneral olarak darbeye karşı yürüttüğümüz harekâtın

Verdiğimiz emirler ve aldığımız tedbirler ile sırası ile Zırhlı Tümen, 28. Tugay, Kara Harp Okulu, Sahil Güvenlik Komutanlığı, Kara Havacılık Komutanlığı, TRT Müdürlüğü darbecilerden temizlenmiş, bir kısmı teslim olmuş bir kısmı da yakalanmış veya vurulmuştur. Sağ olsun Ankara Emniyet Müdürümüzle gece yaptığımız koordine sonrasında, Ankara'da en kıdemli komutan benim kaldığını, Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanlığı Harekât Merkezi, Silahlı Kuvvetler Komutanlığı Harekât Merkezi gibi çalıştığını, o nedenle, derhal karşılıklı irtibat personeli göndermemizin çok büyük kolaylık ve etkinlik sağlayacağını koordine ettik biz de. Sağ olsun o da derhal tepki gösterdi. Sayın Genel Sekreterim, size arz ettiğim bu konuların tüm detayları Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanlığı'nın 15-16 Temmuz 2016 günkü ceridesinde saniye saniye kayıtlıdır. İstedığınız zaman alabilirsiniz.

Sayın Genel Sekreterim; bizim darbecilerin hiç aklına gelmeyecek şekilde dikkate almadıkları Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanlığı ve komutanı olarak benim darbeye karşı harekât yürüttüğümüz kendi iç konuşma kanallarından paylaşılmıştır, ki Akıncı'dan kalkan uçakları kışlamızın üzerinden ses duvarını aşarak en az üç dört kez geçtiler. Bizler gerçekten kendimizi övmek gibi olmasın ama çok tecrübeli insanlarız. Harekât merkezi hariç onun da tüm perdelerini kapatarak, kışlanın çevre aydınlatma dahil tüm ışıklarını söndürmüştüm. Kışlamız, eski 1011 olarak, halk tarafından bilinen Samsun Yolu üzerinde, Etlik Kavşağı ile GATA arasında kalan geniş bir arazidir. Yani darbeciler kendileri ile mücadele eden karargâhımızı ve bizleri etkisiz hale getirmek istiyorlardı. Genelkurmay Özel Kuvvetler Komutanı Korgeneral Zekai Aksakallı, ben Özel Kuvvetler Komutanı iken benim Özel Kuvvetler tugay komutanlarımdan birisi idi. Kendi yaşadıkları, Özel Kuvvetler'de meydana gelen olaylar ve darbeye karşı bizim yaptıklarımızı da bildiği için olsa gerek gece ve gün boyu konuşmamızda benim de kendime dikkat etmemi söyleyip durdu. Ama bizler hayatımız boyunca, inanmış insanlar olarak hiçbir zaman bu tür konulara pabuç bırakmamıştık. Tabii, arkadaşımız sağ olsun bizi bilgilendiriyordu.

Sayın Genel Sekreterim; Sayın Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar, Akıncı Üssü'nden kurtulup, Sayın Başbakanımız ile buluşmak için Çankaya'ya gittikten sonra, malum kamuoyuna görüntü verdi. Ve ilk telefonla buluştuğunda, o ana kadar, Genelkurmay Başkan Vekili olan Orgeneral Ümit Dündar ile telefonda Akıncı'daki durumun çok kritik olduğunu konuşup oraya derhal, benim (yani Korgeneral Yıldırım Güvenç) gitmemi emrediyorlar. Orgene-

ral Ümit Dünder da bu emri telefon ile bana ilettil. Tüm bunlar adı geçenlerle teyit edilebilir. Ayrıca da ceride de saniye saniye kayıtlı. Sayın Genel Sekreterim; ben, Zırhlı Tümen darbecilerden kurtarıldıktan sonra oraya Kara Kuvvetleri Lojistik Komutanlığı Ulaştırma Komutanlığı'ndan büyük tank çekicileri göndermiştim. Amacım, Genelkurmay Karargâhı Kara Kuvvetleri Komutanlığı Karargâhı, Akıncı vb. üs ve noktalarda kullanmak ve etkinliği artırmak içindi. Çünkü sadece Genelkurmay Karargâhı'na darbeciler, 15 adet tank, 3 ZPT bir Cobra taktik tekerlekli zırhlı araç sokmuşlardı.

Sayın Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar'ın emri ni Orgeneral Ümit Dünder'dan aldıktan sonra, öncelikle, Ankara Emniyet Müdürümüz Mahmut Bey'i telefon ile arayarak konuyu anlattım. Halkın yanlış anlama ihtimaline karşı, tankları taşıyacak olan çekicilerin oluşturduğu konvoyu polis eskortu vermesini istedim. Ayrıca, Akıncı'da Polis Özel Harekât'tan kimler olduğunu, tank ve zırhlı araçları taşıyan konvoyu hedefte zaman anlayışı ile yönlendirdiğimi söyledim. Ayrıca, Özel Kuvvetler Komutanı Korgeneral Zekai Aksakallı ile görüşerek, Akıncı'da kendilerinden kimler olduğunu beni Akıncı'nın nizamiyesinde karşılamaları emrini verdim. Ayrıca, her ihtimale karşı Sayın Genelkurmay Başkanı'nın da talebi nedeniyle, ambulansların da hazır olması koordinasyonunu, TSK Sağlık Komutan yardımcısı tümgeneralimizle telefonda yaptık.

Konvoy ve ben sivil plakalı makamı aracım ile Akıncı nizamiyesine hemen hemen aynı zamanda vardık. Orada, beni Özel Kuvvetler Komutanlığı'ndan, Akıncı'da darbecilere karşı görev yapacak grubun başında olan Albay Murat Yiğit karşıladı. Ben, önce tank ve zırhlı araç grubunun başında görevlendirdiğimiz Albayımıza, tank ve zırhlı araçların çekicilerden indirilmesini, namluya mermi sürülmesi hariç muharebe hazırlıklarını yapmasını ve benim emrini beklemesini söyledim.

Bilahare Albay Murat Yiğit'in kılavuzluğunda Polis Özel Harekât (yaklaşık 300-350 özel harekâtçı polis) grubu, TAİ personeli ve Özel Kuvvetler lider personelinin bulunduğu binaya gittik. Büyük bir odada orta yerde bir masa ve üzerinde TAİ, 141., 142. ve 143. filolara ait tüm bina ve tesisleri gösteren büyük bir fotoğraf pano vardı. Tüm ilgililer etrafında iken ben kendimi tanıttım. Sayın Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar'ın emri ile bu kurtarma operasyonunu planlayıp sevk ve idare edeceğimi söyledim. Şimdi tüm ilgili personeli tek tek dinlemeye hazır olduğumu söyledim. Bütün arkadaşlar mevcut bilgileri sundular. Ama benim esas ara-

diğim, yani komutanların ve lider personelin nerede olduğunu hiçbirisi bilmiyordu.

Sayın Genel Sekreterim, sizler bizleri belki tanıımıyorsunuz ama şunu samimi olarak söylemeliyim, kırk yıllık meslek hayatımızın yaklaşık 15 yılı Genelkurmay Özel Kuvvetler Komutanlığı'nda, iki yılı Dağ ve Komanda Okulu ve Eğitim Merkez Komutanlığı'nda, iki yılı Hozat'ta İç Güvenlik Tugay Komutanı olarak Tunceli'de, iki yılı da Jandarma Asayiş Kolordu Komutanı olarak Van, Hakkâri, Şırnak ve Siirt illerinde geçti. Rehineli kurtarma ve bina operasyonuna ilişkin her konunun gerçekten kitabını yazmış birisi olarak en önemli konunun rehinenin yeri ve durumu olduğunu çok iyi bildiğimiz için en önemli konunun/sorunun cevabı maalesef yoktu.

O nedenle, hem kademeli bir müdahale yapabilmek, hem de bu fakir milletin parası ile kurulmuş olan milyonlarca dolarlık bu stratejik tesisin zarar görmeden komutanları ve tüm lider personeli (çünkü kimse tam olarak kimlerin olduğunu bile bilmiyordu) kurtarılmasını hedefliyordum. Albay Murat Yiğit'i müzakereci olarak görevlendirdim. "Şimdi sizinle paylaşacağım konuları darbecilerin başındaki her kim ise ona açık açık anlat" dedim. "Öncelikle; Ankara Garnizonu'nda Zırhlı Tümen, 28. Tugay, Kara Harp Okulu, Kara Havacılık Komutanlığı, Kara Kuvvetleri Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı'nın darbecilerden temizlendiğini, hemen hepsinin tutuklandığını, adalete teslim edildiğini, Genelkurmay Karargâhı'nda darbeci sözde General Partigöç'ün teslim olmak için bir general bir hâkim / savcı talep ederek yalvardığını, şimdi sıranın kendilerine geldiğini, eğer çocuklarını ve eşlerini azıcık seviyorlar ise yol yakın iken komutanları serbest bırakıp teslim olmalarını, aksi halde tank ve zırhlı araçların her an ateş edebilecek şekilde hazır olduğunu, burasını dümdüz etmeye hazır olduğunu git söyle, maksimum bir saatleri olduğunu ifade et" dedim.

Çünkü gelişebilecek aksi bir durumda, hava kararmadan yaptığım plana göre gündüz gözüyle operasyonu icra edip bitirmek de bir taraftan istiyordum. Sayın Genel Sekreterim, Albay Murat bu emrimi alarak darbecilerin yanına gitti; ben ve ekibim de komutanların ve sizlerin muhtemel bulunabileceğiniz 141., 142. ve 143. filoları çok daha net ve yakından görebilmek için pist başındaki kuleye çıktım. TAİ Koruma Müdürü ve ilgili personel bina ve tesisleri, muhtemel bulunabilecek yerleri tarif ederken ben de zihni durum muhakememi geliştirip, Polis Özel Harekât (300-350 polis) Özel Kuvvetler Komutanlığı (yaklaşık 120 kişi) tanklar ve zırh-

lı araçlara dayalı planımı şekillendiriyordum ki Albay Murat beni telefonla arayarak sizin serbest bırakıldığınızı söyledi. Bu çok sevindirici haber aslında darbecilerin direncinin de kırıldığı anlamına geliyordu.

Darbeciler kaldı ki iç konuşma düzeni ile her biri ayrı ayrı yerlerde tutulan komutanların etrafında görevli olan nöbetçilerin çekilmesi emrini verince, onlar da kendi çevrelerindeki sessizlikten istifade ile sağa sola bakma, kontrol etme şansı buldular. İlk buldukları telefonla beni aradılar. Şimdi Jandarma Genel Komutanı olan o zaman Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Yaşar Güler ve Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Salih Zeki Çolak'la konuştum. Süratle komutanların yanına giderek Orgeneral Yaşar Güler, Orgeneral Abidin Koray, tümamiraleler, tuğgeneraller (ki her biri ayrı yer binalarda idiler) kurtardık Sayın Kara Kuvvetleri Komutanı ile Kara Kuvvetleri Kurmay Başkanı Orgeneral İhsan Uyar ters noktada oldukları için onlarla başlangıçta buluşamadık ama onların da kurtarıldıklarını anbean takip ettim.

Sayın Genel Sekreterim, sizin evinizden makamınıza giderken alıkonmanız sonrasında kurtarılma süreci yukarıda arz ettiğim gibi yürütüldü ve gelişti. Tüm bunlar Tar. Polis Özel Harekât'ın başındaki Turan Bey, Albay Murat Yiğit, komutanlar ile koordine edilerek teyit edilebilir. Darbeciler Akıncı Üssü'nde her iki nizamiyede, 40'ar (biris lojman nizamiye diğeri de üssün nizamiyesi) emniyetçi, yaklaşık 80 kişi de üssün içindeki darbeyi yöneten, icra eden yakalanıp adalete teslim edildi.

Sayın Genel Sekreterim, ben 20 Temmuz sabahı, savcılığın talimatı üzerine çünkü yayımlanan mesajda benim görev yerim değiştirilmemiş yani herhangi bir terfi, makam çalma yok ancak isminin karşısına TRT Müdürü diye yazılmış. Yukarıda arz ettim, darbe gecesi eli silahlı darbeciler TRT'yi basan bunların içerisinde bir albay/yarbay, "TRT müdürü benim" diyerek bağıra bağıra affedersiniz etrafa ateş açıyor. Biz bu darbeyi ve ekibini yakaladığımızı arz etmiştim.

Diğer taraftan Türkiye malumların 1960'ların 1980'lerin Türkiye'si değil, 81 vilayetin TV kanalı var, ayrıca da 40'tan fazla uluslararası televizyon radyo kanalı var. Yani TRT'nin hemen hiçbir kıymeti harbiyesi eski ile mukayese edilemeyecek seviyede. Geçmiş darbeler döneminde çok daha önemli olan TRT'ye ya bir kurmay albay veya en fazlasından bir tuğgeneral görevlendirildiği normaldir. Diğer taraftan ulusal ve uluslararası hukuk noktası nazarından kimin yazdığı belirli olmayan, benimle hiçbir şekilde koordine

edilmeyen ve hiçbir şekilde benim onayım olmayan bir yazı ile bakanın neler olabiliyor.

Sayın Genel Sekreterim, Sayın Cumhurbaşkanımız, TC. Başbakanı iken ben Dağ Komando Okulu Eğitim Merkezi Komutanı olarak Sayın Başbakanımızın beraberindeki altı bakanımıza bölücü terör örgütü ile mücadele edecek subay, astsubay, uzman erbaş ve erbaş erlerin nasıl yetiştirildiğini, sağ olsunlar vakit ayırdılar, bir tam gün kendilerine uygulamalı sunma fırsatım oldu. Bilahare ben Özel Kuvvetler Komutanlığı'ndaki görevimi müteakip Jandarma Asayiş Kolordu Komutanlığı'na atandım. Sayın Cumhurbaşkanımız yine başbakan olarak Van depremi münasebeti ile bölgemize defalarca geldiler. Depreme rağmen 2011-2013 döneminde yaz ve kış çok etkin operasyonlar ile bölücü terör örgütünü (BTÖ) aldığı darbeler ile çözüm için masaya oturmaya mecbur oldukları bir noktaya getirdik. Bunlara Allah ve tarih şahittir.

İşte, darbeci bölücü, FETÖ'cü, eğer ben normal karşılığında YAŞ'a girmiş olsa idim terfi etmem halinde 2. Ordu Komutanlığı'na gitme ihtimalimi değerlendirdikleri için bu ahlaksız, hukuksuz kumpası yapmışlardır. Ben jandarma Asayiş Komutanlığı'ndan sonra da Çanakkale Zaferi'nin 100. yılını da en görkemli şekilde icra edebilmek için Gelibolu 2. Kolordu Komutanlığı görevini icra ederken, Sayın Cumhurbaşkanımız sağ olsun yağmurlu bir günün sonunda 2. Kolordu Karargâhı'nı ziyaret etme nezaketini gösterdiler.

Sayın Genel Sekreterim, sizlere de büyük geçmiş olsun ama lütfen bir düşünün. Darbeciler eğer başarılı olsalardı ilk vuracakları kişiler listesinde ben de olacak iken darbeci, FETÖ terör örgütü ile ilintili olabileceğim düşüncesi ile F tipi cezaevinde bulunmak beni kahrediyor. Her şeyi, her makamla teyit ve koordine edebilirsiniz. Arz ettiğim cerideyi talep edebilirsiniz. Saygılarımla arz ederim.

Anlatan: Korgeneral Abdullah Barutçu EDOK Okullar Komutanı

**“Darbe olduğunu öğrenince eşlerimizle
birlikte kapıcı dairesine sığındık”**

Konya Gazi Lisesi'nde öğrenim görürken, 1976 yılında Kuleli Askeri Lisesi'nin son sınıfına geçiş yaptı. O zaman devlet lisesinden askeri liseye geçme imkânı vardı. 1977 yılında Kuleli Askeri Lisesi'ni bitirdi, aynı yıl Kara Harp Okulu'na başladı.

1981 yılı Temmuz ayında da normal zamanda mezun oldu. Teğmen olarak göreve başladı. 1981 yılından bu güne kadar Silahlı Kuvvetler'de çeşitli kademelerde görev yaptı. 2010-2013 yılları arasında Genelkurmay Özel Kuvvetler Komutanı olarak görev yaptı. 2013-2015 arasında Van Jandarma Asayiş Kolordu Komutanlığı görevini yürüttü. 2015 Ağustos ayından itibaren de Kara Kuvvetleri EDOK Okullar Komutanı olarak görevini yürüten Korgeneral Abdullah Barutçu ifadesinde şunları anlattı:

Görevimin konusu olarak Kuleli Askeri Lisesi, Maltepe Askeri Lisesi, Astsubay Meslek Yüksek Okulu, Kara Kuvvetleri Lisan Okulu, Bando Okullar Komutanlığı, Astsubay Üst Karargâh Hizmetleri Eğitim Merkezi, Eğitim Öğreticisi ve Öğretmen Yetiştirme Kursu okullarıdır. Şöyle ki bu okullar idari açıdan ve denetleme olarak bana bağlıdır. Bana bağlı olan bu okullardan olan askeri okullarda sadece eğitimi öğretim faaliyeti vardır. Silah eğitimi yoktur, mezuniyet töreninde de sadece merasim bölümü silah taşır. O da törenseldir. Açık bir deyimle benim emrimdeki okullarda tank, tüfek gibi silahlı herhangi bir unsur yoktur. Sadece okullarda çevre güvenliği nedeniyle bulunan erlerde silah bulunmaktadır.

Soruların çalındığını gözümle görmedim

Basından da duyduğum kadarıyla ÖSYM tarafından yapılan askeri lise sınavları sorularının çalındığını duymuştum. Ancak gözümle gördüğüm somut bir şey yoktur. 2016 yılında yaklaşık 3.000 askeri

lise öğrencisinin ismini liste halinde MİT'e göndererek güvenlik soruşturmasını yenilettim. Bundaki amacım, cemaatçi olup olmadığını tespit etmek. Bu resmi yazışmam komutanlıkta mevcuttur. Bu yazıma gelen cevapta da tam sonuç alamadıklarımızı tekrar göndererek derinleştirilmiş güvenlik soruşturması yapılmasını istedim.

Amacımız, Gülen Cemaati veya başka bir terör örgütü mensubu ilişkisi, irtibatı varsa tespit edip gereğini yapmaktır. MİT'ten gelen güvenlik soruşturması sonuçlarına göre bu yıl okullardan PDY (Paralel Devlet Yapılanması) mensubu olduğu MİT raporunda belirtilen öğrencilerden ihraç ettiklerimiz vardır.

Komutanlığımız evraklarında bunlar bulunmaktadır. Ayrıca güvenlik soruşturması sırasında aileler kendileri hakkında soruşturma yapıldığını fark edip çocukları atılmadan çocuklarını okuldan alanlar da olmaktadır. Bu durumda olan yani ailelerin okuldan aldığı öğrencilerin listesi de elimizde vardır. Ayrıca izne giden çocukları telefonla arattırıp cevap vermeyen, ulaşılamayan olduğu zaman şüphe edip onlar üzerinde çalışma yapmaktayız.

14 Temmuz 2016 tarihinde İstanbul Kuleli Askeri Lisesi'nde mezuniyet törenindeydim. Tören, o gün saat 10.00'da yapıldı. Törene ben, Kara Kuvvetleri Komutanı (KKK) Orgeneral Salih Zeki Çolak, 1. Ordu Komutanı Ümit Dündar. EDOK Komutanı Orgeneral Kamil Başoğlu vardı. Tören aynı gün 12.00 civarında bitti. Öğleden sonra saat 15.00 sıralarında uçakla KKK Orgeneral Salih Zeki Çolak, EDOK Komutanı Kamil Başoğlu ile aynı uçakla Balıkesir'e vardık. Balıkesir Astsubay Meslek Yüksek Okulu ve diğer birlikleri denetledik. Gece Balıkesir Orduevi'nde kaldık. Orduevinde Orgeneral Salih Zeki Çolak ve Kamil Başoğlu vardı.

Ertesi gün yani 15 Temmuz 2016 günü sabah saat 08.30 sıralarında uçakla İzmir iline Çiğli Havaalanı'na vardık. Oradan helikopterle Ege Ordusu'na yine üçümüz intikal ettik. Saat 09.45 sıralarında Ege Ordusu'ndaydık. Ben ve Kamil Başoğlu Paşam aynı araçla önden Salih Zeki Çolak Paşam da başka araçla bizi takiben saat 10.00'daki tören için Maltepe Askeri Lisesi'ne vardık.

Tören saat 12.00 sıralarında bitti. Törenden sonra Kamil Başoğlu Paşamla birlikte astsubay öğrencilerinin kampını denetledik. Daha sonra İzmir'den Ankara'ya yine uçakla döndük. Ankara'ya döndüğümüzde saat 17.00 sıralarıydı. Etimesgut Askeri Havaalanı'na indik. Buradan ben 16 Temmuz 2016 günü yapılacak Bando Okulları tören provalarını kontrol ve denetleme amacıyla Kurmay Başkanı Kurmay Albay Recep Özdemir'i yanıma alarak gittim. Tören provası denetlememi yaptım.

Askeri lojmandan kadın ve çocuklar feryat figan kaçıyordu

Saat 19.30 sıralarında da Merasim Sokak'taki general lojmanlarındaki ikametime geldim. Yorgun olmam sebebiyle akşam yemeğinden sonra uzandığım kanepede uyuyakalmışım. Uçak sesleri üzerine uykudan uyandım. Saat 21.30 sıralarıydı. Uçak seslerinden tedirgin oldum. Evde kızım ve eşim vardı. Kızım ve eşim çok korktular. Balkona çıktım, Genelkurmay Karargâhı tarafından atış sesleri geliyordu. Küçük çocuklar anneleriyle beraber feryat figan lojman bahçesinden evlerine kaçıyorlardı. Aileler de çok korkmuştu.

Eşim tanıdığı için Özel Kuvvetler Komutanı Tümgeneral Zekai Aksakallı'nın eşiyle görüşmek üzere konutunu aradı. Ben telefonu alarak Tümgeneral Zekai Aksakallı ile görüştüm. Ona ne olup bittiğini solduğumda bana, "Komutanım, beni düğünde kaçırmaya çalıştılar, ancak direndim ve kurtuldum. Eve geldim. Şu an evdeyim. Kendi güvenliğini almaya çalışıyorum. Ortada bir anormallik var. Sanırım bir grup asker tarafından müdahale gerçekleşiyor. Benim astsubayımın helikopterden atış ile bacağını kopardılar" dedi. Zekai Aksakallı Paşamın anlatımından bir kalkışmayla karşı karşıya olduğumuzu anladım.

Beni kaçırmaya gelirler diye karşı komşunun evine gidip oturdum

Bunun üzerine Zekai Aksakallı Paşa'dan önceki Özel Kuvvetler Komutanı olmam sebebiyle beni de kaçırmaya teşebbüs ederler diye değerlendirerek karşı komşum olan Tuğgeneral Rıza Çağatay'ın kapısını çaldım. Yarım saat evlerinde kaldık. Rıza Çağatay Paşa da ne olduğunu bilmiyordu. Eşiyle beraber o da korkmuştu. Yaklaşık yarım saat-45 dakika sonra EDOK Okulları Komutanlığı Kurmay Başkanı Albay Recep Özdemir beni cep telefonumdan arayarak, "Komutanım, nöbetçi amir sizinle görüşmek istiyor" dedi. Göreve yeni başlayan havacı bir yüzbaşı ile görüştüm. Kendisine "Beni askeri hattan ara" dedim.

Askeri hattan bana, "Komutanım, sıkıyönetim emri geldi" dedi. Bir taraftan da uçaklar alçak uçuş yapıyorlardı. Ben kendisine, "Ben okullar komutanıyım, sıkıyönetim ilan edildiyse bile benim pozisyonum gereği beni etkilemez, ilan edilse de edilmese de okullar komutanlığının görevi bellidir, bizim faaliyet alanımız sadece eğitim öğretimdir" diye kendi kendime düşündüm ve sıkıyönetim ilanı ile ilgili olarak herhangi bir reaksiyon göstermedim. Moralin bozuldu, çünkü sıkıyönetimi gerektirecek en ufak bir şey yoktu.

Ülkemizde kamu düzeni bozulmuş değildi. Ekonomimiz iyiydi. Yanıma Rıza Çağatay Paşa'yı ve eşini, kendi eşim ve kızımı alarak binamızın bodrum katında kapıcı odasına sığındık. Rıza Paşa'nın eşi dış kapıyı anahtarla kilitledi, birer tane de anahtar bize verdi. Bodrum katındaki kapıcı odasında Tümgeneral Kemal Yeni, eşi ve oğlunun evde olduğunu öğrendik. Onları da yanımıza çağırdık. Televizyondan da bir taraftan olan biteni takip ettim.

Cumhurbaşkanımızın Başbakanımızın konuşmalarını dinledim. Kısmen rahatladım. Çünkü bir taraftan uçakların atışı devam ediyordu. Sonraları Zekai Aksakallı Paşa televizyona bağlanarak darbe girişimine karşı konuştu. 1. Ordu Komutanı Orgeneral Ümit Dündar Paşa darbe girişimine karşı konuştu.

Sabah tahminen 07.30'a kadar bodrumda beklemeye devam ettim. Kapıcı odası kapıcının sürekli ikamet ettiği bir yer değildir. Sabah 07.30'dan sonra herkes kendi dairesine çıktı. Evimde TV'den olan biteni takip etmeye devam ettim. Televizyonda "Kuleli direniyor" şeklinde haber gördüm ve buna çok şaşırdım. Çünkü okulda sınava giren öğrencilerden hariç kimsenin bulunmaması, herkesin izinde olması gerekiyordu.

Kurmay Başkanı'nın aracılığıyla NTV'ye bağlanarak EDOK Okullar Komutanlığı'ndaki durumun TSK emir komuta zinciri dışında olduğunu belirtmek istedim. Kendim de NTV'yi aradım ancak "e-mail gönder" dediler. NTV'ye ulaşmak için bayağı uğraştık.

Daha sonra resmi kıyafetimi giyerek saat 09.00 sıralarında EDOK Okullar Komutanlığı Karargâhı'ndaki yerime gittim. Emir subayım gelerek beni götürdü. Saat 09.30-10.00 sıralarında Kuleli Askeri Lisesi Komutanlığı'na 14 Temmuz 2016 günü atanan ve devralan görevine fiilen başlayan Kurmay Albay Mürsel Çıkrıkçılar cep telefonumdan beni arayarak kapıya polisin dayandığını, içeriye girmek istediklerini, ancak savcılık kararının olmadığını, ne yapması gerektiğini sordu. Ben de EDOK adli müşaviriyle görüşerek emniyet güçlerine zorluk çıkartmadan hareket etmelerini ve suça karışanlar konusunda yardımcı olmasını emrettim.

Kuleli öğrencilerini, "Okulda kokteyl var" diye çağırmışlar

16 Temmuz 2016 günü akşam EDOK Komutanı'nın Kuleli Askeri Lisesi'nde darbe girişiminde bulunanları tespit için görevlendirildim. 17 Temmuz 2016 sabahı saat 09.00 sıralarında makam aracım İstanbul'a yanıma görevlendirdiğim personelle gittim. Kuleli Askeri Lisesi'ne vardığımda manzara perişandı. Beni o gün acilen atanan

Kurmay Albay Sefer Acar karşıladı. Birlikte Kuleli Askeri Lisesi'ne baktığımızda bahçede öğrencilerin top oynadığı futbol sahası kalelerini helikopterin inişini kolaylaştırmak için söküldüğünü gördüm.

Yaptığımız araştırmada bir önceki Okul Komutanı Albay Muammer Aygar ile onun yerine atanan 14 Temmuz 2016 günü göreve başlayan Albay Mürsel Çıkrıkçılar darbe gecesi İstanbul'da ikamet eden çocukları "Kokteyl var" diyerek okula topladıklarını, darbe girişimine katıldıklarını tespit ettik.

Darbe girişimi günü olan 15 Temmuz 2016 günü saat 16.00 sıralarında tugaydan dört araç gelmiş. Kuleli Askeri Lisesi'ndeki destek kıtalarında askerliğini yapan erleri doldurarak iki araç Boğaz Köprüsü'ne, iki araç da Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'ne gönderilmiş. Bütün bunlar olurken Kuleli Askeri Lisesi'nde iki albay da bulunuyormuş. Bütün bunları biz tespit ettik. Bu tespitlerimizi emniyet güçlerine bildirdik. Fırar eden darbe girişimcisi Albay Muammer Aygar'ın konutunda arama yapılması talebinde bulunduk. Albay Mürsel Çıkrıkçılar ise emniyet güçleri tarafından askeri lise içinde suçüstü yapılarak götürülmüş. Biz bunları tespit ettik ve emniyet güçleriyle paylaştık.

Ben kesinlikle fiilen veya fıkren darbe girişimi içerisinde yer almadım. Darbe girişiminde bulunanların hazırladığı listede görevim "devam" şeklindedir. Ben okullar komutanıyım, hiçbir silahlı gücüm yoktur. Mevcut görevimin devam etmesinin hiçbir anlamı yoktur. Şöyle ki darbe için fiilen yetkisi olan bir komutanlık değiliz. Ben görevimin devam olduğunu darbe girişiminden bir gün sonra yani 16 Temmuz 2016 günü akşamı Eğitim Kolordusu Kurmay Başkanı Kurmay Albay Harun'dan öğrendim. Atama listesindeki görevimin devam demesi bana bir avantaj sağlamamaktadır. Pasif bir görevdir. Ben darbe girişimine katılmadım.

Balıkesir'deki Astsubay MYO'na bu darbe girişiminden sonra iyi bir denetleme ve tespitler yapsınlar diye Balyoz Davası'ndan tutuklanıp yargılanan ve beraat eden Kurmay Albay Erdoğan Koçoğlu'nu görevlendirdim. İzmir'deki Maltepe Askeri Lisesi'ne Kurmay Başkanımız Albay Recep Özdemir'i darbe girişiminden sonra denetlemek ve tespit yapmak üzere gönderdim. O da cemaatle bağı olmayan, vatanına bağlı sağlam bir komutandır.

"Darbeyi yapan Fethullahçılar vatan hainidir"

En başta cemaatle ilgili çalışmalarımı belirtmiştim. Bunların evraklarını sunacağım. Benim bu darbe girişimiyle uzaktan yakından

alakam yoktur. Cemaat yapılanmasına karşı bir insanım. Cemaatle herhangi bir irtibatım, bağım olmanmıştır. Cemaatçilerin kendilerini çok iyi gizlediği herkesin bildiği bir konudur.

Bu darbe girişimini duyduğum ve basından takip ettiğim kadarıyla TSK içinde Gülen Cemaati mensuplarının yaptığını rahatlıkla söyleyebilirim. Sıkıyönetim direktifini imzalayan Mehmet Parti-göç ve Cemil Turhan olduğunu sonradan öğrendim. Bunu yapanlar vatan hainidir. Ülkemize ve Silahlı Kuvvetler'e çok büyük zarar vermişlerdir. Elini kaldıran teröriste bile kurşun sıkmadık. Bu darbeciler kendi halkına polisine darbe karşıtı askerine dahi silah sıkarak şehit etmiştir. Ordumuzu derinden yaralayan bir olayla karşı karşıya kaldık.

Şahsi cep telefonu numarasını vermediği için...

Komutan, şahsi olarak kullandığı cep telefonu numarasını hatırlamadığını belirtiyor ve ısrarlı sorulara rağmen şahsi cep telefonu numarasını söylemiyordu. Bunun yerine resni makam telefonunun numarasını veriyordu. Korgeneral Abdullah Barutçu, darbe girişiminde bulunanların listesinde EDOK Okullar Komutanı olarak "görevine devam eden kişi" olarak belirlenmişti. Bu da şüphelinin darbe girişiminde atama listesini düzenleyenlerce kendilerinden veya güvenilir olduğunu gösterdiği değerlendirdi. Mahkemenin tutuklama kararında şöyle denildi:

Şüpheliye bağlı Kuleli Askeri Lisesi'nde darbe gecesi kalkışma meydana gelmiş, öğrenciler semt karakolunu basmış, Kuleli Askeri Lisesi'ndeki erler de Boğaziçi Köprüsü'ne ve Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'ne darbe girişimine destek için gitmişlerdir. Şüpheli kendisine bağlı Kuleli Askeri Lisesi komutanıyla sabahleyin cep telefonu ile görüştüğünü kabul etmekte, ancak gece Kuleli Askeri Lisesi'nde olanlarla ilgili bilgi vermemektedir.

Şüpheli, darbe girişiminde aktif olarak yer alan Kuleli Askeri Lisesi Komutanı Kurmay Albay Mürsel Çıkrıkçılar ile sabahleyin cep telefonu irtibatı kurduğunu kabul etmektedir. Şüpheli ayrıca darbe gecesi emrindeki okulların faaliyetleri hakkında rahatlıkla bilgi sahibi olabileceği, bu okullardaki kalkışmayı önlemek için hareket edebileceği halde kendi beyanına göre lojmanın kapıcı odasına sığınmıştır. Tüm bu deliller ve olayın gelişimi göz önüne alındığında şüphelinin darbe girişimine iştirak ettiği, üzerine atılı suçu işlediği anlaşılmakla; tutuklanmasına karar verildi.

Anlatan: Tuğgeneral Adem Boduroğlu
Kara Kuvvetleri Cari Harekât ve
Komuta Kontrol Daire Başkanı

**“Komutanım acil bir durum var,
acele mesaiye gelmeniz gerekiyor”**

Genelkurmay Başkanlığı Kara Kuvvetleri Komutanlığı Cari Harekât ve Komuta Kontrol Daire Başkanı olarak tuğgeneral rütbesiyle görev yapıyordu. Kara Kuvvetleri birliklerinde, hudutlar, terör olaylarında, operasyonlarda, idari olaylarda, intiharlar vs. her türlü olayın raporu Adem Paşa'nın dairesinde toplanıyordu. Bunlardan acil olanı 10 dakika içinde, acil olmayanları da sabah Kara Kuvvetleri Komutanı'na anlatıyordu. Sabahları işe 04.00'te gidiyor, raporları hazırlayarak komutan geldiğinde sunuyordu.

15 Temmuz 2016 günü sabah 04.00'te yine görevine gitti. Raporları hazırladı. Kurmay Başkanı Orgeneral İhsan Uyar'a komuta odasında toplantı salonunda bizzat elden raporları teslim etti. Olağandışı bir rapor içeriği yoktu. Raporunu teslim etti ve yerine geçti. Arazide devam etmekte olan operasyonları takip etti. Operasyon ve hudut hatlarını kontrol eden İnsansız Hava Araçlarının (İHA) görüntülerini izledi. Rutin işlerini yaptı. Saat 12.00'ye kadar gelişen olayları Kurmay Başkanı Orgeneral İhsan Uyar'a yazılı teslim etti.

Akşam 18.00'e kadar da öğleden sonraki yazışmaları yazıp, raporunu hazırlayarak teslim etti. Saat 19.30-20.00 arasında mesaisinin bitmesi üzerine ayrıldı. Ayrılırken vardiya amirine gerekli talimatlarını verdi ve saat 20.00 sıralarında da evine geldi. Lojmanda eş ve üç çocuğu vardı.

Kızının ayağındaki problem nedeniyle eşiyile ilaç almak için saat 20.30 civarında kendi otomobiliyle eczaneye gitti. Lojmana dönüş sırasında vardiya amiri Albay Atilla Tanrıver cep telefonundan aradı, “Komutanım, acil bir durum var, acele mesaiye gelmeniz gerekiyor” dedi. Saat tahminen 20.40 sıralarıydı. Ne olduğu-

nu sordu. “Komutanım, telefonda söyleyemem; mesaiye gelmeniz gerekiyor” cevabını aldı.

Lojmana varınca askeri hattan Albay Atilla Tanrıver’i aradı. “Acil plan ne var?” diye sordu. Tanrıver yine söylemedi. Komutan araç gönderilmesini istedi. Araç giriş çıkışlarının yasak olduğunu, araç gönderemeyeceğini, yürüyerek gelmesini söyledi. Bundan sonraki gelişmeleri Tuğgeneral Adem Boduroğlu şöyle anlatıyor:

Askerler, beni nizamiyeden içeriye sokmadı

Araç giriş çıkışlarının yasak olduğu, yürüyerek gelmem istenince ben olağanüstü bir olay olduğunu anladım. Sonra uçak seslerini duydum. O esnada evdeydim. Üstümü giyip iş çantamı aldım, yaya olarak nizamiyeye gitmeye başladım.

Ankara semalarında uçak sesleri de devam ediyordu. Lojman nizamiyeden çıkarken nöbet değiştiren bir araç gördüm. Araç komutanına “Kara Kuvvetleri’ne giden bir araç mı?” diye sordum. “Benim acilen gitmem gerekiyor” diyerek kendimi tanıtarak nizamiyeye bıraktırdım. Nizamiye girişinde silahlı askerler ve rütbeliler vardı. Üzerimde general rütbe kıyafetim olduğu için kendimi de tanıtip kimliğimi gösterip içeriye girmek istedim. Ancak beni içeriye almadılar. O grupta beni tanıyan kimse çıkmadığı gibi ben de kimseyi tanıyamadım. Çünkü ben sabah 04.00 gibi işe gittiğimden ve geç çıktığımdan tanımadıklarını düşündüm.

Harekât merkezini arayıp beni görüşturmelerini söyledim. Beni görüştürmedi. Kendisi telefon etti. “Harekât merkezinin sizden bilgisi yok. Sizi alamayız” dedi. Beni götürmeleri gerektiğini söyleyerek ısrar ettim. Tahminen saat 21.00-21.30 sıralarıydı. Beni silahlı asker ve rütbeliler binanın öbür tarafına diğer nizamiyeye götürmeye çalıştılar.

“Ben generalim, ayıp olmuyor mu böyle?” dedim. 100-200 metre yürüdükten sonra arabaya binip beni diğer nizamiyeye götürdüler. Yine tanımadığım kişilerdi. Diğer nizamiyede kendimin harekât merkezi amiri olduğumu, bir şey varsa benim başında olmam gerektiğini anlattım.

Oradan bir rütbeli, “Bu salakları niye alıyorsunuz, götürün harekât merkezine bırakın” dedi. Kastettiği yer tecridi şifreli yetki verilen yerdi. Yerin eksi iki katındadır. Kastettiği yer oradadır. Beni kapıya kadar bıraktılar, harekât merkezine doğru inmemi söylediler, ben de harekât merkezine indim.

Darbe girişimi olduğu hiç aklıma gelmiyordu, bir saldırı var diye düşünüyordum

Harekât merkezine inerken hücum yelekli silahlı kişiler tarafından birkaç kişinin oturtulup enterne edilmiş vaziyette olduğunu görmüştüm. Asansörle eksi 2'ye indim. Olağanüstü bir durum olduğunu anladım, ancak halen aklıma darbe teşebbüsü gelmedi. Bir füze düştü veya bir saldırı var diye düşünüyordum. Asansöre bindim, eksi 2'ye indim. Harekât merkezinde vardiya amirinin yanına gittim. Vardiya amirimiz Albay Atilla Tanrıver bana "Komutanım, çok önemli evraklar geldi" diyerek masanın üzerindeki evrakları gösterdi. Atama listeleri, garnizon komutanlıkları listeleri, sıkıyönetim komutanlıkları listeleri vardı. Her kuvvetten listeler vardı.

Kendime baktığımda listede Cari Harekât ve Komuta Kontrol Daire Başkanı görevimin karşısında aynı şekilde yani Cari Harekât ve Komuta Kontrol Daire Başkanı yazdığını gördüm. Anlamaya çalıştım. Bana gösterilen dokümanlar içinde "Yurtta Sulh Konseyi" imzalı bir bildiri vardı. Bildiriyi görünce darbe girişimi olduğunu anladım. Vardiya Amirim Albay Atilla Tanrıver'e, "Genelkurmay Başkanı yönetime el mi koydu, ne yapmamız gerekiyor?" diye sordum. "Komutanım, bilmiyorum, evraklar bütün tugaylara gönderildi" karşılığını verdi. Mesaj grubumuz olarak nitelendirebileceğiniz görevimize özgü mesaj ve adres dağıtım grubuna bakmasını ve burada varsa yayınlanmadıysa tugaylara kadar bu bildiri ve listelerin yayınlanmasını ve gönderilmesini söyledim.

Birinci derece sicil amirim olan Harekât Daire Başkanı Tümgeneral Mehmet Okan'a ulaşmaya çalıştım. Şöyle ki Harekât Amirimiz Tümgeneral Mehmet Okan'ın nerede olduğunu bilebilecek kişidir. Ona nerede olduğunu bilip bilmediğini sordum. O da bilmiyormuş. Televizyonlar bizde 24 saat açıktır ve televizyondan gelişmeleri takip ettik. Sabah 07.00'ye kadar bu yerde bulunarak sabah hazır edilmesi gereken raporları hazır ettirdim.

O gece benimle birlikte orada Harekât Amiri Albay Atilla Tanrıver ve o gün nöbetçi olanlar vardı. Nöbetçi olmayanlar ve harekât amiri dışında benim gibi sonradan çağırılıp intikal eden Tuğgeneral Ali Rıza Çağlar'ı gördüm. Tuğgeneral Ali Rıza Çağlar Harbe Hazırlık Eğitim Daire Başkanı'dır. Ali Rıza Çağlar'a durumun ne olduğunu sordum. Kendisi aydınlatmaya çalıştığını, kimseye ulaşamadığını söyledi. Ben gelince Ali Rıza Çağlar ayrıldı.

"Benden başka kimse var mı?" diye sorduğumda, "yukarıda

odasında Tuğgeneral Erhan Cağa'nın olduğunu" öğrendim. Önce telefonla aradım, yerinde olup olmadığını öğrendim. Telefonda kendisine Genelkurmay'dan yayınlanan "Yurtta Sulh Konseyi bildirisi" ve "atama listeleri var" dedim. "Bunları birliklere dağıtmamız, yayınlamamız gerekiyor, kıdemli general olması sebebiyle imzalayıp dağıtıp dağıtmayacağımızı" sordum. O da bana "Birliklere yayınla, dağıt" dedi. Bu dokümanları birliklere yayınladım ve dağıttım.

İmzalayan Tuğgeneral Erhan Cağa'dır. Erhan Cağa'nın yanına vardım. Durumu aydınlatmaya, "Durumdan haberdar mısınız, durum nedir, yapabileceğim bir şey var mı? Ben aşağıdayım, durumdan komutanımızın haberi var mı?" dedim. O da "Bilmiyorum" dedi. Sonra da harekât merkezine indim.

Personelimize, "Sağdan soldan abuk sabuk aramalar olursa cevap vermeyin, bana yönlendirin" dedim. Sonra rutin işlerimi yapmaya başladım. Mesajları alan birlikler örneğin Edirne, Lüleburgaz ve İstanbul'dan telefonla arayıp "Ne yapacağız?" diye soranlar oldu. Ben de "Herkesin komutanı var. Herkes emir komuta altında hareket ediyor, mesajları aldınız bana bir şey sormayın. Uymanız gerekiyorsa mesajlara uyun" dedim.

Lojmandan, Lojistik Başkanı Tümgeneral Mehmet Özoğlu askeri hattan beni aradı. "Ne oluyor, neler dönüyor?" dedi. "Mesaiye gelmemiz gerekiyor mu?" dedi. "Komutanım, sokağa çıkmamanızda fayda var. Ortalık karışık. Genelkurmay'dan emirler geldi" şeklinde cevap verdim. Tuğgeneral Mustafa Gönel askeri hattan beni aradı, "Adem yardıma geleyim mi, ihtiyacın var mı?" dedi. Gönel, bizim hareket merkezimizin iletişiminden sorumludur. Arızalar olduğu zaman gelir kontrol eder ve bize yardımcı olur.

KKTC'den arayan komutan: Bu ne saçma mesaj, Genelkurmay darbe mi yapıyor?

"Komutanım bir sıkıyönetim ilanı var. Yürütmeye el koyma var. Harekât merkezinde sıkıntı yok, ben idare ediyorum" dedim. Denetleme Değerlendirme Daire Başkanımız Tümgeneral Ali Doğan İnce aradı. Kendisi kıdemli tümgeneraldir. Kurmay başkanımız olmadığı zaman onun yerine o bakar. "Adem ne oluyor, işler karışık, lojman nizamiyede bir adamı vurmuşlar; ne oluyor?" dedi. "Komutanım, yönetime el konulmuş, Genelkurmay sıkıyönetim ilan etmiş, bir atama listesi yayınlanmış, siz de Kara Kuvvetleri emrinde gözüküyorsunuz" dedim. O da "Ne yapalım gelelim

mi?" dedi. "Komutanım, siz bilirsiniz ama dışarıyı karışık" dedim.

Kıbrıs'taki kolordunun Kurmay Başkanı Albay Erdal Dodurga askeri hattan aradı. Bana, "Bu ne saçma mesaj, Genelkurmay darbe mi yapıyor? Erhan Çağa Tuğgeneral imzalı mesajı aldık. TSK darbe mi yapıyor?" dedi. Ben de "Komutanım, mesajdan öyle anlaşılıyor" dedim. Kızarak telefonu kapattı ve kapatırken "Mesajda tarih olarak bir gün öncesi yani 15/07/2016 tarihi yazıyor" dedi. "Mesajı plan subayı yazdı. Mesaj da kendisi de saçma" dedim. Ardından da "Ne okuyorsanız, ne anlıyorsunuz o" dedim. "Yönetime el konulduğu yazıyor, mesajdan okumuşsunuzdur, komutanım" dedim. İstanbul'dan arayanlar oldu, mesajın gereğini yaptıklarını söyleyenler oldu.

Genelkurmay Başkanı'nun esir olduğunu haberlerden öğrendik. Genelkurmay Başkanı'nın esir olduğunu ne zaman öğrendiğimi tam hatırlamıyorum. Darbe mesajlarını dağıtmadan önce Genelkurmay Başkanı'nun esir olduğunu bilmiyordum.

Rapor edilecek konu olarak görülmediği için darbe önemli olaylar raporuna yazılmadı

Dışarıda silahlı kişiler olduğu için dışarıya kimseyi göndermedim. "Herkes raporlarını yazsın, işlerini yapsın" dedim. Suriye'de Doğu ve Güneydoğu'da terörle mücadele operasyonlarını takip eden görevlilerin görevlerini devam etmesini sağladım. Sabah 07.00 gibi raporları bitirdik. Raporlarda darbeyi yazmadık. Rapor edilmesi gereken konulardan olmadığı için darbe teşebbüsünü yazmadık.

Harekât merkezimizin bütün faaliyetleri ceride (kayıt) işleminde kayıtlıdır. Neler yaptığımız oradan görülebilir. Evrak astsubayı ile raporları komuta katına gönderdim. Saat 09.00 gibi yeni vardiya amiri yeni nöbetçiler geldi teslimleri yaptık. Ben yeni vardiya ile birlikte kaldım. Yeni vardiyaya durumu anlattım.

İstanbul'dan Merkez Komutanı Tuğgeneral Kazım Dalkıran 09.30-10.00 sıralarında beni aradı. Darbe teşebbüsünü söyledi. "Genelkurmay'ın yayınladığı sıkıyönetim, yönetime el koyma mesajına iptal mesajı yazabilir misin?" dedi. "Komutanım, Genelkurmay'ın emri biz elimizden geleni yaparız" dedim. Benim görevim olmadığı için iptal etmedim. Çünkü yetkim de değildi. Yeni vardiya içinde görev yapmak istemeyen suçlu konumuna düşmek istemeyen, tereddüt eden arkadaşlar oldu.

“Bütün komutanlarımız esir edilmiş, raporu yazsak bile kime vereceğiz?”

Ben onlara, “Yukarıdaki silahlı unsurlarla bir çatışma olmasın, ölümler olmasın, biz normal görevimizi yapalım. Harekât merkezinin görevi bellidir. Öğlen raporunu hazırlayın” dedim. “Komutanım, öğlen raporunu hazırlayıp kime vereceğiz, bütün komutanlar esir edilmiş?” dediler. *

Genelkurmay Başkanı’nun kurtarıldığına dair haberler çıkınca, ben de “Darbe sona erebilir, uzlaş sağlanabilir” dedim. Darbe teşebbüsüne karşı olarak nitelendirebileceğim bir grup bana, “Komutanım, siz işbirlikçisiniz, siz darbecilerle berabersiniz, mesajları birliklere siz çekmişsiniz, gelen sıkıyönetim, yürütmeye el koyma mesajlarını cerideye de yazmışsınız” diyerek beni suçladılar ve beni makam odama hapsedeceklerini söylediler. Şöyle bir olay var: Dışarı çıkar mukavemet ederseniz, yukarıda silahlı unsurlar var, ölümler olabilir. Silahlı gruplar bizden şüphelenirlerse bizim buraya da gelip müdahale edebilirler.

Beni darbecilik yapmakla suçlayanların isimleri: Albay Ali Özkoçak, Personel Subayı Binbaşı Selçuk. İstihbarat ve Lojistik subayları suçladılar. “Komutanım, odanıza geçin, bu saatten sonra bir şeye karışmayın” dediler. O zaman Albay Ali Özkoçak’a, “Sorumluluğu sen alıyorsun, bu saatten sonra olacak olaylardan sen sorumlusun. Bu sorumluluğu alma” dedim. “Yukarıya bir bakın, durumu aydınlatın” dedim. Gönderdim. Gelip buna bütün herkesin kuvveti boşalttığını söyledi ve ben de “Evlerinize gidin” dedim, kendim de evime gittim.

Giderken de kimse bir şey demedim. Saat 10.00 gibi evime gittim. Kimse de bana bir şey demedi, durduran kimse olmadı. Yolda harekât başkanlığının diğer generalleri olan Tuğgeneral İbrahim Nuhoglu ve Tuğgeneral Ali Rıza Çağlar’ı gördüm. Onlar da karargâhtan ayrılıyorlardı. Onlar sivildi. Silahlı olup olmadığını görmedim. Beni de geçerken lojmana bırakmalarını rica ettim. İbrahim Nuhoglu General’in şahsi arabası vardı.

Beni lojmana bıraktılar, evime vardığımda eşim ve çocuklarım vardı. Eşim ve çocuklarım ağlıyorlardı. Zaten geceden eşim birkaç defa ağlayıp halimi sordu, ben de “İyiyim, evden dışarı çıkmayın, emniyette kalın” dedim. Öğleden sonraya kadar evde dindim.

Öğleden sonra harekât merkezini aradım. İstihbarat Kısım Amiri Ercan Albayım telefona çıktı. “Gelen giden var mı, durum ne-

dir?” dedim. Haberlerde “darbe bitti” denildiğini belirtince, “Bir sıkıntı olursa beni bilgilendirin” dedim. Bana “Evinizde dinlenin, şu anda ihtiyaç yok” dedi. Evde kalmaya devam ettim.

Akşam 20.00-20.10 sıralarında Merkez Komutanlığı'ndan geldiler. “Komutanım, isim listesinde isminiz var, Merkez Komutanlığı'na gelmeniz gerekiyor” diyerek beni götürdüler. Merkez Komutanlığı'nda bana, “darbecilerin atama listesinde görevimin aynen devam olduğunu bu nedenle suçlandığımı” söylediler. Ben de “Devam yazmıyordu karşısında, görevimin aynısını kopyala yapıştır, aynısını yazmışlar, ben gözaltına alınmama itiraz ediyorum ve evrakları imzalıyorum” karşılığını verdim.

Listede adım soyadımdan sonra görevim hanesinde “aynı görevim”, sonraki hanede ise bu görevin devam edip etmediği veya başka bir göreve atanıp atanmadığının yazması gerekir. Ancak benimle ilgili atama listesinde görevimin karşı hanesinde kopyala yapıştır aynı görevim yazılmış. Bu şekilde değil de “devam” yazmalıydı veya “kuvvet emrinde” denmeliydi veya bir yere atama yapılmalıydı. Benim gördüğüm listeye şu an bana göstermiş olduğunuz liste aynı değildir. Sizdeki listede benimle ilgili olarak “devam” yazıyor. Ancak benim gördüğüm listede görevim aynen kopyala yapıştır olarak iki hanede de yer almaktadır. Şahsı kanaatim darbeciler listeyi beceriksiz planlamışlar.

“Bu darbeyi FETÖ'cüler yapmış diyemem”

Sorguda Boduroğlu'na “bu darbeyi kimlerin yaptığı” soruldu. Cevabı şöyle oldu:

Okuduğum evraklar içerisinde FETÖ ile ilgili bir şey yazmıyordu. O yüzden bu darbeyi FETÖ'cüler yapmış diyemem. Ancak haberlerden ve söylentilerden duyduğum kadarıyla FETÖ'cülerin yaptığı söyleniyor.

Ben darbeyi hangi grubun yaptığını bilemem. Benim cemaatle bir bağım yoktur. Ben darbe girişiminde bulunmadım. Darbeye katılmadım. Hiçbir astıma bu konuda emir vermedim. Genelkurmayın sıkıyönetim ve yürütmeye el koyma mesajlarını Genelkurmay'dan geldiği için çekmek zorundaydım.

Adem Boduroğlu darbe girişimine katılmadığını iddia ediyordu. Savcı, “Peki darbeyi önlemek için niçin şahsi çaba göstermediniz?” sorusunu yöneltti. Boduroğlu'nun cevabı şöyle oldu:

“Dayak yedim, tekme atıldı, ördek yürüyüşü yaptım, ilaçlarımı vermediler”

Benim amacım personelimin hiçbir olaya karışmaması ve zaiyat verilmemesi. Benim harekât merkezini terk edip sokağa çıkmam ve darbeye karşı çıkmak gibi bir mantık dışı işim olamaz. Çünkü astlarımı tehlikeye atarım. Kendimin tabancası dahi yoktur. Personelimde de tabanca yoktur. Kuvvete silahla girilmez. Benim sağlık sorunlarım vardır. Şeker hastasıyım. Bu görevi de zor yapıyorum. Amirlerime bu sorunlarımı da ilettim. Beni almalarını söylemiştim “Yerine kimseyi bulamayacağız bu sene de devam edeceksin” dediler. İşimin şartları çok ağırdır. Sağlık sorunlarım var. İki gündür ilaçlarımı alamıyorum Sağlıklı beslenemiyorum.

Darbe girişiminde yer almadım. Bu damgayı hak etmedim. Onurlu bir TSK Generaliyim. Beni götördükleri yerde de hiçbir generali tanımıyorum. Dayak yedim. Tekme atıldı. Ördek yürüyüşü yaptım. İlaçlarımı vermediler. Hastalığımı söyledim. Aynı psikolojide ben de polis olsam ben de aynısını yapardım ama raporumu da gösterdim.

Anlatan: Tuğgeneral Ahmet Bican Kırker KKK Personel Plan Yönetim Daire Başkanlığı

“Cumhurbaşkanı’nın, hukuk düzeni dışında şahsen biat istediği söyleniyordu”

15 Temmuz gecesi Zırhlı Birlikler Okulu ve Eğitim Tümen Komutanlığı’nda darbeciler adına kontrolü ele aldığı iddia edilen Tuğgeneral Ahmet Bican Kırker ise savcılıkta verdiği ifadede şunları söyledi:

Ben Kara Kuvvetleri Komutanlığı (KKK) Personel Plan Yönetim Daire Başkanlığında tuğgeneral olarak görevliyim. Olay günü olan 15/07/2016 günü yıllık izinliydim. 11.07.2016 günü izne ayrılmıştım. Evde bulunduğum sırada Ankara’da saat 21.00 civarında harekât merkezinden bir görevli beni aradı. Detaylı emrin Genelkurmay Başkanlığı tarafından zırhlı birliklere gönderildiğini, plan emrini orada alacağım ifade edilmişti.

Ben harekât merkezinden bu emri alır almaz Zırhlı Birlikler Eğitim Tümen Komutanlığı’na gittim. Kurmay Başkanı Sıddık Çoban’ı çağırdım. Yayınlanan emri bana arz etti. Zırhlı Birlikler Tümen Komutanlığı’nda Kurmay Albay Sıddık Çoban’ı idari izinli sayıp görevden uzaklaştırmam ve yerine Albay Faruk Yaman’ı görevlendirmem isteniyordu. Zırhlı Birlikler Eğitim Tümen Komutanlığı’na gidip mevcut komutanı gözaltına almam, Albay İsa Sancaklı ile birlikte güvenli bir yere göndermem ve zırhlı birliklerin komutasını devralmam isteniyordu. Gönderilen mesaj doğrultusunda ben zırhlı birliklerdeki Eğitim Tümen Komutanlığı görevini devraldım.

Tümen komutanını sorduğumda düğünde olduğunu söylediler. Sıddık Çoban telefonla irtibat kurdu. TSK’nın yönetime el koyduğunu, görevi benim devraldığımı, kendisinin birliğe gelmesini istedi. Bir süre sonra tümen komutanı geldi. Kendisine durumu izah ettim. Tümen komutanı sivil gelmişti. İsa Sancaklı Albay ve bir teğmen ile birlikte tümen komutanını sivil bir araca alıp güvenli bir yere doğru gittiler.

Ben daha sonra eğitimden sorumlu Cem Albay ile zırhlı birlikler okullarından sorumlu Sefa Albay'ı çağırdım. Genelkurmay'ın emrini tebliğ ettim. Mevcut harekâta iştirak edip etmemekte serbest olduklarını anlattım. Her ikisi de birliklerinin başına geçip değerlendirmek üzere süre istediler. Ben de birliklerinin başına geçebileceklerini söyledim. Okullardan sorumlu Sefa Albay bir daha bana dönüş yapmadı.

Faruk Yaman Kurmay Albay olarak planın detayını harekât merkezi ile koordine etti. Bu plana göre zırhlı birliklerdeki zırhlı araçlarla Sincan benzeri bir gösteri yapılacak, Atatürk Orman Çiftliği, Beştepe ve Çukurambar civarındaki yollar ve kavşaklar kontrol altına alınacaktı. Yanıma gelen Cem Albay ile birlikte bu durumu müzakere edip değerlendirdik. Bu sırada vatandaş yollara çıkmıştı. Yollar tıkalı idi. Tankları tıkalı yollardan nasıl sevk ve idare edeceğimizi düşündük. Alternatif bir yol bulmaya çalıştık. Ancak vatandaş bütün yolları tuttuğu için Sabancı Yurdu'ndaki kavşağa tankları gönderme imkânı olmadığını anladık.

Bu sırada TRT'de konseyin açıklama yapması bekleniyordu, ancak konsey yerine bir spiker yazılan metni okumaya başladı. Bazı komutanlar televizyon kanallarına bağlanıp peş peşe açıklama yapmaya başladılar. Bu açıklamalardan TSK içinde birlik ve bütünlük olmadığını fark ettim. Cem Albay ile durumu müzakere ettik. Ayrıca Cem Albay beni ikna etmeye çalışıyordu. Bunun başarılı bir harekât olmadığını söylüyordu. Birlik içinde çatışma çıkmaması, algı operasyonunun tersine döndüğünü anladım. Ayrıca Cem Albay, Kolordu Komutanı Metin İyidil ile görüştü. Benim anladığımı, her ikisi görüşmeye devam ediyormuş, harekâtı durdurduk.

Ergenekon ve Balyoz'dan yargılananlardan bazıları şimdi Fethullahçı diye götürüldü

Teğmenler o gün gece eğitimi yapıyorlarmış. Silahlı eğitimdi. Kurmay Başkanı Faruk Yaman gece eğitimindeki teğmenleri karargâha çağırmişti. Hepsi silahlı olduğu için askerlere ateş açıp bir iç çatışma çıkmasından çekiniyordum. Bunu bana Cem Albay söyledi. Cem Albay'ın bu ikazı üzerine teğmenleri toplayıp silahlarını bırakmalarını söyledim. Kendim de silahımı Cem Albay'a verdim. Gözaltına alınmak için hazır olduğumu söyledim. Cem Albay ile Sefa Albay beni teslim aldılar. Daha sonra kolordu komutanı geldi.

Ben KKK Personel ve Plan Yönetim Daire Başkanlığı'nda görevli olduğum için bunu biliyordum. Cumhurbaşkanı'na şah-

sen biat etmeyen herkesin tasfiye edileceği anlaşılyordu. Cumhurbaşkanı'nın hukuk düzeni dışında şahsen biat istediği söyleniyordu. Ben Cumhurbaşkanı'nın hukuk düzeni dışında olup olmadığı konusunda susma hakkımı kullanmak istiyorum. Benim Fethullah Gülen Cemaati ile herhangi bir bağım yoktur. TSK içerisinde bu gruptan tanıdığım hiç kimse yoktur.

Ergenekon ve Balyoz kumpas davalarında birçok TSK personeli yargılandı. Orada yargılananların birçoğu şimdi Fethullahçı diye ifade ediliyordu. TSK'da bu huzursuzluk yaratmıştır. Kimsenin geleceğinden emin olamayacağı intibamı bu uygulamalar yaratmıştı. Benim Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Türk halkı ve TSK'ya karşı bir hareketim söz konusu olamaz. TSK'nın mevcut yöntem sistem ve teşkilatı ile yaptığı bir harekâtın bir parçası olarak harekâta iştirak ettim. Böyle olmadığını anladığımda da gerekli tedbirleri alarak teslim oldum.

Anlatan: Yarbay Levent Türkkan Genelkurmay Başkanı'nın Emir Subayı

“Ben paralel yapının üyesiyim. Fethullahçıyım”

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar'a makamunda silah çeken Emir Subayı Yarbay Levent Türkkan, savcıya ifadesini vermeden, el yazısıyla söyleyeceklerini yazmıştı. Savcı, kendisine gösterilen ifadeyi sordu, Türkkan “Ben yazdım” dedi. Genelkurmay Başkanı'nın en yakınına kadar girmeyi başaran, darbe günü ortaya çıkan Levent Türkkan'ın anlatımları tam bir korku filmi... İşte, o sorgudan bölümler:

Bana gösterdiğiniz el yazısını Emniyet'teyken kendim yazdım, altını da imzaladım. Bu belgeyi yazarken sorguma başlanmamıştı. Kendi isteğimle duyduğum pişmanlık üzerine bu belgeyi, itirafları yazdım. Mümkünse etkin pişmanlık hükümlerinden yararlanmak istiyorum, işin hukuki boyutu bu aşamada beni çokta ilgilendirmiyor. Ben bu itirafları kendimi rahatlatmak için yapıyorum...

Ben paralel yapı üyesiyim. Fethullah Gülenciyim. Bu cemaate yıllarca gönüllü olarak hizmet ettim. Bugüne kadar cemaatte abilerime itaat ettim, onlar tarafından verilen emirlere bugüne kadar harfiyen riayet ettim. En son bu tarih itibarıyla irtibat halinde olduğum abilerim Murat, Selahattin ve Adil kod adlı şahıslardır. Bunlardan Murat'ın evini biliyorum. Konya Yolu civarındadır. Gösterebilirim, diğerlerinin ve tamamının ne iş yaptıklarını, ayrıca kimlik bilgilerini bilmiyorum.

Ben onların Allah rızası için çalıştıklarını düşünüyordum

Bu abilerle Murat'ın evinde ayda bir ya da iki ayda bir rutin görüşmelerimi yapıyordum. Ben bugüne kadar Fethullah Gülen Cemaati'nin vatan haini olduğuna hiçbir zaman inanmamıştım. Sadece onların Allah rızası için çalıştıklarını düşünüyordum. Ancak darbe teşebbüsü ve sonrasında ne olduklarını anladım. Bu yapı ve

bu yapıya mensup olanlar için “vatan haini” tabiri az gelir. Artık biliyorum ki bu yapı mensupları “cani ruhlu” kişilerdir. Fethullah Gülen’i bizzat hiç görmedim. Ancak söylediklerim aynen onun için de geçerlidir.

Ben fakir bir ailenin çocuğuyum. Bursa-Karacabey Arız köyündenim. Öz be öz Türküm. Köklerimiz ta Osmanlı’ya dayanır. Babam çok fakir bir çiftçiydi. Tarlanuz bağımız bahçemiz yoktu. Babam yevmiye karşılığı çalışırdı. 5 kardeşiz. Tek erkek benim ve en küçük de benim.

Fethullah Gülen Cemaati’yle ortaokulda tanıştım

Fethullah Gülen Cemaati ile ilk defa ortaokul döneminde tanıştım. Aradan zaman geçtiği için tam tarihini şimdi veremem. O tarihlerde Bursa Cumhuriyet Lisesi ortaokul kısmında okuyordum. İyi ve geleceği parlak bir öğrenciydim. Okulda matematikten 9 almışlığım yoktur. Hep 10 alırdım. Ortaokulda cemaatin abileriyle tanışmıştım. O tarihte Serdar, Musa Kod adlı üniversite öğrencisi abiler vardı. Ben lisenin resmi pansiyonunda kalıyordum. Bu abiler pansiyona gidip geliyorlardı. Ben ve benim gibilere namaz kıldırıyorlardı. Sonra beni kendi cemaat evlerine götürmeye başladılar. Ben 5 yaşından beri subay olmayı hayal ediyordum. Ailem de beni bu şekilde analiz ediyordu. Benim bu idealim cemaatin ekmeğine tuz biber oldu. Benim subay olmak istememe çok memnun oldular.

1989 yılında Işıklar Askeri Lisesi’nin sınavlarına girdim. Sınavı kendi bilgilerimle kazanacağımdan emindim. Cemaattteki abilerim de emindi. Fakat yine de bana sınav olmadan önceki gece yarısı getirip soruları verdiler. Soruları Serdar abi getirmişti. Elinde bilgisayar çıktısı şeklinde sorular vardı. Şıkların üzerine cevaplar işaretlenmişti. Zaten bildiğim şeylerdi. Okudum ezberledim. Aradan ne kadar zaman geçtiğini hatırlamıyorum. Bursa merkezde bir cemaat evinde bu soruları bana verdiler. Soruları benden başkalarına da verdiklerini değerlendiriyorum. Ancak kime verdiklerini isim isim bilmiyorum.

Cemaat abisi askeri lise sınav sorularını getirdi

Yıllar sonra Serdar ve Musa abilerle irtibatım kalmadı. Aradan zaman geçtiği için onların kimliklerinin tespitine ilişkin bilgi de veremem. Fakat fotoğraflarını görsem tanıyabilirim. Bu şekilde askeri lise sınavlarını kazandım. Hatırladığım kadarıyla 100 küsuruncu olmuştum. Yine hatırladığım kadarıyla Işıklar Askeri Lisesi’ne

275 kişi girmişti. Dereceye giremedim, çünkü hatırladığım kadarıyla kasıtlı olarak soruların tamamını bana göstermemişlerdi.

Yazılıdan sonra mülakata da girdim. Mülakatta cemaatin herhangi bir yardımı olmadı diye biliyorum. Benim gıyabımda bilgim dışında mülakatıma yardım edip etmediklerini de açıkçası bilemiyorum.

Işıklar Askeri Lisesi'ndeyken Serdar ve Musa abilerle görüşmeye devam ettim. Ayda bir kez görüşüyorduk. Toplam iki saat görüşüyorduk, genelde hafta sonu geliyorduk. Namaz kılıyorduk, sohbet ediyorduk, Fethullah Gülen'in kitaplarını okuyorduk. Abilerim bana deşifre olmamak için Askeri lisede tuvalette abdest almayı ve ima ile namaz kılmayı öğretmişlerdi. İmayla namaz istediğimiz yerde kılıyorduk. Namazı zihnen düşünüp dualarını içimden okuyordum.

Herhangi bir siyasi kanala yönlendirilmedim. Şu an itibariyle de kemikleşmiş herhangi bir siyasi görüşüm bulunmamaktadır. Genelde AKP'ye oy verdim. Sandığın başına gittiğimde oyumu o dönemin koşullarına göre kullandım.

Askeri lisedeyken önce iki yıl Serdar abi sonrasında da Musa abi benimle ilgilenmişti. Askeri lise döneminde cemaatten abilerim bana herhangi bir görev vermediler. Ben de cemaat adına herhangi bir faaliyette bulunmadım. Bize tek göreviniz ifşa olmamak diye öğretiyorlardı.

Kız arkadaşlarım yüzünden cemaattekilere bana kızıyorlardı

1993 yılında Askeri Liseyi bitirince sınavsız doğrudan Kara Harp Okulu'na (KHO) kaydımı yaptırdım. Dolayısıyla o tarih itibariyle Ankara'ya gelmiş oldum. KHO birinci sınıfta cemaatle aramda bir kopukluk oldu. Açıkçası o tarihte bir müddet bende kendimi sorguladım. O tarihte kız arkadaşlarım vardı. Bu duruma cemaatten abiler kızıyorlardı. Belki de bu yüzden kendi isteğimle bir süre cemaatle görüşmedim.

Birinci sınıfta yine Musa Abi benden sorumluydu. İkinci sınıftan itibaren Musa Abi'yle ayda bir görüşmeye başladım. Kara Harp Okulu'nda iken okulda kalıyordum. Kara Harp Okulu'nda bulunduğum süre zarfında cemaat adına bana herhangi bir görev verilmedi, cemaatle ilgili herhangi bir faaliyette bulunmadım. Sadece rutin cemaatle görüşmelerimi yaptım.

1997 yılında KHO'ndan mezun oldum kıtalarda çalıştım. İstanbul Tuzla Piyade Okulu. Trabzon. Diyarbakır, Kıbrıs/Lefkoşa, Kızıltepe, en son 2010 yılında Ankara olmak üzere görev yerlerim bura-

lardır. Kıtalarda bu şekilde görev yaparken yine aylık görüşmelerimi cemaatle yapıyordum.

Yeni görev yerimde, cemaat abileri beni devir-teslim ediyorlardı

Bulunduğum yere göre sürekli abilerim değişti. Bu değişim nasıl oluyor anlatmak isterim. Görev yaptığım yerdeki abi tayinim çıktığında, 10-15 gün sonra yeni görev yerime gelip beni yeni görev yerimdeki yenileriyle tanıştırtıp devir teslim yapıyordu. Eski abi yeni görev yerine geldiğinde telefon ile yeri veriyordu. Buluşuyorduk. Buluşma yerine yeni abi de geliyordu. Orada yeni abi ile karşılıklı telefonlarımızı alıyorduk.

Benim bağlı olduğum abilerim bildiğim kadarıyla askeri şahıs değildi. Olsaydı bilirdim. Hepsi okumuş üniversite mezunu adamlar, mesleklerini hiçbir zaman sorgulamazdık. Bize “Sormayın, işinize bakın, dersinizi okuyun” diyorlardı. Bunlara şartlandırıyorlardı. Zaten görüşmelerde çok uzun sürmüyor lise ve Harp Okulu’ndaki abilerimin isimlerini hatırlıyorum. Demek ki bende yer etmemiş, görev yaptığım yerlerdeki abilerimin isimlerini hatırlamıyorum. Belki de kısa süre yaptığım ve görev yerlerim sürekli değiştiği içindir. Ancak simaen görsem tanırım. Kıt’alarda çalışırken Ankara’ya gelip önceden olduğu gibi Fethullah Gülen Cemaati adına askeriye de herhangi bir iş herhangi bir örgütsel faaliyetinde bulunmadım. Sadece abilerimin bana verdiği dersi, kitaptan okudum.

Benim nazarımda en büyük abi Fethullah Gülen’di

Darbe girişimi olayına kadar Fethullah Gülen Cemaati benim için Allah rızasını gözeten, bu asırda düzgün bir kişi görünümündeydi. Cemaat sonuçta bir abiler silsilesi olduğu için Fethullah Gülen nazarımda en büyük abiydi. Benim nezdimde Fethullah Gülen’in ilahi bir kimliği, kişiliği vardı.

2010 yılında Ankara’ya tayinim çıktı. Genelkurmay Karargâhı Destek Grup Komutanlığı’na yüzbaşı rütbesiyle atandım. Taburu S3 olarak çalıştım. Müteakibinde binbaşı olunca kantin başkanı olarak görev yaptım. Genelkurmay’daki büyük kantinin başkanıydim. 2011 yılına kadar bu görevi yaptığım tarihteki abimi de şu an ismen hatırlayamadım. Yine rutin aylık görüşmelerimi o abimle yapıyordum. Hatırladığım kadarıyla kendisi Türk Telekom’da çalışıyordu. Sonra İstanbul’a gitti. Beni Murat Abi’ye teslim etti.

Önce, Necdet Özel'in, emir subay yardımcılığı görevinde bulundum

2011 yılında daha önceden tanıdığım hazırda emekli olan Şevket Cumaoglu Albay beni Genelkurmay Başkanı Necdet Özel'in emir subay yardımcılığına önerdi. Kendisi Paşa'nın emir subayıydı. Bildiğim kadarıyla yapıdan değildir. Ancak paralel yapıdan olmamasına rağmen beni neden önerdiğini tahmin edebilirim. O sırada kantin başkanlığı orada önemli ve etkin bir görevdir. Kendisi benim başarılı çalışmalarımı görüp beğenmiş olabilir. Şu an kendisi emekli. Benim tahminim cemaatçi değildir. Nitekim ben onu bu konuda çok sorguladım. Soru sordum. Cemaatçi olmadığını söylediler.

Bu şekilde 2011-2015 yılları arası Genelkurmay Başkanı Necdet Özel Paşa'nın emir subay yardımcısı olarak çalıştım. Şevket Cumaoglu Albay hep emir subayı olarak çalıştı. Paşa'nın son üç ayı Albay Şevket Cumaoglu emekli olunca emir subayı ben oldum. Ben Genelkurmay da emir subaylığı görevine başladıktan sonra cemaat yapılanması adına bana verilen örgütsel görevleri de yerine getirmeye başladım.

Necdet Özel'in odasına her gün dinleme cihazı yerleştiriyor, akşam alıyordum

Genelkurmay Başkanı Necdet Özel Paşa'yı dinleme cihazıyla sürekli dinliyordum. İki boğum parmak ucu kadar "radyo" diye tabir edilen dinleme cihazını her gün Paşa'nın odasına herhangi bir yere koyup akşamda çıkarken alıyordum. Kendi hafızası vardı. Yassı yuvarlak tek pili vardı. Pili bir gün dayanıyordu. 10-15 saat ses kaydı alabilecek kapasitesi vardı. Murat abiden önceki ismini hatırlayamadığım Türk Telekom'da çalışan abi cihazı bana verdi. Cihazı evinde vermişti. Evi İncek tarafında Alacaatlı'daydı. Gitsem evini bulabilirim, ancak dediğim gibi tayini çıktığı için İstanbul'a taşındı.

Bana dinleme cihazını verip Paşa'nın sesini kaydetmem talimatını verdi. Bana "Sadece bilgi amaçlı dinleyeceğiz, bir şey olmayacak sonuçta" dedi. Ben de sorgulamadım cihazı aldım. Paşa'nın her gün sesini kaydettim. 2-3 cihaz vardı. Haftada bir dolan cihazı cemaat abime götürüp veriyordum, boş olanları alıyordum. Ben hiçbir zaman kaydettiğim sesleri kendim dinlemedim. Nitekim benim o cihazları bağlayıp dinleyecek teçhizatım da yoktu.

Arama yapılacağını önceden öğrendiğim için o gün cihazı yerleştirmiyordum

Arada sırada Genelkurmay Başkanı'nın odasında dinleme cihazı araması yapılıyordu. Doğal olarak ben bu aramaların ne zaman yapılacağını önceden bildiğim için cihazı koymuyordum. Dinleme konusuyla ilgili herhangi bir olumsuzluk yaşamadım. Bana verilen görevi harfiyen yaptım.

Necdet Özel Paşa döneminde, iki yıl Hulusi Akar Paşa, iki yıl da Yaşar Güler Paşa Genelkurmay İkinci Başkanlığı görevini yürütmüşlerdi. Her ikisinin de emir subayı arkadaşım olan Binbaşı Mehmet Akkurt'tu. Mehmet Akkurt da Fethullah Gülen Cemaati'nin bir mensubudur.

Ses kayıtlarını Binbaşı Mehmet Akkurt ile birlikte yaptık. O da isimlerini belirttiğim Genelkurmay İkinci Başkanlarının odasına dinleme cihazı yerleştiriyordu. Onun cemaat abisinin kim olduğunu bilmiyorum. Şu anda Mehmet Akkurt'un nerede olduğunu, gözetiminde olup olmadığını bilmiyorum. Darbeye teşebbüs günü onun görevi Genelkurmay İkinci Başkanı'nı etkisiz hale getirmektir. Tahminen Silahlı Kuvvetler'de ne olup bittiğini dinlemek için cemaat bu paşaları dinliyordu. Bize söylenen Yaşar Paşa cemaatçi değildi, fakat Hulusi Paşa için "Cemaati seven, sempatican, zarar vermeyen kişi" diyorlardı.

Hulusi Akar'ın emir subayı olduğumda, ses kayıt işini bıraktırdılar

Ben Genelkurmay Başkanı değiştiğinde Hulusi Akar'ın emir subayı olduğumda ses kayıt işini bıraktım. Murat Abi bana emir subayı olduktan sonra "Dinleme cihazını sen bırakmayacaksın" dedi. Birkaç ay sonra öğrendim ki ayrı işi Serhat Ahsa ve soyadını bilmediğim Şener isimli başçavuşlara yaptırmışlar. Serhat ve Şener başçavuşların ikisi de Hulusi Akar Paşa'nın emir astsubaylarıydı.

Cemaatte kesin bir şekilde gizlilik ve ketumiyet vardır. Herkes kendi abisini bilir, gider dersini yapar, namazını kılar, sohbetini yapar. Ayrıca işiyle ilgili verilen görevleri yapar, fazlasını bilmez ve sormaz.

Benim şahsi kanaatim 1990'lı yıllardan bu yana sınavla okullardan gelen ve orduya alınan subayların yüzde 60-70'i cemaatçidir. Genelde cemaatçi olan subaylar kurmay subaylardır. Bu benim bir cemaatçi olarak tahminim, bu konuda somut bir delilim yoktur.

Kesin cemaatçi olduklarını bildiğim Binbaşı Mehmet Akkurt,

Başçavuşlar Serhat ve Şener, Yüzbaşı Serdar Tekin, Konut Astsubayı Başçavuş Veysel Tokmak, korumalardan Başçavuş Ömer Gürsel Çetin, Abdullah Erdoğan, Genelkurmay Başkanı Özel Kalem Müdürü Ramazan Gözel, diğer Özel Kalem Hüseyin Hakan Öcal, Genelkurmay Başkanı Başdanışmanı Kurmay Albay Orhan Yıkılkan, Cumhurbaşkanlığı Başyaveri Albay Ali Yazıcı, Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alayı Komutanı Muhsin Kutsi Barış, Genelkurmay İkinci Başkanı eski korufnası Yüzbaşı Abdurrahim Aksoy, İkinci Başkan Özel Kalem Müdürü Yarbay Bünyamin Tüner, onun yardımcısı Binbaşı Recep, Personel Başkanlığı'nda General/Amiral Şube Müdürü Albay Cemil, J2 Korgeneral Mustafa Özsoy, J5 Korgeneral Salih Ulusoy, Albay Muharrem Köse, personel dairesinde görevli Tuğgeneral Mehmet Partigöç adlı kişilerdir. Bunlar benim tahmini-me göre yüzde 99 cemaatçidir.²

Askerin içinden birini, diğerine abi olarak görevlendirmiyorlardı. Abilik bizim gözümüzde cemaatte bir üst görev değil, daha bilgili, kitap okuyan, dini bilgileri çok olan kişidir. Aynı zamanda görev verdiğini de göz ardı etmemek gerekir. Örneğin ben abilerin bana verdiği paşaları dinleme görevini yerine getirdim. TSK'da cemaat yapılanması yönünden bir hiyerarşi bulunmamaktadır. Cemaatçiler normal rütbelerine göre askeri emir komuta zincirine tabidirler. Herkes abisine bağlıdır. Ben askerin içinden abi hiç görmedim, duymadım.

Darbe saati 03.00 olarak belirlenmişti

Ben darbe yapılacağını 14/07/2016 Perşembe günü saat 10.00-11.00 sıralarında öğrendim. Genelkurmay Başkanı Danışmanı Kurmay Albay Orhan Yıkılkan sigara içmek için beni dışarıya çağırdı. Bana darbe planladıklarını, Cumhurbaşkanı, Başbakan, Bakanlar, Genelkurmay Başkanı, Kuvvet Komutanları ve Orgenerallerin tek tek alınacağını sessiz sedasız işin biteceğini, bu işin 15/07/2016'yı 16/07/2016'ya bağlayan gece 03.00'da yapılacağını söyledi.

Sadece ikimiz varken bana bu bilgiyi verdi. Ayrıca bana darbenin yapılacağı gün görevimin Hulusi Akar Paşa'yı etkisiz hale getirip işi kolaylaştırmak olduğunu söyledi. Yine söylediğine göre Hulusi Akar Paşa'yı etkisiz hale getirdikten sonra Özel Kuvvetler gelip alacaktı. Ben Orhan Yıkılkan'ın bana verdiği görevi sorgulama-dan kabul ettim.

2. Bu iddianın doğru olup olmadığı ancak soruşturma sonucu ortaya çıkacaktır. İfadelerde yer aldığı için bu isimlere yer verdik.

O gece mi perşembe gecesi benden sorumlu olan Murat abimin Konya yolunda Opet'in arka tarafındaki evine gittim. Bu konuyu duyunca birazda darbe haberini alınca neler olduğunu anlamak için merak üzerine gittim. Rutin görüşmemiz yoktu. Normal zamanda abinin evine haberleşerek gideriz, gitmemiz gerekir. Ancak önemli bir durum olduğu için bu defa habersiz gittim. Orada önceden tanıdığım Adil ve Selahattin abiler vardı ve ev Murat abinin olmasına rağmen o yoktu.

Selahattin Abi, Murat Abi'nin bir üst birim sorumlusu. Adil Abi ise Selahattin Abi'nin bir üst birim sorumlusu olan kişilerdir. Bana "Niye geldin?" diye sordular. Hatta adiliklerinden darbeye ilgili herhangi bir bilgi de vermediler. Ben onlara "Yarın akşam bir faaliyet olacak bilginiz var mı?" diye sordum. Bu soruyu onlara sorunca bana kızdılar, "Sen nerden biliyorsun, bundan kime bahsettin, sana bunu kim söyledi?" dediler. Ben de Albay Orhan Yıkılkan'ın söylediğini onlara bildirdim. Orhan Yıkılkan'ı tanıyorlardı. Ancak nerden tanıdıklarını bilmiyorum. Bana sıkı sıkı tembih ettiler: "Bu konuyla ilgili hiç kimseye hiçbir yerde hiçbir şey söylemeyeceksin. Olay çok gizli bir şekilde devam edecek, deşifre olmayacak" dediler.

Darbe günü görevimizin ne olduğunu ekibimizdekilere ayrı ayrı söyledim

Bana verilen görevle ilgili herhangi bir şey söylemediler. Ben oradan ayrıldım. Başta unuttuğum için ifade etmedim. Mehmet Akkurt da benimle birlikte Murat Abi'nin evine gelmişti. Evde Adil Abi, Selahattin Abi, ben ve Mehmet Akkurt olmak üzere dört kişi vardık. Başka kimse yoktu.

Albay Orhan Yıkılkan beni sigara içmek için çağırdığında bana görevimi söylemişti. Aynı zamanda verilen görev için benim ekibimde Yüzbaşı Serdar Tekin, Başçavuş Serhat Pahsa, Başçavuş Şener, Başçavuş Veysel Tokmak ve Başçavuş Abdullah Erdoğan'ın da olduğunu söylemiştim. Yukarıda belirttiğim gibi bunların hepsi de cemaatçidir. Ben de Albay Orhan Yıkılkan'ın bana tebliğ ettiği görevi ekibimde yer alan kişilere perşembe günü peyderpey ve teker teker aktardım. İtiraz eden olmadı. Albay Orhan Yıkılkan ayrıca Genelkurmay Başkanı'nun korumalarından Başçavuş Ömer Gürsel Çetin'in Binbaşı Mehmet Akkurt'un emrinde olacağını söylemişti.

Tümgeneral Mehmet Dişli, Hulusi Paşa'nın odasına elinde bir notla girdi

15/07/2016 cuma günü öğleden sonra Albay Orhan Yıkılkan beni de aldı. Birlikte Tümgeneral Mehmet Dişli'nin odasına gittik. Yukarıda belirttiğim gibi o da cemaatçidir.

Mehmet Dişli, Genelkurmay Proje Yönetim Daire Başkanı'dır. Odada sadece üçümüz vardık. Girer girmez darbeye ilişkin konuyu konuşmaya başladık. Tümgeneral Mehmet Dişli darbe teşebbüsü başladığında ilk önce Hulusi Akar Paşa'nın odasına kendisinin tek başına gireceğini, ona darbeyi tebliğ edeceğini, onun kabul etmesi halinde darbe faaliyetinin başına geçirileceğini bize söyledi. Bunu söylerken bize "Genelkurmay Başkanı'na 'Kenan Evren olacak mısın, olmayacak mısın?' diye soracağım" şeklinde beyanda bulundu. Ayrıca Genelkurmay Başkanı'na darbeyi tebliğ ederken kendisini sevdiğimizi, saydığımızı, kabullenmesi halinde darbenin başına geçireceklerini söyleyeceğini bize bildirdi. Elinde bir not kâğıdı vardı. Oraya Genelkurmay Başkanı'na söyleyeceklerini tek tek yazmıştı.

Söylediğine göre, Hulusi Akar darbe faaliyetinin başına geçmeyi kabul ederse, Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Akın Öztürk olacaktı. Gece yarısı 03.00'te faaliyet başlayacağı için saat 02.30'da Genelkurmay Başkanı'nın konutunda buluşacağımızı kararlaştırdık. Aramızdaki konuşmalara göre Hulusi Akar Paşa teklifi kabul etmezse onu ben ve ekibim etkisiz hale getirecektik. Bu konuda eski Özel Kalem Müdürü Albay Ramazan Gözel ve yeni Özel Kalem Müdürü Yarbay Hakan Öcal'ın bana yardım edeceğini söylediler. Özel Kuvvetler'den gelen personel Hulusi Akar Paşa'yı alıp götürecekti. Fakat Albay Orhan Yıkılkan ve Tümgeneral Mehmet Dişli, Hulusi Akar Paşa'nın teklifi kabul edeceğini düşünüyorlardı.

Anladığım kadarıyla Orhan Yıkılkan konuya ilişkin Mehmet Dişli'den daha çok bilgi sahibiydi. Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar Paşa'ya yapılan teklif diğer kuvvet komutanlarına ve orgenerallere yapılmayacaktı. Nitekim Hulusi Akar'ın teklifi kabul edip kuvvet komutanlarını ve diğer orgeneralleri de darbe faaliyetinin içerisine çekeceğini, onları ikna edeceğini düşünüyorlardı.

Hulusi Paşa, yapılan teklifi kabul etmeyince plan değişti

Biraz sonra ayrıntılarını anlatacağım üzere Hulusi Akar kendisine yapılan teklifi kabul etmedi. O kabul etmeyince kuvvet komutanlarını da ikna edemediler. Bu durumdan hareketle bir noktada

Yarbay Levent Türkkan (en solda), Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ın en yakınındaki isimdi.

Hulusi Akar'ın kendisine yapılan teklifi kabul etmemekle darbe girişiminin başarısızlığının yolunu açtığını söyleyebiliriz.

Genelkurmay Başkanı'nun isminin karşısına darbeden sonra atandığı görev kısmının boş bırakılması muhtemelen söylediğim nedene dayanıyordu. Ona yapacakları teklife vereceği cevap tam belli olmadığı için boş bırakmış olabilirler. Bunun haricinde bildiğim kadarıyla kuvvet komutanları ve Jandarma Genel Komutanı cemaatçi değildir.

Kara Kuvvetleri Komutanı Salih Zeki Çolak'ın atandığı görev kısmının neden boş bırakıldığını bilemiyorum. Ayrıca Jandarma Genel Komutanı Galip Mendi'nin atandığı görev kısmına "devam" ibaresinin neden yazıldığını bilemiyorum. Fakat şunu söyleyebilirim, darbeden sonra "görevine devam" diye yazılanlar güvendiği kişiler olabilir. Ancak bu kişilerin kesin cemaatçi olup olmadığını şu an söyleyemem.

Askeri görevi yanında TRT Genel Müdürlüğü, belediye başkanlığı, müsteşarlık gibi isminin karşısında sivil görev ataması yazılanlar kesin cemaatçidir. Örneğin İlhan Talu'nun isminin karşısına ne yazıldığını bilmek isterim. Ben bu kişinin cemaatçi olup olmadığı konusunda tereddütlüydüm. Demek ki cemaatçilerin güvendiği kişidir.

Listelerde kuvvet komutanlıkları emrine ya da Milli Savunma Bakanlığı emrine alınanlar kesin cemaatçi olmayan kişilerdir. Ben bu listeden dediğim gibi haberim olmadı. Şu anda darbeden sonra bana tebliğ edilecek görevi merak ettim.³ Bu şekilde Tümgeneral Mehmet Dişli'nin odasından ayrıldık.

3. Atama listeleri kontrol edildi. Albay rütbesine kadar görevlendirmeler olduğu, şüphelinin isminin görüldüğü kadarıyla listelerde yer almadığı görüldü, kendisine bildirildi.

Hakan Fidan'ın gelmesinden sonra olaylar çok hızlı gelişti

15/07/2016 Cuma günü saat 20.00-21.00 arasında Genelkurmay Başkanı makamındaydı. Doğal olarak ben de oradaydım. Olaylar çok hızlı gelişti. En son MİT Müsteşarı Hakan Fidan'la görüştü. Bir saatten fazla görüştü. Hakan Bey zaten sürekli bize gelirdi, biz ona giderdik. Komutanla ikisi birbirlerini severlerdi. Bu görüşmede olağanüstü bir buluşma hissetmedim. Hakan Fidan makamdan ayrıldıktan çok kısa süre sonra Özel Kuvvetler'den 20 civarında tam teçhizatlı asker karargâha girdi. Orhan Yıkılkan da ordaydı. Tümgeneral Mehmet Dişli de oradaydı.

Tümgeneral Mehmet Dişli komutanın kapısını çalıp içeriye girdi. Normalde de zaten karargâhtaki generaller geldiğinde ekstra bir durum yoksa komutanın kapısını çalıp içeri girerler. Dişli Paşa içerde 5 dakika civarında kaldı, aralarında ne konuştuklarını duymadık. Dışarı çıktığında "Odada, girin" dedi. İçeriye ben, Yüzbaşı Serdar Tekin, Başçavuş Abdullah, Özel Kalem Müdürü Albay Ramazan Gözel, Orhan Yıkılkan birlikte girdik. Dişli Paşa da ordaydı.

Hulusi Akar Paşa, Dişli Paşa ve bizlere hitaben, "Yanlış yapıyorsunuz bu böyle olmaz" dedi. Benim elimde tabanca vardı. Benim tabancam değildi. Şu anda kime ait tabanca olduğunu da hatırlamıyorum. Tabancayı bunlar olurken oraya bir yere bıraktım. Hulusi Paşa makamının yanındaki masada sandalyede duruyordu.

Tabanca elimdeyken Hulusi Paşa'ya, "Komutanım, sizi koltuklara alalım" dedim. O herkes içeri girince kendisi panik yaptı, "Bana su getirin" dedi. Serdar Yüzbaşı su getirdi, alıp içti. "Ben abdest alıp namaz kılacağım, üzerimi değiştireceğim" dedi. Arka taraftaki dinlenme odasına Serdar Yüzbaşı ve Abdullah Başçavuş'la birlikte girdiler. Orada üzerini değiştirdi, namazını kıldı. Kıldığı namaz vakit namazı mıydı ne namazıydı, açıkçası bilemiyorum.

Arada bir kendisi bizlere hitaben "Yanlış yapıyorsunuz" diyordu. Ben Hulusi Paşa'ya, "Komutanım, yıllardır yanınızdayım hiç sizi üzdüm mü, size hainlik yaptım mı, lütfen dediklerimizi yapın hiçbir sorun çıkmayacak" dediğimi hatırlıyorum. Karşılığında ne cevap verdiğini hatırlamıyorum. Namazı bittikten sonra montunu giydi. Özel Kuvvetler'den gelen görevliler koluna girip alıp götürdüler. Çıkışa kadar bizden kimse refakat etmedi. Ancak koruma Abdullah Erdoğan refakat etmiş olabilir, hatta bindirildiği helikoptere o da binmiş olabilir.

Eşini aradım, komutanın durumunun iyi olduğunu, merak etmemesini söyledim

Bana Dişli Paşa ve Albay Orhan, “Sen gelmeyeceksin” dediler. Ben orada kaldım, makamı emniyete aldım. Komutanın şahsi malzemelerini topladık. Çantasına yerleştirdik, çantasını oraya koyduk, o gece hep makamdaydım. Herhangi bir gelen giden olmadı. Yanımda Serdar Yüzbaşı ve çavuşlar Serhat ve Şener vardılar. Birlikte oturduk. Olayları TV’den izledik. Bir şey konuşmadık, öylece bekledik.

Komutanı götürdükten sonra Dişli Paşa beni telefonla aradı, komutanın eşini aramam konusunda isteği olduğunu söyledi. Ben de bunun üzerine harımefendiyi askeri hattan aradım. “Komutanımız iyi, hiç problem yok” gibi rahatlatmak adına sözler söyledim. Konuşurken ağlıyordum.

Ben o gece makama kimse gelmedi dedim ama Albay Orhan Yıkılkan özel kalem müdürü odasındaydı. Onun yanına girip çıkanın haddi hesabı yoktu. Orada bir noktada darbe faaliyetinin kısmen organize ediliyordu. Ancak ilerleyen zamanlarda konuşulanlardan televizyondaki haberlerden esas faaliyetin Akıncı Üssü’nde organize edildiğini anladım.

Benim bulunduğum bölümde karargâhın içinde herhangi bir arbede, çatışma, yaralanma vs. olmadı. Ancak Genelkurmay’ın etrafı kıyamet günü gibiydi. Vatandaş toplanmıştı. Polisler gelmişti. Zaman zaman silahlar ateşleniyordu. Zaten F16’lar alçak uçuş yapıyorlardı. Meclis’in bombalandığını televizyondan öğrendik. Bombaların patladığını sivil halkın zarar gördüğünü ilerleyen zamanlarda öğrendikçe ben pişman olmaya başladım.

Zekai Paşa’yı arayıp, “Komutanım, gelin makamı size teslim edelim” dedim

Yapılanlar katliam gibiydi. Benim Allah rızası için çalıştığını düşündüğüm cemaatin girişimiyle bunlar yapılıyordu. Sabaha karşı saat 09.00 sıralarında karargâhtaki koridor darbeye iştirak edenlerle dolup taşı. Herkes aralarında “Başarısız olduk, teslim oluyoruz” diye konuşuyorlardı. Tuğgeneral Mehmet Partigöç olayı yönlendiriyordu.

Teslim olmak için askeri savcı ve Merkez Komutanlığı’ndan personel istedi. İstenen kişiler gelince personel teslim oldu. Serdar Yüzbaşı ve ben o gruptan 10 dakika sonra teslim olduk, Özel Kuv-

vetler Komutanı Zekai Aksakallı Paşa'yı cep telefonumdan aradım. Makama gelip gittiği için tanıyordum. Ona "Komutanım, gelin makamı size teslim edeyim" dedim. O da kabul etmedi. "Sen de diğerleriyle birlikte teslim ol" dedi.

Serdar Yüzbaşı'yla birlikte kapının önüne çıktık. TSK'nın özel kuvvetlerine teslim olduk. Onlar da bizi polislerce teslim ettiler. Polisler de bizi alıp Başkent Spor Salonu'na götürdüler. Teslim olurken herhangi bir şekilde direnmedim.

Samimi olarak pişmanım. Sadece darbeye iştirak etmekten değil, Fethullah Gülen Cemaati mensubu olmaktan dolayı da çok pişmanım. Olayların içindeyim, bu yüzden sorumluluğum var. Fakat ben vatan haini değilim. Polise, sivil vatandaşa kesinlikle silah sıkmam, sıkmadım da. Darbe girişimi sırasında sivil vatandaşa, polise silah sıkılmasını, bomba atılmasını, tank sürülmesini de kesinlikle tasvip etmem mümkün değil, anlattıklarım, söylediklerim samimidir.

Tüm bildiklerimi anlattım. Özellikle emniyetteki sorgu sırasında bu şeyleri söylemeye ikna edilmediğimi belirtmek istiyorum. Ben emniyette beklerken kendiliğimden kâğıt kalem isteyip kendi ifademini yazdım. Bu şekilde ifade vermem yönünde de bana herhangi bir telkinde bulunan olmadı. Bu anlamda yasal olarak mümkünse lehime etkin pişmanlık yasasından yararlanmak istiyorum.

Anlatan: Tuğgeneral Hakan Evrim

4. Ana Jet Akıncı Üssü Komutanı

“Uçaklara bomba yüklenmesi talimatını verdim”

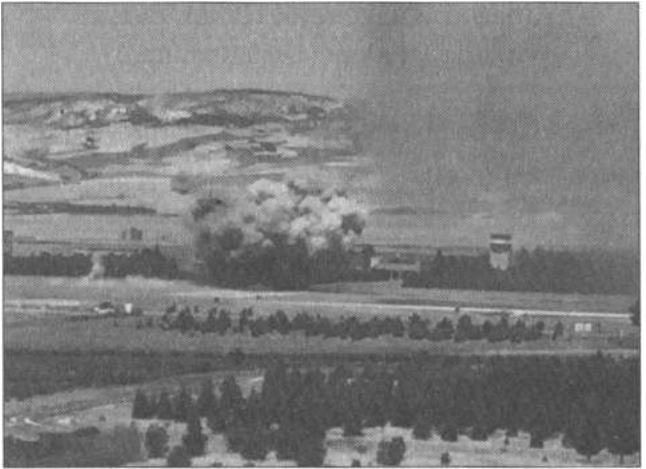
15 Temmuz darbe girişiminin merkezi Akıncı Hava Üssü’ydü. Genelkurmay Başkanı başta olmak üzere rehin alınan tüm komutanlar Akıncı Üssü’ne götürülmüştü. Uçaklar, helikopterler buradan kalkıyordu. Darbecileri vazgeçirmek için sürdürülen çabalardan ise başlangıçta sonuç alınamıyordu.

Akıncı’nın eski adı Mürted Hava Üssü’ydü. Osmanlı padişahlarından Yıldırım Bayezid ile Timur’un ordusu 1402 yılında burada da savaşıyordu. Başlangıçta Yıldırım Bayezid’in yanında olan bazı komutanlar saf değiştirmiş ve savaşın kaderi de yavaş yavaş ortaya çıkmaya başlamıştı. Bayezid, kendisini yarı yolda bırakan komutanlara çok kızmıştı. Kendisini terk eden komutanların yaptığına “Mürted” dedi. Onlar bunun ne anlama geldiğini biliyorlardı. “Hainleri unutma” anlamında söylemişti.

Mürted adı Silahlı Kuvvetler’de yıllarca kullanıldı. Oranın tam adı Mürted 4. Ana Jet Üs Komutanlığı’ydı. Burada en uzun süre görev yapanlardan birisi de emekli Korgeneral Erdoğan Karakuş’tu. Mürted adı sonraki yıllarda “Akıncı” olarak değiştirilmişti. Darbeden sonra ise yeniden “Mürted”e döndü. Mürted sözcüğünü “dinden çıkanlar” diye kullanıyorlar. Ancak, Karakuş, ise o sözcüğün “Hainleri unutma” anlamına geldiğini vurguluyor. Gerçekten, 15 Temmuz gecesi o üs de büyük hainlikler yapıldı. Adı değişse de, değişmese de bu ülke insanı “hainlikleri” unutmayacaktır.

* * *

Tuğgeneral Hakan Evrim, Akıncı Ana Jet Üs Komutanlığı görevini yürütüyordu. Darbe günü karargâh olarak kullanılan o üssün komutanı Tuğgeneral Hakan Evrim’in, cumhuriyet savcısına verdiği ifade kelimesi kelimesine şöyle:

15 Temmuz darbe girişimi sonrası Akıncı Üssü'nden dumanlar yükseliyordu.

Ben Akıncılar 4. Ana Jet Üssü'nde Üs Komutanı olarak tuğgeneral rütbesi ile görev yapmaktayım. 15/07/2016 tarihinde Harekât Komutanım olan Albay Ahmet Özçetin tarafından gece saatlerinde PKK'ya yönelik iç güvenlik harekâtı yapılacağını, uçakların hazırlanması gerektiğini, Diyarbakır'dan uçakların üssümüze geleceğini söyledi. Bizde böyle rutin uygulamalar olduğu için bu durumu sorgulamadım ve uçakların hazırlanması emrini Bakım Komutanı olan Binbaşı Ersin Eryiğit'e verdim.

Uçakların hazırlanmasından kasıt, bombaların yüklenmesi yakıt ikmalinin yapılmasıdır. Ben bu talimatı 15/07/2016 tarihinde saat 14.00 sıralarında verdiğimi hatırlıyorum. Uçaklar ile yapılacak işlemlere ilişkin resmi görevlendirmeler bazen yazı ile bazen de telefon ile verilmesi halinde biz uçaklara görevlendirme yapabiliyoruz. Bana da sözlü olarak hareket komutanı tarafından böyle bir görev geldiği söylenmesi üzerine uçakların hazırlanması talimatı verildi.

Akşam 19.00 sıralarında ben üst karargâhta bulunduğun sırada, uçakların hazır olup olmadığına bakmak amacıyla dışarıya çıktığımda rutinin dışında bir hareketlenme olduğunu, 141. Filo'nun bulunduğunu yerde sivil giyimli birkaç şahsın olduğunu gördüm. Uçakları hazırlamakla görevli kişiler, uçakların hazırlanmakta olduğunu, bir sorun olmadığını söylediler. Ben de sivil giyimli şahıslar başka kişilerin misafirleri olarak üsse girebildiğinden, durumu sorgulamadım.

Sivillerle birlikte etrafımı sarıp söylediklerini yapmamı istediler

Diyarbakır'ın uçak ve pilotlarının da filoda olduğunu gördüm. Belli bir süre sonra uçaklar havalanmaya başladı, bu harekâtı, Harekât Komutanım olan Ahmet Özçetin yönetir. Saat 20.00 sıralarında karargâhtaki odama geri döndüm. Karargâhta beklemeye başladım, televizyonlardan Ankara ve İstanbul ilindeki olayları izleyince bir sıkıntı olduğunu anladım.

141. Filo'ya saat 22.00-23.00 gibi gittiğim sırada bir anda etrafımda sivil ve resmi kıyafetli, silahlı askerlerin filo bölgesinde olduğunu gördüm Ne olduğunu sorduğumda beni bir yere oturtturarak etrafını sardılar ve bana "Bazı ihtiyaçlarımız var, bunların karşılanması gerekiyor" dediler. Yaklaşık 5-6 kişilik bir grup etrafımı sardı. Kıyafetlerinde herhangi bir rütbe yoktu, benden silah, mermi, yiyecek, yakıt ayarlamamı istediler. Bende silah zoru ile ilgili yerleri arayarak söyledim.

Emir Astsubayım Farih Aslantaş'ı iç hattan aradım, Yarbay Tanju Taşkiran'ın beni aramasını söyledim. Tanju Taşkiran beni cep telefonumdan aradı. Silah ve mermi talebiniz olmuş, bunları vereceğini söyledi. Bende zor durumda olduğum için vermesi talimatını verdim. İhtiyaç talepleri için bana ulaşıyorlardı, bende verilmesi talimatı veriyordum. Ben bu talimatları verirken 141. Filo'nun gazinosunun bulunduğu bahçeye yakın bir yerde bulunuyordum.

Benim makam aracıma ben kullandığım halde yanıma bir şahıs verdiler, arkada bir araba bizi takip ederek 143. Filo'ya gitmemizi istedikleri için buraya geldik. Ben, "Siz ne yapıyorsunuz?" dediğimde, "Siz karışmayın, söylediklerimizi yapın" dediler. Ellerinde silah bulunduğu için herhangi bir direnmede bulunmadım.

143. Filo'da çok yoğun bir kalabalık vardı, gazinoya girmemle beni çıkartmaları bir oldu, içeride tanımadığım 50'ye yakın silahlı, silahsız resmi ve sivil kıyafetli birçok kişi vardı. Beni dışarıya çıkarttılar, kamelyaya geçtik, bana sadece denileni yapmam gerektiğini söylediler. Bu arada saat 24.00 sıralarıydı, anladığım kadarıyla harekât merkezi 143. Filo gazinosuydu, eylemleri buradan yönetiyorlardı.

İstediklerini yapmaktan başka çaremiz olmadığını biliyordum

Cep telefonum üzerimdeydi. Kimseyi aramama ve bana gelen telefonlara cevap vermeme müsaade etmiyorlardı. Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Abidin Ünal beni cep telefonumdan aradı, Ankara'da neler olduğunu sordu, uçan uçakların benim üsse ait

olup olmadığını sordu. Bende “Akıncılar Üssü’nden kalktıklarını, benim ve kendisinin can güvenliğinin olmadığını, bilginiz olsun” şeklinde sözler sarf ettim. Ancak beni zorla alıkoyduklarını söylemedim. Yanımda bulunan şahıslar, “Kapat” talimatı vermeleri üzerine, ben de telefonu kapatmak zorunda kaldım.

5-6 kişi ile kameriyede bulunduğumuz sırada, bu şahıslara sürekli telefonlar geliyordu, yakalanan üst düzey komutan ve kişilerin üsse getirildiklerini söylüyorlardı Bunları üssün misafirhanesinde tuttuklarını söylüyorlardı. Birbirlerine, İkinci Başkan Yaşar Güler’in bulunduğunu söylediler. Genelkurmay Başkanı, Kara Kuvvetleri Komutanı ve şu anda hatırlamadığım üst düzey rütbesinde komutanları aldıklarını söylediler ve Genelkurmay Başkanı’nı da benim odama getirdiler.

Genelkurmay Başkanı’nın yanında kendi koruma ekibi ile tanımadığım başka şahıslar vardı. “Komutanım buyurun” şeklinde hitap ettikten sonra beni makam odasından çıkarttılar. Genelkurmay Başkanı’nın yüz kısmında hafif kızarıklık vardı. Yüz hatlarından gergin olduğu hissediliyordu. Ben karargâhın ön kısmında bulunan bir kısma geçtim, yanımda üç kişi buluyordu. Bulduğum yerden bir grup kişinin makam odasına girip, görüşmeler yapıp çıktığını görüyordum.

Karargâh içerisinde, silahlı kişiler çok fazla sayıda bulunuyorlardı. İstediklerini yapmak dışında başka bir çaremiz bulunmaktaydı. Bu zaman dilimi içerisinde benden sürekli yakıt, yemek, elektriğe ilişkin taleplerini söylüyorlardı; ben de ilgili yerleri arayarak, bunları yerine getiriyordum.

Bu arada eski Hava Kuvvetleri Komutanı olan Orgeneral Akın Öztürk’ü de Genelkurmay Başkanı’nın bulunduğu makam odasına etrafı sarılı şekilde getirdiler. Gruplar halinde odaya kişiler girip çıkıyordu, ancak Akın Öztürk ve Genelkurmay Başkanı’nın odadan ayrıldıklarına şahit olmadım. Televizyonlarda halkımızın darbe teşebbüsüne tepkisini gördüm. Saat 07.00-08.00 sıralarında Genelkurmay Başkanı, Cumhurbaşkanı veya Başbakan ile görüşme isteği olduğunu yanımda bulunan şahıslar bana söyledi. 16/7/2016 tarihinde saat sabah 09.00 sıralarında Genelkurmay Başkanı’nı helikopter ile götürdüler.

Ben makam odasına geçtim, ancak odada iletişim kurmaya olanak sağlayan her türlü eşyanın iptal edildiğini gördüm. Üssümüzün üstünde Hava Kuvvetleri’ne ait uçakların uçtuğunu gördüm. Bizim üssümüze ait helikopterimiz bulunmamaktadır. Bu helikopterlerin nereden geldiğini bilmiyorum, üzerimizden uçan uçaklar bu heli-

kopterlerin kalkmasına da mâni oluyordu. Sabaha karşı piste baktığımda bir ulaştırma uçağının da park ettiğini gördüm. Bana bu uçakla, Hava Kuvvetleri Komutanı'nın getirildiği söylendi. Kendisini de 141. Filo'nun oralarda tuttuğunu söylediler, ancak ne zaman getirdiklerini bilmiyorum. Ben bu olaylardan dolayı şekilde habirim oldu, doğrudan şahit olmadım.

Ben üste ne hasar olduğunu, diğer filolarda ne var ne yok diye dolaşmaya başladım. Pistin üzerinde tahribat olduğunu gördüm, bütün personelin üsten ayrıldığını gördüm, hemen hemen üssün hiçbir personeli yoktu. Üs benim olduğu için bu şekilde yanımda şahıslar bulunduğu halde üssü gezmek istedim. Bu gezme sırasında yanımda bulunan şahıslar refakat araçla beni takip ediyorlardı. Ben aracımda tek başıma bulunuyordum.

143. Filo'ya gittiğimde Genelkurmay Başkanı ile anlaşıldığını, kendilerinin silahları bırakarak teslim olacaklarını. Askeri Savcılık ve Merkezi Komutanlık tarafından alınacaklarını söylediler. Biz bu saatten sonra saat 14.00 sıralarına kadar bütün herkes karargâhın çevresinde toplandılar. Yaklaşık 50-60 kişilerdi. Nizamiyelerde de adamlarının olduklarını söylüyorlardı.

Bu arada, 2. Üs Komutanı Tümgeneral Kubilay Selçuk, 15/07/2016 tarihinde beni ziyarete gelmişti, yanında kimse yoktu. Birlikte yemek yedik, daha sonra ayrıldık. Yukarıda anlattığım zaman dilimi içerisinde birkaç kez kendisi gördüm. En son karargâhın önünde onu da benim gibi olayların içerisinde gördüm. Bu şekilde olayların içerisinde kendini bulduğunu bana söyledi. Onun etrafında da bir ekip gördüm.

Saat 14.00'ten sonra askeri savcılıktan gelen kişilerle teslim olunması hususunda anlaştılar. Dışarıdan gelen güvenlik ekiplerine silahları teslim ettiler, arasında bulunduğum 50-60 kişilik grup veya bu grup 80 civarında da olabilir, bizi dışarıdan gelen kuvvetler teslim aldı. Askeri savcıya beni burada zorla tutuklarını söyledim, kendisi bana "İfade sırasında söylersin" dedi. Daha sonra araçlara bindirilerek gece saat 22.00 sıralarında gözaltına alındık.

Yurtta Sulh Konseyi şeklinde bir yapılanmadan habirim yoktur. Kim tarafından oluştuğunu, hedeflerinin ne olduğunu bilmiyorum. İlk defa TRT'de olay günü bu konseyden habirim oldu.

Olay zaman dilimi içerisinde, herhangi bir şekilde uçak, silah veya başka bir mühimmat kullanmadım. Gözaltına alındığımız sırada grubun içerisinde, Tümgeneral Kubilay Selçuk'tan başka tanıdığım kimse yoktu. Dışarıdan gözlemlediğim kadarıyla, o da benim konumumda hareket ediyordu. Ben zorla tutulduğum için, herhan-

gi bir direnme gösteremedim. Yukarıda anlattığın isimlerden başka herhangi bir kimsenin alı konulup, konulmadığını görmedim.

Kazan ilçesinde bulunan vatandaşların üsse geldiklerinden haberim olmadı, bu nedenle bunların nasıl ve ne şekilde öldüklerini bilmiyorum. Üssü ele geçiren grubun nizamiye kapısında elemanları vardı. Bunların ateş etmiş olabileceğini düşünüyorum. Ancak kim, kimin emri ile ateş etti bilmiyorum.

Akın Paşa'nın isteği: "İzin verin, Yaşar Paşa'yı ve Abidin Paşa'yı da götürüyüm"

Eski Hava Kuvvetleri Komutanı Akın Öztürk'ü sadece Genelkurmay Başkanı'nun bulunduğu makam odasına getirdikleri sırada, yukarıda anlattığım şekilde gördüm, bunun haricinde görmedim. Makam odasından olay sabahında saat 09.00 sıralarında Genelkurmay Başkanı'nı çıkardıktan sonra Akın Paşa'yı da odadan çıkardıklarını gördüm, bir daha nereye götürdüklerini bilmiyorum. Askeri savcılar bizi teslim almaya geldikleri saat olan 15.00-16.00 sıralarında görüşme yapıldığı sırada, Akın Paşa da olay yerine geldi, hatta Akın Paşa sol ayağının topuk kısmında mermi isabet ettiğinden yaralanma olduğunu söyledi.

Üssü ele geçiren grup, Akın Paşa'ya gidebileceğini söyledi, kendisi de "İzin verin, İkinci Başkan Yaşar Gürel, Hava Kuvvetleri Komutanı Abidin Ünal'ı da beraberimde götürüyüm" dedi. Onlar da izin verdi. Ben bir minibüs tahsis ettim, ancak kendi aracı da vardı, hangisi ile çıkış yaptıklarını bilmiyorum. Ben sadece Yaşar Gürel Paşa'yı karargâhın karşı kısmından araca binmek üzere çıkarken gördüm. Ancak Abidin Ünal'ı olay zaman dilimi içerisinde hiç görmedim. Akın Paşa'nı makam aracının üsse ne zaman ve nasıl geldiği hususunda bir bilgim bulunmamaktadır. Akın Öztürk'ün herhangi bir talimat verdiğini görmedim. Akın Öztürk'ün, yanlarında bulunan komutanlar ile birlikte 16/07/2016 tarihinde saat 17.00 sıralarında üstten ayrıldığını tahmin ediyorum.

Yarbay Hakan Karakuş 141. Filo Komutanı olarak görev yapmaktadır. Kendisini bu nedenle tanırım, aynı zamanda Akın Paşa'nın da damadıdır. Hakan Karakuş'u 141. Filo'ya hazırlıkların yapıldığı aşamada kontrol etmek için gittiğimde filoda gördüm, yanında Diyarbakır'dan gelen ve kendi pilotları ile otuyorlardı. Yanlarına gittim, selamlaştıktan sonra daha bu olaylar başlamadığından bir sorun olup olmadığını sordum, onlar da bana olmadığını söylediler. Bunun haricinde Hakan Karakuş'u bir daha görmedim.

F'ETÖ/PDY ile kesinlikle bir bağlantım bulunmamaktadır. Fet-hullah Gülen'i veya başka bu örgüt yöneticisini tanımamaktayım. Bunların işletmiş olduğu dershanelere gitmedim, yurtlarında kal-madım, evlerine gitmedim; bunlarla ilgili haberleri basın ve bi-ze iletilen istihbarat bilgilerinden biliyorum. 1984 yılında İstan-bul Hava Okulu'na girdim. 1988 yılında mezun oldum, 1984 yılın-da Harp Okulu'na girdiğim sırada ailem Ödemiş'te ikamet etmek-teydi, ben sınavlara İstanbul'da girdim, ailem halen Ödemiş'te ika-met etmektedir. Benim kesinlikle böyle bir örgütle bağlantım bu-lunmamaktadır.

Darbe girişimi olduğunu tanımadığım silahlı grubun beni rehin almasından sonra televizyonlardan öğrendim. Beni silah zoru ile tehdit ettikleri için taleplerini yerine getirdim. Olay zaman dilimi içerisinde kaçabileceğim, başkalarına haber verebileceğim bir du-rumum yoktu. Sadece Hava Kuvvetleri Komutanı ile konuşabil-dim, ona durumu anlatmaya çalıştım. Teslim olmaya herhangi bir şekilde direnmedim. Üssü ele geçiren grup ile anlaşılması üzerine askeri savcı ile birlikte gelen kuvvetler beni de teslim aldılar.

Üs komutanı hâkim tarafından tutuklandı.

Hakan Evrim, ikinci kez alınan ifadesinde, Genelkurmay Baş-kanı Hulusi Akar'a, "İsterseniz sizi kanaat önderimiz Fethullah Gülen'le görüştürürüz" dediğine ilişkin iddiayı doğrulamadı. Ha-kan Evrim, "Kesinlikle böyle bir diyalogum olmadı. Adil Öksüz'ü de tanımıyorum. Darbe girişiminden sonra televizyonda görün-tülerini, gazetelerde fotoğrafını gördükten sonra Öksüz'ün darbe girişimi akşamı üs içinde olduğunu çıkardım. Adil Öksüz'ü bera-berinde üç sivil kişiyle 143. Filo'da gördüm" dedi.

Anlatan: Tuğgeneral Erhan Caha

Kara Kuvvetleri Komutanlığı

Kuvvet Geliştirme Teşkilat Daire Başkanlığı

**“Emri görünce, bunun normal bir emir
ölmadığını anladım”**

Darbe teşebbüsünün yapıldığı gün itibariyle tuğgeneral rütbesiyle Kara Kuvvetleri Komutanlığı Kuvvet Geliştirme Teşkilat Daire Başkanlığı'nda görevini yürütüyordu. Darbe teşebbüsünün ertesini günü yani 16 Temmuz 2016 tarihinde öğle saatlerinde dört arkadaş karargâhtan bir taksiye bindiler, Yenimahalle Merkez Polis Karakolu'na gidip teslim oldular.

Ben darbe girişiminden olaylar başlamadan önce haberdar değildim. Fakat mesai henüz bitip millet karargâhı terk ettiği saatlerde TSK Komuta Harekât Merkezi'nden bir gizli mesaj formu geldi. O formda Silahlı Kuvvetler'in yönetime el koyduğu, sıkıyönetim ilan edildiği ve benim de Kara Kuvvetleri Komutanlığı Karargâhı'nda karargâh sorumlusu olarak görevlendirildiğim yazıyordu. Ben mesaj emri formunun üstündeki yazıları okuyunca bu girişimin TSK'nın normal hali hazırdaki emir komuta zinciri içerisinde yapıldığını düşündüm. Bu sebeple emre uydum.

Benim dairemde görevli Albay Atilla Karakuş'u çağırdım, ona mesajı gösterdim, emri bildirdim. Bir personel bulup Destek Kıtaları Komutanlığı görevini üstlendirmesini, o kişinin de oradaki personelle kışlanın ve karargâhın emniyetini almasını emrettim. Benim görevim tamamen bundan ibarettir. Benim bu emrim üzerine Albay Atilla Karakuş Destek Kıtaları Komutanlığı için Albay Hasan Yılmaz'ı görevlendirdi.

Ben her gün olduğu gibi saat 6.30'da evden çıkıp işyerine geldim. Hafta içi akşam saat 21.30-22.00 saatlerince kadar işyerinde kalırım. Olay günü de bu şekilde mesai saatinden sonra işyerindeydim. Kurmay subayların geneli de ben oradayken orada kalırlardı. O gün kurmaylardan Atilla Albay oradaydı. Ben emri görün-

ce zaten hemen normal bir emir olmadığını anladım. Kendimce bir kriz yönetimi yapmaya karar verdim. Çünkü bu kanunsuz emre uyduğum takdirde darbe başarılı olamazsa suçlanacaktım. Yine bu emre uymadığım takdirde darbe başarılı olursa suçlanacaktım. Bu durumda kendim ve orada bulunan personelimin en az zarar göreceği şekilde krizi yönetmeye çalıştım.

Görevi, verilen karargâh sorumluluğu görevini kabul ettim. Kara Kuvvetleri Karargâhı'nda gerekli güvenlik tedbirlerini aldurdım, fakat hiçbir rütbeli ya da askere, sivil halka ya da herhangi bir kimseye ateş edilmesi talimatı vermedim. Benim sorumluluk alanımda herhangi bir olay da vuku bulmadı. Vatandaş korkutacak herhangi bir harekât talimatı dahi vermedim. Tam tersine, personele vatandaş tahrik etmeyecek biçimde davranmalarını söyledim.

Olanlardan sonra pişmanım, mahcubum

Bu süreçte TSK Harekât Merkezi'nden Mehmet Partigöç Paşa'yla telefonla görüştüm. Bana, kuvvet komutanlarına ve Genelkurmay Başkanı'na darbe teşebbüsünü teklif ettiklerini, ancak onların kabul etmediklerini söyledi. İşin yanlış olduğunu bu noktada daha çok anladım. Personele de darbe girişimini normal emir komuta zinciri içerisinde olmadığını söyledim.

Benim vazgeçmemin sonucu değiştirmeyeceğini düşündüğüm için o anda vazgeçme, teslim olma konusunda herhangi bir teşebbüste bulunmadım. Diğer yandan sürekli jetlerin sesi geliyordu. Televizyonlarda silahlı çatışma haberleri vardı, bu yüzden yine işin emir komuta zinciri içerisinde olabileceği ve başarıyla sonuçlanabileceği konusunda tereddütler geçirdim.

İlk gün fazla dışarıdan arayan kontak kurduğum kişi olmadı, ancak ertesi gün arkadaşlarımdan darbeye karşı olanlar telefonda bana ulaştılar, hakaretler ettiler. Bana yapılan yanlış olduğunu söylediler. Karargâhta ertesi güne kadar en üst rütbeli ben vardım. Ayrıca isimlerini verdiğim iki albay benim kontrolümdeydi. Fakat teslim olmaya birlikte gittiğimiz diğer albaylar da karargâhtaydılar. Ancak onlara ne görev verildi bilmiyorum. Fakat muhtemelen nizamîyelerin başında görevlendirilmişlerdi.

Geceden itibaren konuyu soğuta soğuta ertesi güne getirdim. Ertesi gün de öğleye doğru albaylara teslim olma görüşümü bildirdim. Onlar da "Siz ne emrederseniz onu uygulayalım" dediler. Yapılan yanlış olduğuna birlikte ikna olduk. İlgili albaylar karargâhtaki askerlere "Normale dönün" diye emir verdi. Sonra-

sında biz dört rütbeli, karargâhın önünden bir taksi çağırıp karakola gidip teslim olduk. İçerdayken resmi kıyafetliydik karakola giderken sivil kıyafetler giydik.

Ben bu atama listesini görmedim. Böyle bir görevlendirmeden bilgim yoktu. Fakat söylediğim gibi karargâha gelen mesaj emrinde de aynı yere görevlendirildiğim yazılıydı. Daha doğrusu, mesaj emrindeki görevlendirme karargâhın tamamına ilişkin daha geniş kapsamlı bir görevlendirmedir. Atama listesinde verilen görev ise sadece KKK Harekât Başkanlığı ile sınırlı bir görevdir.

Ben Fethullahçı Terör Örgütü mensubu değilim. Ailemde ve çevremde de bu örgüt mensubu kimse yoktur. TSK içerisinde üst ya da alt rütbede herhangi bir FETÖ/PDY mensubu tanımıyorum, irtibatım yoktur.

Olanlardan son derece pişmanım, mahcubum. İsimlendirme ve görevlendirme benim iradem dışında yapılmış bir görevlendirmedir. Bana sorulmuş olsaydı böyle bir görevi kesinlikle kabul etmezdim. Bu bakımdan suçlamaları kabul etmiyorum.

Karakola teslim olunca bana kötülük yapmadılar. Ancak TEM Şube görevlileri teslim aldıklarında sinkaflı küfürler ettiler, tehditler ettiler, diz çöktürdüler. Yapılanlar ağırıma gitti bu yüzden direndim. Ancak onlara karşı bir hamle yapmadım bana vurduklarında ben de direndim. Kafama sırtıma vurdular. Bu şekilde yaralandım. Gözaltındaki süre zarfında birkaç kere doktora sevk ettiler, raporlarım aldırıldı. Doktor da yaralarımı sordu, ancak rapora geçip geçmediğini bilmiyorum.

Anlatan: Binbaşı Ersel Ersoy Güvercinlik Kara Havacılık Komutanlığı

**“FETÖ’cü komutan ‘Ölen ölecek, kalan kalacak,
herkes hesabını verecek’ diyordu”**

Eskişehir’in Yunus Emre köyünde doğdu. İlkokulu köyünde, ortaokulu Eskişehir’de tamamladı. 1989 yılında Kuleli Askeri Lisesi’ne girdi, 1997 yılında Kara Harp Okulu’ndan Kara Havacı Teğmen olarak mezun oldu. 1999 yılında Kara Havacılık Okulu’ndan pilot olarak mezun oldu. Darbe gecesine kadar Kara Havacılık Komutanlığı Bakım Tabur Komutan Yardımcısı olarak Güvercinlik-Ankara’da çalıştı.

15 Temmuz Cuma günü saat 16.45 sıralarında mesaisini bitirip evine gitti. Ertesi sabah senelik izne ayrılacağından erken yatı. Saat 23.15’te Tabur Komutanı Yarbay Murat Bolat cep telefonundan aradı. Bölük komutanlarını, takım komutanlarını, başmakiniistleri, atölyelerden yeteri kadar insanı mesaiye çağırdığını söyledi.

Komutanına, “yarın izne ayrıldığını, erkenden yola çıkacağını, çok önemli bir şey yoksa kendisini çağırmamasını” söyledi. Yarbay Murat, “Gel. Konu çok önemli. Telefonda konuşmayalım, gelmeni emrediyorum. Buraya yanıma gel” dedi. Kendi otomobiliyle saat 23.45 civarında birliğine geldi.

**Telsizde, “Genelkurmay önündekilere ateş edin,
hepsini vurun” deniliyordu**

Birliğe geldikten sonra Yarbay Murat Bolat’ın yanına gitti. Yanında Yüzbaşı Nuri Osmancıoğlu ve Üsteğmen Ömer Derelioğlu bulunuyordu. Murat Yarbay odada bulunan Nuri Osmancıoğlu ve Ömer Derelioğlu’na uçuş emri verdi. Binbaşı Ersel, Nuri Osmancıoğlu’nun sarhoş olduğunu anladı. Bu şekilde uçamayacağını söyledi, gerekirse kendisinin uçabileceğini belirt-

ti. Uçuş tulumunu giydi, UH-1 tipi helikopter ile Etimesgut Tank Birliği'nde çalışan Yarbay Fatih'le görüşecek, o nereye ineceklerini söyleyecekti.

Telefonda, Etimesgut Zırhlı Birlikler içindeki atış alanına inileceğini belirtti, Binbaşı Ersel de kullandığı helikopterle söylenen yere indi. Oraya inene kadar malzeme taşıyacağını düşünmüştü. Ancak indiğinde insan da, malzeme de yoktu. Bunun üzerine Yarbay Murat Bolat'ı teléfonla aradı, "Burada hiçbir şey yok" dedi. Komutan da "Ne bulursan al gel" karşılığını verdi. Yaklaşık yarım saat bekledi. Land Rover kasasında tanımadığı, ismini bilmediği tankçı bir üstegmen, beş askerle birlikte kutular halinde mühimmat getirdi ve helikoptere yükledi.

Kalkış yaptıktan sonra kule ile temasa geçti. Kendi resmi pilot kodu olan "Hisar-02"yi kullandı. Kule, taarruz hangarına yönlendirdi. Helikopteri oraya indirdi. Helikopterde bulunan malzemeleri askerler taşıdı. Bu arada kule bir sorti daha yapmasını söyledi. Ersel Binbaşı da tekrar havalandı. Etimesgut içindeki atış alanına indi. Yine aynı araçtan on kutu mühimmat yüklediler. Havada bulunduğu sırada telsiz konuşmalarında, "Genelkurmay önündeki halka atın, Emniyet'in önündeki TOMA'ları vurun, halkla arabalar iç içe" şeklinde anons geçmesi üzerine, sesinden Özcan Karacan olduğunu tahmin etti. Anonsları arasında "Hepsini vurun" sözleri de yükseliyordu.

Binbaşı Ersel, kullanmış olduğu helikopteri taarruz alanının dışına, hava ulaştırma hangar önüne içindeki malzemelerle birlikte bıraktı, uçuş ekibiyle birlikte ayrıldı. Helikopteri bıraktıktan sonra Murat Yarbay'a havada duyduğu telsiz konuşmalarını sormak üzere yaya olarak hareket ettiğinde, hangarın dışında daha önceden FETÖ'cü olarak düşündüğü Yarbay Erdal Başlar, Binbaşı Eyüp Ünal, Yarbay Hakan Ekol, Binbaşı Rafet Kalaycı, rütbesini bilmediği kurmay öğrencisi olduğunu bildiği İzzet Çakan, Kurmay Tayin Şubesinde Tayin Subayı olan Murat Karakaş, rütbesini bilmediği Kurmay Hakan Sandık, Yüzbaşı Taha Fatih Çelik ve Cobra helikopteri pilotu Yüzbaşı Sadullah Abra'yı gördü. Bunları bir arada gördüğünde "darbe girişimi" olacağını düşündü.

Onlara, "Halka niye ateş ediyorsunuz?" diye sordu. Yarbay Erdal Başlar'ın karşılığı ise "Ölen ölecek, kalan kalacak. Herkes hesabını verecek" oldu. Komutanı Murat Bolat'ın yanına gitmek için ayrıldı. Bu sırada arkasından Atak Helikopter Pilotu Hakan Erol, eli koltuk altında bulunan silahını tutarak geldi. Binbaşı Ersel, komutanı Murat Bolat'ın odasına girdikten hemen sonra Hakan

Erol da odaya girdi. Karargâha gitmek için araç isledi. Murat Bolat, Erol'a "Araç al git" demesi üzerine odadan ayrıldı.

Eli silahlı asker bağıırıyordu: Herkesin bir hesabı var, hesabını verecek

Odada komutanıyla yalnız kalmıştı. "Komutanım, biz ne yapıyoruz?" dedi. Murat Bolat ise bu işin hiçbir yerinde olmadıklarını söyledi ve "Devletten yanayız" dedi. Ortalık çok karışık, Binbaşı Ersel'in başı dönüyordu. Sigara içmek için odasına gitmek istediğini söyledi. Odadan ayrılmak isterken, Erdal Başlar elinde silahla Murat Bolat'ın odasına girdi, "Herkesin bir hesabı var, hesabını verecek" dedi.

Binbaşı Ersel odasına gidip telefonla Albay İdris Feyzi Okan'ı aradı. Ancak telefonu kapalıydı. İçinden söylenirken telefonu çaldı, arayan Albay Metin Tüzel'di. Albay, "Cep telefonunla güvenli bir yere geç, sakın olaylara karışma. Kendinizi koruyun, hiçbir şeye karışmayın" dedi. Bunun üzerine Soner Gökçe ve Ömer Derelioğlu'nu yanına alıp aracına bindirdi. Fidanlık nizamıyeye gitti. Aracını parke çekti ve beklemeye başladılar. Yarım saat kadar sonra komutanı Murat Bolat telefon edip nerede olduğunu sordu. "Fidanlık nizamıyeye saklandım" dedi. Kısa süre sonra o da yanlarına geldi.

Komutanı nefes nefeseydi, "Beni öldüreceklerdi, canımı zor kurtardım" diyor ve yaşadıklarını bindiği aracın içinde anlatmayı sürdürüyordu. Araçtan dışarı çıkmıyorlardı. Yerleri belli olmasın diye sigara bile içmiyorlardı.

Hava aydınlandıktan sonra orta taburun binasına gittiler. Orada Skorsky marka helikopterin hasarlı olduğunu gördüler. Helikopterin kuyruğu yarıya kadar yanmıştı. İki adet mermimin isabet ettiği sağ teker de patlamıştı. Oradan Skorsky bakım hangarına gittiler. Hangarda nöbetçi Astsubay Levent Selamoğlu, mobil iki nöbetçisi Yusuf Piştav ve daha önce tanımadığı, elinde silah olan bir teğmen gördüler. Bunların rehin tutulduğunu anlamışlardı.

Oradan tabura hareket ettiler. Bu sırada kursiyer teğmenler uçuş hattına çekildi. Tabur binası önünde sigara içerken bir Cobra helikopterin havalandığını gördü. Bu helikopter önce nizamıyeye doğru ve çevreye hedef gözetmeksizin ateş etti. Aynı dakikalar da iki süper Cobra ve bir Atak marka helikopterler çalıştırıldı. Ateş eden Cobra, kalkmak isteyen helikopterleri koruyordu. Kara Havacılık Karargâh Tabur binası tarafından çatışma sesleri geliyordu.

Bir grup tulumlu pilot ve sivillerin Cougar marka helikoptere

binip ayrıldı. Binbaşı Ersel Ersoy ifadesinde, “Skorsky marka helikopter ile Yarbay H. G.’nin kaçtığını gördüm. H. Yarbay gece uçan ve halka ateş eden Skorsky marka helikopteri kullanan şahıstır. Telsiz konuşmalarından sesinden tanıdım” iddiasında bulunuyor.

Komutan, silahını otomobil içinde olanlara doğrulttu

Ersel Binbaşı’nın otomobiline Murat Bolat, Soner Gökçe ve Ömer Derelioğlu bindi ve askeri alandan çıkmak istedi. Nizamiyeye gelmeden “Pilot Heykeli” dedikleri bölgede Kurmay Binbaşı Okan Kocakurt elinde bulunan silahını doğrulttu ve durmalarını istedi. Durdular. “Dışarı mı çıkıyorsunuz?” diye sordu. Onlar da taarruz hangarına gittiklerini söyledi. Orada üzerlerini değiştirdiler. Bir süre sonra yine dört kişi olarak araca bindiler, Fıdanlık Nizamiyesi’nden çıkış yaptılar. Sonrasını Ersel Ersol’un ifadesinden okuyorum:

Çıktıktan sonra evime gittim. Çocuklarla kahvaltı yaptıktan sonra Alay Komutanım olan İdris Feyzi Okan’ı cep telefonundan aradım ve kendisine ulaştım, olanları anlatım. O da yanına gelmemi istedi. Ben de yanına gittim beraberce gece hasar gören helikopterleri kontrol ettik. Kıt’a içerisinde günlük rutin işleri takip ettim. Alay komutanımın emri ile ifade vermek üzere Ankara Emniyet Müdürlüğü’ne geldim.

Ben yaklaşık 19 yıldır TSK içerisinde görev yapmaktayım. 2005’li yıllarda yeteneği olmayan bazı kişilerin pilot ve kurmay olduklarını gördüm. Benden kıdemsiz olan ve benim altımda olan kişilerin ödüllendirilerek benim üzerimde yer aldıklarını yaşadım. Tayin Subaylarının üç kuşaktır yaklaşık dokuz yıldır FETÖ’cü olduklarını şu an itibari ile biliyorum. Bu şahıslar Yarbaylıktan emekli olan ve halen MİT’te çalışan A.’, Albay Muzaffer Kartopu, Albay Bayram Taşbaşı, Yarbay Özcan Karaçam, Yarbay Hakan Ekol (Erol), Binbaşı Rıza Akıncı, Binbaşı Mehmet Şamcı’dır.

Bu şahıslar istediği personeli istediği yere atayabiliyorlar. Ben bu tayin subayları döneminde sürekli olarak kötü ve zor olan her yere sürgün edildim. Bu şahıslar benim sicilimi bozdular. Ayrıca Özcan Karaçam döneminde Temelli Meydanı’na atandım. Pilotluk dışında başka işlere verdiler, o dönemde pilotluk yapmadım. Şimdiye kadar istediğim hiçbir yere atanamadım, hep istemediğim yerlere atandım. TSK içerisinde FETÖ/PDY’nin çok etkin olduğu bu son olayda netleşmiştir.

Anlatan: Astsubay Fatih Sincan

Özel Kuvvetler Komutanlığı

“Komutan, ‘MİT’te rehin tutulan bir abimizi kurtaracağız, o ekipte sen de varsın’ dedi”

14 Temmuz 2016 Perşembe günü saat 15.00-15.30 sıralarında görevli olduğu Özel Kuvvetler Okul Komutanlığı’nın koridorunda Özel Kuvvetler Komutanlığı’nda Tabur Komutanı Albay Murat Korkmaz’la karşılaştı. Kendisini daha önce Kara Kuvvetleri Tayin Daire Başkanlığı’nda birlikte çalıştığı dönemden tanıyordu.

“Odan neresi, oraya gidelim” dedi. Odaya geçtiler, hal hatır sorduktan sonra aralarında şu konuşma geçti:

- Sana bir şey söylediler mi?
- Kim ne söyleyecek?
- En son ne zaman görüştün?
- Kiminle, tayin dairesindeki arkadaşlarla mı?
- Evet, en son ne zaman görüştün?
- En son arife günü görüştüm.
- Ha ondan haberin yok.
- Hayırdır bir şey mi var?
- Çok gizli bir görev var. 8-9 kişilik bir tim oluşturuldu. Bunların içlerinden biri de sensin. Astsubaylar Mehmet Gökçe, Fatih Yarukkaya da var.
- Bu ne görevi?
- Çok gizli bir görev. MİT Müsteşarlığı’nda tanıdığımız bir abimiz var, rehine tutuluyor, onu kurtaracağız.
- Peki, bu emirden komuta heyetinin haberi var mı?
- Okul komutanının haberi yok. Ancak 1. komutanın haberi var.

Başçavuş Fatih Sincan, komutanın Özel Kuvvetler Komutanı Zekai Aksakallı olduğunu düşündü. Görev verilmiş olarak kabul edildi ve konuşma şöyle devam etti:

- Peki, benden ne yapmamı istiyorsunuz?

– Sen mühimmat sorumlusu olduğun için rehineyi kurtarmakta kullanılacak kapı veya duvar kırmak için kullanılacak tahrip malzemelerini 2. Tugay Komutanlığı'na götürüp orada görevli Başçavuş Harun Yıldız'a yarın yani 15/07/2016 günü öğleye kadar teslim et.

Bu son sözleri oldu ve odadan ayrıldı. Mesai bitti, evlerine gittiler. 15 Temmuz 2016 günü sabah göreve geldiğinde Albay Murat Korkmaz'ı ortak tanıdığı ve güvendiği Başçavuş Muzaffer Han'a sordu: "Bu güvenilir bir kişi mi?" Muzaffer Başçavuş da, "Senin geleceğini ben zaten tahmin ediyordum. Murat Korkmaz kesinlikle çok güvenilir, sana ne söylüyorsa doğru söylemiştir, istediği mühimmatları kendisine ver" dedi. Hatta "bu yapılacak işlerden MİT Müsteşarı ile Genelkurmay Başkanı'nın da haberinin olduğunu" ekledi. Başçavuş Fatih Sincan, MİT'ten rehinenin kurtarılmasında yetersiz kaldığı için kendilerinden destek istendiğini düşündü.

Mehmet Gökçe ile Fatih Yanıkkaya ile de ayrı ayrı konuşacaktı. Sabah 10.00 civarıydı. Fatih Yanıkkaya'nın yanına gitti.

– Bir görev varmış?

– Evet biliyorum. Mehmet Gökçe ile birlikte Albay Murat Korkmaz'ın yanına gidip görevi aldık. Gece 23.00'ten sonra Kara Havacılık Komutanlığı'na kendi aracımla gideceğim. Beni 22.30'da Ankamall Alışveriş Merkezi'nin önünden alacaklar.

Fatih Yanıkkaya'nın yanından ayrıldıktan sonra Mehmet Gökçe'nin yanına gitti. Aynı olayları konuştular. Fatih'in dediklerini o da tekrarladı. Oradan çıkıp Albay Murat Korkmaz'ın yanına gitti, görevi yerine getirmeye karar verdiğini, istenilen mühimmatların tür ve mahiyetlerini sordu. 2 adet C3 tahrip kalıbı, 100 fitil saniyeli fitil, 4 adet elektrikli fünye ve 4 adet el aydınlatma roketi, 30-40 civarında bomba atar mermisi isteniyordu. Konuşmadan sonra odadan ayrıldı. Bunlar Harun Astsubay'a verilecekti.

Genelkurmay'ı basacak ekibe silah, başlık ve mermiler dağıtıldı

Muhafız Alayı'na saat 22.30 civarında gitti. Fatih Yanıkkaya kapıda bulunan nöbetçilere, "Koruma tatbikatına geldik" dedi. Çünkü kendisine kapıdan girerken bu cümlelerin söylenmesi istenmişti. 7-8 kişi olacağını sanırken, Muhafız Alayı'nun bahçesinde çok fazla rütbeli asker vardı.

Sivil gitmişlerdi, orada yanlarında götürdükleri eğitim elbisele-

rini giydiler. Albay Murat Korkmaz'ın yanında bulunan astsubay ise silahları dağıtıyordu. "Kimin silahı yok?" diye bağıyor, gele- ne silah veriliyordu. Çelik başlıkları, çelik yelekleri ve daha sonra adam başı 4'er şarjör dağıtıldı. Muhafız Alayı orada görevli olma- yan ama orada bulunan kişilerin kendi çalışma yeri gibiydi. Mu- hafız Alayı'ndan kimse karşı gelmiyor, sanki hep beraber hareket ediliyor görüntüsü hâkimdi.

Albay Murat Korkmaz orada bulunan bir rütbeliye, "Sezgin, sen 8 kişilik timinle gelen helikopterle bir yere gideceksin" de- di. Albay Murat Korkmaz, daha önce seçilmiş olan 35 kişiyi aldı, "Genelkurmay'a gideceğini" söyledi. Saat 23.00 civarında 35 kişi, üzerinde operasyon elbiseli kişiler sivil araçlara binerek Muhafız Alayı'ndan ayrıldı. Daha sonra havada hareket başladı. Bu sıra- da bir albay, "Acele edin, tanklar çıktı, artık dönüş yok" diyordu. 8-10 kişilik grup da helikopter pistine gitti.

Sabah ezanının okunmasına yakın albayı cep telefonundan bi- risi aradı, "Geri çekiliyormuş, Özel Kuvvetler'de işler karışmış, karşı gruptan gelenler de olmuş. Çatışma çıkmış, bizim takviyeye oraya gitmemiz gerekiyor" dedi. Albay araçlara binilip helikopter pistine gidilmesini söyledi. Özel Kuvvetler'den olan tüm subaylar askeri araçla helikopter pistine gitti. Albay, "Özel Kuvvetler'e gi- dildiğinde önce ineceksiniz, etrafın emniyetini alacaksınız, karşı grup sizinle çatışmaya girecek olursa gerekirse siz de arkadaşla- rınızı vurun" emri verdi. Bu emirden sonra astsubaylar Fatih Sin- can ve Mehmet Gökçe birbirlerine baktı. O kargaşa içinde ağaç- ların arasına gizlendiler. Kendilerini daha sonra güçlkle dışarı- ya attılar. Sorgusunda, "Ben herhangi bir silahlı çatışmaya girme- dim. Fethullahçı terör örgütü ile herhangi bir irtibatım yoktur. General Semih Terzi'yi vurmam için emir verilmedi. Sonuçta bu olayda ben de kandırıldım" dedi.

Anlatan: Tuğgeneral Hayrettin Kaldırımıcı Genelkurmay Başkanlığı Adli Müşaviri

“Genelkurmay Karargâhı’nda, Özel Kuvvetler’in
tatbikat yaptığı söylendi”

1972 yılında Kuleli Askeri Lisesi’ne girdi. Topçu subayı olarak mezun oldu. O süreçte dışarıdan Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi’ni bitirdi, askeri hâkimliğe geçti. Muharrem Köse’nin Genelkurmay Adli Müşavirliği görevinden alındığı dönemde yerine atandı. Emekli Askeri Hâkim ve Balyoz sanığı Ahmet Zeki Üçok odaTV’de, Kaldırımıcı’nın Balyoz Davası sürecinde adaletli davrandığını öne sürmüştü. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar’ın 3. Kolordu Komutanlığı döneminde Kaldırımıcı da Hasdal Cezaevi’nden sorumlu askeri savcıydı.

15 Temmuz saat 14.00 civarında Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Yaşar Güler’in başkanlığında 17 generalin katıldığı terörle ilgili bir toplantı yapıldı. Saat 17.00 sıralarında emir subayının not getirmesi üzerine İkinci Başkan toplantıdan ayrıldı. Yeri ne Kara Kuvvetleri Komutanlığı Kurmay Başkanı İhsan Uyar Paşa toplantıya başkanlık etti. Yarım saat kadar sonra İhsan Uyar da toplantıya ara verdi. Saat 17.30’da İhsan Uyar, Hayrettin Kaldırımıcı’yı çağırttı. Ona, “Genelkurmay Başkanı, senin yanına bir savcı alıp Merkez Komutanı ile irtibath olmanı istedi” dedi.

Adli Müşavirlik koridoruna çıktığında Hâkim Albay Oğuz Akkuş ile karşılaştı. Deneyimli olması nedeniyle “Sen de yanımda gel” dedi. Savcı Binbaşı Kurtuluş Kaya’yı telefonla yanına çağırdı. O da geldi. Beklemeye başladılar. Yarım saat sonra İhsan Uyar Paşa’ya, “Ne yapacağız komutanım?” dedi. Uyar, beklenmesini istedi. Saat 21.00 olmuştu.

Kurtuluş Kaya ile birlikte Personel Başkanı Korgeneral İlhan Talu’nun yanına gittiler. Ondandır, Genelkurmay Lojistik Başkanı Fikret Korgeneral’i polisin gözaltına aldığını öğrendiler. Bu konuşmadan sonra kendilerine ihtiyaç kalmadığını düşündüler. Bu sıra-

da karargâhta bir hareketlenme oldu. Özel Kuvvetler personelinin tatbikat yaptığı söylendi. Daha sonra uçak sesleri duyulmaya, televizyonlarda altyazılar geçmeye başladı. Bunun üzerine darbe girişimi olduğu kanaatine vardı. Çünkü silah sesleri de geliyordu.

Kurtuluş Kaya, Oğuz Akkuş ve Emir Astsubayı Hakkı Kapsız'la birlikte koridora geçtiler. Bu sırada Genelkurmay Özel Harekât birliklerinin karargâhı sardığını, komuta katının tutulduğunu söylediler. Koridorun kapısı kapalıydı. Emir astsubayı, Milli Savunma Bakanlığı nöbetçisi olan yarbayla konuştu. Kapıyı açacaklarını söyleyince, kapıya yöneldiler. Bir süre sonra o yarbay kapıya geldi. Yarbay, yüzbaşı ve bir uzmanın elinde makineli tabanca vardı. Koruma altında yürüdüler.

50 metre sonra odasına geldi. Odasının penceresi Adalet Bakanlığı ve Jandarma Genel Komutanlığı Karargâhı'na bakıyor. Güvenli olmadığından odadan çıkmak istemedi. Güvenli bir yere götürmelerini istediler. Onları Milli Savunma Bakanlığı (MSB) giriş katının altındaki bir odaya götürdüler. Merdivenlere açılan kapının arkasında barikat kuruluydu. Aşağıda güvenlik kameralarının kurulu olduğu odaya geçildi. MSB Özel Kalem Müdürü Tevfik Gök yanlarına geldi. Müsteşar Korgeneral Sezai Yıldırım'la görüşüm. Odada altı kişi olmuşlardı. Kameralardan olup bitenleri izliyorlardı. Silah, bomba sesleri altında sabahı etmişlerdi.

Televizyondan, Genelkurmay'daki 200 civarındaki er ve erbaş rütbesinde hizmet taburu askerlerinin çitlerden atlayarak emniyete teslim olduğunu öğrendiler. Kaldırmacı da gerilime daha fazla dayanamamıştı. Tansiyonu yükselmişti. Hastaneye gitmek için girişimlerde bulunuldu ama sonuç alınamadı. Kaldırmacı, bir grup askerin dışarı çıkıp teslim olacağını öğrendi. Sabah saatlerinde üniformalarını çıkarıp erlerin giydiği kıyafetle Hakkı, Oğuz, Tevfik Albay ile birlikte askerlerin arasına katıldı. 25-30 kişilik grupla dışarıya çıktılar. Polislerin koyduğu merdiveni tırmanıp karargâh bahçesinden çitin üzerinden atladılar.

Savcının sorgusunda, Hayrettin Kaldırmacı şunları söyledi:

Darbe girişimi sırasında kimseden talimat almadım ve kimseye talimat vermedim. Darbe hazırlığı konusunda bir bilgim yoktu. Darbe girişiminde bulunan kişiler tarafından hazırlanan görevlendirme listesinde isminin neden Adalet Müsteşarı olarak yer aldığını bilmiyorum. Öyle bir görevlendirmeden utanç duyarım. Bizdeki kayıtlarda yani MİT'ten gelen listelerde paralel yapı mensubu askeri hâkim olarak Oğuz Akkuş, Murat Berberer, Ali Fuat Bahçe-

van gibi kişilerin ismi geçiyormuş. Ancak resmi bir evrak bize verilmedi. Şifahi olarak duyduk. Hatta doğum izninde iki bayan üstüğmenin de “paralel” diye isimleri geçiyordu. Ben bunların görevlerinden alınması için tercihte bulundum. Ancak iki aydır karamame çıkamadı.

Hayrettin Kaldırımıcı da tutuklandı. Yerine getirilen Dinçer Ural da gözaltına alındı, “adli kontrol” kararıyla serbest bırakıldı. Onun silah arkadaşları, onun kahramanlıklarını anlata anlata bitiremedi.

Anlatan: Orgeneral Kamil Başoğlu EDOK Komutanı

**“Üzerimdeki şortu, terliği bile çıkartmama
imkân vermeden alıp götürdüler”**

Kara Kuvvetleri Komutanlığı Eğitim ve Doktrin (EDOK) Komutanı Orgeneral Kamil Başoğlu, darbe günü Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Salih Zeki Çolak ile İzmir’de Maltepe Askeri Lisesi’nin mezuniyet törenine katılmış, saat 18.00’de Ankara’ya dönmüştü.

Akşam 20.30’a kadar karargâhta çalışmalarına devam etti. Ardından da Çankaya’da bulunan ikametgâhına geçti. Üzerinde tişört, şort ve terlik vardı. Yemek yiyip saat 22.00 sıralarında televizyonu izlemeye başladı. Uçak seslerini duymaya başladı. Aklından darbe olayı hiç geçmedi. IşİD terör örgütünün herhangi bir saldırısı ihtimaline karşı uçakların havada uçtuğunu düşündü. Bundan sonrasını Orgeneral Kamil Başoğlu şöyle anlatıyor:

Saat 22.25 civarında kapının sert bir şekilde zargır zangır çaldığını duydum. Bu esnada evde eşim ve kızım da vardı, kapı bu şekilde çalınca eşim, kızım ve ben hep beraber kapıya doğru koştuk. Kapıyı ben açtım. Karşımda eğitim elbisesi giymiş Kara Kuvvetleri Komutanlığı Genel Sekreteri Kurmay Albay Uğur Karaca’yı gördüm. Uğur Karaca bana, “Acele edin Komutanım, Genelkurmay Başkanı konutunda sizi bekliyor” dedi. Ben kendisine, “Çok kısa bir süre izin verin, üzerimi değiştirip şortun yerine eşofman, terliğimin yerine de spor ayakkabısı giyeyim” dedim. Ben böyle deyince Uğur Karaca sertleşmeye başladı, “Komutanım, zamanımız yok, talimatlarımıza uyun, Genelkurmay Başkanımız acil şekilde sizi bekliyor, bu aynı zamanda sizin emniyetiniz içindir” dedi. Bu konuşmalar esnasında yanında Binbaşı Yavuz Sezer ile tanımadığım iki asker daha vardı.

Beni şortlu, tişörtlü ve terlikli vaziyette itekleyerek bekleyen bir

ambulansın içerisine koydular, içeride beni oturtular, ellerimi arkadan olacak şekilde koli bandıyla bağladılar. Gözlüğümü aldılar, göz numaram çok yüksek olduğu için gözlüğüm olmadan net göremem, kafama askerlerin kullanmış olduğu haki renkli bir fanilayı geçirdiler. Uğur Karaca ambulansın önüne oturdu, diğer ikisi ambulansın arkasında benimle beraber kaldılar. Benim gözlüklerimi çıkardıklarında “göremeyeceğini” söyleyince, “Zaten buna ihtiyacın olmayacak” diye söylendi biri.

Akşam saat 21.30 sıralarında Kara Kuvvetleri Komutanı Özel Kalem Müdürü Kurmay Albay Nuh Altunsoy, benim Koruma Astsubayım Başçavuş Vahit Kucaklı'yı arayarak benim nerede olduğumu sormuş. O da “Bilmiyorum” demiş. Arkasından tekrar “Kara Kuvvetleri Komutanı'na bilgi vereceğim” diye söyleyince Vahit Kucaklı, benim evde olduğumu söylemiş ve bu şekilde evde olduğumu öğrenmişler. Gelen ambulans da Cumhurbaşkanlığı Muhafız Alayı'nın ambulansıydı.

Yarım saat-kırk dakika içinde beni ambulansla bir yere götürdüler. Burada beklerken devamlı uçakların iniş kalkış seslerini duymaya başladım. Bu şekilde duyunca buranın Akıncılar 4. Ana Jet Üssü olduğunu tahmin ettim. Araba içeriye girdi, araba durduktan sonra ambulansın içerisinde bulunan Binbaşı Yavuz Sezer ve tanımadığım birisi koluma girerek 50-60 metre tarla gibi bir yerden geceleyin benim kollanma girerek yürüttüler. Daha sonra 7-8 basamak olacak şekilde merdivenden beni indirdiler. Yan yana üç bölmeden oluşacak şekilde bir yerden beni geçirerek bir odaya ulaştırdılar. Orada bir sandalyenin üzerine beni oturtular. Ardından kafamdaki atleti çıkartarak bir tane siyah kukuleta gibi bir şey kafama geçirdiler ve ağzımı da bantladılar. Ayaklarımı plastik kelepçeyle bağladılar.

Beni getiren kişiler ayrılmış karşımızda siyah gölgelik halinde duracak şekilde bulundukları esnada bulunduğumuz yerde benden başka bir kişinin daha olduğunu hissettim. O kişi de ben gibi sandalyede oturuyordu, oflayıp pufluyordu, bizi getiren iki kişide karşımızda duruyordu.

Benim gibi odada tutulan kişi Jandarma Genel Komutanı Galip Paşa'ydı

Ben yanımdakinin kim olduğunu anlamak için karşı tarafta duranlara “Gözlüğümü getirdiniz mi?” diye sordum. Yanımdaki kişi beni sesimden tanıyarak bana “Kamil yanımdaki kişi sen misin?”

diye sordu. Bunun üzerine biz Jandarma Genel Komutanımız Orgeneral Galip Mendi ile konuşmaya başladık. Onun da ağzında bant vardı, ancak bantlar dille ıslanınca yapışkanları çözülüyordu, bant açılıyordu.

Sabaha kadar bu şekilde sandalyede oturarak konuştuk. Biz bu şekilde konuşurken başımızda duran üsteğmen bize pek müdahale de bulunmadı. Biz komutanım Galip Mendi ile beraber başımızda duran üsteğmene evli olup olmadığını sorduk. Evli olduğunu söyleyince nasihatlerde bulunmaya çalıştık. Bu işin sonu olmayacağını ve derhal vazgeçmeleri gerektiğini kendisine söyledik. Benim ve komutanım Galip Mendi'nin tuvalet ihtiyacı olmuştu. Önce ben tuvalete gittim, tuvalette elimdeki koli bandını çıkarttılar, tuvalette işim bittikten sonra ellerimi arkadan plastik kelepçe ile bağladılar, tekrar yerime getirdiler.

Tuvalet 50-60 metre uzaktaydı. Ben üsteğmene ellerimizin arkadan bağlı olması nedeniyle omuzlarımın çok ağrıdığını kelepçenin önden bağlanmasını söyledim. Bunun üzerine benim kelepçemi önden bağladılar. Aradan yarım saat kadar bir süre geçince yine omzumda ağrılar başladı. Bu sefer ben kendilerine ellerimi çözüp sandalyenin sağ ve sol taraflarına ayrı ayrı bağlayabileceklerini söylediğimde aynı bu şekilde ellerimi sandalyenin sağ ve sol kısımlarına bağladılar.

Saatın kaç olduğunu tam hatırlayamıyorum ama sandalyede bu şekilde dururken uykum gelmeye başladı ve sallanmaya başladım. Bu sefer ben sandalye ile beraber arkaya duvara döndüm, kafamı duvara dayadım, uyku nedeniyle düşersen de duvar engellesin diye bu şekilde yaptım.

Bulduğumuz yer mahzen gibi bir yerdi ve üzerimizde tişört olduğundan ben üşümeye başladım. Onlara, "Üşüyorum, üzerime bir şey getirin. Kafamız düşüyor, önümüze bir şey getirin bari kafamızı ona koyalım" dedim. Aradan 20-30 dakika geçtikten sonra monta benzer bir şeyi omzuma koydular. Bu arada da yere bir şeyler serdiler, "İsterseniz burada yerde uzanabilirsiniz" dediler.

Biz de yere uzandık. Beni sandalyeden kurtardılar. Ellerimi sağ elimde bir plastik kelepçe sol elimde bir plastik kelepçe vardı. Bu iki plastik kelepçeyi bağlayan üçüncü bir plastik kelepçe ile ellerimi bağladılar. Böyle olunca ben rahatladım. Bu esnada hatırladığım kadarıyla ayaklarımdaki kelepçeyi de söktüler. Bu şekilde yaklaşık iki saat yarı uykulu yarı uyanık vaziyette komutanım Orgeneral Galip Mendi ile beraber kaldık.

Orgeneral Galip Mendi bana başımızda duran kişinin jandar-

ma olduğunu ve kendisine saygı duyduğunu ve saygılı davrandığını ifade etti. Bu kişi bize kahvaltı getirdi. Biz kendisine olduğumuz yerin zifiri karanlık olduğunu söyledik, “Aydınlık bir yere geçelim” dedik. Sığınağın kapısı açıldı, arkamız dışarıya dönük yüzümüz sığınağa dönük olacak şekilde bir ormancı masası üzerine kahvaltı koyduklar ve kahvaltımızı bu şekilde yaptık. Kahvaltımız bittiğinde saat 09.00 sıralarında bombalar pistte yağmaya başladı. Emniyetli olsun diye bunun üzerine bizi sığınağın içerisinde bir bankın üzerine oturtular, bu arada ben aşağından da makineli tüfek seslerini duydum, tahminime göre aşağıdan bomba atan uçaklara makineli tüfekle karşılık verdiler.

Koruma, komutanın önünde “Sizi nasıl koruyamadım” deyip ağlıyordu

Saat 10.00 civarında Cumali ismi diye hatırladığım şahıs yanıma gelerek artık yukarıya ateş etmeyeceklerini, muhtemelen bu işin sona ermek üzere olduğunu söyledi. Bize, “Komutanım, hakkınızı helal edin, sizi buradan çıkartacağım” dedi. Arkasından sığınağın telle kilitli olan kafes kısmını açıp oradan bizi çıkarttı, dışarı çıkar çıkmaz Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Galip Mendi'nin koruma aracı ve onun koruma astsubayını gördük.

Koruma astsubayı plastik kelepçe ile elleri önde olacak şekilde bağlıydı. Koruma astsubayı bizi görünce hemen Orgeneral Galip Mendi'nin önüne geçti ve “Komutanım, size sıkılacak kurşunu önleyeceğim, ben sizi nasıl böyle koruyamadım” diye ağlamaya başladı. Orgeneral Galip Mendi'nin eline kapandı ve elini öpmeye kalkıştı.

Bizi arabaya bindirdiler, arabanın arkasına bindirdiler, ön tarafa şoför mahalline Cumali diye hatırladığım kişi oturdu. Koruma astsubayı da şoförün yanına oturdu, arabayla bizi filonun dışına çıkarmaya başladı. Bir araç park yerinden önünden geçerek 141. Filo'nun yüz metre dışına çıktık. Burada Cumali arabayı durdurdu, benim arabam park yerinde. Geri geri gelerek park yerine kadar tekrar geldik. Cumali, “Siz önden gidin, ben arabamla sizi arkadan takip edeceğim” dedi.

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Galip Mendi'nin koruma astsubayı da şoför mahalline geçti. Biz arkamızdan gelen araca bakmadan süratle Kazan istikametine doğru ancak kışlanın içinden gittik. Çünkü kışlanın çıkış yolunu bulamamıştık. Oralarda 5-6 dakika dolaştık, lojmanlar bölgesinde bir tane nizamiye bulduk, nizamiyenin gidiş istikametini yani çıkış istikametini kapatmışlardı

biz sağ taraftan değil de sol taraftan geliş istikameti tarafından nizamiyeden yavaş yavaş çıktık, çıkarken nizamiyeden kimseyi görmedik, 200 metre ilerlediğimizde orada sivil polislerin olduğunu gördük, bunların kime ait olduğunu bilmediğimizden yavaş yavaş gittik ve ortalarında durduk.

Polislerden biri, bize yaklaştı, kimliklerimizi istedi. Kendimizi tanıttık, onlarda çok şehit verdiklerini, orada arkadaşlarının sabaha kadar mücadele edip şehit verdiklerini ifade ettiler. Organize Suçlar Şube Müdürü olduğunu söyleyen birisi bizim arabamıza binerek bizi Kazan İlçe Emniyeti'ne götürdü. İlçe Emniyeti'nde bize ikram yaptılar, orada bir müddet konuştular, oradan bize cep telefonu verdiler, ailelerimizle bu cep telefonlarıyla görüştük, eşimi aradım, onunla görüştük. Bana eşofman verdiler ve spor ayakkabısı da verdiler. Onları giydikten sonra beraberce oradan Orgeneral Galip Mendi ile beraber yola çıktık.

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Galip Mendi, Genelkurmay Başkanı ile görüşmek üzere yukarıya çıktı, ben üstümün çok müsait olmadığını düşündüğüm için evime gittim. Oradan üzerimi değiştirerek saat 13.30 sıralarında EDOK karargâhına geri geldim.

Bütün bu olaylar olurken bana müessir fiilde bulunulmadı, hakaret ve tehditlerde bulunulmadı. Ben bu olaydan dolayı mağdur oldum, bunu yapanlardan davacı ve şikâyetçiyim. Bunu yapan ve alet olanların en ağır şekilde cezalandırılmasını talep ediyorum.

Anlatan: Tuğgeneral Mehmet Partigöç
Darbenin liderlerinden olduğu
öne sürülen komutan

“Ben, karargâhta can kaybı olmaması için
çaba gösterdim”

2013'te albaylıktan terfi ederek, Genelkurmay Personel Plan ve Yönetim Daire Başkanlığı'na atanmıştı. Darbe planının uygulanmasında Tümgeneral Mehmet Dişli ile birlikte darbenin bir numaralı lideri olduğu iddia edildi. Mehmet Partigöç, Genelkurmay Karargâhı'nda darbe girişiminin yaşandığı gece ismi en önde olan generallerin başında geliyordu. Birçok görüşmeyi darbeciler adına onun yaptığı belirtildi, komutanlıklara gönderilen yazıların altında onun imzası yer almıştı. Partigöç, savcının darbenin liderlerinden olduğuna ilişkin suçlamalarını kabul etmiyor, hâkim karşısında savunmasını şöyle yapıyordu:

Savcı beyin suçlamalarını reddediyorum öncelikle. Çünkü böyle herhangi bir oluşumun veya faaliyetin içinde bulunmadım. Sadece bu olay meydana geldiğinde karargâhta bulunuyor olmam, mesaiyi henüz terk etmemiş olmam nedeniyle oradaki devam eden süreçte can kaybını engellemek amacıyla silahlı gruplar arasında kalman nedeniyle bazı girişimlerim oldu. Bunda da nispeten başarılı olduğumu düşünüyorum, daha sonraki süreçte karargâha geri döndüğümde zaten durum çok aydınlık değildi. Komutanlarımız karargâhtan ayrılmışlardı, ben de orada elimden geldiği kadar sükûneti sağlamaya çalıştım. Onun dışında herhangi bir şahsı öldürmeye yönelik bir emrim, talimatım, herhangi bir girişimim bulunmadı.

Benim adımın altına atılan imzalar benim değil

Hâkim Bey, ayrıca daha sonra öğrendiğim kadarıyla bu olayla ilgili bazı yazışmaların altında benim ismim kullanılmış. Bu benim isteğim ve iradem dışındadır. Herhangi bir ıslak veya elektronik

imzam bulunmamaktadır. Sadece Genelkurmay ikinci başkanımızın emir subayının, benim mahiyetimdeki birisine, “İkinci Başkanımızın emridir, bu mesajlar çekilecek” demesinden kaynaklanan bir süreç nedeniyle ismim bu evrakların altında görülmüş. Bunu da daha sonra medyadan öğrendim. Bunu da reddediyorum. Böyle bir emrim, talimatım, bilgim olmadı, ıslak veyahut da elektronik böyle bir imzam da yok zaten.

Hâkim Mustafa Çorumlu, “Tamam mı, bitirdin mi savunmanı?” dedi. Partigöç devam etti:

Ayrıca gece boyunca süren olaylarda özellikle daha önceki mesleki safahatım gereği uzunca bir süre Özel Kuvvetler’de çalışmışım. Karargâhtaki bazı personel de Özel Kuvvetler personeli idi. Onlarla yarbay ve erlerden oluşan destek kıtalar birliğimizin arasında bir çatışma olmaması için gayret gösterdim. Bundan dolayı da sık sık bunların arasında kaldım. İçlerinde bulunmak zorunda kaldım. Daha sonra bölgeden çekilip sükûnet sağlanınca kendi odama gittim.

Ertesi gün sabah saat 10.00 gibi birinci amirim beni arayıp yerimi sordu. Karargâhta olduğumu söyleyince, Genelkurmay Başkanımızın emri olduğunu, sükûnetin sağlanması gerektiğini, durumun da artık ortaya çıktığını belirtti, “Akşam biraz farklı anlatılmıştı bize. Önce ‘tatbikat’ dediler, sonra ‘tehdit var’ dediler. Daha sonra biz böyle bir girişim olduğunu öğrendik. Bununla ilgili karargâhtaki personel ile görüşebilir misin?” dedi.

Uzaktan mesafeli bir şekilde buradaki Özel Kuvvet personeli ile görüştüm. Onlar önce teslim olmak istemediler, daha sonra teslim olmayı kabul edince savcı bey ile irtibata geçtim. O arkadaşlarla savcının ve Merkez Komutanlığı’nın personelinin bulunduğu mekâna geldim. Orada beni Özel Kuvvetler Komutanı ile görüştürdü. O durumu bana sordu. Ben de durum hakkında bilgi verdim.

Şu an zatiâlinizin karşısındayım hâkim bey

“Herhangi bir çatışma yok, silahlarınız kışla içerisinde, gelin silahlarınızı alın, personeliniz de zaten teslim oldu şu an” dedim. O da teşekkür etti bana. Bunun üzerine oradaki polisler beni de derdest etti, emniyete götürdüler. Sürecin sonunda da şu an zatiâlinizin karşısındayım, hâkim bey. Yoksa herhangi bir ateş, bir darp, bir adam kaçırma, buna benzer herhangi bir olayın içinde bulunmadım, bununla ilgili herhangi bir şahitlik veyahut bilgi, belge görüntü olduğunu da zannetmiyorum. Arz ederim.

Anlatan: Albay Muharrem Köse

Eski Genelkurmay Adli Müşaviri

“Darbe yapanlar bana Adli Müşavirlik görevi verdi,
ben de bunu kabul ettim”

Darbe girişimi başlamıştı ama bu darbenin lideri kimdi? İlk saatlerde öne çıkan isim eski Adli Müşavir Albay Muharrem Köse’ydi. Köse’nin o saatte Genelkurmay’da olduğu, darbeyi yönettiği belirtiliyordu.

Cuma günü saat 18.30 civarında Askeri Savcı Kurtuluş Kaya’nın odasındaydı. Çıkmaya hazırlanırken Adli Müşavir Tuğ-general Hayrettin Kaldırmacı’ya Genelkurmay Başkanlığı’ndan “Adli müşavir, askeri savcı ve Merkez Komutanlığı görevlilerinin beklemeleri” istendiğini bilgisi geldi. Köse de işyerinden ayrıldı. Ayrıntıları öğrenmek için Askeri Savcı Binbaşı Kurtuluş Kaya, Hayrettin Kaldırmacı’nın yanına gitti. Ancak bir şey öğrenememişti. İkinci defa gittiğinde Hayrettin Paşa’yla birlikte Korgeneral İlhan Talu’nun yanına gittiklerini söyledi.

Beklerken, Genelkurmay Başkanlığı civarından yoğun bir ambulans sesi ve geçişleri başladı. Kurtuluş Binbaşı, Köse’yi İlhan Paşa’nın yanından aradı, “İstanbul’da köprüleri jandarma kesmiş, olağanüstü durumlar var; bekliyoruz” dedi. Gece yarısı General/Amiral Şube Müdürü Albay Cemil Turan telefonla Köse’yi komuta katına çağırdı. Orada Genelkurmay Adli Müşavirliği’nde görevlendirildiği, TSK’nın yönetime el koyduğu, sıkıyönetim ilan edildiği söylendi.

Muharrem Köse bunu zaten biliyordu. Çünkü aynı saatte televizyonda buna ilişkin haberler yayımlanıyordu. Görevi kabul etti. “Bir şey mi yapacağım?” dedi. “Yok” karşılığı verildi. Genelkurmay Başkanı’nın, emir subayının, özel kalem müdürünün odası kalabalıktı. Alabildiğine bir hareketlilik vardı. Dışardan uçak, helikopter, ambulans, silah sesleri geliyordu.

Müzakere sonucu topluca teslim olundu

Muharrem Köse, darbenin emir komuta zinciri içinde yapıldığını düşünüyordu. Genelkurmay özel kalem müdürünün odasında gelişmeleri izliyordu. Ancak sabaha doğru hava değişmeye, herkes nasıl teslim olacağını düşünmeye başladı. Tuğgeneral Mehmet Par-tigöç, savcı ve merkez komutanını çağırdı, teslim olma müzakeresi yaptı. Muharrem Köse de topluca teslim olanlar arasındaydı.

“Gizleniyor durumuna düşmemek için öncesinde karargâhtan ayrılmadım. Benim bulunduğum bölümlerde herhangi bir çatışma, yaralanma vs. durumlar meydana gelmedi. Daha doğrusu, komuta katının içinde gece yarısı siviller girdiğinde silahla ateş edildi. Ateş ettik kaçtılar” diyordu. Sorgusunda, Genelkurmay Başkanı’na silah çeken Emir Subayı Levent Türkkkan’ın ifadesinde, Köse’nin cemaatçi olduğunu söylediği aktarıldı, “Ne diyor-sun?” denildi. Köse’nin cevabı şöyle oldu:

Levent Türkkkan benim cemaatçi olduğunu kime sormuş, daha doğrusu bunu kimden öğrenmiş? Ben onunla cemaat evine mi gitmişim, cemaat toplantısına mı katılmışım? Bunları sormak gerek. “Olabilir” zannıyla benim ismini vermiş olabilir. Bu tür örgütler güçlü gözükmek için örgütten olmayanları da kendi adamıymış gibi gösterirler.

Ben darbeye iştirak etmedim. Öncesinde darbe yapılacağını bil-miyordum. Benim Fethullahçı terör örgütü ile herhangi bir irtiba-tım yoktur.

Fethullah Gülen Cemaati’nin darbe olmadan önce de terör ör-gütü olduğunu bir hukukçu olarak düşündüğünü, darbe yapılırca da silahlı örgüt olduğunun anlaşıldığını belirtiyor sözlerini şöyle tamamlıyordu:

Söylenenler doğruysa darbeyi bunlar yaptı. Fakat ben ne Askeri-yede birlikte görev yaptığım kişilerden, ne de sivilde irtibatlı oldu-ğum kişilerden Fethullahçı diye ismini verebileceğim şu anda kimse yoktur. Yalnızca ben Merzifonluyum. Eşimin uzaktan akrabası olan hatırladığım kadarıyla Merzifon Atatürk İlkokulu’nda öğretmenlik yapan Mehmet Şengün için cemaatçi olduğu söyleniyordu. Darbe günü herhangi bir kimseden talimat almadım ve talimat vermedim.

Köse de tutuklanan komutanlar arasındaydı.

Anlatan: Korgeneral Metin Gürak
Kara Kuvvetleri Komutanlığı
Ankara 4. Kolordu Komutanı

“Yakama yapıştı,
‘Korgeneral-morgeneral tanımam’ dedi”

Cuma günü saat 18.30 civarında Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar, Korgeneral Metin Gürak’a, “Etimesgut Zırhlı Birlikler Okulu ve Eğitim Tümen Komutanlığı’nda bir tank dahi çalışmayacak” dedi. Kara Havacılık Komutanlığı’nda da hiçbir hava aracının uçuşuna müsaade edilmemesini, havadaki vasıtalarında indirilmesi talimatını verdi.

Hemen hareket etti. Etimesgut’a giderken Zırhlı Birlikler Okul Komutanı Tümgeneral Erdoğan Akyol’u telefonla aradı. Onun düğüne gitmek için hazırlık yaptığını öğrendi. Gürak, “Geliyorum, ayrılma” dedi. Gittiğinde, komutanlıkta anormal bir durum yoktu. Erdoğan Akyol’a durumu anlatınca, o üzgün bir ifadeyle, “Her yıl bu dönemde böyle ‘darbe olacak’ diye söylenti çıkıyor. Bu da bizi çok üzüyor. Bize güvenilmiyor mu? Bundan alıyorum. Geçmiş yıllarda da Servet Yörük Paşa zamanında da bu şekilde bakılmıştı” dedi.

Tanklar yerindeydi. Gürak, Orgeneral Hulusi Akar’ı makam telefonundan aradı, anormal bir durum olmadığını bildirdi. Oradan Kara Havacılık Okulu’na gitti. Diğer komutanlarla birlikte incelemelerde bulundu. Orada da garip bir durum yoktu. Ayrıldı. Enerji Bakanlığı’na yaklaşırken Ankara Valisi Mehmet Kılıçlar cep telefonumdan aradı:

– Haberiniz var mı, Genelkurmay’da patlamalar oluyor, silah sesleri duyuluyor.

– Hiçbir bilğim yok. Derhal Genelkurmay’a gideceğim.

Genelkurmay’a saat 22.00 sıralarında ulaştığında, Genelkurmay’ın kapılarının kapatıldığını, kuvvetli bir ışıkla dışarının aydınlatıldığını, forslu olan makam aracı için kapının açılmadığını gördü. Aracından indi. Megafondan şöyle deniliyordu:

– Durma, sizi vururuz. Aracınıza binip gidin.

Metin Paşa, ellerini havaya kaldırdı, nizamiyeye doğru birkaç adım attı.

– Ben Garnizon Komutanı Korgeneral Metin Gürak'ım, ne oluyor ona bakmaya geldim.

– Durmayın binin arabaruz. Derhal ayrılın.

Metin Paşa elleri havada nizamiye kapısına iyice yaklaştı. Yaya giriş kapısını açtı. Yerde sivil giyimli bir erkek cesedi gördü. Nöbetçiler rutin Genelkurmay nöbetçileri görünümündeydi. Bir kurmay binbaşı mevzide eğitim elbisesi olmayan günlük üniforma ile tüfekte mevzi almıştı.

Nizamiye binasına girdiğinde üzerine silah doğrultan askerlere “sakin olun” diyordu. Ne olduğunu öğrenmeye çalıştı. Kimi “İçeriden bir suikast var”, kimi “Dışarıdan teröristler girdi onlarla çatışma sürüyor”, bazıları da “Tatbikat var” dedi. Emniyet Müdürü Mahmut Karaaslan'ı aradı.

Konuşurken, beş kişilik Özel Kuvvetler personeli düşmanca bir tavırla binaya girdi:

– Sen kimsin? Nereden girdin?

– Rütbelerimi görmüyor musun? Ben garnizon komutanıyım, ne oluyor burada?

Birisi, “Sizi tanıyorum” dedi ve yakasına yapıştı.

– Ben korgeneral morgeneral dinlemem, oturun burada.

– Ne oluyor ne yapılıyor burada?

– Kes sesini, ses çıkarma. Kurşunu yersin.

– Ne biçim askersiniz? Benim Korgeneral olduğumu görmüyor musunuz, ben buraya garnizon komutanı olmam hesabıyla geldim.

– Sen artık garnizon komutanı değilsin. Hadi çok konuşma.

Ayağa kaldırdılar. Dört kişi üzerine saldırdı ve yere yıktı. Metin Paşa, bir yandan yumruklardan korunmaya çalışırken, “Bunun hesabını vereceksiniz” diye bağıırıyordu. Bu sözleri karşısında daha da hiddetlendiler. Bir anda gözlerini bağladılar, bileklerine plastik kelepçe taktılar.

Uçak seslerini duyduğunda Metin Paşa da işin vahametini anlamıştı. Onu alıp bir odaya attılar. Odada iniltieler yükseliyordu. Başlarında bulunanlardan biri, sıkıyönetim ilan edildiğini, herkesin alındığını ve Boğaz Köprüsü'nün kapatıldığını söyledi. Orada bir süre kaldıktan sonra helikoptere bindirildi. O da Akıncı Hava Üssü'ne götürülmüştü.

Kurtarıldıklarında birbirlerine sarıldılar

O da diğer komutanlar gibi gözleri bağlı, elleri kelepçeli olarak tutuldu. Saatler sonraydı. Bulunduğu odaya gelen kişi, kelepçeleri çözerken, “Kurtuldunuz” dedi. Gözlerini açtıklarında karşısında TAİ Güvenlik Müdürü olan devre arkadaşı emekli Albay Sefa Eman vardı. Birbirlerine sarıldılar. Dışarı çıktığında aralarında Genelkurmay İkinci Başkuru Orgeneral Yaşar Güler’in de bulunduğu birçok kişiyi gördü. Hepsi birbirlerine “Kurtulduk, kurtulduk” deyip sarılıyordu.

Mamak’a geldiğinde nizamiyenin önünde biriken vatandaşlar onu coşkuyla karşıladı. Kendisi gözaltındayken kolordudan zırhlı araçlar çıkarılmıştı. Darbeciler 28. Mekanize Tugay Komutanlığı’na yeni Tugay Komutanı olan Tuğgeneral Ali Kalyoncu’yu atanmıştı. O komutanın emriyle tank ve zırhlı araçların şehre gönderilme emri verildiğini öğrenmişti.

Anlatan: Albay Muhsin Kutsi Barış Cumhurbaşkanı Muhafız Alay Komutanı

“Ben, sütten çıkmış ak kaşık değilim. Kandırıldım”

8 Temmuz 2015'te Cumhurbaşkanı Muhafız Alay Komutanı olarak atanmıştı. Genelkurmay Başkanının Başdanışmanı Kurmay Albay Orhan Yıkılkan koruma tatbikatı yapılacağını söyledi. 15 Temmuz 2016 tarihinde öğleden sonra Genelkurmay Karargâhı'na Orhan Yıkılkan Albay'ın yanına gitti, tatbikatı ne zaman yapacağını sordu. Yıkılkan, “Bu gece saat 24.00 gibi tatbikatı yapacağız, sen birliklerini hazırlarsın” dedi.

Dönüşünde birlik komutanlarına saat 24.00, 24.30 ve 01.00'de birliklerini toplama konusunda talimat verdi. Ancak saat 21.00 sıralarında Orhan Yıkılkan dahili hattan veya cep telefonundan aradı, tatbikatın saat 21.00 başlayacağını bildirdi. Saat 21.00 sıralarında 100'er kişiden oluşan üç birlik toplanmıştı.

Bu sırada sistem üzerinden Muhafız Alay Komutanlığı'na üç ayrı mesaj geldi. Mesajın ilkinde Silahlı Kuvvetler'in yönetime el koyduğu, sıkıyönetim ilan edildiği yazıyordu. İkinci mesajda, sıkıyönetimde görevlendirilen bazı generaller ve karargâh sorumluları vardı. Üçüncü mesajda ise atama listeleri ve sıkıyönetim emri yazıyordu. Bu gelen mesajların altında Genelkurmay Başkanlığı'nda görevli Cemil Turhan Albay ile Tuğgeneral Mehmet Partigöç'ün imzaları vardı. Barış, dahili hattan Orhan Yıkılkan Albay'ı aradı. Gelen mesaj içeriklerinin doğru olup olmadığını sordu. Yıkılkan, “İçerikler doğrudur. Tatbikat durumu fiili duruma geçti, gereğini yapın” dedi.

Aynı görüşmede, Yıkılkan TRT'ye ekip göndermesini istedi. Saat 22.00 civarında Yarbay Ümit Gencer 10 kişilik ekiple TRT'ye gitti. Bildiriyi Ümit Gencer okuyacaktı. Ayrıca Piyade Yarbay Ekrem Işık komutasında 100 kişilik grubu da TRT'ye gönderildi. Piyade Binbaşı Anıl Aktaş da, Ekrem Işık'ın yanında grupta birlikte TRT'ye gitti.

Saat 23.00 sıralarında Genelkurmay'dan Orhan Yıkılkan Albay aradı. Genelkurmay Başkanlığı'na 100 kişilik takviye birlik istedi. Binbaşı Fedakar Akça emir komutasında 100 kişilik grubu Genelkurmay'a gönderdi. Tankçı Binbaşı Hüseyin Turan da Fedakâr Akça'nın yanında Genelkurmay'a gitti.

Ancak işler umduğu gibi gitmemişti. Muhsin Kutsi Barış, sabah polise teslim olmuştu. Sorgusunda FETÖ'ye üye olmadığını, evlerinde kalmadığını, hizmet vermediğini, Gülen'in hiçbir kitabını okumadığını belirtti. Cumhurbaşkanı'nın Başyaveri Ali Yazıcı'nın "Muhsin Kutsi Barış, bana Cumhurbaşkanı'nın kaldığı oteli sordu" açıklamasına karşın, "Ben sormadım" iddiasında bulundu. Sorgudaki son sözleri ise daha çarpıcıydı:

Ben kandırıldım. Bir muhakeme hatası yaptım. Sütten çıkmış ak kaşık değilim. Emir komuta zinciri içerisinde hareket ettiğimi düşündüm. Bunun bedelini ödemeye hazırım. Ayrıca ben TRT'ye ve Genelkurmay'a görevli olarak tatbikat kapsamında gönderdiğim er, erbaş ve uzman çavuşların sorumluluğunu almaya hazırım. Onların bir kabahati yoktur. Kabahat bende, birlik komutanlarında ve onların yardımcılarındadır. Alt rütbeli personelin bir hatası yoktur. Yukarıda anlattığım şekilde gerçekleşen olayın sonuçlarına katlanacağımı arz ediyorum.

**Anlatan: Korgeneral
Hasan Hüseyin Demirarslan
Hava Kuvvetleri Komutanlığı Kurmay Başkanı**

**“Hava Kuvvetleri Komutanlığına atandığım
bildirildi. ‘Böyle saçmalık olmaz’
deyip telefonu kapattım”**

Oğlu Göktuğ ve onun kız arkadaşı “Seri katil Atalay Filiz” tarafından öldürülmüştü. O günden sonra düğünlere hiç gidemedi. Öyle ki öz yeğeninin düğününde bile bulunmamış, eşi Mehtap Hanım’ı göndermişti. Aslında o gece silah arkadaşı Korgeneral Mehmet Şanver’in kızının düğününde olması gerekiyordu. Ona telefon edip, gelemediği için özür dilemiş, “Biliyorsun durumu. Düğünlere gidemiyorum” demişti. Eşini o düğüne göndermişti.

Darbe girişiminin yaşandığı gece hemen Eskişehir’e gidip darbenin önlenmesinde görev aldığı biliniyordu. Ancak, Demirarslan tutuklanmış, meslekten ihraç edilmişti. İhraç edilenlerin hesaplarına, mallarına tedbir konuluyor, emekli ikramiyesi bile ödenmiyor. Ordu Yardımlaşma Kurumu (OYAK’ta biriken ödemeleri tedbir nedeniyle ödemiyordu. Lojmandan da “çık” emri veriliyordu.

Hasan Hüseyin Demirarslan cezaevindeyken, eşi lojmanı boşaltma telaşındaydı. O tutukluyken, lojmanda arama yapıldı. Polis 150 dolar buldu. Bu paraya el koymak istedi. Aile itiraz etti. Bunun üzerine polis savcını aradı:

- Sayın Savcım, evde 150 dolar bulduk. El koyalım mı?
- İçinde 1 dolar var mı?
- Yok, Sayın Savcım.
- O zaman almayın.

Arama devam ederken, çekmecede 10 bin lira bulundu. Polis bu paraya da el koymak istiyordu. O para, evin taşınması için anneleri tarafından gönderilmişti. “El koyarsın, koyamazsın” tartışması büyüdü. Allahtan anneleri bankadan çekip gönderdiği paranın dekontunu atmamıştı. Dekontun fotoğrafı çekildi, gönderildi, bankayla konuşuldu ve ev taşıma parası güçlükle kurtarıldı.

Ağabey cezaevindeyken RTÜK'te çalışan kardeşi ve onun başka bir kurumda çalışan eşi de açığa alınıyordu. Demirarslan ailesine oğullarının öldürülmesiyle başlayan darbe bu kez farklı vuruluyordu. Kuşkusuz gerçeği yargı ortaya çıkaracaktır. Cezaevine girene kadar Hava Kuvvetleri'nin hiyerarşik yapısına göre 4. ismi olan Hasan Hüseyin Demirarslan için kimisi darbeyi önleyen önemli isimlerden biri olduğunu belirtiyor.

Hasan Hüseyin Demiraslan İzmir-Özdere'de tatildayken darbe girişimini öğrendi. Hava Kuvvetleri Komutanı Abidin Ünal'la konuştu, talimatı gereği Eskişehir'e gidecekti. Saat 22.30 sıralarında Albay Veysel Kavak aradı. Telefonda, "Genelkurmay'dan bir emir yayınlandı, bu emirde sizin Hava Kuvvetleri Komutanlığı'na atandığınız yazıyor" dedi. Demirarslan, bunun saçmalık olduğunu belirtti ve telefonu kapattı. Aynı komutan az sonra aradığında da ülkede sıkıyönetim ilan edildiğini bildirdi.

Kaklıç Hava Üssü'nden Eskişehir'e gidecekti. Ancak saat 05.25 sularında Eskişehir Harekât Merkezi'ne ulaştı. Hava sahasının kontrol altına alınması ve Akıncı Üssü'ndeki tüm kalkışların durdurulması gerekiyordu. Bunları üste komutan olarak yürüttü. Başbakan ve Milli Savunma Bakanı'yla telefonla konuştu, hava sahasının kontrolü ile ilgili görüşmeler yaptı.

Darbe girişimi bastırıldıktan sonra Ankara'ya döndü. Ankara'da Hava Kuvvetleri Komutanlığı Karargâhı'nda gözaltına alındı. Fethullah Gülen cemaatiyle hiçbir ilişkisinin olmadığını anlattı. Demirarslan sorgusunda şöyle dedi:

Eskişehir'deki harekât merkezinin ceridelerinden yapılan işlemler öğrenilebilir. Oradaki resmi telefon görüşme kayıtlarından da istifade edilebilir. Kaklıç'ta kullandığım filo komutanının odasında bulunan telefonun kayıtlarının da incelenmesini istiyorum. Bana olayın vuku bulduğu gece Yurtta Sulh Konseyi denen yerden herhangi bir Whatsapp mesajı gelmiş değildir. O gece kiminle görüşmüş isem belirttim. Ben darbe kalkışması içinde ve FETÖ örgütü içinde bulunmadım. Bu husustaki suçlamayı kabul etmiyorum. Söyleyeceklerim bunlardan ibarettir.

Sonuçta Korgeneral Hasan Hüseyin Demirarslan da tutuklanmıştı.

Anlatan: Tuğamiral Murat Şirzai
Deniz Kuvvetleri Komutanlığı
İstihbarat Daire Başkanı

“Fethullah Gülen benim gözümde irticacıdır”

15 Temmuz saat 21.00’de Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Plan Harekât Başkanı Vekili Tuğamiral İrfan Arabacı telefonda, “Acil durum var; karargâha gel” dedi. Tuğamiral Şirzai, karargâha gittiğinde, kendisine karargâhu emniyete alması, güvenliği kontrol altında tutması istendi. Sabah 06.00 sıralarına kadar İrfan Arabacı karargâhta kaldı. Şirzai de aynı saatlerde karargâhtan ayrıldı.

Tuğamiral Murat Şirzai de gözaltına alınmıştı. FETÖ ile ilgili soruları sorguda şöyle cevaplandırdı:

Fethullah Gülen benim gözümde irticacıdır. Son dönemlerde de bölücülük yapan bir insandır. Ben FETÖ’cü değilim, hayatımda Fethullah Gülen’i de hiç görmedim. Amerika’ya görevli olarak veya sivil olarak gitmedim. Cemaat abisi olarak benimle irtibath olan ve görüştüğüm kimse yoktur.

Darbecilerin hazırladığı atama listesinin 251. sırasında adı vardı. İsminin karşısında “Deniz Kuvvetleri Komutanlığı İstihbarat Daire Başkanı olarak görevine devam” yazıyordu. Bu atama listesini gözaltına alındığında öğrendi. İfadesinde “Ben suçsuzum” dedi ama sonunda o da tutuklandı.

Anlatan: Muhammet Uslu
Milli Eğitim Uzman Yardımcısı,
Cemaatin “abi”lerinden

**“Genelkurmay Başkanı’nı Allah rızası için,
hayır için dinliyorduk”**

Fethullah Gülen Cemaati’nde “abi” olarak bilinenlerden. Asıl kadrosu Milli Eğitim Müsteşarlığı katında uzmanlıktı. Ancak son dönemde Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü’ndeki bürodan görevliydi. Başbakan’a gelen davetiyeleri özel kalem müdürüne sunuyordu. Aslında Eskişehir Anadolu Üniversitesi İşitme Engelliler sınıf öğretmenliği mezunuydu ve esas mesleği öğretmenlikti. Milli Eğitim Bakanlığı’nda Ercan Demirci ve Ahmet Emre Bilgili isimli müsteşar yardımcılara bağlı olarak çalışıyordu. Muhammet Uslu’yu Başbakanlık Özel Kalem Müdürlüğü’ne de bu iki isim önermişti.

Bugüne kadar 25 civarında askerle “kod” adıyla irtibat kurdu. Genelkurmay Başkanı’nın Emir Subayı Levent Türkkan “Ahmet” kod adını, yine Genelkurmay’da çalışan Gökhan Eski ise “Salih” kod adını kullanıyordu. Bu iki kişiye Genelkurmay Başkanı’nın odasına verdiği “radyo” tabir edilen ses kayıt cihazlarını yerleştirip, cihazlar dolduktan sonra onlardan alıyordu. Onlara da boş cihazları veriyordu. Uzun süre Genelkurmay Başkanı’nı cemaat adına dinlediler. “Cemaat abisi” ifadesinde şu iddialarda bulunuyor:

Cemaatle lise yıllarında tanıştım

Ben ilk olarak lise yıllarında cemaatle tanıştım, fakat cemaat evlerine girmem esasen üniversite yıllarında oldu. 2000 yılında Eskişehir’de üniversiteyi kazanmıştım. Oraya okumak için gitmek istiyordum. O zaman ailemin beni okutacak maddi durumu yoktu. Benim abim Mehmet Uslu beni orada cemaate ait bir yurda yönlendirdi. Kısa süre sonra cemaat evine yerleştirdiler. Evde genelde 6-7 kişi kalıyorduk. Evde namaz, ders, kitap okuma işleri yapıyorduk. Üniversite üçüncü sınıfta ev abisi ben oldum.

Asker cemaatçiler beni Murat diye biliyor

2004 yılında üniversiteden mezun oldum. Eskişehir'den ayrıldım. Ben ayrıldıktan sonra sorumlu olduğum evleri başkalarına devrettiler. Devir işini Abdullah isimli öğretmen yaptı. Kime devrettiğini hatırlamıyorum. Evlerde kalan şahıslarla irtibatım da ke-sildi. Cemaat evlerinde takma isim ya da kod adı kullanılmaz. Ben de ev abisi olduğum dönemlerde kod adı kullanmadım. Öyle bir şeyden haberim yoktu o tarihte zaten. 2010 yılında Yunus isimli cemaat abisi daha çok asker şahıslarla muhatap olacağım için on-ların konumundan dolayı başka bir isim kullanmamı bana söyledi. "Murat" ismini kullanmamı tavsiye etti. Ben de o tarihten itibaren sadece cemaat işlerinde, daha ziyade bana gelen asker cemaatçi-lerle muhatap olduğumda Murat ismini kullandım.

Cemaatte her abinin mutlaka bir abisi vardır. Ankara dışında bulunduğum süre zarfında abilik yapmadım. Benim abim de yoktu. Dolayısıyla o tarihlerde cemaate hiç himmet parası vermedim. Himmet parası vermeye 2010 yılında Yunus Abi'yle tanıştığım-da başladım.

Yunus Abi beni telefonla aradı "Eskişehir'den mezun olmuşsu-nuz, sizinle görüşmek istiyorum" dedi. Bu şekilde buluştuk. Bana buluştuğumuzda, "Seninle tanıştıracığım asker şahıslar var, on-lar sana gelsinler, birlikte buluşursunuz, onlara ders verirsin, risa-le okursunuz" diye teklifte bulundu. Ben de kabul ettim. Yunus Abi bahsettiği şahısları tek tek benim evime getirip benimle tanıştırdı. Onlara "Buraya geleceksiniz" dedi. O zaman Etlik Basınevleri'nde oturuyordum, oradaki evime geldiler. Ben bugüne kadar toplam 20-25 civarında asker şahısla onların ve benim kod adımla irtibat kurdum.

Herkesin cemaate ilişkin bilgisi sınırlıdır

Basınevleri'ndeki eve tahminen 7-8 kişi gelip gitmiştir. Şu an ha-tırladıklarım-dan Eşref kod adlı yüzbaşı ya da üsteğmen Mamak'ta bir birlikte, Fatih kod adlı ayrı rütbede Mamak'ta çalışıyorlardı. Ayrıca Mehmet ve şu anda kod adını hatırlayamadığım asker şa-hıslar vardı. Bunlar manevi yönden benden ders alıyorlardı. Ayrı-ca himmet paralarını topluyordum. Genelde 300-400 lira civarında topluyorduk. Bunun belli bir oranı yoktur. Hatta bazen vermeyen bile olur. Zorlama yapılmaz.

Ben bu belirttiğim Basınevleri'ndeki eve gelen cemaatçi subay-lardan çalıştıkları yerler ve işleriyle ilgili cemaat adına herhangi

bir bilgi talep etmedim. Cemaat adına herhangi bir dinleme vs. gibi örgütsel faaliyette bulunmalarını istemedim. Cemaatte sistem öyle bir kurgulanmıştır ki herkesin cemaate ilişkin bilgisi sınırlıdır. Örneğin ben benimle ilgilenen abinin en fazla oturduğu binayı öğrenebilirdim, o da biraz tesadüf oldu. Evine bıraktığım için öğrenebilirdim, yoksa kesinlikle gerçek isimler iş bilgileri, adres bilgileri sürekli görüşseniz bile açık edilmez.

Yunus Abi yurtdışına gideceğini söylüyordu. O sebeple mi, başka sebeple mi tam net bilemiyorum ama beni Selahattin kod adlı başka bir cemaat abisine devretti. 2014 yılı civarında Yunus Abi Selahattin Abi'yi benim Konya Yolu'ndaki evime getirmişti. Ben 2012 yılı sonlarında Basınevleri'nden Balgat Cevizlidere'ye taşınmıştım. Cevizlidere'deki eve Basınevleri'ndeki eve gelen askerler bir süre gelmişlerdi. Yunus Abi beni Selahattin Abi'ye devredince o eskiden gelen askerlerde değiştirdiler. Selahattin Abi'yle henüz tam devam etmeden Yunus Abi döneminde de Salih ve Ahmet Kod adlı askerler benim evime geliyorlardı. Onlarla da görüşüp ahiliklerini yapıyordum.

Genelkurmay Başkanı'nı cemaat adına dinledik

Genelkurmay Başkanı'nın Emir Subayı Levent Türkkân "Ahmet" kod adını, yine Genelkurmay'da çalışan Gökhan Eski ise "Salih" kod adını kullanıyordu. Bu iki şahıs Genelkurmay Başkanı'nın odasına benim kendilerine verdiğim "radyo" tabir ettiğimiz ses kayıt cihazlarını yerleştirip, cihazlar dolduktan sonra bana getiriyorlardı. Ben de onlara boş cihazları veriyordum, bu şekilde aralıksız uzun süre Genelkurmay Başkanı'nı cemaat adına dinledik. Tarihi tam hatırlanıyorum ancak Ahmet ve Salih kod adlı subaylar abileri olarak bana bağlandıktan sonra benim abim Selahattin ses kayıt cihazları vermişti.

Genelde 2-3 adet radyo tabir edilen kayıt cihazı alıp veriyordum; "radyo" tabir edilen cihaz ince bir araç kumandasına benziyordu, siyah renkliydi, yassı yuvarlak saat pili vardı. Pilin ne kadar gittiğini dinleyen arkadaşlar ya da benim cihazı alıp verdiğim Selahattin Abi bilir. Genelde "GP" marka kutusu yeşil, sarı renkli pillerden kullanıyorduk. Bazen benim pil aldığım olmuştur. Elemanlar bana radyoları dolu vaziyette getiriyorlardı. Ben Selahattin Abi'ye veriyordum. Bir ara Selahattin Abi bana içerisinde program yüklü bir laptop getirdi. Radyolardaki ses kayıtlarını benim laptopa aktarıp oradan flash'a aktarmamı istedi. Yaklaşık 1 yıla yakın

ben radyoları programla laptoba indirdim, flash'a kaydedip Selahattin Abi'ye verdim.

Ben bugünkü tarihten yaklaşık 6-7 ay önce bu dinleme ses kayıt işlemini bıraktım. Selahattin Abi laptobu, radyoları benden aldı, "Tamam bırakıyorsun" demişti. Ben de tüm malzemeleri Selahattin Abi'ye kendi evimde devrettim. Ben sorumlu olduğum cemaat mensuplarıyla kendime ait 12 numaralı dairede görüşme yapıyordum. Ahmet kod ve Salih kodla da 12 numaralı dairede görüşüyordum. Aynı binada 10 numaralı daire abim Mehmet Uslu'ya aittir ama o dairede annem tek başına oturur. O daireyi örgüt işlerinde hiç kullanmadım. Ahmet kod adlı Levent Türkkkan o daireyi polisler neden göstermiş, bilmiyorum. Ağabeyim Mehmet tatilde olduğu için polisler geldiğinde tesadüfen o evdeydi. Bu işlerle hiç ilgisi yoktur. Ağabeyim Mehmet de cemaatçidir fakat benim anlattığım gibi bir örgütsel faaliyet yoktur. Abilik ve sair işler yapmaz. Himmet parası da vermez.

Kolluk görevlilerince teslim edilen "2010 yılında Kars'tan Ankara'ya geldim" ibaresiyle başlayan "Selahattin Abi'yle görüştüklerini biliyorum" ibaresiyle biten 1,5 sayfa el yazısı belge ile "1 kurallar" ibaresiyle başlayan, altında Muhammed Uslu isim ve imzası yer alan toplam 4 sayfa el yazısı belge kendisine gösterilerek sorulduğunda Muhammet Uslu şöyle cevap verdi:

Ben gözaltına alındıktan sonra kendi irademle cemaate ilişkin elverişli bilgiler içeren bu el yazısı belgeleri hazırladım. Yazılar ve inza bana aittir.

... Ben söylemeyi unuttum. Ahmet kod adlı Levent Yarbay'dan sonra ses kayıt cihazlarını Rauf ve Serdar adında astsubaylar bir süre getirip bana teslim etmişlerdi. Astsubaylar eve girmeyip kapıdan cihazları verip alıyorlardı. Ayrıca Genelkurmay İkinci Başkanı'nın Emir Subayı olan Ramazan kod adlı Mehmet Akkurt isimli subay da İkinci Başkan'ın odasına radyo yerleştirip ses kayıtlarını aynı kanaldan bana getiriyordu. Ben de Selahattin Abi'ye aktarıyordum. Selahattin Abi bana içerisinde "Tango" programı yüklü bir tablet getirmişti. İçerisinde telefon hattı yoktu. Ancak "Win wife" gibi tablete takınca internete bağlanabileceğim bir mobil telefon hattı da vardı. Onu da Selahattin Abi vermişti. Numarayı hatırlamıyorum, kimin adına olduğunu da bilmiyorum. Bazen bu şekilde, bazen de bulunduğum ortamda Wife varsa onun üzerinden internete bağlanıp Tango'dan cemaat işlerine ilişkin yazışmaları, görüşmeleri yapıyordum. Tableti açtığımda zaten Tango programı otomatik olarak açılıyordu. Orada Selahattin Abi, Yunus Abi ve Ramazan kod Meh-

met Ak kurt kayıtlıydı. Onlarla Tango üzerinden yazışıyordum. Bilmediğim kadarıyla Tango telefon hattı üzerinden değil, internet üzerinden bağlanıyordu. Kullandığım Tango programının orijinal program olup olmadığını, değiştirip değiştirilmediğini bilmiyorum.

Görüntülü konuşma yapmıyordum. Ayrıca o programdan görüntülü konuşma yapmak mümkün değildi. Tarif etmek gerekirse Whatsapp benzeri bir programdı. Sesli görüşme de yapmıyordum. Sadece mesajlaşıyordum. Ahmet kod, Levent Yarbay ve Salih kod Gökhan Yarbay'la da aynı tablette viber programı üzerinden yazışıyorduk. Bazen bana Fethullah Gülen'in çoğunlukla kitaplarından gönderilen dini bilgileri içeren paragraflar, pasajları Ahmed kod ve Salih koda gönderirdim. Bunlar tamamen dini bilgiler içeren metinlerdi, şifreli herhangi mesaj bildiğim kadarıyla içermiyordu. Darbe teşebbüsü olduktan sonra ve yakalanmadan hemen önce tableti kırdım, bir çöpe attım. Selahattin Abi Çukurambar'da ikamet etmektedir. Oturduğu binayı biliyorum, görevlilere gösterebilirim. Selahattin abinin bağlı olduğu Adil Abi bulunmaktadır. Benim en üst seviyede tanıdığım Adil Abi'dir. Bir iki kere benim evime gelip Ahmet kod ve Salih kodla benim evde görüşmüştü. Onlarla görüşürken, "Bana müsaade eder misin?" deyip beni çıkartıp yalnız görüşüyorlardı. Onun için ne konuştuklarını bilmiyorum. Adil Abi'nin açık kinliğini, adres bilgilerini, ne iş yaptığını da bilemiyorum.

Darbe teşebbüsünden bir gün önce evine gelmişler

Yanlış hatırlamıyorsam darbe teşebbüsünün yapıldığı 15/07/2016 tarihinden bir gün önce yani perşembe günü benim haberim olmadan Selahattin Abi benim evime gelip salonda birileriyle görüşme yapmışlar. Ben eve geldikten sonra eşim bana anlattı. Hatta bana kızdı. Onun anlattığına göre Selahattin Abi önce tek başına gelmiş, eşinden "Salonu kullanabilir miyim bir görüşme yapmam gerekiyor?" diye izin almış. Yengem de eşimin yanına geldikten sonra onlar mutfığa geçip kapıyı kapatmışlar. Dolayısıyla Selahattin'in salona kiminle geçtiğini, kiminle görüştüğünü ben bilmiyorum. Selahattin eve geldikten sonra eşim birkaç defa daha kapının ziline çaldığını söyledi. Normalde ben evde olmadan eve gelmezler, demek ki acil bir durum vardı ki darbe teşebbüsünden bir gün önce benim evde görüşme yapmışlar. Dediğim gibi kinin geldiğini eve tam bilmiyorum. Ahmet kod Levent Yarbay ile Salih kod Gökhan Yarbay geldiklerini söylüyorlarsa doğrudur. Benim evde olmadığını HTS kayıtlarından, işyerinden öğrenilebilir.

“Kötülüğe engel olma maksadıyla” Genelkurmay Başkanı’nı dinlemişler

Ben Fethullah Gülen Cemaati’ne, Allah rızası için, vatan millette hayrı olsun diye girdim. İlk başta manevi, dini işleri yapıyordum ancak Genelkurmay Başkanı’nı dinleme işi başlayınca gizlilik içerisinde hareket etmem gerektiğini bana söylediler. Genelkurmay Başkanı’nı dinlerken yine Allah rızası için, hayır için yaptıklarını söylemişlerdi, ben de inandım. “Kötülüğe engel olma maksadındayız” demişlerdi, ben de bunun için kabul etmiştim. Ayrıca beni üniversite yıllarından beri okutup bugünlere getirdikleri için biraz da minnet duygusuyla hareket ediyordum.

Selahattin Abi bana birtakım kurallar öğretti. Bunlardan bahsetmek istiyorum. Bu kurallar daha çok Selahattin ve Adil Abi’nin etrafındaki ekip için geçerlidir. Gidilen yere telefonla gidilmez, dışardan kontrollü telefonla konuşulmaz. Araç gittiğin evin önüne bırakılmaz. Buluşamadıysan haftaya tekrar aynı saatte gidilir. Teknolojik imkânların kullanılmamasına dikkat edilir. Eleman devirlerine bağlı olunan abi tarafından organize edilir. Devir işleri için farklı kişiler üzerinden alınmış farklı telefon hatları kullanılırdı. Devreden, devralan ve devralman kişi buluşup tanışma ve devir işlemini yaparlardı.

Cemaat içindeki asker paylaşımı

Bana cemaat abisi olarak sadece Kara Kuvvetleri Komutanlığı’na bağlı askerler gönderilmiştir. Buradan hareketle şunu söyleyebilirim, demek ki askeriyede sınıflar arasında cemaat içinde bir paylaşım söz konusudur. Bana bağlı askeri cemaatçileri listede yazdım. Bunlar Ahmet kod adlı Yarbay Levent Türkkan, Ramazan kod adlı Binbaşı ya da Yüzbaşı Mehmet Akkurt, Adem kod adlı soyadını bilmediğim Binbaşı Fatih, Yusuf kod adlı gerçek adını bilmediğim yüzbaşı, gerçek ismini bilmediğim Rauf kod adlı Genelkurmay’da çalışan astsubaydır. Bana bağlı olan subayların ödedikleri ve benim de Selahattin Abi’ye aktardığım himmet paralarını da el yazısı kâğıtta belirttim. Bana bağlı askerlere namaz kılma konusunda sıkıntı olursa “ima” yoluyla namaz kılacaklarını, ayrıca cem edebileceklerini, öncelikle cem etmelerini, mümkün olmazsa ima yoluyla namaz kılmalarını söylemiştim.

Benim tüm bildiklerim bunlardan ibarettir; yerini, evini bildiklerimi kolluk görevlilerine göstermeye hazırım. Son darbe girişimi olayında asker ve polisin birbirine kırdırılması, sivil vatandaşların öldürülmesi benim kabul edebileceğim bir şey değildir. Benim

bildiğim cemaat bu tür faaliyetlere katılmamalıydı. Benim askeri elamanlarımın darbeden önce Selahattin Abi'yle yaptığı görüşmeler darbeyi cemaatçilerin önceden bildiklerini, asker cemaatçilerle görüşmeler yaptıklarını ortaya koymaktadır. Bu durumda cemaatin darbe girişiminde rol oynadığını göstermektedir. Bu nedenlerle ben bir cemaat mensubu olduğum için çok pişmanım. Genelkurmay Başkanı'nın ve İkinci Başkan'ın dinlenmesi faaliyetlerine katılmaktan dolayı da çok pişmanım. Mümkünse lehime etkin pişmanlık hükümlerinin uygulanmasını talep ediyorum.

FETÖ'nün "Hava Kuvvetleri İmamı" Adil Öksüz nasıl kaçtı?

MHP'nin üst düzey parti yöneticileriyle ilgili kasetler arka arkaya yayınlanıyor, bu durum MHP'yi seçim öncesi sarsıyordu. Sırada hangi siyasetçinin görüntülerinin yayınlanacağı merak ediliyordu. İşte, o günlerde, MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli olayı çözmeye başlamıştı. Aradan yıllar geçtikten sonra Bahçeli'ye zamanında çok önemli ve doğru bilgiler ulaştığı ortaya çıkıyordu.

Ülkemizde son dönemde yaşananların izlerini, bağlantılarını geçmişte de aramak gerekiyor. "Hava Kuvvetleri İmamı" diye geçen, önce yakalanıp sonra serbest bırakılan, ardından da "darbenin kilit adamı" olduğu gerekçesiyle her yerde aranan Adil Öksüz darbe girişiminin üçüncü ayı dolduğunda da yakalanamamıştı. Adil Öksüz, darbe gecesini Akıncılar Üssü'ne giren, emirler veren beş sivilden birisiydi.

Arşive baktım. 2011'de MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli kürsüde. Çok önemli bir açıklama yapacağı için "Burayı iyi dinleyin dava arkadaşlarım, burayı iyi dinleyin" diye uyarıyor. Dava arkadaşları can kulağıyla dinliyor. Bahçeli kürsüden şunları söylüyor:

Ibrahim Faruk Bayındır kimdir? Bu şahıs Küçükçekmece Belediyesi'nde AKP meclis üyeliği yapmış mıdır? Sonra istifa edip 3. Bölge'den milletvekili adaylığına müracaat etmiş midir? Partimizi zan ve töhmet altında bırakmak isteyen yayınlara ev sahipliği yapan kirli internet siteleriyle ne tür bağı vardır?

Bahçeli'nin o zaman gündeme getirdiği, ancak pek üzerinde durulmayan olay bugün farklı bir biçimde karşımıza çıkıyor. Çünkü sözü edilen Faruk Bayındır, darbe girişiminin hemen ardından yurtdışına kaçtı.

Faruk Bayındır bir havayolu şirketinin ortağı olmuştu. Daha

sonra ortaklıktan ayrılıp Tarkim Havacılık Şirketi'ni satın aldı ve Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü'nün desteğiyle büyüdü. İşadamlarına uçaklarını Tarkim'e vermeleri için aracı olan siyasetçiler de vardı. Şu anda ABD'de cezaevinde bulunan Rıza Sarraf'a da bu havacılık şirketine uçağını vermesi için bakanların bile ricacı olduğu, havacılık dünyasında hep konuşuldu.

Kaçmasına göz mü yumuldu?

Faruk Bayındır'ın, Fethullahçı Terör Örgütü (FETÖ) bağlantılı olduğu iddiasıyla Tarkim Havacılık Şirketi'nin Atatürk Havalimanı'nda bulunan hangarları mühürlendi. Uçak işletme ruhsatı iptal edildi. Tarkim ruhsatı adı altında 17 işadamlarının uçağı bu kişinin işletmesi altında çalıştırılıyordu. Bunlar arasında çok ünlü isimler de bulunuyordu. Söz bu işadamlarından açılmışken, daha önce spor kulübü başkanlığı da yapan ünlünün uçağında dinleme aygıtı bulunduğunu, bunun üzerine işadamlarının uçağını sattığını da hatırlatalım.

Bayındır'ın Adana ve İstanbul'da Tarkim adı altında uçuş okulları da bulunuyordu. Bu uçuş okulları da Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü'nün desteğini alıyordu. İstanbul'daki Tarkim uçuş okulu ile Atatürk Havalimanı birbirine çok yakın ve bu bölgeden kontrolsüz geçişler de yapılabiliyordu.

Tarkim'den Atatürk Havalimanı arındırılmış bölgeye geçiş kapısı var. Ayrıca Atatürk Havalimanı'nda güvenlik amacıyla yapılmış yeraltı geçitleri de bulunuyor. Aranan Adil Öksüz'ün, denetimsiz bölgeden özel uçağa götürülmüş olabileceği konusunda Ennıyet'e gelen bazı bilgiler var. Bu konuyu, Sabah gazetesi Yazarı Ersin Ramoğlu defalarca gündeme getirdi.

Yine havacılık camiasının konuştuğu bir konu da iki yıl önce 10 Suriyelinin çok yüksek para karşılığı vizesiz olarak Stockholm'e götürüldüğüdür. Gidenler, iltica talebinde bulunduğu için iade edilemedi. İşte, gizli geçitler, denetimsiz bazı bölümler, darbe girişimin üçüncü ayında da yakalanmadığına göre Adil Öksüz'ün de yurtdışına kaçırılmış olabileceği olasılığını güçlendiriyor. Bu kişinin MİT'in elinde olduğu, itirafçı olduğu iddiaları da tam açıklığa kavuşmayan konular arasında. Hava Kuvvetleri Komutanlığı yetkilileriyle konuştum. Yetkililer, "Bırakın bir sivil, görevli olmayan bir askerin bile Akıncı Hava Üssü'ne girmesi imkânsız. Adil Öksüz ve diğer sivillerin nasıl girdiğini hâlâ anlamış değiliz" dediler. Aslında anlaşılmayan daha çok şey var.

Anlatan: Korgeneral İbrahim Yılmaz

Diyarbakır 7. Kolordu Komutanı

“Başbakan kendisinden yazılı emir isteyen komutana, ‘Ne yazılı emri, vurun kardeşim’ dedi”

Diyarbakır 7. Kolordu Komutanlığı’nın görev alanı Diyarbakır, Batman, Şanlıurfa ve Mardin’i kapsıyor. Kolordu Komutanlığı’nı da Korgeneral İbrahim Yılmaz yürütüyordu. 15 Temmuz darbe girişiminden sonra 2. Ordu Komutanı Orgeneral Adem Huduti’nin gözaltına alınması üzerine, ordu komutanlığına Korgeneral İbrahim Yılmaz vekâlet etmeye başladı.

20 Temmuz akşamı Korgeneral Yılmaz da gözaltına alındı, 26 Temmuz’da saat 20.30 civarında savcılık sorgusu başladı ve saat 05.00’e kadar devam etti. Savcılık tutuklama istemiyle mahkemeye sevk etti ve saat 11.00 civarında da tutuklama kararı verildi. Nasıl şüpheliler bu dönemde yorgun düşüyorsa, aynı şekilde savcı ve hâkimler de yoruluyor. Yılmaz, bir gün sonra da TSK’dan ihraç edildi.

Diyarbakır’ın Sur, Silvan, Lice, Mardin’in Nusaybin operasyonları başta olmak üzere birçok operasyonu Korgeneral İbrahim Yılmaz yönetmişti. Peşmergelerin Kobani’ye geçişini, Süleyman Şah Türbesi’nin taşınmasını o koordine etmişti. Yüzlerce terörist bu çatışmalarda öldürülmüştü. İşte, bunca operasyonu yöneten komutanın, çoğunlukla PKK’lıların bulunduğu Diyarbakır Cezaevi’ne konulması ondan çok ailesinin can güvenliğini de tehlikeye atıyordu.

Bunları anlatırken dayanamadı

Yılmaz’ın eşi Cemile Yılmaz emekli bir öğretmen. Konuşmaya başladığında, “Söz verdim, anlatırken ağlamayacağım” dedi. Olayları, yaşananları ağlamadan anlattı. Sonra öyle bir yere geldi ki, gözyaşları sel oldu. O an şunları anlatıyordu:

Tutuklu Korgeneral İbrahim Yılmaz'ın eşi Cemile Yılmaz yaşadıklarını Saygı Öztürk'e anlattı.

Kızım ve damadımı işlerinden çıkardılar. Onların başına gelen durum bununla bitmedi. Torunumun kreşten kaydını sildiler. Lojmandan hemen çıkmalarını istediler. Yurtdışında önemli bir firmada avukat olarak çalışan kızım, izinli olarak Türkiye'ye gelmişti. İzin bitiminden sonra yurtdışına dönerken havaalanında pasaportuna el konuldu.

Operasyonlar devam ederken, Cemile Hanım da, Diyarbakır'dan ayrılmadı. Diğer asker eşlerine örnek olabilmek, moral verebilmek ve "Komutanın eşi kaçtı" denilmesin diye hep oradaydı. Şimdi, eşinin ziyareti için Diyarbakır'a "gizli saklı" gidebiliyor. PKK'lılara operasyon yapan komutanın eşinin can güvenliği yok. Askerler, eşleri için orduevleri en güvenli yer. Ancak, orduevi giriş kartı iptal edildiği için orduesine sokulmuyor. Adeta, "Nerede kalırsan kal" deniliyor.

Darbecilerin listesinde "Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanı" olarak İbrahim Yılmaz'ın adı yazılmış. Aramada bulunan bir 100 dolar, 2 adet 5 dolar ve avrolar verilmiş ama iki adet birer dolara ise el konulmuş. Karargahında sadece İbrahim Yılmaz'ın tutuklu olduğunu öğreniyorum. Başlangıçta 4 asker aynı odaya konulmuştu. "Yeni darbe iddiaları" gündeme getirilince, askerlerin her biri ayrı odalara konuldu. Birer kişilik odalarda tutuluyorlar.

“Kim bu şerefsizler, ne yapmak istiyorlar?”

Korgeneral İbrahim Yılmaz, 15 Temmuz gecesinde yaşananları dakika dakika cerideye yazmış. İfadesinde o geceyi şöyle anlattı:

Saat 22.30'da Genelkurmay Harekât Merkezi'nde bulunan Albay Osman Kartal'ı bağladılar. Silah sesleri duyulduğunu sordum. “Komutanım herhangi bir şey yok” deyip telefonu kapattı. Daha sonra onun darbeci hainlerden biri olduğunu öğrendim. Saat 23.00'te Kurmay Başkanı Selahattin Kılıncı beni aradı. Genelkurmay'dan sıkıyönetim mesajı geldiğini söyledi. “Ne sıkıyönetimi? Dalga mı geçiyorsun, lan kimmiş bu manyaklar? Memleketin içine edecekler” dedim. Karargâha gelince “O alçak hainlerin yayınladığı sahte Genelkurmay emrini ver bakalım” dedim. Bildirinin ekinde Sıkıyönetim Komutanı olarak görevlendirildiğimi gördüm. “Kim bu şerefsizler? Bunlar ne yapmak istiyor? Böyle saçmalık olur mu? Yine kardeş kanı dökecekler” deyip işlem yapmayın talimatı verdim.

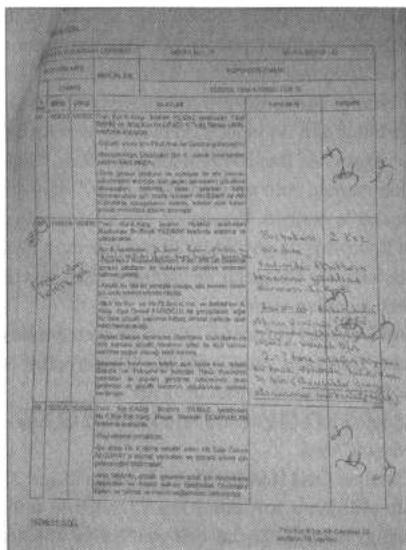
Kurmay Başkanım ve emir subayına bu şerefsizlerle irtibatları olup olmadığını sordum. “Ya şimdi benim kafama sıkarsınız ya da benimle hareket edersiniz” dedim. “Sizin bir yanlışınızı görürsem ben kafanıza sıkarım” dedim.

Semih Terzi'ye sordum: “Hayırdır, bir durum mu var?”

Saat 23.50 gibi Kolordu'daki Özel Kuvvetler Komutanı Albay Altan Bora'yı arattım. 2 tabur ile beraber 8. Ana Jet Üssü'nde olduklarını söyledi. Nereye gittiklerini sordum. Taburları Ankara'ya gönderceklerini ifade etti. Semih Terzi General geldi deyince “Telefonu ver” dedim. “Semih hayırdır, bir durum mu var?” diye sordum. “Komutanım Ankara karışmış, bize gel enrı verdiler. Ankara'ya gidiyoruz” dedi. O anda bunların Özel Kuvvetler Komutanı'nın emriyle darbecileri engellemek için gittiklerini düşündüm. O anda kimin darbeci olup olmadığı net değildi.

Ben Emniyet Müdürü ile görüşürken Hulusi Akar'ın Özel Kalem Müdürü Albay Ramazan Gözel Albay Selahattin Kılıç'la konuşmuş. Gözel'in, “Bu işin başında Genelkurmay Başkanı var. TRT'yi izleyn talimatlara uyun” dediğini söyledi. “S.ktirsın pezevenk” dedim. Sıkıyönetim emrinin altında bir tuğgeneral ile bir albayın imzasını görünce buna itihar etmedim. Genelkurmay Başkanı'nın imzasıyla sıkıyönetim bildirisi yayınlansaydı bile o emre itibar etmezdim.

00.45 sıralarında Pilot Yüzbaşı Erdem Celfiş Ankara'dan bir tabur komutanının kendisini aradığını, helikopterlerin tam yüklü

Korgeneral İbrahim Yılmaz o gece Başbakan'la iki kez görüştü.
"Uçakları vurun" talimatını duydu. Yaşananlar dakika dakika
cerideye yazıldı.

olarak derhal Ankara'ya gelmesi yönünde emir verdiğini söyledi. "Hiçbir yere gitmek yok, oturun oturduğunuz yerde" dedim, izin vermedim. 8. Ana Jet Üssü'nden darbeye teşebbüse destek vermek için 6 savaş uçağının kalktığından haberim olmadı. 01.49'da Adem Huduti'yi aradım. Durumu sordum bana "Bir sıkıntı yok" dedi. "Bir ekip teşkil edelim, sizi kurtarmak için gelelim" dedim. "Şu aşamada gerek olmadığını" söyledi. 02.00'de Özel Kuvvetler Komutanı Zekai Aksakallı'ya ulaştım. Ankara'daki durumu sordum. "Durum çok kötü" dedi. Genelkurmay ve Özel Kuvvetler karargâhının basıldığını Akar ve İkinci Başkan'ın nerede olduğunu bilmediğini söyledi. "Ben karargahımı geri almaya çalışıyorum, burada bir kalıksa var" dedi.

**Yazılı emir isteyince, Başbakan, komutana
“Sesimi kaydet” dedi**

05.30 gibi Başbakan'ı koruma polisi numarasından aradım. "8. Ana Jet Üssü'ndeki pilotları gözaltı yapmak için oraya gideceğiz.

Ancak Eskişehir'deki BHHM Ankara'daki uçakları etkisiz hale getirmek için Diyarbakır'daki uçak ve pilotlara ihtiyaçlarının olduğunu' aktarıp bu konudaki talimatlarını almak istedim. Eskişehir'deki paşayı aramamı istedi. Korgeneral Hüseyin Demirarslan'a "acil olarak Diyarbakır'dan iki uçak kaldırmamız gerekiyor" dedi. Bunun üzerine ikinci kez Başbakanımızla görüştüm. "Sizin bu konuda talimatınız varmış, sizin müsaadeniz var mı?" diye sordum. Başbakan Eskişehir'le görüştü. Kendisiyle cep telefonu ile görüşürken bir taraftan Eskişehir ile görüntülü konuşuyordum. Görüntülü telefondan Başbakan'ın Eskişehir ile yaptığı konuşmayı dinledim:

Başbakan: Uçakları vurun.

Komutan: Uçakları vurmamız için yazılı emir gerekiyor.

Başbakan: Ben sana yazılı emri nerden vereyim? Sesimi kaydet, uçaklar halkı vuruyor, vurun uçakları.

Ben de Başbakan'a "Uçakları kaldırıyoruz" deyince Başbakan "Kaldır kardeşim" dedi.

Sabah, Emniyet Özel Harekât Daire Başkanı Turan Aksoy'u aradım. Nerede olduğunu sordum. Akıncı Üssü'nde olduğunu söyledi. Başsağlığı dileyip "Zayiat çok mu?" diye sordum. "Komutanım, PKK için bomba atmayanlar bize bomba attı. 40-50 zayıyım var. Senin Meriç de şehit oldu" dedi. Meriç benimle beraber Nusaybin'de operasyonları yürüten Özel Harekât Daire Başkan Yardımcısıydı. Kendisine "Bunlar asker olamaz, bunlar asker üniforması giymiş hainler" dedim.

İbrahim Yılmaz da, darbe girişimi nedeniyle tutuklu korgeneraller arasında bulunuyor.

Darbe girişimi sonrası...

Darbecilerin terfi dönemleri hayli ilginç

“15 Temmuz darbe girişimi” ve bu olaya karışanlar toplumdaki büyük şaşkınlık yaratmıştı. En çok şaşırtan ise “gözbebeğimiz”, “peygamber ocağımız” dediğimiz Türk Silahlı Kuvvetleri içinde bu kadar “Fethullahçı”nın bulunmasıydı. “Balyoz”dan, “Ergenekon”dan tutuklanan askerler “Silahlı Kuvvetler’deki Fethullahçı yapıdan” söz ederken, sayıyı hep abarttıkları, öfke ve kızgınlıkları nedeniyle bunları söyledikleri düşünülürdü. Ancak haklı çıktılar.

Ne bileceksiniz Genelkurmay Başkanı’nın, kuvvet komutanlarının en yakınında bulunanların birer örgüt mensubu olduğunu?

Ne bileceksiniz Genelkurmay Adli Müşaviri’nin, sahte belgeler üretip Atatürkçü, laik, çağdaş komutanların tasfiyesi için çaba gösterdiğini?

Yazık, devlet hep uyumuş, millet hep uyutulmuş. Bu ülkenin istihbarat kuruluşları görevini yapmamış, yapanlar ise kumpaslarla tasfiye edilmiş.

Türk Silahlı Kuvvetleri’nde (TSK), 358’i general ve amiral, 39 bin 287 subay, 96 bin 391 astsubay olmak üzere toplam personel 570 bini buluyor. “Darbe kalkışması”na katılan komutanların önemli bir bölümü PKK ile mücadele eden, ilçeleri terör örgütlerinden kurtarmaya çalışanlardı.

Darbeciler kendilerine karşı direnen polis ve jandarmaya da büyük kayıp verdirdi.

Jandarmada yaşanan bir olayı da anlatayım. Yarbay Süleyman Karaca, “Bundan sonra Jandarma Genel Komutanınız benim” diyor. Albay Nurettin Alkan, “Sen kim oluyorsun?” deyip üzerine yürüyor. Karaca, Alkan’ı yaralıyor.

Bakın bunlar hangi dönemde terfi ettirildi?

AKP hükümetinden önce Yüksek Askeri Şûra'da "irticai faaliyetleri" nedeniyle Türk Silahlı Kuvvetleri'nden ihraç edilenlerin sayıları açıklanırdı. AKP dönemiyle birlikte, Başbakan ve Milli Savunma Bakanı'nın ihraçlara "şerh" koyduğu, Cumhurbaşkanı'nın ihraçları onaylamadığı sürece girildi. Böylece, Fethullahçıların Silahlı Kuvvetler'den atılmaları önlediği gibi yükselmelerinin de yolu hep açık tutuldu. Bazıları, makam mevki uğruna sonradan Fethullahçı yapının emir eri oldu.

2014 ve 2015 Askeri Şûraları, "Fethullahçılar"ın generalliğe en çok yükseldiği dönem oldu. Nereden mi biliyorum? Geçmişte kumpaslarla mesleğinden koparılan emekli General Kahraman Güneş'le birlikte Askeri Şûra kararlarını, darbenin içinde yer aldıkları gerekçesiyle haklarında soruşturma başlatılanların (bunların suçlu olup olmadığına ancak yargı karar verecek) isimlerini karşılaştırıyoruz. Sadece Kara Kuvvetleri Komutanlığı'ndan örnek verelim:

– 2013 yılında terfi eden 24 kişiden 13'ü olayların içinde. Bunlar kayıtlara göre Kamil Özhan Özbakır, Mehmed Nuri Başol, İsmail Güneşer, Hidayet Arı, Mehmet Partigöç, Metin Alpcan, Abdülkerim Ünlü, Eyüp Gürlü, Ali Avcı, Fatih Celalettin Sağır, Mehmet Ozan, Özkan Aydoğdu, Murat Aygün, İsmet Gökhan Gülmez olarak geçiyor.

– Geliyoruz 2014 yılına. Terfi eden 19 kişiden 11'i darbenin içinde adı geçiyor. Semih Terzi (Özel Kuvvetler'i işgal etmeye çalışırken öldürülen general), Mustafa Serdar Sevgili, Ali Salnur, Ahmet Otal, Cemalettin Doğan, Ahmet Bican Kırker, Erdem Kargın, Bekir Koçak, Şenol Alkış, Hasan Polat, Erhan Caha.

– 2015 yılında Fethullahçıların güçlerini daha da artırdığı anlaşıyor. 24 kişi terfi ettiriliyor, bunlardan sadece 7'sinin adı darbeye karışanlar arasında yok. Ekrem Çağlar, Salih Kırhan, Ünsal Çoşkun, Ali Rıza Çağlar, Cihat Erdoğan, Adem Boduroğlu, Ahmet Şimşek, Yunus Kotaman, Kerim Acar, Arif Settari Afşar, Alpaslan Çetin, Uğur Şahin, Mehmet Nail Yiğit, Murat Yaygın, Yüksel Gönültaş, Murat Soysal da haklarında soruşturma başlatılan generallerden.

Bunların hepsi AKP döneminde albaylıktan tuğgeneralliğe, oradan tümgeneralliğe yükseltilen, yıldızları takılan kişilerdi.

Suçlandıkları madde: Anayasal düzeni ortadan kaldırmaya teşebbüs

15 Temmuz 2016 Cuma akşamı Türkiye, tarihinin en kanlı günlerinden birini yaşamıştı. TSK içinde yapılanan Fethullahçılar darbe girişiminde bulunmuştu. 16 Temmuz sabahına kadar süren olaylarda 240 kişi şehit oldu, bin 535 kişi de yaralandı. Darbecilerden de 24'ü ölü, 50'si yaralı ele geçirildi. Girişimin ardından Türkiye en kritik haftasını yaşadı. Binlerce memur FETÖ'cü olduğu iddiasıyla görevden uzaklaştırıldı. Türkiye'de OHAL ilan edildi.

Darbe girişiminde bulunanlar anayasal düzeni ortadan kaldırmaya teşebbüs etmeyle ilgili Türk Ceza Kanunu'nun 309/1 maddesiyle suçlanıyordu. Şüphelilerin sorgusunda işledikleri suç şöyle ifade ediliyordu:

15/07/2016 tarihinde Fethullahçı Terör Örgütü (FETÖ/PDY) mensubu bir kısım asker ve sivil örgüt mensubunun anayasal düzeni değiştirmeye teşebbüs etmek, Meclis'i ortadan kaldırmaya teşebbüs etmek ve meşru seçimlerle gelmiş hükümeti cebir ve şiddet kullanarak ortadan kaldırmaya teşebbüs ettikleri, bu kapsamda İstanbul ilinde Boğaziçi ve Fatih Sultan Mehmet köprülerinin ulaşımına kapatıldığı, yine bu örgüte mensup kişiler tarafından kontrolü sağlanan helikopter ve savaş uçakları ile Ankara üzerinde alçak uçuş gerçekleştirildiği, savaş uçakları ve helikopterler ile kimi kamu binalarına ateş açıldığı, yine çeşitli kamu kuruluşlarının bu örgüte mensup şahıslar tarafından kuşatıldığı, Gölbaşı'nda bulunan Özel Kuvvetler Komutanlığı'na ve Emniyet Özel Harekât Daire Başkanlığı'na bombalama suretiyle saldırıda bulunulduğu, Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nin kuşatılarak Cumhurbaşkanı Genel Sekreteri ve bazı kamu görevlilerinin rehin alındığı, bir kısım darbeye karşı olan askeri personelin rehin alındığı, Türkiye Büyük Millet Meclisi binası ve Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nin bombalandığı, gerçekleştirilen bu eylemler nedeniyle çok sayıda gerek kamu personeli gerekse sivil vatandaşın katledildiği, Cumhurbaşkanı'nın kaldığı otelin saldırıya uğradığı, Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı'nın öldürülmeye çalışıldığı, Genelkurmay Başkanlığı'nın meşru komuta kademesinin rehin alınarak Genelkurmay'ın resmi internet sitesinde ve TRT televizyonunda basın açıklaması yapıldığı, darbenin gerekçesinin üç sayfa basın açıklaması şeklinde kamuoyuna duyurulduğu, bahse konu du-

yurunun “Yurtta Sulh Konseyi Başkanı” sıfatı ile yayınlandığı, her ile bir sıkıyönetim komutanı atandığı ve sıkıyönetim mahkemeleri için görevlendirmelerin yapıldığı.

Hemen ardından savcı “özetlenen eylemler kapsamı itibariyle aşağıda açık kimlik bilgileri yazılı şüpheliyle ilgili olarak yapılan değerlendirme alman ifadesinde” diyor ve sanıklara sorular yöneltiyordu.

O davanın savcısı: Cemaatçi olması atılmayı gerektirmez

Gerçeği görmek için yine dosyaları inceleyelim. Ankara 13. Ağır Ceza Mahkemesi’ndeki 28 Şubat Davasının 100 sanıklı iddianamesi dönemin Cumhuriyet Savcısı Mustafa Bilgili tarafından hazırlanmıştı. Şikâyetçi 199 asker personelin 90’ı 1995-2000 yılları arasında TSK’dan çıkarılmış. Bunlardan 40’ı Fethullahçı, 22’si Nakşibendi 19’u devrim yanlısı İslami Terör Örgütü, 4’ü Süleymancı, bireri de Akıncı, Hizbullahçı Nizam-ı Âlemci, Milli Görüşçü. Bir askerin durumu ise iddianamede belirtilmiyor. Bu durum, eskiden TSK’nın irticai yapılanmalarla ilgili bir ayırım yapmadığını da ortaya koyuyordu.

İddianameyi hazırlayan cumhuriyet savcısı, TSK personelinin cemaat mensubu olmasının atılmaya neden olamayacağını belirtmiş. Her şikâyetçinin ifadesinin son bölümünde 28 Şubat davası sanıklarını suçlamış. Ancak bu paralel emir komuta yapısının 15 Temmuz 2016 gecesi ülkemize nelere mal olduğunu hep birlikte gördük.

AKP hükümetinin göreve gelmesinden sonra 2003 yılından başlamak üzere irticai faaliyetleri nedeniyle TSK’dan şerhler, daha sonra da hükümetin genel tavrı nedeniyle irtica dosyalarını YAŞ’a getirilmedi. 2002-2006 yıllarında yüzbaşı ve binbaşı rütbesinde olup, gizlenmeyi başarmış FETÖ’cü subaylar, 2016 yılında tuğgeneral ve tümgeneral rütbelerine yükselerek bazıları darbe girişiminde bulundu. FETÖ’cü subayların yükselmelerine Ergenekon, Balyoz ve diğer davalarda çok sayıda üstün nitelikli, vatansever, Atatürkçü subayların hapsedilmeleri ve sonra emekli edilmeleriyle önlerinde doğan boşluğun büyük katkısı oldu.

Milletvekilllerine “Fethullah tehlikesi yok” dediler

TBMM’de Güvenlik ve İstihbarat Komisyonu bulunuyor. Komisyonun 4 CHP’li üyesinden Engin Özkoç ve Tuncay Özkan, darbe girişimi öncesinde FETÖ’nün faaliyetlerini de soruyorlar. Ancak, “FETÖ’nün bir tehlike oluşturmadığı” söylenmiş. Bu konuyu Özkoç ve Özkan’dan dinliyorum:

Güvenlik ve İstihbarat Komisyonu, MİT’e verilen özel yetkilerden sonra TBMM’de bu kadar geniş yetkileri millet adına denetlenebilmesi için kurulmuş bir komisyondur. Dönemin Başbakan Yardımcısı Beşir Atalay’ın da ifade ettiği gibi bu komisyon Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) ve Mali Suçları Araştırma Kurulu (MA-SAK) jandarınayı ve emniyeti denetleyebilecek bir kurumdur. Ancak gerçekler hiç böyle gelişmiyor. İlk günden bu yana muhalefetin sorularından rahatsızlık duyuyorlar. Gizli yönetmelikle Devlet Sırrı Yasası’nın anlamı genişletilerek, devlet sırrını hemen hemen her konuyu kapsayacak hale getirdiler.

Soruların cevabı: Yetkimiz yok

Bombaların patladığı, onlarca insanımızın, kadın ve çocukların cesetlerinin sokaklara dağıldığı bir dönemde TBMM Güvenlik ve İstihbarat Komisyonu’nda, sorduğumuz her soruya “Yetkiniz dahilinde değildir” karşılığı veriliyor. Fethullah Terör Örgütü’yle ilgili tüm kaygılarımızı ifade etmemize rağmen gelen bürokratlar sorularımızı geçiştiriyorlar. Şimdi açık olarak ifade etmek istiyoruz ki, atanmışlar muhakkak milletin temsilcisi olan siyasiler tarafından denetlenmeli. Şunu öğrendik ki, patlatılan bombalardan MİT’in, emniyetin ve jandarmanın önceden bilgisi var. Ancak bunu önlemiyorlar.

TBMM Güvenlik ve İstihbarat Komisyonu'nun CHP'li üyelerinden Engin Özkoç ve Tuncay Özkan, Saygı Öztürk'e "Bize Fethullahçıların kontrol altında olduğu ve bir tehlike oluşturmadığı" söylenmişti açıklamasını yaptılar.
(Fotoğraf: Refika Karabacak)

Darbenin iki nedeni var

Biz CHP'li üyeler olarak toplantılara hiç katılmayan MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın ve Emniyet Genel Müdürü Celalettin Lekesiz'in⁴ bizzat toplantılara katılmasını talep ettik. Ancak tüm ısrarlarımıza rağmen her iki bürokrat da toplantıya katılmadı. Komisyon Sözcüsü olarak Engin Özkoç toplantıya katılırken diğer üç üye de protesto için son dört toplantıya katılmadı.

Eğer ülkede, MİT Müsteşarı'nın haberi olmadan, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün bilgisi dışında darbe kalkışması oluyorsa bunun iki nedeni vardır: Ya görevlerini yapmıyorlar ya da vatana ihanet ediyorlar. Ülkenin Cumhurbaşkanı darbe girişimini eniştesinden, Başbakanı yakınlarından öğreniyorsa bunun sorumlusu MİT'tir.

5 satırlık cevap veriyorlardı

Komisyon üyesi olarak Fethullahçıların darbe yapacağına ilişkin söylentiler duyuyorduk. Madem Güvenlik ve İstihbarat Komisyonu üyesiyiz, bunu toplantıya katılan istihbaratçılara sorduk. Biz endişelerimizi ve darbe söylentilerinden duyduğumuz rahatsızlıkları anlatınca Fethullahçıların yakın kontrol altında tutulduğunu, böyle bir tehlikenin söz konusu olmadığını söylediler. Ancak tehlikenin

4. Eylül ayında çıkarılan kararnameyle görevden alındı.

ne kadar büyük olduğunu darbe girişiminden sonra anladılar.

2014 İstihbarat Raporu'nda FETÖ ile ilgili neden bilgi bulunmadığını sorduk, yanıt olarak, 2015 İstihbarat Raporu'na 5 satırlık bir cevap verdiler. Onda da FETÖ tehlikesinin olmadığını vurguladılar. Bu durumda komisyona doğru bilgi verilmemektedir. Denetimden kaçılmaktadır. Bunun doğal sonucu olarak da darbeler, yolsuzluklar ve çürümeler büyümektedir. Komisyonun kuruluş amacına uygun çalıştırılması için yeni girişimlerde bulunacağız yoksa TBMM'ye yanlış bilgi verilen toplantıya katılmamızın bir anlamı da olmayacak. FETÖ tehlikesini bizim görmemize rağmen istihbarat kuruluşlarının görmemesini hayret ve üzüntüyle karşıladık.

Halkın yüzde 51'i "ikinci darbe olur" görüşünde

TBMM Güvenlik ve İstihbarat Komisyonu'nun CHP'li üyeleri Tuncay Özkan, Barış Yarkadaş ve Hilmi Yarayıcı, MİT Müsteşarı ile Emniyet Genel Müdürü'nün toplantıya defalarca çağrılmasına rağmen katılmamasını protesto ediyor, toplantıların içeriğinden haberdar olabilmek için sadece Sakarya Milletvekili Engin Özkoç katılıyor.

Engin Özkoç, bu kitap için "Fethullah Gülen Cemaati'ni, ne MİT ne de Emniyet tehlike görmüyordu ama istihbaratçı olmamıza rağmen Fethullahçıların önemli tehlike olduğunu biz her toplantıda ortaya koyuyorduk. Bazı patlamaları önceden öğrenen MİT ve Emniyet İstihbaratı, FETÖ'cülerin darbe yapacağını ya tam anlamıyla öğrenemedi ya da her zaman olan gibi rutin bir durum olarak değerlendirip önemsemedi" diyor.

Darbe girişiminden sonra yine darbe olacağı iddiası da gündemden düşmüyor. Başkanlığını Hakan Bayrakçı'nın yaptığı SONAR şirketinin "FETÖ'ye Türk Toplumunun Bakışı" araştırmasında da şöyle bir sonuç ortaya çıktı:

Ankete katılanların yüzde 94,2'si FETÖ'nün zararlı, yüzde 2'si ise zararsız örgüt olduğunu düşünüyor. Yüzde 72'si FETÖ ile etkili mücadele yapıldığını, yüzde 21'i ise yapılmadığını belirtiyor. Ankete katılanların yüzde 50,9'u ikinci bir darbe olabileceği, yüzde 42,7'si yeni bir darbe ihtimalinin olmadığı görüşünde. Yüzde 6,4'ü ise bu konuda fikri olmadığını bildirdi.

Fethullah Gülen'i, mahkeme kararıyla “mehdi” ilan ettiler

İstanbul 18. Asliye Ceza Mahkemesi'nde Balyoz sanıklarıyla ilgili bilirkişi raporunu yazanlar hakkında dava açılmıştı. Duruşma, 2016 yılının Ekim ayına ertelenmişti. Ancak ne olduysa oldu, hâkim bu davayı taraflara hiçbir bilgi vermeden 4 Temmuz 2016'da ele aldı ve o celsede de sonuçlandırdı. Şikâyetçilerden birisi de emekli Albay Erdal Akyazan'dı. Avukatı Hamit Baykara, darbe girişiminden 11 gün önce verilen mahkeme kararını okuduğunda şaşkına dönmüştü. Çünkü o kararda Fethullah Gülen'i “mehdi” ilan ediliyordu. (Mehdi, İslam'da *ahir zamanda* geleceğine ve *İslam*'ın dünya hâkimiyetini gerçekleştireceğine inanılan kişi.)

Kararı alan avukat, “Bir yanlış mı var?” diye araştırdı. Yanlışlık yoktu. Kararda, Gülen “mehdi” ilan edilmişti. Dava konusu, Balyoz Davası sırasında bilirkişilerin, görevlerini kötüye kullandığı iddiasıydı. Kötüye kullandığını bildikleri için de onlar zaten tüymüşlerdi. Hâkim İlhan Karagöz “gereğini” düşündü ve duruşma tutanağına önce şunları yazdırdı:

Karar duruşma tutanağından

İzzet ve azametini teslimiyetimi bildirmek, üzerimdeki nimetlerin tamamlanmasını istemek, tevfik ve inayetinin devamını sağlamak için Allah teala'ya hamd ederim. Peygamberlik rütbesine eğildiğimi ifade etmek, Allah resulü olmasının bize yüklediği saygı hakkını yerine getirmek ve şefaatinin dilediğimi açıklamak için en hayırlı kul olan Muhammed'e ve onun vesilesiyle al ve ashabına salat ve selam ederim.

Hikmet Neşriyat Yayınları'ndan çıkan İmam Gazali'nin *Ey Oğul* kitabının ilk konusu “Risale, iman, küfrü birbirinden ayr-

mak” başlığını taşıyor. Hâkim İlhan Karagöz, bu kez bu kitaptan alıntılar yapıyor:

Allah hepimize doğru yolu göstereyin, esenlik ve kurtuluş versin, hidayet nasip etsin, adalet ve insanlık ve hoşgöründen, insanlıktan ayırmasın. Âmin.

Mahkeme kararı birdenbire Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’a dönüyor. Kararda, “Bilgilere göre o sadece kendi talebeleriyle çıkacak ve sonra diğer insanların çoğunluğu ona tabi olacaktı. Tabii ki Tayyip Erdoğan alabildiğine müsrif, kendi adamları dahi bunu dile getirdiler. Evet, Erdoğan da son ve İslam’ın büyük deccalıdır.”

Hz. İsa, Fethullah Hoca’nın arkasında namaza duracak

“Eşinizden boşarın” denildiği için eşinden boşananlar olduğu biliniyor. Hâkim İlhan Karagöz’ün kararını okumaya devam edelim:

Ben de Metrix (!) kitabında yazıldığı gibi 50 yaşındayım ve ailemden ayrıyım. Sene başından itibaren eşimle anlaşamadığımız için boşanma aşamasında olduğumuzdan evimizi ayırmıştım.

Asa’yı Musa tabii ki Fethullah Hoca ile birlikte ortaya çıkacak ve daha sonraki süreçte de Hazreti İsa Aleyhisselam’ın dünyaya geleceği Mehdi Aleyhisselam’ın arkasında namaza duracağı, ona tabi olacağı fakat daha sonraki aşamada da Mehdi Aleyhisselam’ın da Hazreti İsa Aleyhisselam’ın arkasında namaza duracağını yazmaktadır kaynaklar. Ben de herhalde bu kararım ile yine Mehdilik kitabında geçen Cehcah⁵ oluyorum. Allah inatla yaşamayı ve çene kapamayı, sevdiklerimizin yanına giderken onların yolundan giderek onlara ulaşmayı ve ona göre inanmayı da nasip etsin İnşallah. Âmin...

Bir cümle daha Mehdi Aleyhisselam’ın adı Peygamber Efendimizin adına denk düşecek, babasının adı da aynı şekilde denk düşecektir. Aynı olmayacak denk düşecektir, bunu aynı zamanda Nihat Hatipoğlu da televizyonda söylemişti.

Ne kadar yazarsak yazalım kader Allah’ın elinde o yüzden eksik ve bazı hatalar olsa da biz bu kadar becerebildik. Eksik ve hatalarımız için önce Fethullah Hoca Efendi’den ve sonra tüm Müslümanlardan özür diliyoruz.

Gecikme için de, ama içimizde çözemediğimiz şeyler de vardı. Şimdi ise tam bir kalp tatmini ile bu kararı bitirmiş olduk inşallah.

Böyle karar, böyle hâkim olur mu?

Ülkenin yargısının haline bakın! Uzaktan yakından davayla ilgisi olmamasına rağmen hâkim coşuyor, “Ayasofya’ya değinelim” diyor. Değiniyor ve karara şunları yazdırıyor:

•

Osmanlı fermanlarına göre karar verebilmektedir mahkemele-
rimiz. Ayasofya’nın derhal cami olarak açılabilmesi için de hiçbir
engel bulunmamaktadır. Son olarak da tüm bu hususların kararın
mahiyeti ve konumuza göre başka türlü olması mümkün değildir.

Türkiye Cumhuriyet Genelkurmay Başkanlığı yetkililerinin bu
suç duyurumuz doğrultusunda derhal olarak el koyarak ismi ge-
çen herkesin derhal gözaltına alınması ve sonra da yapılması gere-
kenlerin sırayla yapılması...

Peki, ne yapılması gerekiyormuş? “Yurda giriş çıkışların tutu-
larak ismi geçen ya da geçmeyen tüm milletvekillerinin, belediye
başkanlarının, işadamlarının, gazetecilerin ve bilinebilen herke-
sin, emniyetçi, hakim ve savcılar için de yurttan çıkışlarının en-
gellenerek haklarında derhal soruşturma işlemlerinin yapılması-
na özen gösterilmesine” deniliyor.

Tüm bunların içinde “Balyoz”un kaçan bilirkişileri için hâkim
yakalama kararını kaldırıyor.

Hâkimin, aylar sonra yapılacak duruşmayı öne alması, Fethul-
lah Gülen’i mehdi ilan etmesi, darbeyi önceden öğrendiği izle-
nimi yaratıyor. Hem siz böyle bir karar bugüne kadar okudunuz
mu? Okuyunca da, “Vah bu ülkenin yargısına?” dediniz mi? Sonu-
nu da söyleyelim. Bu hâkim görevden alındı ve tutuklandı.

Bu hâkimin durumunu ve kararını sorduğum Hâkimler ve Sav-
cılar Yüksek Kurulu (HSYK) Başkanvekili Mehmet Yılmaz, “Da-
ha neler var Saygı Bey, daha neler. Bunlar hukukçu falan değil.
Sana hep anlattım; ülke her şeyden evvel bunlardan kurtulmalıy-
dı” dedi.

Bir Yargıtay üyesine, hâkimin verdiği kararın ne olacağını sor-
dum, sonuçta hâkimin verdiği kararın mahkeme kararı olduğunu
belirtti, “Bu karar Yargıtay’a gelir. Orada incelendikten sonra bo-
zular ve ‘yok hükmünde’ kabul edilir. Başka çaresi yok” dedi.

Biliyorum, bir mahkemenin darbeden 11 gün önce böyle bir
karar vereceğine inanamadınız. O yüzden “işte belgesi” diyorum:

Yargı eliyle TSK'yı yıpratmaya 2005 yılında Şemdinli planıyla başladılar

Ferhat Sarıkaya adını, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yücel Aşkın'la ilgili yürütülen soruşturmayla öğrendik. Haksız yere tutuklatılan Üniversite Genel Sekreteri Enver Arpalı, cezaevinde intihar etti. Ardından Hakkâri'nin Şemdinli ilçesinde Umut Kitabevi'ne atılan bombanın patlamasından sonra olayı soruşturan savcının hazırladığı iddianame, askere en büyük darbeydi. Bu savcının Fethullahçı olduğu bilinmesine rağmen korundu. Bu olayda askerlerin sessizliği, daha sonra Ergenekon'a, Balyoz'a giden yolu araladı. Aradan yıllar geçti. HSYK kararıyla meslekten çıkarılan Ferhat Sarıkaya'nın mesleğe dönmesi için yasa çıkarıldı. Ankara savcısı oldu. 15 Temmuz darbe girişiminden sonra Ferhat Sarıkaya "itirafçı" sıfatıyla savcıya ifade verdi.

Dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın Genelkurmay Başkanlığı'na atanacağına garanti gözüyle bakılıyordu. İşte onun yolunu kesmek için iddianameye girmesi gerekiyordu. Aslında birileri bu konuda çalışmayı yapmıştı. Sarıkaya'nın ifadesinden okuyalım:

Ben Van Emniyet Kaçakçılık ve Organize Suçlar (KOM) Şube Müdürü Mustafa Uçkan'ın getirdiği flash bellekteki bilgilerle iddianameyi yazdım. Mahkeme Başkanı İlhan Kaya, iddianame taslağını hazırladıktan sonra görmek istedi. Bende verdim. Birkaç paragrafını da o yazdı. Yazdığı paragraflardaki iddialar çok ağırdı. Bende bir askeri darbeye engel olacağımı düşünerek yazılanlara bir şey diyemedim. Van 3. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İlhan Kaya bu iddianamenin kendi mahkemesine düşmesini istiyordu ve bu sağlandı.

İddianame basına düştükten sonra hızla Adalet müfettişleri görevlendirilip hakkımda araştırma ve soruşturma başlatıldı. Baş-

müfettiş İbrahim Kır ve Müfettiş Cevat Gül'ün de Fethullah Gülen Cemaati'nden olduğunu ben sonradan öğrendim. Soruşturma sırasında görüştüm. Bana bir şey olmayacağını söylediler. Soruşturma evrakı Nisan ayında kurula sunuldu. Müsteşar Fahri Kasırga dışındaki diğer üyeler ihraç talep ediyordu. Yalnızca Fahri Kasırga kınama cezası verilmesi gerektiği yönünde oy kullanmıştı. Adalet Bakanlığı müfettişleri ise uyarı cezası talebinde bulunmuşlardı. Nisan 2006'da beni açığa aldılar.

İlhan Kaya, benim her türlü ihtiyacımın cemaat tarafından karşılanacağını bu konuda Fethullah Gülen'in "Böyle bir kahraman çıkmış, kendisine ve ailesine ölünceye kadar bakılacak, bu da size bir vasiyetimdir" dediğini söyledi. Açıkta bulunduğum sürece bana her ay maaş verdiler. Çocuklarımla eğitim masraflarını karşıladılar. Yurtdışına göturdüler. Ancak kayıtlarda göstermedikleri için çıkışım görülüyor, herkes beni Türkiye'de sanıyordu.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANKARA

CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2014/37666

21/07/2016

TANIK İFADE TUTANAĞI

TC KİMLİK NO	: 29116
ADI-SOYADI	: Ferhat SARIKAYA
BARA ve ANA ADI	: FERİAT Oğlu AKİLE'den gelme.
DOĞUM TARİHİ	: 15/12/1967 doğumlu,
NÜFUS KAYDI	: KIRŞEHİR ili, AKPINAR ilçesi, köy/mahallesi, 0023 cilt, 000 aile sıra no, 00 sıra no'da nüfusa kayıtlı,
ŞAHSİ DURUMU	: Evli, 3 Çocuklu, Fakülte Mezunu mezunu
ADRESİ	: Cadde Sokak Apartman Balgat/Ankara
TELEFONLARI	: Cep: 294045
İFADE YERİ ve SAATİ	: Ankara C. Başsavcılığı Makam Odası, 16:45

Tanığa gerçeği anlatmasının önemi hatırlatıldı ve olayla ilgili bilgi verildi. Bildiklerini dosya doğru anlatmaması halinde yalancı tanıklık yapmak suçundan cezalandırılacağı ancak kendisi ve akrabalarını suçlayan beyanda bulunmayabileceği bildirildi. Tanık bildiklerini doğru anlatacağını söyledi. Tanıklık yapmaya mani hali bulunmadığından CMK 55 madde gereğince usulen yeminli yaptırıldı.

TANIK İFADESİNDE

Benim daha önceden hiçbir zaman Fethullah Gülen cemaati ile ilgim olmadı. 2004 yılında Çaycuma Cumhuriyet savcısı iken haziran ayı kararname ile Van'a 5190 sayılı kararla yetkili başsavcılıkta Cumhuriyet Savcısı olarak görevlendirildim. Aynı kararnamede Mustafa Yılmaz, Sezgin Karamaz, İbrahim Halil Selçik aynı yerde savcı olarak görevlendirilmişti. Başsavcılıkta Muharrem Morgül yapıyordu. Başsavcılıkta Muharrem Morgül göreve başladıkten bir süre sonra bir gün beni odasına çağırdı. Van 100. Yıl Rektörü hakkında bir ihbar bulunduğunu, bunun soruşturacağını, tıbbi cihaz alımı ihalesinde yolsuzluk yapıldığını, bu konuyu araştırmamı istedi. Van'da en kadensiz savcı ben olmama rağmen soruşturmaya bana verdi. Ben soruşturma ile ilgili adımları yürüttüm. Anma el koyma alıp, anma işlemi yaptım. Çeşitli tarihi eserlere ve dokümanlara el konuldu. Üniversite rektörü ve üniversite genel sekreteri Enver Arpalı bu soruşturma da tutuklandı. İhale evrakına el konulmuştu. Yeteri kadar delil toplandıktan sonra iddianame hazırlamaya başladım. Enver Arpalı inihâr etti. Bende iddianameyi düzenledim. Başsavcılıkta Muharrem Morgül Fethullah Gülen grubuna mensuptu. Çocukları onların okullarına gönderdi.

Ferhat Sarıkaya, askere nasıl kumpas kurduklarını itirafçı olduktan sonra anlattı.

Sarıkaya, 15 Temmuz 2016 günü gerçekleşen askeri darbeye teşebbüs olayından sonra vicdanen rahatsız olduğunu ve bütün bildiklerini anlatmaya karar verdiğini belirtiyor ve çok şey de anlatıyor.

Savcı: Helallik istiyorum

Büyükanıt: Şeytanından bulsun

Fethullahçı yapılanma, Türk Silahlı Kuvvetleri'nde (TSK) sessiz ve derinden yürütüldü. Askerlerin hedef alınmasının ilk denemesi Şemdinli'de gerçekleştirildi. Dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt, Asayiş Kolordu Komutanı Korgeneral Selahattin Uğurlu, Tümgeneral Ahmet Yavuz, Tümgeneral Ali Karababa, Şırnak Tümen Kurmay Başkanı Albay Aziz Ergen ile birlikte toplam 37 askerin adı Van Savcısı Ferhat Sarıkaya'nın hazırladığı iddianameye konulmuştu.

CHP, Balyoz ve Ergenekon sanıklarına yapılan haksızlıkların giderilmesi için hazırladığı yasa tasarısına, Şemdinli Davası mağduru komutanları da eklemeyi unutmamalı. Çünkü bu da bir kumpas davasıdır, o dönemin komutanlarının da hepsi mağdur edilmişti. Bomba attıkları iddiasıyla Hakkâri Jandarma Komutanlığı İstihbarat Şubesi'nde görevli Astsubaylar Ali Kaya ve Özcan İlideniz ile onlarla birlikte olan PKK itirafçısı Veysel Kaya tam 39'ar yıla mahkûm edildiler. Şimdi Ali Kaya Muğla'da, Özcan İlideniz Aydın'da, Veysel Kaya ise Kandıra Cezaevi'nde yatıyor.

O günlerde Fethullahçı olduğunu hep dile getirdiğimiz dönemin Van Cumhuriyet Savcısı Ferhat Sarıkaya, yürütülen FETÖ soruşturması kapsamında itirafçı oldu. Cemaatle ilişkilerini anlattı. Cemaat ne istediye onları yerine getirdiğini söyledi. Dönemin HSYK'sı tarafından meslekten ihraç edilmişti. Ancak, hükümet tarafından hep korunan Ferhat Sarıkaya'yı cemaat maaşa bağlamıştı. Sonunda da yeniden mesleğe dönüşü sağlanmıştı.

Söylenenler hep doğru çıktı

Sanık avukatlarından Yurdakan Yıldız ve Vedat Gülşen böyle bir iddianameyi Savcı Ferhat Sarıkaya'nın yazamayacağını, iddianamenin yazılıp Sarıkaya'ya teslim edildiğini öne sürüyordu. Aradan yıllar geçtikten sonra Ferhat Sarıkaya, "Evet, o iddianameyi ben yazmadım. Bana verileni iddianame diye imzaladım" diyor.

Dönemin Van Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı İlhan Kaya hak-

kında hukuku uygulamadığı için tazminat davası açmıştı. Ne oldu? İlhan Kaya AKP Hükümeti döneminde Yargıtay üyesi yapıldı. Peki, şimdi nerede?

Cezaevinde. Yerel mahkemenin verdiği 39'ar yıl cezayı onayan Yargıtay'ın önceki 9. Ceza Dairesi Başkanı ve bazı üyeleri de tutuklandı. Açıkçası kumpasın içinde kim varsa ya atıldı, ya cezaevinde. "Yiğit savcı" denilenler, şimdi "itirafçı" oldu ve kimlere nasıl haksızlıklar yaptıklarını anlattı. İmzasız ihbar mektuplarına dayanarak iddianamede suçlanan komutanlar açtıkları tazminat davalarını kazanmıştı. O tazminatları da cemaatin ödediğini kendisi itiraf ediyor.

Bu gelişmeler üzerine Avukat Yurdakan Yıldız da Muğla Cezaevi'nde Ali Kaya ile görüştü, Şemdinli Davası ile ilgili dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından dairesine yeniden incelenmek üzere gönderilmesiyle ilgili dilekçesini verdi. Kumpasın ilk mağduru olan üç kişinin iddianamesinin nasıl hazırlandığını, nasıl yargılandıklarını, onları yargılayan bazı hâkimlerin tutuklandığını öğrenince bu ülkede yargının kimlere emanet edildiğine şaşıyorsunuz.

Hem savcıya, hem Büyükanıt'a sordum

Sarıkaya, Yaşar Büyükanıt'ın adını, Şemdinli iddianamesine "talimatla" koyduğunu açıklamasından sonra 25. Genelkurmay Başkanı emekli Orgeneral Yaşar Büyükanıt'la konuştum. Büyükanıt, "Şu bir gerçek ki hak er geç yerini bulur. Yıllarca aile fertleriyle birlikte bizleri yerden yere vurdular. Asla, hak etmediğimiz iftiralarla suçlandık. İşte, bunları da kendileri şimdi itiraf ediyor" dedi.

O dönem en büyük sıkıntıyı çekenlerden birisi de Büyükanıt'ın eşi Filiz Hanım'dı. Hanımlar, komutanlara göre daha sert. Filiz Hanım da, savcının itiraflarından sonra, "Sevincimiz, bunların yıllar sonra da biz yaşarken su yüzüne çıkmasıdır. Haksızlıkları yapanlar Allah'ından bulsun diyeceğim ama Allah affedicidir. O yüzden şeytanından bulsunlar" diyor.

Savcı Ferhat Sarıkaya ile de konuştum. Savcı soruma, "Hep kumpasa düştüm. O soruşturmada ismi geçenlerden özür diliyorum. Eğer kabul ederse Yaşar Büyükanıt'tan da helallik isteyeceğim. Hep vatanseverlik adına bunları yaptım. Kumpasa düşürüldüğümü inanın bilmiyordum" karşılığını verdi.

Bu haksızlıkları yapan savcı, mesleğe nasıl döndürüldü?

Meslekten çıkarılan Ferhat Sarıkaya'ya, AKP'li bakanlar sahip çıktı, yeniden mesleğe dönmesi için 18 Aralık 2010'da çıkarılan yasayla göreve dönmesinin de yolunu açtılar. Ferhat Sarıkaya'nın mesleğe dönmesine, dönemin HSYK üyelerinden Ali Suat Ertosun, Zeynep Kavlak ve Ziya Özcan karşı çıktı ve "karşı oy" gerekçelerini de şöyle yazdı:

İlgilinin, Van Cumhuriyet Savcısı olarak görev yaptığı dönemde, yürüttüğü pek çok soruşturmada, meslek ilkelerine uygun davranmadığı, kamuoyunun yakından tanıdığı saygın bilim adamları ve kamu görevlilerine yönelik mesnetsiz isnatlarla adli işlemler yaptığı, dayanaksız müşteki iddialarını gerçekmiş gibi iddianameye yazdığı, haklarında soruşturma yapmaya yetkili bulunmadığı kişiler hakkında delil topladığı ve suç nitelendirilmesinde bulunduğu, görevi süresince yaptığı hukuka aykırı işlemler nedeniyle aleyhine açılan dört tazminat davasında mahkûm olduğu anlaşıldığından, hâkimlik ve savcılık mesleğinde aranan nitelikleri taşımadığı kanaati ile mesleğe kabulü yönünde oluşan çoğunluk görüşüne katılmıyoruz.

Savaş verenler saf dışı

Ali Suat Ertosun, bürokratlığı döneminde de Fethullahçı Terör Örgütü'ne (FETÖ/PYD) karşı mücadele eden, yargının yanlışlıklarını da çekinmeden gündeme getiren bir isim. Son seçimde Yargıtay üyeliğine yeniden seçilmedi. Ferhat Sarıkaya'nın mesleğe dönmesi için oy kullananlar ise seçildikleri gibi etkin görevlere de getirildi. Kimsenin Fethullahçılarla mücadeleyi göze almadığı dönemde Ali Suat Ertosun'un nasıl mücadele verdiğine HSYK ve Adalet Bakanlığı'nın yetkilileri de tanıklık yapar. Ali Suat Ertosun'a durumunu hatırlattım. O şunları söyledi:

En küçük bir muhalefete bile tahammülü olmadıkları için ben ve benim gibi kişileri maalesef yeniden üye seçmiyorlar. Yargıtay üyeliklerini sıfırlayan ve yeniden seçim getiren kanuna da karşı çıkmıştım. Dileğim, yapılan haksızlıkların düzeltilmesi, bir cemaatin baskı ve sultasından kurtulurken, başka cemaatlerin baskı ve sultasına girmememiz; FETÖ/PYD Terör örgütünün bahane edilecek, muhaliflerin susturulmaması; yeni darbelere imkân sağlanmaması ve bir an önce normal hukuk rejimine dönülmesidir.

FETÖ'cü Ferhat Sarıkaya itiraflarına rağmen bir süre görevde tutuldu, ancak 24 Ağustos'ta açığa alındı. Öte yandan Sarıkaya'yı, onu mesleğe aldirmamak için direnen Ali Suat Ertosun, son düzenlemede Yargıtay'a döndürölmedi. Peki, ya Sarıkaya'yı meslekten attirmamak için direnenler, sonra mesleğe dönmesi için çaba gösterenler nerede? Emekliliği dolmayanların hemen hepsi önemli görevlerde...

Darbe girişiminden sonra esas darbe kamu kesimine indirildi

Olağanüstü Hal (OHAL) Kanunu yürürlüğe konuldu. Buna bağlı olarak Kanun Hükmünde Kararnameler (KHK) çıkarıldı. Kararnameler, terörle mücadelede çok, hükümetin değişik dönemlerde çıkarmak isteyip de tepkiler nedeniyle çıkaramadığı düzenlemeleri içeriyordu. Bunların başında askerlerle ilgili konular geliyordu.

Fethullahçı oldukları gerekçesiyle on binlerce memur açığa alınıyor, daha sonra da bunlar devletten atılıyordu. Bu durum muhalefet tarafından “cadı avı” olarak nitelendiriliyordu.

Olağanüstü hal kapsamında bazı tedbirlerin alınması, bazı kamu/özel kurum ve kuruluşlara dair düzenleme yapılması, bazı kanunlarda değişiklik yapılması vb. amaçlar için Anayasa’nın 121. maddesi ile 2935 sayılı Olağanüstü Hal Kanunu’nun 4. maddesine göre, Cumhurbaşkanı’nın başkanlığında toplanan Bakanlar Kurulu’nca kabul edilmiş olan 667-674 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerle (KHK) mevzuatta, olağanüstü hal ilan ediliş nedenleri ve süresi ile de sınırlı olmayan çok sayıda/köklü değişiklikler yapıldı. Mevzuatı yakından bilen emekli Mülkiye Başmüfettişi Mahmut Esen, “Bu bağlamda KHK aracılığıyla devlet yeniden yapılandırılmak isteniyor” görüşünde. 15 Temmuz 2016 darbesi gerekçe gösterilerek bir ay içinde neler yapıldığına bakalım:

Kamu personeline/kurum ve kuruluşlara yönelik düzenlemeler

1. Terör örgütlerine veya Milli Güvenlik Kurulu’nca devletin milli güvenliğine karşı faaliyette bulunduğu karar verilen yapı, oluşum veya gruplara üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı yahut bunlarla irtibatı olan; 3.447 yargı, 1.978 Silahlı Kuvvetler, 1.519

Jandarma, 26 Sosyal Güvenlik Kurumu, 10.029 Emniyet mensubu ve 42.887 kamu görevlisi olmak üzere toplam 59.897 kişinin görevlerine son verildi. (Görevlerine son verilenlerin oranı toplam istihdam edilen kamu personelinin yüzde 2'sine karşılık geliyor. Bu oran yargı mensuplarında yüzde 23 seviyesine ulaştı.)

ANKET FORMU

Kamu Çalışanlarından 17/25 Aralık Sonrası:

Yapılan kontrollet neticesinde, gerçek beyanla bulamadığımızın tespiti ile bu anketin yapılmasını eden dileyi haklarında yasal işlem yapılacaktır.

- 1- FETÖ/PDY terör örgütü ile ilişkileriniz, ilişkileriniz ve ilişkileriniz olup-olmadığı?
- 2- 17/25 Aralık sonrası, toplantılar ve kimseyle görüşme toplantıları faaliyetleriniz olup-olmadığı?
- 3- Sosyal Medya hesabınızdan FETÖ/PDY'yi öven, Devletin-Hükümetin yersiz eleştirileri yapıp yapıp-olmadığı? Hangi sosyal medya hesaplarını kullanıyorsunuz?
- 4- 17 - 25 Aralık 2013 tarihinden sonra FETÖ/PDY yayın organları olan ZAFER ve BİRİM ile bunlara bağlı dergilere (Aksiyon-Sızın) abone olduğunuz olup-olmadığı, yok dahi olsaydı ne zaman sonlandırıldığını?
- 5- Çocuklarınızı FETÖ/PDY'ye ait okullarda -dershanelerde ve özel tenekeçilerde okutuyor okutmadığınızı, okudu ise ne hangi tarihlerde okudu veya devam etmiyor-okumadığını? (Okutuyorsanız) Çocuklarınızın okuduğu okulun adı- yurta kaldı ise adı- dershaneye gitti ise dershane adı?
- 6- Kendiniz ve eşiniz FETÖ/PDY'ye bağlı okul ve dershanelerde okuyup ve yerleşimde oturup oturmadığınızı, lise ve Üniversitenin adı- kaldığınız yurt'un adı? Dershanelerin adı?
- 7- FETÖ/PDY ile ilgili ağız dilağız kullanıyor musunuz?
- 8- FETÖ/PDY Finans kurumları (Bank Asya) hesabınız olup-olmadığı, kapalı ise ne zaman kapattınız?
- 9- FETÖ/PDY Sendika, Vakıf veya Dernekler ile üye olup-olmadığınızı? Üye olsanız ne tarihlerde üye oldunuz? (AKTİF-SEN Sendikası ÜYELİK, SEK-SEN SENDİKASI, YÖNETİLER gibi)
- 10- FETÖ/PDY Mensubu kişilerle toplantı, özel organizasyon ve cv toplantılarının katıldığı işiniz kim yönlendirdi, kimler katıldı?
- 11- Yurt dışına çıktınız mı? Çıktınız ise hangi ülkeye hangi tarihlerde gittiniz?
- 12- Ailelerinizden FETÖ/PDY ile bağlantılı olan demek-vakıf-sendikalara üye olanları olup-olmadığını? Versa hangilerine üye oldunuz?
- 13- Ailenizden YAZARLAR VAKFI, ABANT PLATFORMU veya FETÖ/PDY okullarında yönetici/öğretmen/öğrenci görevi yapıp yapıp-olmadığını?

Adı-Soyadı
Görev unvanı
.../.../2016
(İmza)

İki sayfalık açığa alınmada bu sorular etkili oluyor.

– KHK’lerle kamu personelinin görevden çıkarma işlemleri kolaylaştırıldı. Bu amaçla statülerine göre özel/yeni yöntemler geliştirdi. Teşkilatlarından çıkarılan bu kişilerin, mahkûmiyet kararı aranmaksızın, rütbe/memuriyetleri alındı, görev yaptıkları teşkilatta veya kamu hizmetinde bir daha istihdamı yasaklandı.

– Kamu görevinden çıkarılanların, uhdelerinde taşımış oldukları büyükelçi/vali gibi unvanları ve yüksek mahkeme başkanı/müsteşar/hâkim/savcı/kaymakam vb. meslek adlarını ve sıfatlarını kullanamayacak. Bu unvan/sıfat/ meslek adlarına bağlı olarak sağlanan haklardan yararlanamayacak.

– Emekliliğini kazanmış kamu görevlilerinin emeklilik talepleri yetkili makamlar tarafından onaylanması için azami “bir ay” olarak belirlenmiş süre, olağanüstü hal döneminde kaldırıldı, kamu personelinin emeklilik hakları askıya alındı.

2. Çok sayıda kamu görevlisi milli güvenlik gerekçesiyle görevinden uzaklaştırıldı. Göreve son verme işlemleri gibi görevden uzaklaştırma işlemleri de devam ediyor. 15 Temmuz 2016 tarihinden sonra görevden uzaklaştırılan kamu görevlileri hakkında ilgili mevzuatında öngörülen soruşturma açma süreleri olağanüstü hal süresince uygulanmadı. (*Disiplin cezalarında zaman aşımı durduruldu.*)

3. Milli güvenliğe tehdit oluşturduğu tespit edilen Fethullahçı Terör Örgütü – Paralel Devlet Yapılanması (FETÖ/PDY) aidiyeti, iltisakı veya irtibatı belirlenen ve *Resmî Gazete*’de yayımlanmış listede gösterilen çok sayıda özel sağlık/öğretim kurum ve kuruluşları, öğrenci yurtları, vakıf/dernek/iktisadi işletme, vakıf yükseköğretim kuruluşları, sendikalar, özel radyo ve televizyon/gazete/dergiler/yayınevi dağıtım kanalları kapatıldı. Kapatılanların malvarlıkları Hazine ve Vakıflar Genel Müdürlüğü’ne devredildi.

Hazine ve Vakıflar’a devredilenlerin dışındaki kapatılmasına karar verilmiş şirketlerin satış ve tasfiye işlemleri konusunda TMSF yetkilendirildi. Maliye Bakanlığı’nca devredilmesi halinde, özel radyo ve televizyonlar, gazete, dergi, yayınevi ve dağıtım kanallarının tasfiye işlemleri de, TMSF tarafından yapılacak. Ayrıca yine milli güvenliğe tehdit oluşturduğu tespit edilen yapı vb. oluşumlarca kiralanmış/kullanılmakta olan kamu kurum/kuruluşları ve ortaklıklara ait taşınır/taşınmaz mal, alacak ve haklar Hazineye devredildi.

4. İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında bazı düzenlemeler yapıldı. *(Telekomünikasyon Kurumu bünyesinde yer alan Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı (TİB) kapatıldı. Polis tarafından yapılacak yasal dinlemeler Bilgi Teknolojileri İletişim Başkanlığı bünyesinde yapılacaktır.)*

5. Elektronik Haberleşme Kanunu'nda; Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu'nun yetkileri artırıldı. *(Başbakan'ın gerekli gördüğü, gecikmesinde sakınca olan tedbirlerin haberleşmenin engellenmesi' uygulanması vb.)* bazı eklemeler yapıldı.

6. Büyükşehir belediyelerinin bulunduğu illerde, kamu kurum ve kuruluşlarının yatırım ve hizmetlerinin etkin olarak yapılması, izlenmesi ve koordinasyonu, acil çağrı, afet ve acil yardım hizmetlerinin koordinasyonu vb. görevler için İçişleri Bakanlığı'nın taşra teşkilatı olarak kurulan Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlığı'na özel bütçeli bir kuruluş statü kazandırıldı. Başkanlığın yetkileri bakanlıkların illerdeki yatırımlarını da yapacak şekilde artırıldı.

7. Milli Eğitim Bakanlığı'na kalkınmada öncelikli yörelerde sözleşmeli öğretmen istihdamı için (sözlü sınavla) öğretmen alım yetkisi verildi.

8. KHK'ler kapsamında görev alan/görevlerini yerine getiren kişilerin bu karar, görev ve fiilleri dolayısıyla hukuki/idari/mali/cezai sorumluluğunun doğmayacağına ilişkin düzenleme yapıldı.

Yargı sisteminde çok önemli düzenlemeler yapıldı

9. Soruşturma ve kovuşturma işlemlerine yönelik düzenlemelerde çok yönlü değişikliklere gidildi. Bu bağlamda gözaltı süresi 30 güne çıkarıldı. Yakalanan askerlerin adli kolluk görevlilerine teslim edilmesi, soruşturmalarda, ifadelerin adli kolluk görevlilerince de alınabilmesi, tutukluların avukatla görüşmelerinin gerektiğinde kayıt altına alınması/yeni avukat görevlendirilmesinin talep edilmesi, tutukluluk konularında dosya üzerinden karar verilebilmesi, cumhuriyet savcılarının yakalama/arama/el koyma/iletişimin tespiti/avukatın dosya inceleme yetkisi ile şüpheli ile görüşmesinin kısıtlanması kararı verilmesine ilişkin yetkileri artırıldı.

– Taşınmazlara, hak ve alacaklara el koyma halinde kayyum atanacağı (TMSF'nin görevlendirileceği) kuralı getirildi.

– İcra ve İflas Kanunu'nun 179. maddesi uyarınca sermaye şirketleri ile kooperatifler tarafından iflasın ertelenmesi talebinde bulunulamayacak, bu yöndeki talepler mahkemelerce reddedilecek.

10. Terörle Mücadele Kanunu'na, “Zararların tazmini amacıyla tedbir konulması” için ek madde getirildi. (Ceza Kanunu ve TCK ve TMK kapsamına giren suçlar nedeniyle gerçek veya tüzel kişiler ile kamu kurum ve kuruluşlarının uğradığı zararların tazmini amacıyla, soruşturma aşamasında cumhuriyet savcısının talebi üzerine sulh ceza hâkimi, kovuşturma aşamasında mahkeme tarafından, şüpheli veya sanıklara ait taşınmazlar/taşítıların devir ve temlik önlemek için şerh düşülmesine karar verilebilecek.)

11. Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'a geçici madde eklenmek suretiyle denetimli serbestlik uygulanarak cezanın infazı, koşullu salıverme için yasadaki süreler artırıldı. Cezaevlerindeki doluluk oranının aşağıya çekilmesi amaçlandı.

Türk Silahlı Kuvvetleri ve Milli Savunma ile ilgili düzenlemeler

12. Kurmay subay yetiştirmek/lisansüstü eğitim vermek amacıyla yeni kurulan enstitülerden; Kara, Deniz ve Hava Harp Okulları ile astsubay meslek yüksekokullarından oluşan; Milli Savunma Bakanlığı (MSB) bünyesinde Milli Savunma Üniversitesi adıyla yeni bir üniversite kuruldu. Ayrıca ilk kez MSB taşra teşkilatı kuruldu.

13. Askeri Hâkimler Kanunu'nda geniş kapsamlı ek/değişiklikler yapıldı. Askeri hâkimlerin mesleğe kabul/çıkarılması işlemlerinde MSB yetkilendirildi.

14. Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu'nda yapılan değişiklikle Genelkurmay Başkanlığı'na atanabilmek için kuvvet komutanlığı yapmış olma koşulu kaldırıldı.

15. Kuvvet komutanlıkları MSB'ye bağlandı. Cumhurbaşkanı/Başbakan gerekli gördüklerinde kuvvet komutanları ile bağlarından doğrudan bilgi alabilecek/emir verebilecek. MSB üst dü-

zey yönetici kadrolarının askeri rütbe karşılıkları belirlendi, bu kadrolara atanan sivillerin kamu konut ve sosyal tesislerden rütbe karlığındaki subaylar gibi yararlanması kabul edildi. MSB merkez teşkilatında (Başbakanlık merkez teşkilatında olduğu gibi) kamu kurum ve kuruluş (mahalli idareler dahil) personeli geçici olarak görevlendirilebilecektir.

16. Yüksek Askeri Şûra'nın (YAŞ) yapısı, sivil üyeler çoğunlukta olacak şekilde değiştirildi. YAŞ'ın başkanı ve üyeleri; Başbakan, Genelkurmay Başkanı, Başbakan yardımcıları, Adalet/Dışişleri/İçişleri/MSB ile kuvvet komutanlarından oluştu.

17. Harp Okulları ve Astsubay Meslek Yüksek Okulu (MYO) kuvvet komutanlıkları yerine MSB ile irtibatlandırıldı. Harp okullarının ve Astsubay MYO öğrenci kaynağının lise ve dengi okul mezunları olduğu şeklinde değişiklik yapıldı.

18. Harp Akademileri, askeri liseler ve astsubay hazırlama okulları kapatıldı.

19. Gülhane Askeri Tıp Akademisi'ne bağlı eğitim hastaneleri ile 32 askeri hastane Sağlık Bakanlığı/bağlısı kurum ve kuruluşlarına devredildi.

Güvenlikle ilgili düzenlemeler

20. Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanunu ile Sahil Güvenlik Komutanlığı Kanunu'nda ek/değişiklikler yapıldı.

– Jandarma ve Sahil Güvenlik Komutanlığı (SGK), İçişleri Bakanlığına bağlı olduğu, personelinin kolluk kuvveti olduğu vurgulandı, “askeri personel” ibareleri teşkilat kanunlarından çıkarıldı. Jandarma ve Sahil Güvenlik Komutanlığı, Devlet Memurları Kanunu kapsamına alındı. “Jandarma Hizmetleri” ve “Sahil Güvenlik Hizmetleri” adı altında iki ayrı sınıf oluşturuldu.

– Jandarma ve SGK komutanlıklarının kuruluş ve teşkilatlanması İçişleri Bakanlığı'na düzenlenecek. Personelin alınma ve terfi işlemleri İçişleri Bakanlığı'na yapılacak. Personel atamaları konusunda İçişleri Bakanlığı'na yetkiler verildi. Personeler verilecek disiplin cezaları için özel bir kanun çıkarılacak. Özel kanun çıkarılıncaya kadar Jandarma ve SGK personeli hakkında Emniyet Teşkilatı disiplin mevzuatı hükümleri uygulanacak.

– Subay ve astsubay ve diğer personel ihtiyacını karşılamak amacıyla Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi kurulmuştur. Akademi İçişleri Bakanlığı'na bağlıdır. Akademinin öğrenci kaynağı; lise ve dengi okullar, ön lisans, lisans, yüksek lisans mezunları olacaktır.

– İçişleri Bakanlığı'nca terör örgütlerine aidiyeti, iltisakı veya irtibatı tespit edilen yurtdışındaki eğitim öğretim/sağlık kurumu, vakıf/dernek/şirket yöneticilerine pasaport verilmeyecektir.

– Emniyet Teşkilat Kanunu'nda değişiklik yapıldı, özel harekât birimlerinde istihdam edilmek üzere, KPSS şartı aranmaksızın, sözlü sınavla polis adayı alınabilecek.

– Geçici köy korucularının görev alanları gerektiğinde (valilerin onayı ile iller arası da olacak şekilde) genişletilebilecek.

Yerel yönetimlerle ilgili yapılan düzenlemeler

21. Belediye Kanununda bazı ek/değişiklikler yapıldı. Bunlarla şu düzenlemelerin yolu açıldı:

– Belediye başkanı/meclis üyelerinin terör veya terör örgütlerine yardım ve yataklık suçları sebebiyle görevden uzaklaştırılması/tutuklanması/ kamu hizmetinden yasaklanması vb. hallerde İçişleri Bakanlığı/il valileri tarafından belediye başkanı veya meclis üyesi ataması yapılabilecek. Böylesi durumlarda belediye meclisi toplantısı yapılmayacak, meclisin görevleri belediye encümeninin atanmış üyelerince yerine getirilecek. Muhasebe işlemleri de Maliye Bakanlığı saymanlık birimlerine gördürülecek.

– Belediye hizmetlerin aksatılmasının terör veya şiddet olaylarıyla mücadeleyi olumsuz etkilemesi hallerinde bu hizmetler İl Özel İdaresi/Yatırım İzleme Ve Koordinasyon Başkanlığı'nca yapılacak harcama tutarları da İller Bankası hisselerinden tahsil edilecek.

Olağanüstü Hal'in üç aylık bilançosu

15 Temmuz 2016'dan 16 Ekim 2016 tarihine kadar çıkarılan 8 Kanun Hükmünde Kararnamenin (KHK) bilançosu şöyle:

934 özel okul, 15 üniversite, 1.225 dernek, 18 televizyon kanalı, 15 dergi, 104 vakıf, 3 haber ajansı, 45 gazete, 35 hastane, 23 radyo kapatıldı. 93 bin kamu görevlisi açığa alındı. 59 bin 897 kamu görevlisi ihraç edildi. 100'e yakın gazeteci tutuklandı; 85 gazetecinin sürekli sarı basın kartı, 660 gazetecinin sarı basın kartı iptal edildi. 40 bin kişi gözaltına alındı. 34 bin kişi tutuklandı.

Deniz Baykal'ın kızını da FETÖ'cü diye götüreceklerdi

Kanun Hükmünde Kararnameye dayanarak büyük operasyonlar yapılyordu. Önceki CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın, Akdeniz Üniversitesi'nde profesör olan kızı Aslı Baykal Ataman'ın da kapısına dayandılar. Baykal, bu kitap için şunları anlattı:

Akdeniz Üniversitesi'nde görev yapan kızım Prof. Dr. Aslı Baykal Ataman, 28 Temmuz Perşembe günü bana telefon etti. Polislerin, odasında arama yapmak istediklerini bildirdi. Ben de "Hayrola bir şey mi var?" diye sorduğumda, "Hiçbir şey bilmiyorum" karşılığını verdi.

Bu girişimin içeriğini öğrenmek için Antalya Cumhuriyet Başsavcısı'na telefon edip hangi yazıya dayanarak arama yapılmak istendiğini sordum. Başsavcı haberinin olmadığını, daha sonra beni arayacağını söyledi. Aradığında "FETÖ örgütü üyeliği" suçlamasıyla bir karar alındığını, o karar çerçevesinde Akdeniz Üniversitesi'nde arama yapıldığını bildirdi. Bu arada Adalet Bakanı Bekir Bozdağ'la da konuştum. O arada kızım aradı, odasında arama yapmak isteyen polislerin odadan çıktıklarını bildirdi. Yani, Aslı'nın odasında arama yapılmadı, arama girişiminde bulunulmuş oldu.

Diğer öğretim üyelerinin odalarında da aramanın durdurulması için çaba gösterdim. Bu olay şunu gösteriyor ki uygulamalarda çok ciddi yanlışlıklar yapıyor. Bu durumu konuştuğum Adalet Bakanı'na da, Cumhuriyet Başsavcısı'na da söyledim. Üniversitede yaşananlar bunun somut bir örneğidir. Çok daha geniş kapsamda yanlışlıklar olduğunu biliyorum. Üniversiteden gözaltına alınanlarla ilgili kızımın konuştuğumda, odaları aranan ve Emniyet'e götürülmek istenenlerin 100'den fazlasını şahsen çok iyi tanıdığımı belirtti, FETÖ yapılanmasıyla uzaktan yakından ilgilerinin olmadığını söyledi.

Yanlışlıkları kabul ettiler, arama yapmaktan vazgeçtiler

Konuştüğüm yetkililer de “Maalesef yanlışlıklar yapılıyor” dedi. Odada arama yapmak için gelenler orada tutanak bile tutmuyorlar. İnsanlar haksız, hukuksuz bir biçimde gözaltına alınıyor, sonra ilin-valisi Münir Karaloğlu çıkıp “Yanlışlık yapıldı, haklarını helal etsinler” diyor.

Aslında bu operasyon da gösterdi ki her türlü araştırmadan yoksun bir biçimde aramalar, gözaltılar, açığa almalar gerçekleştiriliyor. Sağdan soldan derleme bilgilerle yola çıkıldığı ortaya çıkıyor. Başsavcıya da net şekilde söyledim. Yanlışlık yapıldığını kabul etti.

Gözaltılar, kamu görevlilerinin açığa alınması, çıkarılmasında çok ciddi yanlışlıklar yapıldığı görülüyor. Antalya’da bir önceki dönem il genel meclis üyemizin eşi, eski il başkanımızın öğretmen olan kızı da FETÖ üyesi olmak suçlamasıyla açığa alınanlar arasında yer alıyor. Olacak şey değil. Koyu Atatürkçü, cumhuriyetçi, sağlam CHP’li olanlar ya da onların kamu görevlisi olan çocukları açığa alındı. Bu tür suçlamalar giderek artıyor. Bize bu konuda çok sayıda şikâyet geliyor.

Kamu kuruluşlarının idari birimlerine amirlerinden yazı geliyor. Yazıda çalışanlar arasında FETÖ’cü olarak bilinenlerin isim listesi isteniyor. Eğer verilmezse ya da “yok” denilirse daha sonra FETÖ’cü oldukları belirlenenler çıkarsa sorumlusunun olacağı belirtiliyor. Bu ne demektir? Emniyet ve savcının görevi, idare amirine tevdi ediliyor. Böyle şey olamaz. Şimdi yalnız çalışanlar değil, kendilerinden mutlaka FETÖ’cü liste hazırlaması istenenler de kara kara düşünüyor. Bunlar çok tehlikeli uygulamalar.

Ergenekon’da da benzer olaylar yaşanıyordu

“Ergenekon” olarak bilinen davada da kişilere “Ergenekon Terör Örgütü” üyesi olduğu söyleniyor, onlardan Ergenekon örgütüyle ilişkilerinin olmadığını kanıtlamaları isteniyordu. Aynı durum şimdi FETÖ için de geçerli. Kişilere “Sen FETÖ’cü olmadığını kanıtla” deniliyor. Hâkimin, savcının karşısına çıkarılmıyorlar. Çok vahim bir tablo var. Bu konuda çok ciddi düşünmek lazım. Geçmişte yaşanan mağduriyetlerin benzeri insanlara yaşatılmamalı.

O komutanı da FETÖ'cü diye attılar, üstelik şehit Ali'nin hatırası silahı da istediler

Yarbay Mehmet Alkan, kardeşi Yüzbaşı Ali Alkan'ı 22 Ağustos 2015 tarihinde Beytüşşebap'ta teröre kurban verdiğinde hem küçük kardeşini, hem de silah arkadaşını kaybetmişti. Cenaze töreninde hem ağladı hem ağlattı. Bir gün çıkıp gelecek diye düşündükleri kardeşinin mezar taşını gördüğünde artık onun bir daha gelmeyeceğini anladı.

Şehitlikten iki kardeşi ile birlikte dönerken Türkiye Harp Malulü Gaziler Şehit Dul ve Yetimleri Derneği Osmaniye Şubesi'ni ziyaret edip kendisine cenaze töreninde gösterdiği ilgi ve alaka nedeniyle teşekkür iletmek, gazi ve şehit yakınlarıyla tanışmak, sohbet etmek istedi. Başkan Durmuş Öksüz tarafından kendisine bayrak takdimi sırasında ziyaret anısı olarak fotoğraf çektirildi. Orada teşekkür konuşması yaparken, "Dağdaki terörü şehre indirenler olayların asıl sorumlusudur" dedi. İşte bu sözden sonra yarbayın ipi kesildi...

"FETÖ'cülükle suçlanmak çok ağırıma gidiyor"

Asker üniforması çıkarıldıktan sonra ilk kez Mehmet Alkan bu kitap için konuştu. İşte anlattıkları:

Kamu görevine son verilen Fethullahçı olduğu öne sürülenlerle birlikte ben de görevden atıldım. Ortada büyük bir haksızlık var. Bunun için başvurulması gereken her makama, her yola başvuracağım. Bunda en küçük bir geri adım atmam, yapılanı kabullenmem mümkün değil. Açıkçası Fethullahçı olduğu öne sürülenlerle birlikte aynı kefeye konulmak da çok ağırıma gitti. Disiplin soruşturması nedeniyle atılabılırdim. Ama ondan değil, FETÖ'cülükten atılmama ne ben, ne de çevrem inanmıyoruz.

Disiplin soruşturması yürütülürken ben zaten emekli olacağımı, bunun için terfi edip albay olmayı bekliyordum. Yapılmadım. Buna itirazım yok. Yapılmamayı da geçen yılki olaylara bağlıyordum. Disiplin işlemi başlatılmış, ancak o soruşturma da askıda kalmıştı. İlginçtir atılma kararı *Resmi Gazete*'de 1 Eylül'de yayınlansa da, atılmamızın 15 Ağustos'ta kararlaştırıldığı, dolayısıyla atılacaklar listesinin sonradan oluşturulduğu anlaşılıyor.

Jandarmadan içeriye bile almadılar

Beni neden FETÖ'cü yapıp attıklarına ilişkin hiçbir fikrim yok. Böyle bir grubun içine benim asla olmayacağımı, bu karara imza atanlar da bilir. Açıkçası FETÖ'cü diye atılabileceğim hiç aklımın ucundan bile geçmezdi.

Resmi Gazete'de atılmam yayımlandığı için bana ayrıca atılma tebligatı gelmedi. Ben de 20 yıl hizmet verdiğim Jandarma Genel Komutanlığı'na gidip "Neye göre işlem yapıldığını ve atıldığımı" öğrenmek istedim. Evet. 20 yıldır görev yaptığım, kardeşi de terörle mücadelede şehit edilmiş bir komutan olarak içeriye bile almadılar. Kapının dışında, duvarın dibinde durmamı söylediler. Bunlar dayanılacak gibi değil...

Atılanların kesinlikle içeriye alınmaması talimatı verilmiş. Nedeni de gelip suikast yapabileceğimiz yolundaki uyarıymış! Demek ki yanlış yaptıklarını biliyorlar ve yaptıklarından dolayı da çekiniyorlar, bunun için ayrıca önlem alıyorlar.

Ona "Aman konuşma, seni de tutuklarlar" diyorlardı

Kardeşim Ali şehit olduğu zaman beylik tabancasını hatıra olarak ben almıştım. Yanımda hep onun tabancası bulunuyor. Meslekten atıldığım için kimliğini, tabancamı da istiyorlar. Bu, şehit Ali'ye karşı da büyük saygısızlıktır. Kendisinin hatırasına ve bana yapılanlar karşısında inanıyorum ki kemikleri sızlıyordur, yapılanları lanetliyordur. Ali'nin bende bulunan tabancasının istenmesi beni öyle bir sarstı ki anlatamam. Tabii ki o silahı vermeyeceğim. Kardeşime devredeceğim. Ali'nin hatırasını bizden kimse alamaz...

Kendi durumumun yanı sıra atılan bazı kişilere bakıyorum, FETÖ'cülükle ilgisi alakası olmayanlar var. Bu grubun içine bir sürü insan karıştırılmış olması "Balyoz", "Ergenekon" gibi davalar gibi sulandırılmış olacak. Sulandırılmanın en büyük örneklerinden biri de benim. Eğer FETÖ'cüler darbe girişiminde bulunacak hale gel-

Yarbay Mehmet Alkan kardeşi Yüzbaşı Ali Alkan'ın cenazesindeki isyanıyla hafızalara kazınmıştı.

mişse bunun sebebi biz değil, onlarla beraber yürüyenlerdir. Atacaklarsa önce kendilerini atsinlar. Hastanesini, okulunu, dershanesini, bankasını açarsın, şimdi de terörle mücadele adına oralara gidenleri terör örgütü diye cezalandırırsan olmuyor.

Gün dönecek, devran dönecek, bu haksızlıklar da bir gün gidebilecek. Çok mağdur edilenler var, bunların telafî edilmesi lazım. Bana yapılanları da unutmayacağım ve her yerde konuşacağım. “Aman konuşma” diyorlar. Benim hayatıma son verilmiş, mesleğim elimden alınmış, daha bundan fazla ne kötülük olur? O zaman “tutuklarlar” diyorlar. Tutuklasınlar. İşte o zaman zulüm tamamlanır.

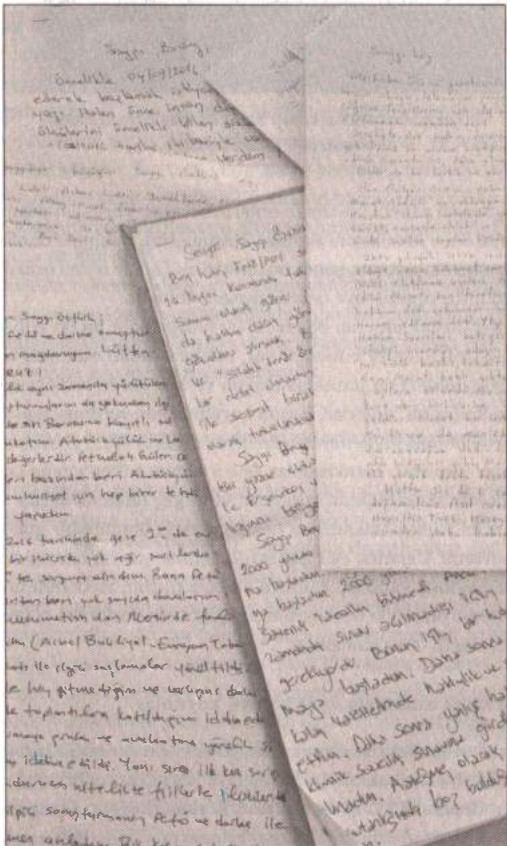
Cezaevinde yatmaktan korkmam ve er geç hakkımı alırım. O insanlara da yaptığı haksızlığın hesabını yargı önünde bir gün mutlaka sorarım. Dışarıda esir gibi korku içinde, pısırick olacağıma, gider cezaevinde yatarım. Hapiste de olsa fikrim, vicdanım hür olmalı. Nedir bu böyle herkes sinmiş, çekinmiş durumda. Namusluların cesaretli olma zamanıdır.

Halka silah atanlarla aynı kefeye koydular

Bir şehit kardeşinin görevine bu şekilde son verilmesi kabul edilemez. Halka silah atanlarla aynı kefeye koyulmayı asla kabul etmiyorum. Benim FETÖ üyesi olmam mümkün değildir. Kimserin şehit Alimün [şehit Yüzbaşı Ali Alkan] ruhunu incitmeye hakkı yoktur.

Doğru duvar yıkılmaz. Zalimler mazlumların gözyaşında boğulur. Benim FETÖ'yle asla bağlantım olamaz. Kimlerin FETÖ destekçisi, hamisi olduğunu herkes biliyor. Alime sebep olanlar, onu geri veremezler ama itibarımı ve silahımı geri istiyorum. Bana haksızlık yapıldığını aklıselim milyonlarca vatandaş görüyor. Her gün bana yüzlerce destek mesajı gönderiyorlar. Erzincan'dan bir vatandaş, "Para gönderemem ama un, peynir, salçanı gönderirim" diyor. Hepsine teşekkür ediyorum. Haksızlığın giderilmesini istiyorum.

Benzer, yüzlerce mesaj geliyordu.

Cezaevinden gelen mektuplarda çarpıcı bilgiler yer alıyor

“Ergenekon”, “Balyoz”, “Askeri Casusluk” gibi suçlamalar nedeniyle cezaevinde olanlardan çok sayıda mektup alıyor, bunları da kamuoyuyla paylaşıyorduk. Darbe girişiminden sonra binlerce tutuklama oldu. Kuşkusuz suçlananların durumunu mahkemede ortaya koyacaktır. Cezaevinden milletvekillerine, gazetecilere çok sayıda mektup gönderiliyor. Önce Tümamiral Sinan Azmi Tosun’un Sincan 1 No’lu F Tipi Kapalı Cezaevi’nden, “okundu” onaylı olarak gelen mektubunu okuyalım:

Alçakça darbe girişimi bu çetenin ipliğini pazara çıkardığı gibi yeni mağdurlar yarattı. Bunlardan biri de maalesef benim. Size, darbe sürecindeki özel durumumu kısaca anlatmak istiyorum.

Ben, tümamiral rütbesiyle son görevim olan Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Harekât Başkanı olarak, ailemle birlikte senelik iznimi 10 Temmuz’dan itibaren Aksaz/Marmaris’te bulunan askeri kampta geçiriyordum. 15 Temmuz gecesi saat 22.30 civarında (darbeciler faaliyetlerine 21.00 gibi başlamışlar, dikkatinize sunarım) darbeci amirallerden cep telefonumdan aramayla darbe girişiminden ve darbecilerin beni sözde Donanma Komutanı olarak atamış olduğundan haberdar oldum. Şaka gibi gelen bu telefonda sonra Deniz Kuvvetleri Harekât Merkezi’ni arayarak konuyu doğrulattım. Böyle bir şeyi asla kabul edemezdim. Derhal Deniz Kuvvetleri Komutanımız Oramiral Bülent Bostanoğlu ve Donanma Komutanımız Veysel Kösele’yi arayarak durumdan haberdar ettim. Böyle bir girişimden bilgim ve dahlim olmadığını, böyle bir şeyi asla kabul edemeyeceğimi bildirdim.

Başlangıçta Deniz Kuvvetleri Komutanımızın telefonu kapalı olduğu için (komutan yeri belli olmasın diye uzun süre telefonunu

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

kullanmamıştı) Donanma Komutanunuzun emirleri doğrultusunda hareket ettim. Gece yarısına doğru Oramiral Bülent Bostanoğlu'na da ulaşabildim ve kendisinin de emirlerini alarak 17 Temmuz Pazartesi sabahı Ankara'ya döndüm.

Darbecilerin görevlendirme listesinde adım bulunduğu için, devletimizin riske girmemek adına aldığı haklı önleyici tedbirlerle tutuklandım ve Sincan Cezaevi'ne kondum. Bu arada Silahlı Kuvvetler'den ilişğim kesildi. Dediğim gibi, devlet refleksi olarak bu kararları saygıyla karşılıyorum. Neticede aynı devletimizin kurunun yanında yaşın da yanmasına izin vermeyeceğine inanıyorum. Dileğim, bu kadar kalabalık şüphelinin bulunduğu bir süreçte adaletin süratle tecelli etmesi ve suçsuzluğumun bir an önce ortaya çıkmasıdır.

“Balyoz Davası”nın kumpas olduğunu ortaya çıkaran 2011 tarihli bilirkişi raporunu yazan amiralim. Cemaatin güçlü olduğu o dönemde böyle bir raporu yazmanın ne demek olduğunu, ne riskler getirdiğini tahmin edersiniz. Ayrıca, Balyoz ve Askeri Casusluk davalarında mağdur olan arkadaşlarımın her zaman yanında ve onların destekçisiydim.

Bunu, şunun için yazıyorum: Ben ne darbeciyim, ne de FETÖ çetesi-
nin bir elemanıyım. Şu an haksız yere cezaevinde bulunmaktan
çok böyle bir grupla birlikte anılmak içimi acıtıyor. 43 yıl giydiğim
bembeyaz üniformama değil bir leke, toz kondurmadım. Bu neden-
le darbeci ve FETÖ'cülerle birlikte anılmak içimi acıtır. Böyle bir
lekeyle ne ben, ne ailem yaşayamayız. Zaten böyle bir leke, ister-
se milyonlarca iftiracı bulsunlar, benim ve ailemin üzerinde tutmaz.

Her askerin darbeci olmadığını, benim gibi darbe karşıtı, de-
mokrasi yanlısı, yüreği vatan-millet-bayrak sevgisiyle çarpan Ata-
türkçü subayların da mağdur olduğunu bilmenizi, suçsuzluğumun
en kısa zamanda kanıtlanarak üzerime atılan lekeden arınacağı bil-
menizi istedim.

Tutuklu asker eşinden mektup: Kiralık ev bile vermiyorlar

Darbe girişiminden sonra Sakarya'da tutuklanan askerlerden
birisi de Özgür Özsoy'du. Eşi Elif Özsoy'un yazdıklarını okuyalım:

Eşlerimizi 15 Temmuz akşamı "Tatbikat var" diyerek herkesi
Çarkkışlası'na topladılar. Orada, tugay komutanı terör saldırısı ola-
cağını polis, jandarma beraber valiliği koruyacaklarını emre karşı
gelen olursa sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanacaklarını söy-
lüyor. Valiliğe vardıklarında farklı şeyler olduğunu seziyorlar ama
ne olduğunu anlamıyorlar. Hepsi eşini, anasını, babasını arayarak
telefon ile ne olduğunu anlamaya çalışıyorlar. Akın akın insanla-
rın valiliğe geldiğini görüyorlar. Albayın "vur emri"ne rağmen, eş-
lerimiz halka ateş etmiyor. Tutuklu yargılanmak üzere hapse girdi-
ler. Hüküm yemeden meslekten ihraç edildiler, lojmanlardan atıl-
dık. Bizler eş sebep gösterilerek mesleklerimizden açığa alındık.
Bazı arkadaşlar ihraç edildiler. Sakarya'da birçoğumuz ev tutama-
dık. Çünkü bize ev vermek istemediler. Daha birçok sıkıntı...

Vatan toprağı için kelle koltukta yıllarca çalış, doğuludan çok
doğuda yaşa, arabaların taşlansın, önünde yüzlerce kilo patlayı-
cılar bulunup son anda ölümün kıyısından dön, mayın tarlaların-
da aylarca güneşin altında mayın arasınlar, yanı başında silah ar-
kadaşları şehit olsun, en özel en güzel günlerinde ailenin yanın-
da olamama, tatbikat eğitimi, nöbeti bitmeyip evli ama yalnız ya-
şa ve bu kadar sıkıntının, çilenin karşılığı vatan haini, terörist ola-
rak fişlen ve haksız yere hapiste yat. Lütfen sesinizi duyurun, çok
rica ediyorum.

T.C.
İSTANBUL CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
Terör ve Örgütlü Suçlar Soruşturma Bürosu

Sayı : 2016/141 Müh

(2/08/2016)

BAKIRKÖY CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
Hazinehane Bürosuna

İLGİ: 12/08/2016 tarihli ve 2016/70885 CBS sayılı yazınız

Cumhuriyet Başsavcılığımızca 15/07/2016 tarihinde vuku bulan, FETÖ / PDY silahlı terör örgütü mensuplarının gerçekleştirdiği, kısa adıyla darbeye teşebbüs suç ve eylemlerine ilişkin yürütülen soruşturmalar kapsamında halen Silivri Kapalı Ceza Evlerinde tutuklu bulunan yapıtların olağanüstü hal süresince 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İhlali Hakkındaki Kanunun 114. Maddesi gereğince mektup ve faks gibi haberleşme araçlarını kullanarak yazışma yasaklanmasına karar verilmiştir.

Verilen karar gereğince uygulanması ve işlenmesi rica olunur.

İsmail UÇAR
İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Vekili
İmza/Alındı

FİZİKİ EYRAK GÖNDERİLMEMECEKTİR.

Tüm cezaevlerine sorak
işin aile faks çekilmiştir

Mustafa Hakan UYAR (34280)
Cumhuriyet Başsavcısı Vekili
15.08.2016

[Signature]

İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Vekili İsmail Uçar imzasıyla savcılıklara gönderilen 12 Ağustos 2016 tarihli genelgede, FETÖ'den tutuklanan ve halen Silivri Cezaevi'nde bulunan tutukluların, olağanüstü hal süresince mektup yazmaları, faks haberleşmeleri yasaklandı. CHP Milletvekili Mahmut Tanal, bazı cezaevlerinde aralarında *Sözcü*, *Cumhuriyet*, *Birgün*'ün de bulunduğu gazetelerin cezaevine girişinin yasaklanırken, Fethullah Gülen'in 29 kitabının cezaevinde bulunduğunu, FETÖ'den tutuklanana Fethullah Gülen kitaplarının okutulduğunu öne sürdü. Konuştuğumuz Adalet Bakanlığı yetkilisi ise "kitapların toplatıldığını" söyledi.

Eski Vali Ahmet Pek: Yaşama hakkımız elimizden alınıyor

Daha önce Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanlığı, Emniyet Genel Müdür Yardımcılığı, Iğdır Valiliği görevinde bulunan Ahmet Pek'in cezaevinden gönderdiği mektupla devam edelim:

25 Temmuz 2016 tarihi itibarıyla valilikten emekli olmak amacıyla dilekçe verdim. Aynı gün de arandığımı öğrendim. Ben de gidip Emniyet Müdürlüğü'ne teslim oldum. Hayatımı, sonuç olarak 40 yılımı devlete ve millete hizmete adanmış biri olarak kaçacak değildim. 40 yıllık devlet hayatımda adli ya da idari kınama cezası bile almamış birisiyken, bir anda örgüt üyesi oluvermişiz. Normal zamanda devlet adına ve yapılması zorunlu, rutin işlemlerden örgüt üyeliği suçlaması çıkarılıyor. Elbette adil yargılama sonuçlarında her şey netleşecektir.

Ülkemize yapılacak en büyük hainlik olan darbe girişimi sırasında 95 yaşındaki annem için Sivas'ta bulunuyordum. 24 Temmuz'da evimi aramaya geldiklerini söyleyince hemen Ankara'ya döndüm. Maalesef 3 Ağustos 2016'da tutuklandım. Tutuklanma gerekçem ise nasıl oluyorsa "kaçma şüphesi" denildi.

Şimdi ise açığa alınmanın ardından ihraç edildim. Maaşıma, malvarlığıma tedbir konuldu. İki aydın maaşımı alamıyorum. Emekli işlemlerim bir türlü tamamlanmıyor. Hemen herkes aynı durumu yaşıyor. "Yaşama hakkımız" elimizden alınıyor. Ailem maaşımla geçiniyordu. Ödemelerimi onunla yapıyordu. Bugüne kadar hiçbir şeyden şikâyetçi olmadım. Devletime hep güvendim. Ama hukuksuz, insani değerleri altüst eden uygulamalar artık görülmesi gerekir.

Poliste nezaret süresi Kanun Hükmünde Kararname ile 30 güne çıkarıldı. 8 metrekarelik nezarete 15 kişi 10 gün kaldık. Son gün ifadem alındı. Şartlar böyle.

* * *

Yalnız cezaevinden değil, onların dışarıdaki yakınlarından gelen mektuplar da eksik olmuyor. Babası tutuklanan Ayşegül Türk'ün mektubunu okuyalım:

Ben Ayşegül Türk. Jandarma Kıdemli Albay Ali Türk'ün kızıyım. Babam 15 Temmuz 2016'da Şırnak-Beytüşşebap Alay Komutanı'ydı ve darbe günü emri altındaki tüm personeline ve askerlerine dar-

beyi tanımadıklarını söylüyor ve hiçbir şekilde kalkışmaya katılmıyor. Beytüşşebap'taki görevi bitince yeni görevine Bursa'ya geldi. 22 Ağustos Pazartesi günü iznini uzatmak için Bursa'ya gittiğinde ise kendisi hakkında 16 Ağustos'ta yakalama kararı çıktığını öğrenip emniyete gidiyor ve gözaltına alınıyor. 25 Temmuz'da tutuklandı.

2015 yılının kurban bayramında babam Beytüşşebap'ta görevliken 400 kişilik PKK'lı bir grup tarafından ilçedeki tüm askeri ve polis kurumları, lôjmanları basıldı. 2 şehit verildi 100'den fazla PKK'lı öldürüldü. Bu sırada evde tek başına olan kardeşim televizyonda şehitlerin isminin açıklanmaması üzerine babamı defalarca arayıp cevap alamayınca saatlerce ağlamış ya şehit olan bu sefer benim babamsa diye. Babam bu saldırı sonrası kahraman ilan edildi ve birçok yerden takdir belgesi aldı. Kahraman gibi karşılanmayı beklerken darbeye katılmadığı halde vatan haini ilan edildi, yıllarını verdiği mesleğinden ihraç edildi.

İnsanlar askerlerin de bir ailesi olduğunu unutuyor ve görev yapan tek kişinin askerler olduğunu sanıyorlar. Ben 3 yaşına kadar babamla yaşayamadım, çünkü babam Okçular üs bölgesinde görevliydi, ancak izinlerinde onu görebiliyordum. Hasköy'de iken ise babam 15 günlük görevinden döndüğünde babama gidip sarılamazdım, çünkü babamı tanıyamazdım. Saçı sakalı birbirine karışmış, yüzü gözü kirli, elbiseleri botları ise çamurlu olurdu. Benim yüreğim her şehit gazi haberinde yanıyor, çünkü o kişi benim babam da olabilirdi; bunu biliyorum. Şimdi ise insanlar "Bak dua et, içeri girmiş olabilir ama Beytüşşebap'tan sağ dönmeyebilirdi" diyorlar. Babamın ve bizim hayatımızdan yılları çalıp sonra bizden özür dilenmesini istemiyorum.

Kalkışmaya katılan, kendi insanına, mesai arkadaşına silah tutan, Türkiye'ye bunu yaşatan insanların en ağır şekilde cezalandırılmasını istiyorum. Ancak cezaevlerinde babam gibi vatansever ve masum insanların olduğunu da biliyorum. Bunu benim bilmem yetmiyor. Sokaktaki herkes bilsin istiyorum. Adalet bir an önce yerini bulsun istiyorum. Artık bu ülkedeki insanlar gözünü açsın haklının arkasında dursun istiyorum. İnsanlar babama yıllarca "komutanım" diye seslendiler. Yeri geldi kahraman ilan edildi. Ve şimdi "darbeci" deniliyor. Kim ne derse desin o benim sadece canım babam.

Ahmet Pek'in 5 Eylül'de yazdığı mektuptan bir gün önce "Açlığa mahkûm ediliyoruz" diyen aileleri dinlemiştim. Durumun nasıl olduğunu 4 Eylül'de şöyle yazmıştım:

Bu insanlar, ekmeğe muhtaç hale getiriliyor

Kamu kesiminde eşi benzeri görülmemiş bir şekilde görevinden çıkarma cezaları veriliyor. Şu anda on binlerce ailenin ocağında gözyaşı, hüznün ve “Yarın ne yapacağım?” kaygısı var. *Resmi Gazete*'de isimleri yayımlananların sayısı 60 bini çoktan geçti, daha da devam edeceğe benziyor. İnanın bazılarının memuriyetten atılmak değil, Fethullahçı Terör Örgütü (FETÖ) üyesi olmakla suçlanması daha ağır geliyor.

Şunu belirtelim: Kamuda terör örgütü elemanlarının bulunması zaten kabul edilemez. Girenlerin önemli bir bölümü de AKP döneminde işe alındı. Kamu görevine son verilenlerin tamamının FETÖ'cü olduğuna kimse inanmaz. Görevden alınanlardan tanıdıklarınıza bir bakın. Atatürkçü, laik, çağdaş isimler de bu furyada görevden alınıyor.

Önce şöyle bir yazı geliyor:

Bürokraside kişiler hakkında inceleme-soruşturma yapılıyorsa, kendilerine kapalı bir zarf içinde ilgili konu yazılır. Eskiden zarfın rengi sarıya yakın olduğu için beyaz zarfla da götürseniz, o zarf için “sarı zarf” denilir. Böyle bir zarf bürokraside durumun kötü olduğunu gösterir.

Zarfı açıyorsunuz. İçinden kırmızı damgalı “Gizli” kayıtlı bir yazı çıkıyor. Herkese aynı yazı gittiği için yazıda adınızı yazmaya gerek bile duymuyorlar. Yazıda şöyle deniliyor:

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne darbe girişiminde bulunan FETÖ/PYD terör örgütü ile iltisaklı, ilişkili ve destek içinde olduğu şüphesi bulunan personel hakkında soruşturma açılması ve bu süreç içerisinde görevlerinden uzaklaştırmalarına karar verilmiştir.

Bundan sonraki süreçte savunmasının alınması gerekiyor. Ama hak getire. Çoğunun savunması bile alınmadan kamu görevinden çıkarılıyor. Şu günlerde memurlar birbirlerini arıyor: “Yerinde misin, senin için bir şey var mı?”

Emekliliğini bile önlüyorlar

Emekliliği hak edenlerin aslında ayrılımlarında bir engel yok. Ancak günümüzde buna Kanun Hükmünde Kararname (HKH) ile engel çıkardılar. Ayrılmak isteyenlere, “Hayır, soruşturmalar bitmeden ayrılamazsınız” deniliyor. 65 yaşını dolduranın bile ayrılmasına izin vermiyorlar.

Kamudaki görevine son verildiği zaman o kişi her şeyini kaybetmiş oluyor. Oysa, yasalarda emekliliği hak edenlere emekli maaşı

bağlanması, tazminatının ödenmesi gerekiyor. Gerekiyor da derdini kime anlatacaksınız. Aslında bu düzenlemeler, KHK ile yapılacak işler değil...

Açlığa mahkûm edilenler

Kamu görevinden çıkarılmakla kalınmıyor. Hakkında adli soruşturma yürütenlerin maaşına, malvarlıklarına bloke konuluyor. Görevlerine son verilenlerin önemli bir bölümü Bank Asya'ya para yatırmakla suçlanıyor. Çocuğunu gönderdiği kursun ya da okulun hesabı Bank Asya'daysa velisi ne yapsın? Ayrıca, banka, okul, dershane devletin gözetim ve denetimi altında değil miydi?

Milli Güvenlik Kurulu (MGK), Fethullahçıları 2014 yılında terör örgütü olarak kabul etti. Bu tarihten önce bankaya para yatıran, çocuğunu kursa, okula gönderen AKP'liler yok mu? Halen Büyükşehir Belediye Başkanlığı görevinde bulunanlardan bazıları çocuklarını cemaatin hangi okullarında okutmuşlar, hangi dershanelerine göndermişler hepsi biliniyor. Onlara bir şey yok, gariban memura vur Allah vur...

Meslekten çıkarılanlardan haklarında adli soruşturma başlatılanların meslekleri de ellerinden alınıyor. Örneğin kamuda avukatlık yapan mesleğinden atıldığında bir daha avukatlık yapamayacak. Peki, bu insanın ailesi, çocukları yok mu? Ne iş yapacak, nasıl geçinecek? Çocuğunu okula nasıl gönderecek, ev kirasını, yakıtı, servis parasını nasıl karşılayacak? Daha vahimi karı-kocanın ikisinin atıldığına ilişkin sayısız örnekler var.

Dava açabilecekler ama...

Kamu görevinden çıkarılanların dava açma hakları var. Ancak acaba adil yargılanma hakları var mı? Çünkü yargılanmadan, mahkeme kararı olmadan bu kişiler FETÖ'cü olduğu gerekçesiyle devlet memurluğundan çıkarıldığına göre, hangi mahkeme bu kişilerin lehinde karar verebilecek? Avukatlar arasında da bu davalar için istenen rakamlar hayli yüksek.

Mahkeme kararıyla mahkûmiyeti sabit olmayanlar, sanki örgüte üyeymiş gibi memuriyet görevinden çıkarılıyor. Yasalara göre, KHK'nin en kısa sürede TBMM'de ele alınıp yasalaşması gerekiyor. Ama hükümetin böyle bir niyeti yok gibi gözüküyor. Hatta KHK'yi de çok sevdiler. Darbe girişimi şimdi "fırsat" gibi kullanılıyor. Olağanüstü Hal (OHAL) uygulaması kalkınca, KHK ortadan kalkmıyor. Bunun yasalaşması gerekiyor. Tabii ki TBMM'de görüşülmesi sırasında bazı değişiklikler de yapılabilir.

İnanın, şu andaki tabloya bakarsanız, yıllarca devlete hizmet etmiş insanların durumu Suriyelilerden bile beter. Devlet, gerçekten FETÖ'cü olanla olmayanları ayırmak için daha özenli davranmak, haksızlık yapmamak zorunda...

Tutuklu polis memurunun mektubu

Tunceli Emniyet Müdürlüğü Özel Harekât Şubesi'nde görevli Olgun Kahrıman, 18 Temmuz'da açığa alındı. 11 Ağustos'ta "FETÖ üyesi olmak ve Bylock programı kullanmak" suçlamasıyla tutuklandı. Elazığ E Tipi Cezaevi'nden gönderdiği mektupta, "Mahkemede de bu programı hiç indirmediyimi, kullanmadığımı, bilmediğimi belirttim. Ayrıca telefonumu, bilgisayarımı ve tüm elektronik cihazlarımı emniyet birimlerine teslim ettiğimi söyledim" diyor.

Mektubunu "Atatürkçü bireyler olarak bu hainler ile aynı kefe-ye konmak çok ağır geliyor" diye bitiriyor.

20.09.2016

Göndereni: Olgun Kahrıman
Elazığ E Tipi Cezaevi'ne
Habi Kağıdı

FAX
PTT ELAZIĞ
21.08.16
E-POSTA
MKTU: ANA KONTROLÜ

Sayı: ÖZTÜRK
Fax: 0312 626 99 95

Tunceli Emniyet Müdürlüğü Özel Harekât Şubesinde görev yapmaktayken 18.07.2016 tarihinde hainler suçuyla yakalandım. 11.08.2016 günü "FETÖ/PDY üyesi olmak ve Bylock programı kullanmak" suçlaması ile tutuklandım. Mahkemede bu programı hiç indirmediyimi, kullanmadığımı ve bilmediğimi belirttim, ayrıca Telefonlarımı, bilgisayarlarımı ve tüm elektronik cihazlarımı emniyet birimlerine teslim ettiğimi, bu programı kullanmadığımı sadece belli olacağını söyledim, Eylem etmedim.

2011-2013 yılları arasında İstanbul Şişli ÖZGİ 024.Y.O'da okudum. Örgütün Legal-Pasifist olmasına bağlı olarak bile her zaman kurs durdum. Kurs 20.08.2016 tarihinde başladı. Öcalar arasında hiçbir özel ilişkilerim yoktu.

Sonsöz

Emin Çölaşan Ağabeyimin değerlendirmesi

Darbe girişiminin yaşandığı gece Emin Çölaşan Ağabeyimle birlikte gazetemizin bürosundaydık. Lambalarımız kapalı, bilgisayarlar ışığı altındaydık. Silah, bomba sesleri arasında camilerden sala sesi yükseliyordu. Geçmişte darbeler yaşamış büyüğümüz Emin Çölaşan Ağabey bu kitap için darbe girişimini ve sonuçlarını şöyle değerlendirdi:

Türkiye’de 15 Temmuz gecesi yaşanan darbe girişiminin dünyada örneği herhalde pek azdır. Belki bazı Latin Amerika ülkelerinde böyle bir şey olmuştur.

Ya da Afrika’nın ilkel kabile devletlerinde bir başçavuşun hükümeti devirmeye niyetlenmesinden sonra!

Bizdeki darbe için söylenecek çok şey, öncesi ve sonrası için sorulacak yüzlerce soru var.

Bu işin kuralları vardır. Darbeler dünyanın her yerinde sabaha karşı olur.

Bizimki saat 21.00 dolaylarında başladı.

Ankara’da jetler uçuyor, İstanbul’da köprünün üç tank ve 50 kadar asker tarafından kesildiğini televizyonda görüyorduk. Trafiğin tek yanı kesilmişti, öbür yanı çalışıyor ve binlerce araç köprü üzerinde bekliyordu.

Sonra ahali o tankları kuşattı ve askerleri yere yatırıp enterne etti.

Darbeye karşı koymak ciddi iştir. O ahaliyi oraya bir anda kim toplamıştı?

Köprüde üç tank ve 50 asker tarafından darbecilik oynanmasına hangi ileri zekalı (!) darbeci karar vermişti?

Dünya liderimiz Recep Bey o sırada Marmaris tatilinde. Nerede olduğunu hiç kimse bilmiyor. Otele iş işten geçtikten sonra başkanın düzenleyen darbeciler kendisini (yani odasını) bilmiyor ve bulamıyor.

Recep Bey o kargaşada uçağa atlayıp İstanbul'a gidiyor.

Darbeciler herhalde ayakta uyuyor.

Atatürk Havalimanı'nda kendisini yine büyük kalabalıklar karşıyor. O kalabalığı oraya kimler nasıl toplamıştı?

Yoksa birilerinin böyle bir darbe girişimi olacağından haberi mi vardı?

* * *

Ankara'da Genelkurmay Başkanı ile Kara Kuvvetleri Komutanı enterne edilip Akıncılar Hava Üssü'ne elleri ters kelepçeli olarak götürülüyor. Yere yatırılmış durumdalar.

Darbeciler bunları infaz etmek yerine serbest bırakıyor.

Bunlar ne biçim darbeci imiş.

MİT Müsteşarı birkaç saat öncesinde Genelkurmay Karargâhı'nda, Genelkurmay Başkanı ile konuşuyor.

Demek ki MİT olacakları haber almış. Öyle anlıyoruz.

Peki, Cumhurbaşkanı ile Başbakan'a niçin haber verilmiyor? Haber verilmemesi kimin marifeti?

* * *

Darbeciler bütün ülkede televizyon yayınlarını durdurmak için hiçbir girişimde bulunmuyor. Bir tek TRT acemice ele geçiriliyor, darbe bildirisi sadece bir kez okunuyor.

Kim takar TRT'yi...

Öteki kanalların zaten tümüne yakını yandaş. Hepsi şakır şakır darbe karşıtı yayında.

Ekranlarda Cumhurbaşkanı konuşuyor, Başbakan konuşuyor, bir acayip işler oluyor.

Hemen sabaha karşı darbenin "Lideri" açıklanıyor.

Yüksek Askeri Şura üyesi Hava Orgeneral Akin Öztürk.

Emrinde bir manga bile asker olmayan yüksek rütbeli bir subay.

Hiçbir fonksiyonu olmayan bir YAŞ üyesinin darbeye liderlik yapması aklın alacağı bir iş değil.

Emrinde asker bulunmayan, hiçbir askeri birlikte sözünün geçmesi mümkün olmayan bir kimsenin darbe lideri olduğunu akıl ve mantık kabul etmez.

Öteki lider ise Fethullah...

Sümüklü Fethullah hangi gücüyle taaa ABD'den darbe yapmaya soyunmuş?

Eğer o güce sahipse, adamlarını devlete kim yerleştirmiş?

* * *

Hemen ertesi günden başlayarak FETÖ devreye sokuluyor ve devlette çok yoğun bir kıyım harekâtı başlatılıyor.

16 ve 17 Temmuz günlerinde rakamlar yavaş yavaş ortaya çıkmaya başlıyor.

Devletten on binlerce kişi kovuluyor.

Açığa alınanlar, görevine son verilenler, gözaltına alınıp tutuklananlar var.

Hâkimler, savcılar, askerler, polisler, üniversite hocaları, işadamları, öğretmenler, gazeteciler ve aklınıza gelecek neredeyse her kesimden insanlar.

Peki ama bu listeler aniden nereden fişkırdı?

Kimin FETÖ'cü olduğu nereden biliniyordu?

İçlerinde mutlaka FETÖ'cüler vardı ama pek çoğu AKP yandaş olmayanlardı.

Acele ilan edilen OHAL yasası sonrasında tasfiyeler başladı. On binlerce asker ve sivile çok büyük haksızlıklar yapıldı.

Ama sonuçta ne oldu?

Özellikle Türk ordusu, yargı ve bürokrasi, AKP yandaşı olanlardan temizlendi. Darbe girişimi, bu iktidar için muhteşem bir bahane olmuştu. Devlette temizlik operasyonları olanca hızıyla sürdürüldü.

* * *

Şu sonuca varmak mümkün:

İktidar bu girişimin olacağını bildiği veya tahmin ettiği için planlarını yapmış ve listeleri önceden hazırlatmıştı.

Binlerce masum insan haksız yere gözaltına alındı, tutuklandı.

Cemaatin bankası olan, devletin denetiminde çalışan Bank Asya'da geçmişte hesap açtıran masumlar dahil.

Demek ki bu insanların, özellikle devlet memurlarının cemaatçi olduğunu iktidar partisi elbette biliyor ve onları bulundukları yerde özenle koruyordu.

Araları iyi iken onları devlete yerleştiren sadece ve sadece kendileri idi.

Ancak şimdi işin tadı kaçmış durumda. Büyük haksızlıklar yapıldı ve yapılıyor.

İşin kolayı bulundu, iktidar Türkiye'yi kanun hükmünde karar-namelerle yönetmeye başladı. Hukuksuzluk egemen kılındı.

Recep Bey bile olanları görünce at iziyle it izinin birbirine karış-tığını söylemek zorunda kaldı.

Ama yanlışlardan dönülmüyor.

Fethullah ekibinden hesap sorulsun, eyvallah... Ama onları dev-lete yerleştiren iktidardan bu konuda hesap sorulmayacak mı?

* * *

15 Temmuz darbe girişimi bir acayip olay. Bütün içtenliğimle söylüyorum, iyi ki başarılı olmadı.

Aksi takdirde Türkiye'de büyük bir iç savaş çıkacak ve kan göv-deyi götürecekti.

Talimat alan AKP yandaşları silahlanıp sokaklara dökülecek, ordu ve polisteki yandaşlar bu acemi darbecilere, darbeciler onla-ra silah çekecek ve çok tatsız olaylar yaşanacaktı.

* * *

15 Temmuz için kafamda somut sorular var. Birkaçını yine sıra-lamak isterim:

– Bu darbe girişiminin başı kim kıcı kim?

– Darbeciler boş Meclis binasını hangi nedenle bombaladı?

– Enterne edilen komutanlar niçin birkaç saat sonra serbest bır-akıldı?

– Hükümet, özellikle MİT bu darbe girişimini önceden biliyor muydu? Genelkurmay Karargâhı'nın olacaklardan haberi var mıydı?

Bence evet.

Bilip de uyardımayanlardan niçin hesap sorulmuyor?

– Sonrasında sergilenen acımasızlık ve hukuksuzlukla, acaba cemaatin 17-25 Aralık operasyonlarının rövanşı mı alınmak isteni-yor?

– Sadece bu değil, darbe girişimi bahanesiyle, AKP'den yana ol-mayan kesimlerin tasfiyesi mi öngörülmüştü?

* * *

15 Temmuz olayı bütün dünyadaki darbe özlemcilerine örnek olmalıdır.

Böylesine yeteneksiz, niteliksiz, beceriksiz ve örgütsüz darbeciler sadece Afrika'daki kabile devletlerinde görülebilir.

Türkiye bir daha 15 Temmuzlar yaşamasın.

* * *

Emin Çölaşan böyle değerlendirmede bulundu. Kanlı darbe girişiminin sadece bir bölümünü aktarabildik. Kuşkusuz bu konuda daha çok şeyler yazılacak, söylenecek, mahkeme aşamasında hiç duyulmayanlar da ortaya çıkacaktır. Soru işaretlerinin bu kadar çok olduğu bir darbe girişiminin aydınlatılabilmesi için daha uzun süre beklenecek gibi gözüküyor.

Saygı Öztürk'le iletişim

saygi@sozcum.com

Tel: (0312) 426 99 00

KOD ADI MÜRTED

Tanıklıklar, ifadeler ve belgeler ışığında 15 Temmuz

SAYGI ÖZTÜRK

"Hainleri unutma!"

15 Temmuz darbe girişiminin merkezi olarak kabul edilen Akıncı Üssü'nün eski adı Mürted'di. Osmanlı padişahlarından Yıldırım Bayezid ile Timur'un ordusu burada karşı karşıya gelmişti. Başlangıçta Yıldırım Bayezid'in yanında olan bazı komutanlar saf değiştirmiş ve bu da savaşın kaderini belirlemişti. Bayezid kendisini yarı yolda bırakan komutanlar için "mürted" demişti. Bunun anlamı açıktı: "Hainleri unutma!"

Aradan yüzyıllar geçtikten sonra aynı yerde başka bir ihanet yaşanıyordu. FETÖ'cü darbe girişimcileri, esir aldıkları Genelkurmay Başkanı'nı ve diğer komutanları burada alıkoydular. Planlarını burada hayata geçirdiler. Ve Türkiye tarihinin en kanlı gecelerinden birine imza attılar...

Araştırmacı gazeteciliğin önde gelen isimlerinden Saygı Öztürk bu kitapta o ihanet gecesi yaşananları ve sonrasını, tartışma yaratacak tanıklıklar, ifadeler ve belgeler ışığında yeniden değerlendiriyor.

Ünlü gazeteci Emin Çölaşan'ın "araştırmacı gazeteciliğin günümüzdeki önderlerinden" dediği Saygı Öztürk, *Hürriyet*, *Sabah*, *Star* ve *Sözcü* gazetelerinde gündem yaratan haber ve röportajlarıyla "Basın Oscarı" sayılan Sedat Simavi Gazetecilik Ödülü, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Çağdaş Gazeteciler Derneği ödülleri de olmak üzere değişik meslek kuruluşlarının 30'dan fazla ödülünü aldı. Türkiye'nin yakın politik tarihini ve bugününü ele alan kitaplarıyla da ses getiren Öztürk, bilinen olaylardaki "bilinmeyenlere" ve yüzeyde görünenlerin "derin ilişkileri"ne ışık tutan çalışmalarıyla bir marka kabul ediliyor.

Sertifika no: 11940

ISBN 978-605-09-3733-6

9 786050 937336

DOĞAN
KİTAP

tavsiye edilen satış fiyatı

₺ 25

